

711

צ' וו' ח' ט' י' יא' יב' יג' יד' טו' טז' יז' יח' יט' כ'
כא' כב' כג' כד' כה' כו' כז' כח' כט' ל'
לא' לב' לג' לד' לה' לו' לז' לח' לי'

one! - 3 e 1 2 3 4

Page No.

cel 127

15.82 : 12.22
22.3.84 : 7.20

31/6858/9

שם תיק: השר יצחק שמיר - אוטונומיה

מפלגת העבודה

6898/9-צח

מסמך פריט: j32h000

כתובת : 3-312-3-1-5

9/12/2018

תאריך הדפסה:

ארכיון המדינה.

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס: 130.2
 מיכל מסי: 6898/מ
 תאריך התעודה: _____
 שם מחבר התעודה: _____
 שם הנמען: _____
 תיק מסי: 9
 סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים)
 שם הנמען: _____

11/5/82

13/5/82

23/5/82

24/8/82

20/1/83

27/1/83

26/11/83

19/3/84

מכתב

מדיק

תוכיר או מיוכר

דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון

פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

הטופס ימלא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה;
 העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7375

יוצא

סודי

אל: ווש, נר: 685, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 220304, יח: 1100

אולפניה

סודי/מיידי

סיבל

מיקום שיחות האוטונומיה.

שלך 317 מ-15.3.

א. תוכל להשיב כי עמדתנו העקרונית באשר לקיום השיחות בבירות
במובן
ידועה ואין סיבה לשינויה, מעניין עם זאת, מה גרם לשאלתו של
סייבר, ועם תשובתך תוכל לשאול על כך.

ב. כידוע ביום שיגור מנרקך אמר חוסין את אשר אמר. אין לנו כל
ידיעה על נכונות המצרים לחידוש השיחות על האוטונומיה בלעדיו
ובלעדי נציגי יו"ש ועזה. אדרבה, גאלי אמר שוב זה לא כבר
לשר
פת: יי מנזי וגמור עם מצרים שלא לחדש שיחות האוטונומיה ללא
השתתפות ירדן והפלסטינאים. יי ברור איפוא כי המכשול לחידוש
השיחות
הוא סירוב הערבים הנוגעים בדבר לנהל מו"מי עמנו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ג. כאמור, עמדתנו העקרונית בעינה.

בר-און - רובינשטיין

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, מסנכל, ר/מרכז, ממד, רובינשטיין, קידור, מצרים, רם, אמן

L. CHOI, MATHS PROFESSOR CHUNG

IS-HIT - FIVE-STAR

29

סגירות ישראל - וושינגטון

אל: - - -

המשרד

ס ו פ ס ס ב ר ה
 דף... מתוך... דפים
 סוג בסחובי... גלוי...
 דחיפות... מידוי...
 תאריך וז"ח... 1030 20 מרץ 84
 מס' מברק... 398

Handwritten notes in red ink:
 2-27-84
 2-27-84

אל: מצפ"א, הסברה

דע: מעיית

ראיונות חוסיין - תיקשורת - בהמשך לשלנו 366 מה- 19.3:

1- בדיפ הקרוב יגיעו אליכם מספר מאמרי מערכת ובין השאר "סן פרנציסקו כרוניקל" " Hussein Shocks Multiplying " "מיאמי הרולד" " Slap from Hussein " " ו"סן פרנציסקו אגזמינר" " A kick in the pants from a King " "דממחיש את האמור בשלנו הו"ל ומשקפים הלך הרוחות בתיקשורת והמגמה השלילית שהתפתחה בה כתוצאה מדברי המלך, לפחות בשלב זה.

2- מיועדנו ג'ונתן ראנדל "יושפוסט" הבוקר 20.3 - בראיון נוסף עם חוסיין מעמאן ועם הרבה פרשנות שלילית מבחינתנו - מנסה לאזן אך כנראה לשווא. גם המלכה נור - ב"יושפוסט" Style Section "תורמת" חלקה בהרצאה בווישינגטון. בסיפא חגובת הח"מ.

3 - אך הקובע והמאפיין בא לידי ביטוי בכתבתו של ג'ון גושקו (עמ' אי) על מאמצי שולץ וסנטורים רפובליקנים בכירים "להוריד" הנשיא מהסטינגרים.

Handwritten signature and stamp:
 הרשל
 [Signature]

ס ו ט ס
ד... מתוך... דפים

סוג בטהוני

דחפות

תאריך וז"ח

מס' מברק

שגרירות ישראל - רוטינגטון

אל:

Hussein Says U.S. Actions Helping Only Isra

By Jonathan C. Randal
Washington Post Foreign Service

AMMAN, Jordan, March 19—King Hussein of Jordan said today it was the "tragedy of the erosion" of successive Washington policymakers' credibility "over many years" in the Middle East that led to his refusal to trust the United States to mediate in the Arab-Israeli conflict.

In an interview at the Basman Palace, the king made it clear that he felt the past decade of American diplomatic monopoly in the Middle East had benefited only Israel and endangered not just Jordan and other moderate Arab states, but American interests as well.

Diplomats and influential Jordanians expressed surprise less at the king's slow-maturing decision to make his feelings known recently than at his patience in giving the United States every chance to deliver on promises to return Arab land lost in the 1967 Arab-Israeli war in exchange for guarantees for Israeli security.

Since the passage of U.N. Resolution 242 after the 1967 war, every American administration has privately assured Hussein it was working to get Israel to withdraw from the captured territory, including Arab east Jerusalem, according to Jordanian officials and sources in Washington. But to date, Hussein has recovered none of the territory and he sees no indication that Washington is living up to its reported promise to press Israel to surrender the captured territory.

In the meantime, Israel has officially annexed east Jerusalem as part of its capital and has accelerated its settlement activity on the West Bank—the point where, Hussein fears, the Jewish settlements will be permanent fixtures.

Adding to Hussein's concern was the fact that the Reagan administration has declared that West Bank Jewish settlements are not illegal, a reversal of previous administrations; and that U.S. aid to Israel has now reached new heights, around a quarter-billion dollars a year.

What a royal aide called the "last straw" for the king, increasingly frustrated at the Reagan administration's perceived pro-Israeli bias, were two official American letters dated March 11 turning down specific requests formulated last month in Washington by the 48-year-old monarch.

The crucial letters rejected the king's requests for a clear-cut American statement, apparently at the United Nations, declaring Israeli settlements on the West Bank illegal, and for pressure on Israel to allow moderate Palestinians resident in the occupied territories to travel abroad.

Although Jordan had taken previous American positions on the settlements into account, the king said the United States felt no "useful purpose" would be served. The king said the United States argued that other U.N. Security Council members "might change the language" of the proposed resolution and "bring about an American veto" as happened last September, much to Jordan's anger.

Last month, despite threatened Israeli reprisals, a West Bank delegation came to Amman where its members pleaded with the king and Yasser Arafat, chairman of the Palestine Liberation Organization, to sink their differences and enter peace negotiations with Israel.

The king had hoped that the Reagan administration would persuade Israel to permit 160 West Bank and Gaza Strip members of the Palestine National Congress to attend a future session of that parliament-in-exile to bolster Arafat's hand.

But in January Egypt made a similar request on Arafat's behalf only to be turned down by Israel. And the Reagan administration refused to make a similar appeal, presumably on the ground that it did not believe Israel would agree to it.

Running throughout the interview with the soft-spoken king was a note of injured dignity at American suggestions that his criticism was dictated by fears of his hostile Syrian neighbor or by a desire to bolster his regional credentials.

Analysts here have attributed the king's criticism of American policy to factors as varied as Washington's debacle in Lebanon, the American, and possibly Israeli, elections this year, the PLO's internal problems and the uncertainty surrounding the new Soviet leadership.

The king took spirited exception to accusations in Washington that American Ambassador Richard N. Viets had failed to keep now-purportedly

ס 7 3 ס ס 0 1 ס
 97... מתוך 3... 97
 סוג בסחובי
 דחיות
 תאריך וז"ח
 מס' מברק

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

surprised Reagan administration policymakers abreast of his thinking.

He praised career diplomat Viets as a "very honorable man" who enjoyed "the respect of all of us" and who had kept the State Department fully informed of Jordanian policy formulation.

Seeking to soften the impression of any personal attack on the United States, the king stressed that "there is no quarrel between me and the administration or me and President Reagan." But he condemned the influence on the American government of "Israel, the Zionist lobby and AIPAC," the pro-Israeli lobby formally known as the American-Israel Political Action Committee.

Apparently all but officially writing off Jordan's chances of obtaining \$120 million worth of shoulder-held Stinger ground-to-air missiles and \$220 million for outfitting a mobile force for crisis deployment in the Gulf, the king noted the president's defense of both sales last week at a United Jewish Appeal function.

"If I had known that was the price he would have to pay," the king said of the president, "I would not have pushed so hard."

He reiterated Jordan's right to purchase arms anywhere and noted that compared to American aid to Israel the aid proposed for Jordan was a "drop in the ocean."

"As things now stand, I cannot see how things can progress," he said. "We are at an impasse" since "no one can seriously deal in negotiations with the United States as an ally of Israel."

Hinting that he hoped conditions would improve after this election year, the king said, "I still hope we can be friends." But he added that "we have a constituency"—meaning domestic public opinion to worry about—"as well."

[In Jerusalem, Prime Minister Yitzhak Shamir, who has rejected President Reagan's 1982 peace plan, said Monday he was surprised that King Hussein of Jordan had publicly rejected direct negotiations with Israel. The Associated Press reported.

[An Israeli official who attended a meeting Monday between Shamir and U.N. Undersecretary Brian Urquhart quoted Shamir as saying: "Hussein's declarations were surprising. He's hardening his position."]

ס ו ט ס
 4... 3... ד...
 סווג בטחוני
 דחיות
 תאריך וז"ח
 319... מס' חברה

סגירות ישראל - וועטגסטון

אל:

The Queen's Protest

Jordan's Noor Critical of U.S.-Israeli Ties

By Jacqueline Trescott

In the wake of her husband's harsh criticism of American policy in the Middle East, Queen Noor of Jordan yesterday made her own highly political speech, saying America's ideals are being eroded by "an intransigent Israeli will."

At a luncheon of the Foreign Policy Association and the World Affairs Council of Washington, Noor said: "We see an America whose foreign aid to Israel pays for military action against Arab civilians and helps Israel in her violation of human rights, which have been documented and censured by the world community."

"We see the sad spectacle of America's ideals enduring moral erosion, silenced and held in bondage by an intransigent Israeli will. We see an America endangering its vital interests in the Arab world, and we are perplexed and confused," she said. "American credibility among Arabs, especially after Israel's devastating invasion of Lebanon, has never been so low."

See NOOR, B2, Col. 1

The forthright criticism was a departure from previous appearances here by the American-born Queen Noor, and by most spouses of Arab leaders. In 1982 Noor spoke at Georgetown University, delivering what she called "a political message from her husband back home," which was politely critical of U.S. policy.

Noor, who was born Lisa Halaby in Washington, the daughter of Najeeb Halaby, former chief executive of Pan Am World Airways, was educated in Washington, New York, California and at Princeton University, where she earned a degree in architecture and urban planning. She married King Hussein in 1978. "Having grown up in America, I know that no other single issue evokes as much passion and commitment as does the issue of human rights," said Noor.

Though she received a standing ovation at the end, Noor's speech was not interrupted by applause. In the address she said, "In the Middle East, we are seeing the internationally accepted codes of human rights being violated by a recipient of your support and one of your closest friends in the region... If a lasting peace in the Middle East is ever to be realized, it is time for the U.S. to bring its practices in line with an active and unambiguous exercise of the principles that govern its democracy."

In interviews in the last week, King Hussein said he has lost faith in the United States' ability to advance the Mideast peace process, and added that he would not enter into negotiations with Israel. He said, "I now realize that principles mean nothing to the U.S." The statements from Hussein, who had a reportedly cordial meeting with Rea-

399

gan in Washington last month, stunned the administration. Hussein has been criticized by some American political leaders for jeopardizing overtures President Reagan had made to American Jewish groups for support for arms to Jordan.

In her speech yesterday, Queen Noor said physical dangers to Islamic monuments in Jerusalem, the deaths of "the thousands of Palestinians" during Israel's invasion of Lebanon and occupation practices in the West Bank and Gaza "make life untenable and unbearable."

She added: "While the Israeli government tells the world it is bombing 'terrorist bases' or 'guerrilla camps,' reports by impartial international authorities tell us who the victims really are . . . Ironically, in Israel's treatment of the Palestinians, the once-persecuted have themselves become persecutors." She said America has "turned a blind eye" to the Israeli abuses.

Victor Harel, press counselor at the Israeli Embassy, said Noor's accusation that Arab citizens are killed by Israeli attacks are "completely false. We have proven by impartial sources that we never, never attack civilian targets. In Black September 1970, 6,000 Palestinians were killed by Hussein." In response to Queen Noor's contention that Islamic monuments in the Old City of Jerusalem were targets of vandalism, Harel said, "When we went into Jerusalem we found the Wailing Wall and the oldest Jewish cemetery in terrible condition. They were desecrated. The Islamic places are completely administered by local authorities. It is true that a very small group of Israeli extremists have attempted to damage those places . . . but we have that under control."

Noor said yesterday, "We in the Arab world are perplexed by [U.S.] continued unconditional support of Israel."

President Urged To Drop Sale of Arms to Jordan

By John M. Goshko
Washington Post Staff Writer

Secretary of State George P. Shultz and key Senate Republicans are urging President Reagan to drop the proposed sale of Stinger anti-aircraft missiles to Jordan, but Reagan, citing a promise to Jordan's King Hussein, has refused, administration and congressional sources said yesterday.

The plan to sell Jordan 1,613 Stingers for \$133 million was already stirring controversy when Hussein last week sharply and unexpectedly denounced the United States for tilting toward Israel and said U. S. influence in the region had waned.

The king's remarks were met with indignation on Capitol Hill, and sources said Shultz and Republican congressional leaders have told Reagan that if he persists in the sale Congress will likely move to block it, handing him an embarrassing defeat. They are also warning that a fight over the Stingers could jeopardize the administration's related plans to spend \$220 million to create a Jordanian strike force for use in the Persian Gulf and to sell another 1,200 Stingers to Saudi Arabia.

Hussein made his attack on the United States a day after Reagan went out on a political limb in support of the Stinger sale by urging approval in a speech to a United Jewish Appeal leadership conference here.

But the sources said Reagan, who promised to provide the Stingers when Hussein visited the White House last month, believes his word of honor is at stake. For that reason, the sources added, the president's current disposition is not to withdraw the sale notification sent to Congress on March 1 and instead let Congress take responsibility for halting the transaction.

White House spokesman Larry Speakes said yesterday the administration intends to press ahead with the sale. In response to Hussein's warning Sunday that he is prepared to turn to other arms suppliers including the Soviet Union, Speakes said, "It is reasonable to assume that were he not to get arms here from the United States he might logically feel he should go elsewhere."

See MIDEAST, A15, Col. 1

However, the 'White House position has not met with favor among congressional Republicans who would prefer to avoid a debate over aid to Jordan during an election year.

Packwood (R-Ore.), which calls on Reagan to reconsider the sale, has been signed by more than 40 senators, and congressional sources said Packwood probably will have more than 50 signatures—a majority of the Senate—by the time he makes the letter public later this week.

White House sources acknowledged yesterday that if forced to choose, Resgan would rather get his Salvadoran funds than proceed with the Stinger sale.

In the House, Rep. Lawrence J. Smith (D-Fla.) last week introduced legislation to block the sale, and sources there predicted that his bill will pass the House easily.

The Stinger, manufactured by General Dynamics, is a shoulder-fired missile that comes in a disposable tube and that can be operated by one person.

It is designed for use against helicopters and other low-altitude aircraft and uses an infrared seeker to fix on its target.

The administration has argued that the Jordan needs the weapon to help resist pressure from radical Arab foes like Syria.

However, opponents of the sale contend that giving it to Jordan, at a time when Hussein refuses to enter peace talks with Israel, would be dangerous because it could be used against the Jewish state or fall into the hands of Middle East terrorists.

¹ 1 ² 2 ¹ 1 ² 2 ¹ 1 ³ 3
 שנה נח נח נח נח נח נח נח נח
 נח נח נח נח נח נח נח נח
 1 5 1 3+1+1 4

סגירות ישראל - ורשינגטון

אל:

28

ס ו פ ס

דף...!...מתוך...דפים

סוג בשחוביגל...

דחיסות...מזיג...

תאריך וז"ח. 1030.20.מרץ 84

מסי מברק...397...

המשרד

אל: מצפ"א

חוסין - "ניו יורק טיימס" - שלכם 633.

רצ"ב הראיון שנית.

שולחים אותו גם בדיפ מחר.

הראל

מ

2 1 3
המשרד (המשרד) חנוכה אברהם
המשרד (המשרד) חנוכה אברהם
4 3+1+1 4

Special to The New York Times

King of Jordan

Issue of Palestinian Rights

The U.S. looks at us and speaks of direct negotiations being the only way out, while we don't know what the U.S. position is.

It's obvious that this being the case, there is no way by which anyone

Al It is a series of events. Lebanon is part of that series. What it has cost the United States is its credibility. There have been a series of factors in the past, since 1966, really. But if you consider the recent past, first, the President's initiative of Sept. 1: it was destroyed, as was U.S. credibility, by Israel's rejection of it. This was followed by Israel's settlement activity, which was intensified and which was a direct answer to the President's initiative. This was followed by the Lebanese situation, in which they continued, and still continue to be the occupiers of Lebanese territory. This was followed most recently by their attempts to implement a plan to reallocate people in the occupied territories to the Jordan Valley in what appears to be a final step towards pushing them across the river, consistent with their claim that the Palestinian problem is a problem of people, not the land. In addition, there is a plan to implement Israeli land laws on the rest of the occupied territories.

As far as the United States is concerned, the question that is posed is: Is the United States able to elevate itself to the status of a superpower? To live up to its commitments and its frequent pronouncements of being even-handed? We don't see it happening. We obviously can't deal with the United States as an ally of Israel or as a mediator.

The United States asserts that its present plan is valid, but is it really? Israel has rejected it; Israel has changed conditions on the ground to the point where it almost makes no sense. We have another year of an election campaign in the United States; contenders must appeal for the favors of Aipac and Zionism and Israel. Even this year has seen such drastic changes on the ground that within a year/ any fragments of hope left of achieving a peaceful solution to the problem will be destroyed. So this is where we are, and that's why I say it's hopeless.

ס ו ט ס

ד... 3... מתוך... דפי

1100 בסחובי

דחירות

תאריך וז"ח

397... מס' מברק

Working With U.S. Failed

Q. What are the implications of what you're saying?

A. The implications are that as far as I'm concerned, the positions we have adopted over the years, of trying to establish a dialogue with Washington and the United States, of trying to contribute to the creation of a more balanced approach to the problem, which is in the interests of all of the parties to this conflict, have failed.

You obviously have made your choice and your choice is Israel and support of Israel. That being the case, there is no hope of achieving anything.

In point of fact, we have given more than we have taken. We sought peace in the area; we were ready to try to work with the Reagan plan. Israel was the force that rejected it, that did not wish peace, yet we are portrayed as if we are the party that is opposed to peace. Apart from being unjust, it is also incorrect.

Role in Talks Rejected

Q. Does this mean that you will not participate in any American-sponsored or American-brokered negotiations with Israel?

A. Not the way things look, no. One has to be a realist. It has cost us a lot. U.S. credibility has suffered, but so have those who have believed in the United States. The possibility of having a meaningful policy, of your standing up and defending meaningful principles have also suffered.

We were sincere and honest, and we tried our best. But I can't see anything happening except further deterioration of the situation. We worked for progress in this area, that's all I can say.

Q. What options does this leave you,

King Hussein of Jordan

where does Jordan turn now?

A. Jordan has always been on its own. We have no strategic alliance with the United States; it has no treaty with the Soviet Union. It has a just cause it has been defending and will continue to do so: the Arab identity, the Arab cause. But we face formidable threats that threaten not only oil in this area but world peace. We have stood against all attempts at polarization in this area and will continue to do so, but it seems again that there are two sides that are working for polarization. Israel on one side and some of the Arabs on the other. As I see it, there is more commonality between these two allegedly opposing sides.

Q. Do you mean Syria?

A. I mean those who work for polarization on all sides, including the United States.

Silent West Bank Majority

Q. So what happens to efforts to put together a so-called moderate Arab coalition?

A. Jordan and the Palestinians will continue to work together to secure our relations on a foundation of trust and common clarity of vision. But as I have said time and time again, it is ridiculous that Israel gives itself the right to question the right of those living under occupation to come and meet with us here, or even meet with the P.L.O. As far as I can understand, when we look at the possibility of a P.N.C. meeting, perhaps very shortly, it is ironic that you have two sides that are preventing the previously silent majority, which isn't silent anymore, from expressing themselves. Israel on one hand and others in Syria

ס ר ס
ד... מתוך... דסים

סווג בטחוני

דחופות

תאריך וז"ח

397 מס' מברק

סגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

who will not participate in the talks — they are preventing the people who really matter from expressing themselves.

Jews in the Soviet Union — the whole world is up in arms that they do not have the right to move, to Israel in particular. Well, they are Soviet citizens and part of the state. The United States has protested vigorously. But people who are not Israeli, who are under occupation, should they not be permitted to voice an opinion about anything, about what should happen to them? And remember, these are Jordanian citizens, or those for whom Egypt is responsible.

A Soviet Role

Q. What would have to change to renew the possibility of direct talks with Israel by Jordan and some Palestinians?

A. Jordan and the Palestinians are one team. And we will work together on all fronts. But as for any negotiations, since the United States keeps its current policies, it certainly should not have the right to deny others to be present at any new negotiations. That's why I think the Soviets have the right to be there.

But if both superpowers are taking the position of alliances with some of the belligerents, namely Israel on one hand and Syria on the other, then obviously, they alone probably can't make a contribution to the solution, particularly when they themselves do not have any meaningful relations at this time. Maybe since this is the case, the picture should be broadened. Maybe the five permanent members of the United Nations Security Council should be parties, plus all of the parties to the conflict.

Q. Including the P.L.O.?

A. Yes, of course.

A Double Standard

Q. But then is there no one now in a position, neither the U.S. nor the Soviet Union, who can be an honest broker or mediator?

A. No, least of all the United States.

Q. What about the impact of the United States withdrawal from Lebanon on your thinking, especially since you told me the last time I saw you that the Americans should not withdraw without a change on the ground?

A. I would rather not comment. I have a final thought: I am very concerned about the United States and its double standard everywhere. The saddest point for me is that I've always believed values and courageous principles were an area that we shared. I now realize that principles mean nothing to the United States. Short-term issues, especially in election years, prevail. This is the saddest thing that one can experience. I continue to believe that principles matter. If they don't, that's even more disastrous for us all.

סגירות ישראל - ווסינגטון

מלך

2725 0075

דפ"ם... 3... מתוך...!

סוּג בַּטְחוֹנִי שְׁמוֹר.....

דחיפות..... מיידי

תאריך וז"ח... 20 1915 מרס 84

מס' מברק 444...

אל -: מצפ"א

המצ"ב לידיעתכם.

ס י ב ל

[illegible]

2000 1000 1000 1000

NATIONAL JEWISH

COMMUNITY RELATIONS ADVISORY COUNCIL

443 PARK AVENUE SOUTH, NEW YORK, NEW YORK 10016 • 684-6950

March 15, 1984

444 $\frac{2}{3}$

Memo

TO: NJCRAC and CJF Member Agencies
FROM: Charney V. Bromberg
RE: New York Times Interview with King Hussein

The following was sent over our Instant Telecommunications Network today:

"Important interview in N.Y. Times today of King Hussein in which he rejects participation in US-sponsored peace process.

Behind smoke screen of his customary attacks on Israel and his accusation that U.S. has lost credibility as a mediator is unequivocal statement that he will not undertake unconditional face-to-face negotiations with Israel at this time. His bottom line is that he expects the United States to place pressure on Israel and extract concessions as a precondition to entering negotiations.

Action Recommendations: The essential message of King Hussein's interview - that he won't negotiate, that he has lost faith in the credibility of the US, that he wants the Soviets to be part of the peace process should be emphasized in asking members of Congress to join the Torricelli (House) and Packwood (Senate) "Dear Colleague" letters calling upon the President to withdraw Stinger sales to Jordan and Saudi Arabia.

Further, efforts should be intensified on the Jerusalem embassy issue emphasizing that the U.S. should do what is right since so-called Arab moderates refuse to negotiate with Israel, even when given strong encouragement by the United States - witness Tuesday's speech by the President to UJA Young Leadership.

Finally, important to draft letters to editor and op-ed articles since some editorialists may dwell on Hussein's self-serving arguments. The answer is not U.S. pressure on Israel on an endless series of Arab demands, but the clear and unequivocal demonstration of a U.S. policy in support of her allies, the agreements like Camp David and the Egyptian-Israeli peace treaty which America sponsored, and basic principles such as negotiation without preconditions, and military aid as a reward for, not an inducement toward negotiations.

Being less than firm on these basic propositions only tends to prolong the problem and encourage Hussein to believe that his pouting will elicit more from Israel and the United States than will genuine statesmanship."

Excerpts from Hussein Interview on Reverse

406 3/3

THE NEW YORK TIMES, THURSDAY, MARCH 13, 1964

Excerpts From Interview With the King of Jordan

Special to The New York Times
AMMAN, Jordan, March 14 — Following are excerpts from a transcript of an interview today with King Hussein of Jordan, as recorded by The New York Times:

HUSSEIN: The whole situation is hopeless because it just appears more clearly than ever before that the United States has forsaken its position as a superpower and as a moral defender of the world. It has forsaken its position as a nation that stands by its word and its commitments. It has chosen to disqualify itself as the sole force in the area that could help us all move towards a just and durable peace. The U.S. is not free to move except within the limits of what Alger, the Zionists and the State of Israel determine for it.

Q: Was it the American withdrawal from Lebanon that persuaded you that the U.S. was no longer reliable as an honest broker?

A: It is a series of events. Lebanon is part of that series. What it has cost the United States is its credibility. There have been a series of factors in the past, since 1958, really. But if you consider the recent past, first, the President's initiative of Sept. 1: it was destroyed, as was U.S. credibility, by Israel's rejection of it. This was followed by Israel's settlement activity, which was immediate and which was a direct answer to the President's initiative. This was followed by the Lebanese situation, in which they continued, and will continue to be the occupiers of Lebanese territory. This was followed most recently by their attempts to implement a plan to relocate people in the occupied territories to the Jordan Valley in what appears to be a final step towards pushing them across the river, consistent with their claim that the Palestinian problem is a problem of people, not the land. In addition, there is a plan to implement Israeli land laws on the rest of the occupied territories.

Issue of Palestinian Rights

Through all of this and for the last 17 years, Israel has denied Palestinians living under occupation all of their human rights or the right to express themselves in freedom.

The U.S. looks at us and speaks of direct negotiations being the only way out, while we don't know what the U.S. position is.

We see things in the following way: Israel is on our land. It is there by virtue of American military and economic aid that translates into aid for Israeli settlements. Israel is there by virtue of American moral and political support to the point where the United States is succumbing to Israeli dictates.

It's obvious that this being the case, there is no way by which anyone

should imagine it would be possible for Arabs to sit and talk with Israel as long as things are as they are.

As far as the United States is concerned, the question that is posed is: Is the United States able to elevate itself to the status of a superpower? To live up to its commitments and its frequent pronouncements of being even-handed? We don't see it happening. We obviously can't deal with the United States as an ally of Israel or as a mediator.

The United States asserts that its present plan is valid, but is it really? Israel has rejected it; Israel has changed conditions on the ground to the point where it almost makes no sense. We have another year of an election campaign in the United States; contenders must appeal for the favors of Aispac and Zionism and Israel. Even this year has seen such drastic changes on the ground that within a year, any fragments of hope left of achieving a peaceful solution to the problem will be destroyed. So this is where we are, and that's why I say it's hopeless.

Working With U.S. Failed

Q: What are the implications of what you're saying?

A: The implications are that as far as I'm concerned, the positions we have adopted over the years, of trying to establish a dialogue with Washington and the United States, of trying to contribute to the creation of a more balanced approach to the problem, which is in the interests of all of the parties to this conflict, have failed.

You obviously have made your choice and your choice is Israel and support of Israel. That being the case, there is no hope of achieving anything.

In point of fact, we have given more than we have taken. We sought peace in the area; we were ready to try to work with the Ragan plan. Israel was the force that rejected it, that did not wish peace, yet we are portrayed as if we are the party that is opposed to peace. Apart from being unjust, it is also incorrect.

Rule in Talks Rejected

Q: Does this mean that you will not participate in any American-sponsored or American-brokered negotiations with Israel?

A: Not the way things look, no. One has to be a realist. It has cost us a lot. U.S. credibility has suffered, but so have those who have believed in the United States. The possibility of having a meaningful policy, of your standing up and defending meaningful principles have also suffered.

We were sincere and honest, and we tried our best. But I can't see anything happening except further deterioration of the situation. We worked for progress in this area, that's all I can say.

Q: What options does this leave you,

King Hussein of Jordan

where does Jordan turn now?

A: Jordan has always been on its own. We have no strategic alliance with the United States; it has no treaty with the Soviet Union. It has a just cause it has been defending and will continue to do so: the Arab identity, the Arab cause. But we face formidable threats that threaten not only oil in this area but world peace. We have stood against all attempts at polarization in this area and will continue to do so, but it seems again that there are two sides that are working for polarization, Israel on one side and some of the Arabs on the other. As I see it, there is more communitarianism between these two allegedly opposing sides.

Q: Do you mean Syria?

A: I mean those who work for polarization on all sides, including the United States.

Silent West Bank Majority

Q: So what happens to efforts to put together a so-called moderate Arab coalition?

A: Jordan and the Palestinians will continue to work together to secure our relations on a foundation of trust and common clarity of vision. But as I have said time and time again, it is ridiculous that Israel gives itself the right to question the right of those living under occupation to come and meet with us here, or even meet with the P.L.O. As far as I can understand, when we look at the possibility of a P.N.C. meeting, perhaps very shortly, it is ironic that you have two sides that are overpowering the previously silent majority, which isn't silent anymore, from expressing themselves. Israel on one hand and others in Syria

who will not participate in the talks — they are preventing the people who really matter from expressing themselves.

Jews in the Soviet Union — the whole world is up in arms that they do not have the right to move to Israel in particular. Well, they are Soviet citizens and part of the state. The United States has protested vigorously. But people who are not Israeli, who are under occupation, should they not be permitted to voice an opinion about anything, about what should happen to them? And remember, these are Jordanian citizens, or those for whom Egypt is responsible.

A Soviet Role

Q: What would have to change to renew the possibility of direct talks with Israel by Jordan and some Palestinians?

A: Jordan and the Palestinians are one team. And we will work together on all fronts. But as for any negotiations, since the United States keeps its current policies, it certainly should not have the right to deny others to be present at any new negotiations. That's why I think the Soviets have the right to be there.

But if both superpowers are taking the position of alliances with some of the belligerents, namely Israel on one hand and Syria on the other, then obviously, they alone probably can't make a contribution to the solution, particularly when they themselves do not have any meaningful relations at this time. Maybe since this is the case, the picture should be broadened. Maybe the five permanent members of the United Nations Security Council should be parties, plus all of the parties to the conflict.

Q: Including the P.L.O.?

A: Yes, of course.

A Double Standard

Q: But then is there no one now in a position, neither the U.S. nor the Soviet Union, who can be an honest broker or mediator?

A: No, least of all the United States.

Q: What about the impact of the United States withdrawal from Lebanon on your thinking, especially since you told me the last time I saw you that the Americans should not withdraw without a change on the ground?

A: I would rather not comment. I have a final thought: I am very concerned about the United States and its double standard everywhere. The saddest point for me is that I've always believed values and courageous principles were an area that we shared. I now realize that principles mean nothing to the United States. Short-term issues, especially in election years, prevail. This is the saddest thing that one can experience. I continue to believe that principles matter. If they don't, that's even more disastrous for us all.

Reproduced and Distributed
by
National Jewish Community Relations Advisory Council

367
16
MS. STAHL: Welcome to FACE THE NATION. I'm Lesley Stahl.

King Hussein of Jordan seems to have slammed the door for now on President Reagan's diplomatic efforts in the Middle East. He told The New York Times that the U.S. has no principles, and is so one-sidedly pro Israel that it can no longer serve as a Middle East broker. Why the unusually harsh criticism at this time? We'll ask King Hussein who will be with us from Amman, Jordan.

Should the U.S. pressure Israel into concessions? We'll ask former Secretary of State, Henry Kissinger. This week's dilemma in the Middle East, an issue facing the nation.

ANNOUNCER: From CBS News, Washington, FACE THE NATION, with White House Correspondent Lesley Stahl.

(Announcements.)

MS. STAHL: President Reagan and his foreign policy team were thrown off guard by King Hussein's caustic remarks to The New York Times. Just before the interview President Reagan appealed to American Jews to support arm sales to Jordan. Administration officials considered that a politically courageous move in this election year, and were stunned by what they saw as Hussein's lack of gratitude.

MR. JOHN HUGHES: There are certainly aspects of the King's remarks with which we disagree, and clearly we disagree with the suggestion that the United States is unprincipled.

MS. STAHL: The King's public rebuff of U.S. proposals in the Middle East angered many in Congress, where support for the sale of Stinger anti-aircraft missiles to Jordan seems to be fast eroding.

.. /

3 367
16
We'll be talking with King Hussein later in the broadcast.

With us now from New York is former Secretary of State Henry Kissinger.

Dr. Kissinger, thanks for being with us this morning.

DR. KISSINGER: Glad to be here.

MS. STAHL: King Hussein seems to have stunned and embarrassed the Ronald Reagan White House by his remarks to The New York Times. Why do you think he chose such a public forum to openly criticize the administration at this point in time?

DR. KISSINGER: I think the King is in an extremely difficult position because for him entering the negotiations, whatever the ultimate outcome, will expose him to pressures from all of the radical Arab states in the area. So while I thought that some of his remarks were, perhaps, unnecessarily harsh, he wanted to disassociate himself, in my view, before he became exposed through a lot of publicity to the charge that he might enter negotiations in which he really had no confidence, and required a protection in which I'm afraid he no longer believes.

MS. STAHL: Well, what does this say about the status of the United States in the Middle East and, therefore, I suppose, around the world?

DR. KISSINGER: Well, I think with the withdrawal of American forces from Beirut, however explicable it is, will force everybody in the area to reassess their position. I think the radicals now believe that they have achieved a victory, but as the Lebanese situation evolves, they will undoubtedly -- the Syrians

... /

will undoubtedly find that the complexities of Lebanon are not peculiar to Americans, but they will face them as well. The Israelis will have -- they are not, obviously, radicals, but the Israelis will have to reassess their position, and all of the other states, being brought face-to-face with reality, will have to find a new pattern.

As far as the United States is concerned, I think it is absolutely imperative that we do nothing until we are sure we can succeed with it, and therefore I believe a pause in diplomatic effort while everybody reassesses the situation would be highly desirable.

MS. STAHL: Well, that does seem to be what the administration is doing. We're told they have no new initiatives. We're told our mediators have all left the area, and you agree with what they're doing then, absolutely nothing?

DR. KISSINGER: Well, absolutely nothing, I think we should do an internal study of where we want to go. I think we ought to have private discussions with some of the parties. I do not believe that we should re-enter the diplomatic arena until we are sure that we can succeed in what we are proposing, because otherwise the decline in our credibility will lead to a situation where areas that are not directly affected by the Arab-Israeli -- by conflict, such as in the Persian Gulf, where their willingness to resist the pressures that are building up there is going to be affected.

MS. STAHL: Now, what about King Hussein's central criticism, that we are so one-sidedly pro Israel that we have lost our credibility in the region? Do you think we should come out and publicize

pressure Israel more than we have to stop the settlements?

DR. KISSINGER: I don't think there's any point in the United States taking any abstract theoretical position for or against anybody until we can relate it to a complete negotiating program in some -- in some foreseeable outcome. In the past our friendship for Israel could be used as an advantage. In the past it was possible to tell the moderate Arab States at least, and even Syria, that we alone were in a position to bring about Israeli concessions, not necessarily by pressure, but by the fact that Israel would take us more seriously than almost -- than anybody else. So I don't take that argument as his real argument. I think his real concern is the decline in the American ability to influence events as shown by -- as shown by Lebanon, and his fear that if he agreed to end the negotiation, he would become the target of all the frustrations of the radical Arab world at a time when Syria has achieved a considerable prestige due to Lebanon.

MS. STAHL: Now, if the United States does nothing, isn't there a possibility that the Soviet Union will move in, say, to a vacuum, and isn't that really what our whole policy has been all about for the past more than 10 years, to keep the Soviets out of the region?

DR. KISSINGER: But doing nothing is better than failing, and I'm not saying we should do nothing forever. If the Soviet Union moves actively into the area, it will face the same problem that I've just described for the United States, in even more acute form. The Soviet Union has no diplomatic capacity to bring about any solution, and if it encourages a military conflict, it has to

calculate that its surrogates ^{there} are going to be with friends there, are going to be, in all likelihood, militarily not as strong as Israel, with which we have friendly relations. So for the Soviet Union to run a high risk cause in the Middle East would be -- would be a rather reckless adventure, and I think -- I don't say we should do nothing. I say we should assess the situation, we should design a strategy, we should try to re-establish a belief in our ability to effective ends, and I don't think we should re-enter negotiations until we have an agreement in principal with the parties, not of the precise outcome, but on the outlines of what we're trying to do.

MS. STAHL: This sounds like a policy that suits Ronald Reagan's campaign plans, to sort of forget the Middle East until after the election. Make sense to you?

DR. KISSINGER: It may suit President Reagan's campaign plans, but I -- it above all -- it, above all, suits the national interests. I -- I think to call for negotiations in the abstract, when the two sides have totally different views as to what the outcome should be, is bound to lead to a stalemate, and that is against our national interests.

MS. STAHL: What happens if Congress rejects the sale of arms to Jordan? Is that another disaster for American policy or not?

DR. KISSINGER: Well, I -- I would suspect that Hussein will start buying Soviet arms, or start playing ^{with} the purchase of Soviet arms. But I frankly would like -- would prefer it if the whole situation were assessed in an integrated way before we make any final decisions, but my suspicion would be that Hussein will buy

MS. STAHL: Now, what about Assad? You -- you spent many, many hours negotiating with him. What is his motivation? Is he just trying to --

DR. KISSINGER: You know, I have -- I have prayed to God for Assad. He is a tough Syrian nationalist. He is using the Soviet Union, and the Soviet Union is using him, but I do not believe that he is a Soviet surrogate. He is a -- he is actually an extremely interesting man to talk to, but he's a cold-blooded, brutal calculator, and he has assessed the situation in Lebanon more or less to his benefit, and correctly. His ambition is to create a -- to be the leader of Arab nationalism, and to have no settlement occur that he -- in which he does not participate.

MS. STAHL: We are fast running out of time. Do you think the situation for the United States is salvageable, or --

DR. KISSINGER: I think it is salvageable, but it requires enormous discipline; it requires that we think through where we are going to go, and that we do not engage in ad hoc pieces that try to fix -- to fix an immediate situation. We need some long range plan.

MS. STAHL:-- Thank you, Dr. Kissinger, for being with us this morning.

We will be back with an interview with Jordan's King Hussein.
(Announcements.)

MS. STAHL: Earlier today we spoke with King Hussein from Amman, Jordan about relations between his country and ours.

Your Majesty, King Hussein, thank you very much for being with us on FACE THE NATION this morning. In an interview you gave

2 367
16

7

this week to The New York Times, you said that the United States is unprincipled, that we've lost our credibility, and that the United States can no longer act as an honest broker in the Mideast. What made you decide to lash out, so bitterly, at this point in time against the Reagan Administration?

KING HUSSEIN: To begin with, I did not lash out against the Reagan Administration as such. I lashed out, if that is the right expression to use, against an evolving situation in the United States over many years. I don't think that anyone could claim to be more of a friend in this area to the United States, or more of a believer in the fact that, as far as we saw it, we had principles that we are proud to uphold, and ideas that we strove to uphold in this world, and because of friendship between us. But unfortunately, we have seen an erosion of the United States' position in regard to the major issue in this area, the cause of instability in it, root cause of instability, the Arab-Israeli issue over the years. I suggest that the United States' position has changed, certainly in the eyes of all in this area, on the Arab side, and this is to my very deep regret.

MS. STAHL: Could you explain that a little further?

KING HUSSEIN: It has done so -- Okay, I will. The situation is not one that I could attribute to the Administration. I certainly have the highest respect for the President. I personally get along with him very, very well. I respect him as a man. I respect him as a man of principle, as a man of courage. In fact his initiative was a courageous one, and I have said that. But it

.. /

seems that on the American scene there are other considerations, and there are other pressures, and therefore, there is no clear policy. There is not the ability to maintain a clear line. Let's take the question of settlements. We had a draft resolution of the Security Council. It was shot down by an American veto. Settlements in the occupied territories is a very clear issue. These settlements are illegal.

MS. STAHL: Now, if Prime Minister Shamir of Israel announced today that he would freeze the building of settlements, would you then agree to talk to the Israelis? Would you go to Israel? Would you go to a third country and open negotiations?

KING HUSSEIN: The settlements stopping is not all that we are seeking. It is something that must happen. But on the other hand, the Israeli attitude, as far as I'm concerned, is that what is yours is mine, and we'll negotiate unconditionally about everything else. The principle is -- is a matter -- the equation as a whole is total withdrawal for total peace of occupied territories.

MS. STAHL: Have you decided --

KING HUSSEIN: When they say that this territory is theirs, then there is nothing that we can do, nothing to talk about.

MS. STAHL: Have you decided not to negotiate with the Israelis? It sounds as though you are not willing right now to say the settlements stop, I'll talk to them.

KING HUSSEIN: Settlements stop and that is all? What about the Palestinians, for example? We are in a position where we need the Palestinians to be a party to any progress towards a solution.

The Palestinian problem is a problem that we're trying to deal with. And we in Jordan are trying our very best to put our act together to cooperate. Jordanians and Palestinians, who face the same problems, the same challenges, the same threats, and to have the objective of establishing peace in this area. Yet, the Israelis refuse to give these Palestinians a chance to move, to express themselves.

MS. STAHL: You say that you have great admiration for Ronald Reagan --

KING HUSSEIN: Yes.

MS. STAHL: -- and you complained that he would do nothing in an election year, and yet he went before an American Jewish audience and appealed for the arms sales for your country, before this group in an election year, and the very next day you came out and said that the United States was unprincipled, and basically attacked his policies. Why did you choose to do that the very next day after he did what he considered a politically courageous move?

KING HUSSEIN: This is not a response to any statement that the President might have made, but speaking of principles. The very issue of Jerusalem and the removal of the capital, or the establishment of Jerusalem as a capital of Israel, in this period of time, I questioned have / our American friends throughout the United States. Is this an issue based on principal, or is it just an election ploy?

MS. STAHL: But it's not President Reagan.

KING HUSSEIN: This is the kind of situation that we are -- no, no, I'm not talking about President Reagan, and I did not attack President Reagan.

MS. STAHL: Well now, you know, you've given this interview, and I assume from what you're saying that you are hoping to influence American public opinion. But it seems at least in Congress that what you've done is producing a backlash, that it's backfiring on you, and that Congress may not give you the arms sales because of the interview you gave to The New York Times.

KING HUSSEIN: I made it very clear before when this whole issue was discussed of our legitimate needs for our own self defense, that if this issue was to become a sordid one, where the dignity of my country was in jeopardy, then thank you very much, we don't need the arms. We need them very, very badly, but not at this kind of price, and we have been pulled about sufficiently enough in this way that if the price is really, for the dignity of Jordan to be affected, then it's too big a price for us to pay in this way.

MS. STAHL: Well, we also hear that the interview has so angered the Administration that it may not even fight for the arms sales.

KING HUSSEIN: Well, prior to my interview, our assessment was that it didn't have much of a chance in any event because of the very strong influences of Israel and the Israeli lobby in Washington.

MS. STAHL: Does -- what will Jordan do now? Would you -- would you go now to the Soviet Union for arms, assuming it does fail?

KING HUSSEIN: As far as our legitimate needs to defend ourselves, if you turn us down, we are not going to remain exposed to danger. We will look anywhere, and wherever we can get our needs we will try to secure them.

-./

12
16 367

11

MS. STAHL: Including possibly the Soviet Union?

KING HUSSEIN: Well, if that ever happens, if we ever have to go that far, I hope that it will be clear that we are doing it because of an attitude that we face in Washington, and I hope that, morally speaking, Washington will realize that it will not have any right to ask us why we got arms from anywhere else in the future, based on what position we might see develop and evolve in the near future.

MS. STAHL: Let me ask you something. Given the reaction and the way your comments have been interpreted in Washington, do you have any regrets about what you told The New York Times?

KING HUSSEIN: No. I believe I was frank, honest and candid. I've been accused of being too polite at times. I don't think I was impolite. I was factual, and if that is something to regret, I don't know what -- why I should regret it. I believe that, let's say, wait another year. With things deteriorating as they are, and there isn't much hope for any of us in this area, and the United States loses a lot. It was a time that requires us to be frank and open with our friends, and I did just that.

MS. STAHL: Is it -- is it true that the United States, at this moment in time, has no role in the Middle East, at this point?

KING HUSSEIN: The choice is that of the United States. It has always been the choice of the United States as to whether it will - wants to exercise a role or not. It can, obviously, more than any in the world, but not as the ally of Israel, not as a mediator, but as a superpower that adheres to principles, and

...

13
16 367

12

respects its commitments. Then there is a whole area where the United States can play a very, very major role in helping all move towards the establishment of peace in this area.

MS. STAHL: I'm going to ask you a very tough question, and I -- I hope you'll be very candid with us.

KING HUSSEIN: Sure.

MS. STAHL: How -- how confident are you that if Syria does make a move against your country, whether it's an actual invasion or some kind of terrorist threat, that the United States would fully, one hundred percent, back you up?

KING HUSSEIN: We've never asked the United States to come and fight our battles, or anyone in the world, but we have sought to enhance our capabilities to defend ourselves against all threats, and I believe that this country, and the people of it, of Jordan, have enough guts to stand up and do their best in the face of any threat.

MS. STAHL: So you wouldn't count on --

KING HUSSEIN: We have a problem. We have a problem.

MS. STAHL: The New York Times reporter who interviewed you described you as being in a state of "political despair." Are you that discouraged about the situation?

KING HUSSEIN: I am discouraged in many respects. I'm particularly discouraged over one very important area. I believe that the Palestinians, the silent majority, is not silent any more. The body that matters is in the occupied territories, in the West Bank and in Gaza. I'm very discouraged with the determination by

by Israel, and the lack of ability, obviously, by others, to influence Israel, to permit these people to express themselves. This is very vital if we are to move towards addressing the problems clearly, and I believe I find an identity of interest, apparently, between two extremes, Israelis on the one hand, and those that don't want a solution, on the Arab side, in preventing Palestinians from voicing their opinions or expressing themselves, and this is a very, very distressing situation that we do face.

MS. STAHL: King Hussein, we're running out of time. One last fast question. Do you want to negotiate with the Israelis?

KING HUSSEIN: I want, certainly, to make my fullest contribution to the establishment of peace. I realize we have to address that through a negotiation at some stage, but we want the kind of conditions, the foundations on which we can -- we can conduct meaningful negotiations.

MS. STAHL: But would you like to negotiate with them? Do you want to? Is that your goal? I know we're running out of time.

KING HUSSEIN: Well, obviously, we want -- we want a solution to the problem, and we already realize Israel is there, but -- we accept that, but we want our rights, and we want a basis for negotiations, and we can't find it so far.

MS. STAHL: Your Majesty, thank you very much for being with us this morning.

KING HUSSEIN: You're so welcome.

MS. STAHL: We'll be right back with some editorial comments.

(Announcements.)

15
16 367

14

MS. STAHL: Here are some editorials on King Hussein's bitter attack on U.S. policy in the Middle East. Le Monde in Paris calls the Hussein statements the biggest setback yet for Mr. Reagan's Presidency. American policy in the area has shown the total confusion and incredible inconstancy of leaders in Washington.

The New York Daily News says that Hussein has finally buried the Camp David Accords, and that Reagan should pull the plug now, no more arms for Jordan until it comes off the fence.

The Los Angeles Times says there has been no major change in our policies, and concludes that Hussein's stance insulates him for now from the slings and arrows, and worse, of his radical Arab enemies. Self-interest is the most powerful motivating force.

Richard Straus of the Middle East Policy Survey says Americans should understand Hussein's difficult position.

MR. RICHARD STRAUS: What we're asking him to do is to act in the short term in a way that will cause him all sorts of problems with the radical Arabs, and also problems within his kingdom, and it's a very risky venture.

MS. STAHL: Wolf Blitzer of the Jerusalem Post is critical.

MR. WOLF BLITZER: King Hussein and other moderate Arabs are still waiting for the United States to do their dirty work for them. They want the United States to very, very strongly lean on Israel, to pressure Israel into making unilateral concessions. They are refusing to sit down right now and negotiate with Israel around a bargaining table.

MS. STAHL: Cartoonist Steve Kelley of the San Diego Union

14
16 367

15

imagines a news conference where the President and Secretary of State announce a major change in Middle East policy. (Pictorial illustration.)

I'm Lesley Stahl. Have a good week.

ANNOUNCER: FACE THE NATION has been sponsored by IBM.

FACE THE NATION, with White House Correspondent Lesley Stahl, was produced by CBS News, which is solely responsible for the selection of today's guests and topic.

This broadcast originated from Washington, D.C.

*

טו פס ס כ כ כ
 דף...! מתוך... דפים
 סוג בשחוני גלוי
 דחיסות... מידי
 תאריך 19 1500 מרץ
 368 מס' מברק

אל:

המשרד

אל: ממנכ"ל, מצפ"א

דע: הסברה

מחשבות

CBS - Face The Nation

רצ"ב ראיון חוסיין ל-

אחמול (18.3)

mm

הראל

MS. STAHL: Earlier today we spoke with King Hussein from Amman, Jordan about relations between his country and ours.

Your Majesty, King Hussein, thank you very much for being with us on FACE THE NATION this morning. In an interview you gave

1 4 1 2 2 1 2 1 1 3
 פסגה אלכס חסכוה אלכס אלכס אלכס אלכס אלכס אלכס אלכס אלכס אלכס
 3 3

this week to The New York Times, you said that the United States is unprincipled, that we've lost our credibility, and that the United States can no longer act as an honest broker in the Mideast. What made you decide to lash out, so bitterly, at this point in time against the Reagan Administration?

2
8
368

KING HUSSEIN: To begin with, I did not lash out against the Reagan Administration as such. I lashed out, if that is the right expression to use, against an evolving situation in the United States over many years. I don't think that anyone could claim to be more of a friend in this area to the United States, or more of a believer in the fact that, as far as we saw it, we had principles that we are proud to uphold, and ideas that we strove to uphold in this world, and because of friendship between us. But unfortunately, we have seen an erosion of the United States' position in regard to the major issue in this area, the cause of instability in it, root cause of instability, the Arab-Israeli issue over the years. I suggest that the United States' position has changed, certainly in the eyes of all in this area, on the Arab side, and this is to my very deep regret.

MS. STAHL: Could you explain that a little further?

KING HUSSEIN: It has done so -- Okay, I will. The situation is not one that I could attribute to the Administration. I certainly have the highest respect for the President. I personally get along with him very, very well. I respect him as a man. I respect him as a man of principle, as a man of courage. In fact his initiative was a courageous one, and I have said that. But it

.. /

seems that on the American scene there are other considerations, and there are other pressures, and therefore, there is no clear policy. There is not the ability to maintain a clear line. Let's take the question of settlements. We had a draft resolution of the Security Council. It was shot down by an American veto. Settlements in the occupied territories is a very clear issue. These settlements are illegal.

MS. STAHL: Now, if Prime Minister Shamir of Israel announced today that he would freeze the building of settlements, would you then agree to talk to the Israelis? Would you go to Israel? Would you go to a third country and open negotiations?

KING HUSSEIN: The settlements stopping is not all that we are seeking. It is something that must happen. But on the other hand, the Israeli attitude, as far as I'm concerned, is that what is yours is mine, and we'll negotiate unconditionally about everything else. The principle is -- is a matter -- the equation as a whole is total withdrawal for total peace of occupied territories.

MS. STAHL: Have you decided --

KING HUSSEIN: When they say that this territory is theirs, then there is nothing that we can do, nothing to talk about.

MS. STAHL: Have you decided not to negotiate with the Israelis? It sounds as though you are not willing right now to say the settlements stop, I'll talk to them.

KING HUSSEIN: Settlements stop and that is all? What about the Palestinians, for example? We are in a position where we need the Palestinians to be a party to any progress towards a solution.

The Palestinian problem is a problem that we're trying to deal with. And we in Jordan are trying our very best to put our act together to cooperate. Jordanians and Palestinians, who face the same problems, the same challenges, the same threats, and to have the objective of establishing peace in this area. Yet, the Israelis refuse to give these Palestinians a chance to move, to express themselves.

MS. STAHL: You say that you have great admiration for Ronald Reagan --

KING HUSSEIN: Yes.

MS. STAHL: -- and you complained that he would do nothing in an election year, and yet he went before an American Jewish audience and appealed for the arms sales for your country, before this group in an election year, and the very next day you came out and said that the United States was unprincipled, and basically attacked his policies. Why did you choose to do that the very next day after he did what he considered a politically courageous move?

KING HUSSEIN: This is not a response to any statement that the President might have made, but speaking of principles. The very issue of Jerusalem and the removal of the capital, or the establishment of Jerusalem as a capital of Israel, in this period of time, I have ^{questioned} / our American friends throughout the United States. Is this an issue based on principal, or is it just an election ploy?

MS. STAHL: But it's not President Reagan.

KING HUSSEIN: This is the kind of situation that we are -- no, no, I'm not talking about President Reagan, and I did not attack President Reagan.

..!

MS. STAHL: Well now, you know, you've given this interview, and I assume from what you're saying that you are hoping to influence American public opinion. But it seems at least in Congress that what you've done is producing a backlash, that it's backfiring on you, and that Congress may not give you the arms sales because of the interview you gave to The New York Times.

KING HUSSEIN: I made it very clear before when this whole issue was discussed of our legitimate needs for our own self defense, that if this issue was to become a sordid one, where the dignity of my country was in jeopardy, then thank you very much, we don't need the arms. We need them very, very badly, but not at this kind of price, and we have been pulled about sufficiently enough in this way that if the price is really, for the dignity of Jordan to be affected, then it's too big a price for us to pay in this way.

MS. STAHL: Well, we also hear that the interview has so angered the Administration that it may not even fight for the arms sales.

KING HUSSEIN: Well, prior to my interview, our assessment was that it didn't have much of a chance in any event because of the very strong influences of Israel and the Israeli lobby in Washington.

MS. STAHL: Does -- what will Jordan do now? Would you -- would you go now to the Soviet Union for arms, assuming it does fail?

KING HUSSEIN: As far as our legitimate needs to defend ourselves, if you turn us down, we are not going to remain exposed to danger. We will look anywhere, and wherever we can get our needs we will try to secure them.

.. /

MS. STAHL: Including possibly the Soviet Union?

KING HUSSEIN: Well, if that ever happens, if we ever have to go that far, I hope that it will be clear that we are doing it because of an attitude that we face in Washington, and I hope that, morally speaking, Washington will realize that it will not have any right to ask us why we got arms from anywhere else in the future, based on what position we might see develop and evolve in the near future.

MS. STAHL: Let me ask you something. Given the reaction and the way your comments have been interpreted in Washington, do you have any regrets about what you told The New York Times?

KING HUSSEIN: No. I believe I was frank, honest and candid. I've been accused of being too polite at times. I don't think I was impolite. I was factual, and if that is something to regret, I don't know what -- why I should regret it. I believe that, let's say, wait another year. With things deteriorating as they are, and there isn't much hope for any of us in this area, and the United States loses a lot. It was a time that requires us to be frank and open with our friends, and I did just that.

MS. STAHL: Is it -- is it true that the United States, at this moment in time, has no role in the Middle East, at this point?

KING HUSSEIN: The choice is that of the United States. It has always been the choice of the United States as to whether it will - wants to exercise a role or not. It can, obviously, more than any in the world, but not as the ally of Israel, not as a mediator, but as a superpower that adheres to principles, and

..!

respects its commitments. Then there is a whole area where the United States can play a very, very major role in helping all move towards the establishment of peace in this area.

MS. STAHL: I'm going to ask you a very tough question, and I -- I hope you'll be very candid with us.

KING HUSSEIN: Sure.

MS. STAHL: How -- how confident are you that if Syria does make a move against your country, whether it's an actual invasion or some kind of terrorist threat, that the United States would fully, one hundred percent, back you up?

KING HUSSEIN: We've never asked the United States to come and fight our battles, or anyone in the world, but we have sought to enhance our capabilities to defend ourselves against all threats, and I believe that this country, and the people of it, of Jordan, have enough guts to stand up and do their best in the face of any threat.

MS. STAHL: So you wouldn't count on --

KING HUSSEIN: We have a problem. We have a problem.

MS. STAHL: The New York Times reporter who interviewed you described you as being in a state of "political despair." Are you that discouraged about the situation?

KING HUSSEIN: I am discouraged in many respects. I'm particularly discouraged over one very important area. I believe that the Palestinians, the silent majority, is not silent any more. The body that matters is in the occupied territories, in the West Bank and in Gaza. I'm very discouraged with the determination by

by Israel, and the lack of ability, obviously, by others, to influence Israel, to permit these people to express themselves. This is very vital if we are to move towards addressing the problems clearly, and I believe I find an identity of interest, apparently, between two extremes, Israelis on the one hand, and those that don't want a solution, on the Arab side, in preventing Palestinians from voicing their opinions or expressing themselves, and this is a very, very distressing situation that we do face.

MS. STAHL: King Hussein, we're running out of time. One last fast question. Do you want to negotiate with the Israelis?

KING HUSSEIN: I want, certainly, to make my fullest contribution to the establishment of peace. I realize we have to address that through a negotiation at some stage, but we want the kind of conditions, the foundations on which we can -- we can conduct meaningful negotiations.

MS. STAHL: But would you like to negotiate with them? Do you want to? Is that your goal? I know we're running out of time.

KING HUSSEIN: Well, obviously, we want -- we want a solution to the problem, and we already realize Israel is there, but -- we accept that, but we want our rights, and we want a basis for negotiations, and we can't find it so far.

MS. STAHL: Your Majesty, thank you very much for being with us this morning.

KING HUSSEIN: You're so welcome.

MS. STAHL: We'll be right back with some editorial comments.

(Announcements.)

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

ט ו פ ס

דף...1...מתוך...גדפים

סוג בטחוני. שמו.

דחיפות...בהול.

תאריך וז"ח 3305.16.מרץ 84

מס' מברק...321

אל; לשכת בראון

לשלכם 534.

מצ"ב ראיון חוסיין כפי שפורסם ב"ניו יורק טיימס" אחמול (15.3).

אסא נחיה

תעובות

2 2 1 2 2 1 2 2 1
 סה אט אט אט אט אט אט אט אט אט

-2-

97...2...מחור. 2...97

110 ג' בשחורני

דחיתות

תאריך וז"ח

321...מס' מברק

17K

Excerpts From Interview With the King of Jordan

Special to The New York Times

AMMAN, Jordan, March 14 — Following are excerpts from a transcript of an interview today with King Hussein of Jordan, as recorded by The New York Times:

HUSSEIN: The whole situation is hopeless because it just appears more clearly than ever before that the United States has forsaken its position as a superpower and as a moral defender of the world. It has forsaken its position as a nation that stands by its word and its commitments. It has chosen to disqualify itself as the sole force in the area that could help us all move towards a just and durable peace. The U.S. is not free to move except within the limits of what Aipac, the Zionists and the State of Israel determine for it.

Q. Was it the American withdrawal from Lebanon that persuaded you that the U.S. was no longer reliable as an honest broker?

A. It is a series of events. Lebanon is part of that series. What it has cost the United States is its credibility. There have been a series of factors in the past, since 1963, really. But if you consider the recent part, first, the President's initiative of Sept. 1: it was destroyed, as was U.S. credibility, by Israel's rejection of it. This was followed by Israel's settlement activity, which was intensified and which was a direct answer to the President's initiative. This was followed by the Lebanese situation, in which they continued, and still continue to be the occupiers of Lebanese territory. This was followed most recently by their attempts to implement a plan to reallocate people in the occupied territories to the Jordan Valley in what appears to be a final step towards pushing them across the river, consistent with their claim that the Palestinian problem is a problem of people, not the land. In addition, there is a plan to implement Israeli land laws on the rest of the occupied territories.

Issue of Palestinian Rights

Through all of this and for the last 17 years, Israel has denied Palestinians living under occupation all of their human rights or the rights to express themselves in freedom.

The U.S. looks at us and speaks of direct negotiations being the only way out, while we don't know what the U.S. position is.

the King of Jordan

We see things in the following way: Israel is on our land. It is there by virtue of American military and economic aid that translates into aid for Israeli settlements. Israel is there by virtue of American moral and political point to the point where the United States is succumbing to Israeli dictates.

It's obvious that this being the case, there is no way by which anyone

should imagine it would be possible for Arabs to sit and talk with Israel as long as things are as they are.

As far as the United States is concerned, the question that is posed is: is the United States able to elevate itself to the status of a superpower? To live up to its commitments and its frequent pronouncements of being even-handed? We don't see it happening. We obviously can't deal with the United States as an ally of Israel or as a mediator.

The United States asserts that its present plan is valid, but is it really? Israel has rejected it; Israel has changed conditions on the ground to the point where it almost makes no sense. We have another year of an election campaign in the United States; contenders must appeal for the favors of Aipac and Zionism and Israel. Even this year has seen such drastic changes on the ground that within a year, any fragments of hope left of achieving a peaceful solution to the problem will be destroyed. So this is where we are, and that's why I say it's hopeless.

Working With U.S. Failed

Q. What are the implications of what you're saying?

A. The implications are that as far as I'm concerned, the positions we have adopted over the years, of trying to establish a dialogue with Washington and the United States, of trying to contribute to the creation of a more balanced approach to the problem, which is in the interests of all of the parties to this conflict, have failed.

You obviously have made your choice and your choice is Israel and support of Israel. That being the case, there is no hope of achieving anything.

In point of fact, we have given more than we have taken. We sought peace in the area; we were ready to try to

work with the Reagan plan. Israel was the force that rejected it, that did not wish peace, yet we are portrayed as if we are the party that is opposed to peace. Apart from being unjust, it is also incorrect.

Role in Talks Rejected

Q. Does this mean that you will not participate in any American-sponsored or American-brokered negotiations with Israel?

A. Not the way things look, no. One has to be a realist. It has cost us a lot. U.S. credibility has suffered, but so have those who have believed in the United States. The possibility of having a meaningful policy, of your standing up and defending meaningful principles have also suffered.

We were sincere and honest, and we tried our best. But I can't see anything happening except further deterioration of the situation. We worked for progress in this area, that's all I can say.

Q. What options does this leave you,

where does Jordan turn now?

A. Jordan has always been on its own. We have no strategic alliance with the United States; it has no treaty with the Soviet Union. It has a just cause it has been defending and will continue to do so: the Arab identity, the Arab cause. But we face formidable threats that threaten not only oil in this area but world peace. We have stood against all attempts at polarization in this area and will continue to do so, but it seems again that there are two sides that are working for polarization. Israel on one side and some of the Arabs on the other. As I see it, there is more commonality between these two allegedly opposing sides.

Q. Do you mean Syria?

A. I mean those who work for polarization on all sides, including the United States.

Silent West Bank Majority

Q. So what happens to efforts to put together a so-called moderate Arab coalition?

A. Jordan and the Palestinians will continue to work together to secure our relations on a foundation of trust and common clarity of vision. But as I have said time and time again, it is ridiculous that Israel gives itself the right to question the right of these liv-

ing under occupation to come and meet with us here, or even meet with the P.L.O. As far as I can understand, when we look at the possibility of a P.N.C. meeting, perhaps very shortly, it is ironic that you have two sides that are preventing the previously silent majority, which isn't silent anymore, from expressing themselves. Israel on one hand and others in Syria

who will not participate in the talks — they are preventing the people who really matter from expressing themselves.

Jews in the Soviet Union — the whole world is up in arms that they do not have the right to move, to Israel in particular. Well, they are Soviet citizens and part of the state. The United States has protested vigorously. But people who are not Israeli, who are under occupation, should they not be permitted to voice an opinion about anything, about what should happen to them? And remember, these are Jordanian citizens, or those for whom Egypt is responsible.

A Soviet Role

Q. What would have to change to raise the possibility of direct talks with Israel by Jordan and some Palestinians?

A. Jordan and the Palestinians are one team. And we will work together on all fronts. But as for any negotiations, since the United States keeps its current policies, it certainly should not have the right to deny others to be present at any new negotiations. That's why I think the Soviets have the right to be there.

But if both superpowers are taking the position of alliances with some of the belligerents, namely Israel on one hand and Syria on the other, then obviously, they alone probably can't make a contribution to the solution, particularly when they themselves do not have any meaningful relations at this time. Maybe since this is the case, the picture should be broadened. Maybe the five permanent members of the United Nations Security Council should be parties, plus all of the parties to the conflict.

Q. Including the P.L.O.?

A. Yes, of course.

A Double Standard

Q. But then is there no one now in a position, neither the U.S. nor the Soviet Union, who can be an honest broker or mediator?

A. No, least of all the United States.

Q. What about the impact of the United States withdrawal from Lebanon on your thinking, especially since you told me the last time I saw you that the Americans should not withdraw without a change on the ground?

A. I would rather not comment. I have a final thought: I am very concerned about the United States and its double standard everywhere. The saddest point for me is that I've always believed values and courageous principles were an area that we shared. I now realize that principles mean nothing to the United States. Short-term issues, especially in election years, prevail. This is the saddest thing that one can experience. I continue to believe that principles matter. If they don't, that's even more disastrous for us all.

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

ס ו ס ס
ד...!...מחור...!...דטים
סוג בטחוני...קלד?
דחיות.....מ?ד?

תאריך וז"ח...152000.מרץ 84

מס' מברק...317

מחשבות

אל: ממנכ"ל, רובינסטין, מצפ"א.

שיחות האוטונומיה

שאל אותי טייסר האם ישראל עומדת על כך ששיחות האוטונומיה ינוהלו בירושלים.

אודה על הנחיותיכם להשובה.

טיבל

מה היה טעם גמל ג/א לא לבטל רובינסטין קישר ג'וזף ו/א
לדבר עם אלן

אולטימטום

45

טופס מברק צפון

משרד היועץ - מחלקת הקשר

דף 1 מתוך 4 דפים

אל:

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות:

1815
596

תאריך וזיח:

מס. מברק:

לשימוש
בח
הקשר

ממשרד וושינגטון

מצ"ב שיחת מנכ"ל משרד הפנים עם קונכ"ל ארה"ב בירושלים מ-5.12.83.

(קשר - אנא)

לשכת היועץ המשפטי

לה סאשה רהם שפכ מוט מלס מרפא קלוצ מאז רם אגן
מירב. שר הפנים מטפח, ולביןאן קיודי מרפא

אישור המנכ"ל:

אישור מנהל המחלקה:

א. רובינשטיין

18.12.83

השולח:

תאריך:

$\frac{2}{4}$

אל: שר הפנים, ד"ר י. בורג

כזכור לך נפגשתי ביום 16.11.1983 עם קלווריוס (דיווח בכתב הוגש לך בשעתו).
באותה פגישה הודיעני כי בשובו מביקורו בירדן ייזום פגישה, כדי לעדכן אותי בדברים,
שלדעתו עשויים לעניין אותי. ואכן עשה כך ונועדנו ביום 5.12.1983.

להלן עיקר הדברים שעלו בשיחה:-

- בניקורו בירדן נפגש הנ"ל עם אישי ממשל, פלשתנאים, ראשי ערים שהוגלו, שגריר ארה"ב בירדן, בכללם השר לעניני השטחים ונסיך הכתר. לדבריו מצא הבנה שזה הזמן להיכנס למו"מ עם ישראל. פקידים רמי דרג ואישים פוליטיים, בכללם פלשתנאים, התבטאו בכיוון זה. ציין שלא מצא הבנה כזו אצל השר לעניני השטחים, אך לעומתו מצא הבנה אצל נסיך הכתר. התרשמותו היא שגם מלך ירדן מגלה עתה נטייה לכנון החיובי.
- במגעיו עם אישי ממשל ומשגריר ארה"ב בירדן למד, שהירדנים אינם מבקשים עתה להבטיח מראש תוצאותיו של המו"מ, אלא להסכים מראש לפחות על כללי המשחק במו"מ כזה. היו רוצים מאוד שתיעשה הכנה במתכונת שנעשתה במרוקו, לקראת המו"מ בקמפ דייוויד, אך הם מודעים לכך שמתכונת כזו לא תחזור עוד על עצמה. מכאן היסוסיהם והתלבטויותיהם. במגעיו עם פקידים בכירים, היתה הפעם התענינות מיוחדת בטכניקה של המו"מ על האוטונומיה, כפי שהתנהל בדרגים המדיניים ובקבוצות העבודה. קלווריוס תיאר בפניהם בהרחבה את הנוהלים והתהליכים והדגיש, לדבריו, את האמון האישי שנתחזק בין העוסקים בכך.
- דגם המו"מ עם מצרים מעודד ומרתייע כאשר את ירדן. מעודד - על שום תוצאותיו בהסכם השלום (החזרת שטחים). מרתייע - כיוון שאינם רואים סיכוי להישג ירדני בתחום הטריטוריאלי.
- שגריר ארה"ב בירדן, מר וויץ, מנסה לעודד את הנטייה החיובית למו"מ. הוא צופה התפתחות בקרוב בכיוון זה. הערכת הסיכוי 60% - 40% לטובת התפתחות חיובית.

5. לשאלתי בדבר ההשפעה להתמוטטותו של אש"ף בלבנון ולהחלשותו של ערפאת, על התפתחות הדברים בירדן, השיב כי אישים בירדן היו רוצים לקבל את ערפאת בארון מתים, או את ערפאת המוכה = החי תחת עינה הפקוחה של ירדן ובתוכה. ערפאת חלש ומוכה, שאינו בטוח שליטתם, אינו פותר להם את בעיתם.

6. בפגישותיו עם פלשתינאים ביו"ש ועם אישים בירדן, נשאל קלווריוס לא אחת מדוע לא תפעיל עתה ארה"ב לחץ על ישראל, אשר יכול היה לדבריהם לתרום לריסונה, על רקע מצבה הכלכלי החמור והזדקקותה לסיוע מוגבר של ממשלת ארה"ב. לדבריו השיב, כי זה לא יקרה לעולם. ממשלת ארה"ב תפעיל כל השפעה אפשרית על ישראל בדרך של ויכוח ושכנוע אך לא תפעיל לחצים. הוא הזכיר להם כי במלחמת יום הכפורים נזקקה ישראל לעזרה מסיבית של ארה"ב בנשק ובציוד וארה"ב לא נלצלה גם אז את המצב, במהלך המלחמה, אלא הקימה רכבת אווירית כדי לסייע לישראל להגן על עצמה. כך היא נוהגת עתה בנושא הכלכלי. ארצות הברית תמשיך במדיניות זו. היא תנסה להפעיל השפעתה על כל הצדדים באזור, אך לא תפעיל לחץ, אלא תעודד מו"מ מרצונם החפשי של הצדדים. כאן חזר והזכיר שבחכנית ריגן ביטאה ארה"ב את תפישתה ועמדתה, תכנית זו קיימת וארה"ב תתמיד בעמדתה זו.

7. קלווריוס נשאל גם ע"י גורמים שונים, בעת ביקורו בירדן, אם הידוק הקשרים בין ארה"ב וישראל, אינו מבשר אפשרות העברתה של שגרירות ארה"ב לירושלים. על כך השיב, שאין ארה"ב מתכוונת לשנות את המצב הקיים. שינוי. בעמדה יבוא - כך אמר - אם ארה"ב תגיע למסקנה שהערבים החליטו סופית שאינם רוצים לשבת לשולחן המו"מ עם ישראל.

8. בהמשך השיחה נקלענו לחילופי דברים על הנזק הנגרם באי-קיומו של המו"מ על האוטונומיה. לא היו התבטאויות חדשות משני הצדדים, אך בכל זאת כמה מההתבטאויות ראויות לדידו. קלווריוס טען שלדעת ארה"ב ענין ההתנחלויות הוא אחד מגורמי המכשול העיקריים. בהקשר זה התעניין, לדעת אם הממשלה בראשותו של מר יצחק שמיר תהיה פרגמטית יותר מקודמתה. תגובתי היתה, שממשלה זו פועלת במסגרת אותם קוי יסוד כקודמתה. לכל ראש ממשלה יש גם סגנון מנהיגות אישי, אך קו המדיניות הכללי נשמר כרצף הנגזר מהאינטרסים החיוניים של המדינה. מתחמי ביקורת על ההתבטאויות האמריקאיות בענין ההתנחלויות, הגורמות להקשחת העמדה הערבית. וכשהעלה שוב את ענין דבקותה של ארה"ב בתכנית ריגן, אמרתי, כי לאחר שארה"ב - מעצמת על - פעלה כפי שפעלה בגרנדז הקטנה והרחוקה, לשם הגנת אינטרסים קיומיים שלה, יש מקום לצפות להבנה רבה יותר מצדה לבעיותיה של ישראל, בשטחים שליד פתח ביתה ממש וזכותה לקבוע מה נדרש להבטחת קיומה. כאן העיר, שישראל יושבת כבר בשטחים קרוב ל- 17 שנים ובקמפ דייויד היתה הבנה שהמצב צריך להשתנות ובמקום זה דורכים במקום. הגבתי, שישראל נשארה נאמנה להסכמי קמפ דייויד, המו"מ על האוטונומיה לא הופסק אף פעם על ידה, בעוד שמצרים עשתה זאת פעמים אחדות בעבר ועתה מתנכרת לחלוטין להתחייבותה לנהל את המו"מ ברציפות ובתום לב. גם ארה"ב שינתה גישתה ובתכנית ריגן חרגה מן המוסכם בקמפ דייויד. הדבר החמור מכל שארה"ב נקטה כבר היום עמדה לגבי המו"מ על הסטטוס הקבוע, בנוסף לחריגות בנושאים שעלו במהלך המו"מ על האוטונומיה ועמדתה של ארה"ב כפי שבאה לביטוי בתכנית ריגן, מבטאת בכמה מפרטיות נסיגה מהם. קלווריוס העיר לי בתכנית ריגן ביטאה ארה"ב את עמדתה ופירושה לתפישתה היא את קמפ דייויד, כשם שעשו זאת ישראל ומצרים בשעתו, אך היא לא כופה על הצדדים את עמדתה והמו"מ ביניהם יהיה במסגרת הסכם קמפ דייויד וכל צד יתמודד על עמדתו.

בלל הפלשתינאים לא תוכל להיות התקדמות ועל כן יש צורך לעשות הכל כדי לעודדם להצטרף לתהליך. הזכיר את האוירה בשטחים ואת "איכות החיים" של האוכלוסיה. השבתי לו, שעל פי כל קנה מדה, המצב בשטחים כיום טוב יותר מאשר בתקופה הירדנית, בכל התחומים ואם תושבי השטחים ירצו להתרכז בשפור איכות חייהם ולא יתנו לחתרנים להתסיס וללכות שנאה ואלימות, הם יפגשו את נכונותה הרבה של ישראל לסייע להם בכך. בהקשר זה העיר ששמע מפי ערבים בשטחים דברי הערכה כלפי דרך תפקודו של בנימין בן-אליעזר (פואד) בעוד שמפי כמה יהודים שמע דוקא הערות מסתייגות, בכלל זה ייחוס אמביציות פוליטיות אישיות, המשפיעות באורח שלילי על דרך הפעולה. הגבתי, שכן-אליעזר מבצע מדיניות ממשלה ולא מדיניות אישית.

9. בדרך אגב התיחס להערות שהועלו, בעת ביקורו האחרון של רות"ב בווינגטון, לגבי מעמדה ופעולותיה של הקונסוליה האמריקאית בירושלים ומגיעה עם תושבים כשטחים. לדבריו אמר השגריר לואיס באותו מעמד: "לדעתי אתם מבקרים את המדיניות של ממשלת ארצות הברית, אך אין מקום לייחוס הביקורת למוסד ולאנשים המשרתים בקונסוליה".

10. בראשית השיחה התיחס להערותיו של סיירוס וואנס על מעורבותה העמוקה של ארה"ב בלבנון. הוא העיר כי הוא מזדהה עם דברים אלה. הציג עצמו כמי שמכיר היטב את הבעיה הלבנונית מתקופות שרות קודמות. "הלבנונים אינם שווים את המאמץ שלכם ושלנו" - אמר. הוא הדגיש שזו עמדה אישית שלו והעיר כי נקודת האור העיקרית היא שלפחות כיום יש הבנה מלאה בין ישראל וארצות הברית בנושא הלבנוני.

בברכה
חיים קוברסקי.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4023

**

נכנס

שמו

**

**

**

אל: המשרד, נר: 317, מ: קהיר
דח: מ, סג: ש, תא: 271183, רח: 1645
נד: אוטונומיה

שמו/מיד

אל: מח' מצרים, ערב 1/המרכז

מאת: נוראל

פטריות נציגי הפלסטינים מהגדמעי והרצועה - אלסיאסי מ-27.11.
1. עתון אלסיאסי מדווח על כוונת ערבי הגדה להקים חזית שתייצג את הפלסטינים בשיחות האוטונומיה.

2. מצרים תייצג את הרצועה בשיחות אלה כאשר ירדן תייצג את הגדמעי עם השמירה על רעיון היכנות להגדרה עצמית.

3. העתון מוצא חיוק בדבריו הנלי בהשקפותיהם של פריגי ואלמצרי שהאיצו במלך חוסין לשאת בתפקיד פעיל זה בשלב הנוכחי ובפרט אחרי הפילוג המסוכן באשפי.

תפ: שהח, סשהח, דהמ, שהבמ, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, דס, אמן, ממד,
קידר, מצרים, רובינשטיין

אויסוי

תהליך השלום - ארה"ב.

א. קרצקו ס'היועץ המשפטי למחמ"ד ומאק ממח' ירדן המתלווים
לרמספד נפגשו היום עם קוברסקי והחמ". נכחו קורצד משגאדה"ב
ואלינסון ממשרד הפנים.
נהגה: היתה מחשבה כי קוברסקי יפגש עם רמספד אך הדבר לא
התאפשר מכנית).

ב. קרצקו פתח והדגיש כי המנדט של רמספלד כולל גם תהליך השלום. עמדת ארה"ב מבוססת על תכנית רייגן שיסודה בקמפיין-דיוויד וב-242. המטרה היא לצרף משתתפים נוספים לתהליך השלום. כזכור ניסתה ארה"ב לעשות כן והיתה אופטימיסטית מדי לפני אפריל, אך היא עדיין מחוייבת ליוזמת רייגן. רמספלד ביקר עתה במצרים. השיחה עם מובארח נסבה בעיקר על לבנון, אך הוקדשו 5-10 דקות לבעיה הפלסטינאית. מובארח סבור שזהו הנושא המרכזי במה"י, ורבות מן הבעיות נובעות מהמאמץ הסובייטי לנצל זאת. גאלי הרבה לדבר על נושאי תהליך השלום. מצרים תומכת ביוזמת רייגן, והיא מצוייה בקשר עם פלסטינאים, אנשי אשפי ואינם אנשי אשפי, מיו"ש ועזה ואחרים, וקוראת להם להצטרף, בניגוד לשגיאות העבר. כן מדברת היא על לבו של חוסיין שלא להחמיץ ההזדמנות. לדעת מצרים קריטי שהפלסטינאים יצטרפו. מומי האוטונומיה כפי שהיה הוא בעיניה הוכחה לכך, בעקבות הביקורת שמתחו ערבים וגם ישראל על היעדר מנדט למצרים. גאלי חזר על הצורך בייאמצעים לבניית אמון. לדעתו אלה יתנו דחף ליוזמת רייגן. אזוירה שונה באזורים תובל לסייע לפלסטינאים הרוצים להצטרף. לדעת גאלי עושה ישראל ההיפך, והוא מנה את טענותיו ובמיוחד ההתנחלויות. המצרים הביעו שמחה על שלדמספלד יש מנדט

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לדון לא רק בלבנון אלא גם בתהליך השלום, ושהוא קדיש זמן לכך. הם מעוניינים תווה ועל כן הם משוחחים עם חוסין והפלסטינאים. קהצקו שאל כאן לדשמי החמי מן הביקור בקהיר בשבוע החולף.

ג. תיארתי בפירוט את הביקור בהתאם לתדרכינו לביסודו כפי שנאמר במברקי חורם 761 מ-11.11, הוספתי הבעת זעמנו על נאום הנציג המצרי בועדה המדינית המיוחדת ב-14.11, תוך פירוט הנקודות השליליות וכוונתנו להגיב באו"ם ובמגע עם המצרים נמסרתי על כך אתמול גם לפול היר משגארה'ב.

ד. מאק תיאר את הגישה הירדנית. אחרי אפריל היתה בעיני חלק מהירדנים אכזבה רבה. ירדנים אחרים, בעיקר אנשי מזרח הירדן במקורם, היו מרוצים שהתהליך לא התקדם כיוון שהתנגדו לרצון חוסין להיכנס למום. לאחר מכן היתה הפסקה במגעים עם ארה"ב, גם עקב מסעות חוסין במזרח הרחוק. ואולם, בחודשים האחרונים החלה תקופה אקטיבית יותר, בגלל גורמים אחדים, שהביאו להתאוששות מפרשת אפריל. חוסין שב והרהר במכלול הנושא, תוך הבאה בחשבון של הסכסוך הפנימי באש"פ ועמדת סוריה העומדת מאחורי המדידה נגד ערפאת. מכאן נבעה הודעת ממסלת ירדן כי אם אש"פ מצוי בשליטת מדינה ערבית כלשהי אין החלטת רבאט תופסת.

ואולם, לא היתה תגובה על כך מערבים אחרים. כשנעשתה הלחימה בתוך אש"פ אינטנסיבית יותר העיף חוסין "יבלון ניסוי" בראיון לפני כשבועיים לייסאסה'י הכותי שרבים מעורכיו פלסטינאים. חוסין מתח ביקורת קשה על הסורים וכן דיבר על האפשרות שירדן תכנס מחדש את הפרלמנט. אלה "מלות קודי" שהכל יודעים מה פירושן, שכן לפרלמנט היה ייצוג של הגדמ'ע, חלק מחבריו מצויים בה, חלק בירדן והאחרים בגלות. חוסין לא אמר זאת, אך פירוש דבריו הוא אתגר לאש"פ. אנשים מהגדמ'ע ועזה נסעו לעמאן לשמוע תגובות ירדנים בקשר לכך. כאמור הרושם הוא כי יש ירדנים הרוצים "לשמור מרחק" מאנשי הגדמ'ע ועזה. לא ברורה העמדה הרשמית הירדנית. ירדן מודאגת, לא פחות ואולי יותר מישראל, מהחימוש הסורי (הסיליים).

ה. קוברסקי העיר כאן כי הוא מתרשם כחיימי שהמצרים פועלים ביוש ועזה. קדצקו אמר כי טוב היה אילו ניתן לפלסטינאים לדבר יותר ויותר עם המצרים, שכן הם מעודדים אותם למום, בניגוד לאחרים. כאן ציין כי גאלי מען שיש פלסטינאים שביקשו לבוא לישראל לא נתנה, וקודצר אמר כי אלה הם חמשת העותים שסורב ביקורם. המצרים מניחים כי יש בכך כוונה פוליטית, ולדעת האמריקאים רצוי לאפשר לבאלה לנסוע.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ו. הח'מי הסביר כי היה על המבקשים לנסוע לתאם בהלכה עם הממשל. באשר לייאמצעים לבניית אמון יי הכיוון צריך להיות הפוך - על המצרים לבנות מחדש את האמון באן. כן הזכיר את השיחות שמקיימים שהבים ואנשי תיאום הפעולה ושיצרו אוירה טובה יותר. לשאלת קוברסקי באשר להודעה הירדנית בקשר לפרלמנט אמר מאק כי לא ידוע לאמריקנים עם העניין רציני, ומכל מקום היו ספקולציות. מאק חזר לנושא ההתעצמות הסורית, המדאיגה את ירדן, והוסיף כי ההתנקשויות בשגרירי ירדן בחו"ל נעשו כנראה בידי קבוצות מרור בהשפעה סורית, לרבות אבו נידאל. היו גם נסיונות פיגוע בירדן גופה, כמו ליד מפקדת המשטרה בורקא. יש חשש כי אלה אזהרות לירדן שלא לנוע לכיוון תהליך השלום. מן הצד האחר הירדנים במצב רוח רע באשר למדיניות ישראל ביו"ש ועזה, והם מחפשים סימנים מעודדים. ההתנחלויות נתפסות כגורם שאינו מסייע. לא ברור לפי שעה אם חוסין ייננוע.

ז. קוברסקי ציין כי על תהליך השלום להימשך, והזכיר דברי רה"ם בעניין זה. העיר כי סאדאת לא רצה בצירוף ירדן, ודיבר על כך שתחילה יש להגיע להבנה על העקרונות בין ישראל למצרים, אך הדבר השתנה ב-1982. גם ד"ר בורג, שהוא מחדש יו"ר ועדת השרים לאוטונומיה, הצהיר זאת בעבר. מוטב לקיים מוס כלשהו, בכל מקום, אפילו בפרופיל נמוך וייעל אש קמנה"י, כי העדר מוס פוגע בתהליך. זה עדיף על בותרות מדעישות. ניתן להתחיל אפילו בדרך בלתי פורמלית תחילה. קודצר דיבר על הצורך באיתותים של אוירה טובה מצדנו. קוברסקי שאל מדוע עלינו לתת סימנים כאלה.

ח. קרצקו ציין כי האינטרס של הכל הוא לצרף את ירדן והפלסטינאים, והשאלה היא הישנם דברים שבלא פגיעה בבטחון יוכלו לסייע לכך. אכן שיחות שהבים, המתאם וראש המינהל ביוש הן חיוניות, אך יש צורך גם בשחרור מהגבלות נסיעה, למשל. הח'ים השיב, כי אנו מעוניינים שיבואו למוס. נשמח אם מצרים תשוב, וכמובן אם יבואו ירדן ותושבי יוש ועזה. חבל ששוב יאחרו את הרכבות כפי שאיחרו בכל תולדותיהם. ט. מאק טען כי התפיסה של ייאחוד רכבות' היא אידופית. לערבים יש זמן. במורח גם צריך החוק לנקוט יוזמות ולכך הציע ריגן מה שהציע. ישראל חוקה ויש לה הבוח הבטחוני. סאדאת היה בביכול חריג וגם הוא עשה מה שעשה לאחר 1973, וגירוש הסובייטים. לא סביר כי אנשי יוש ועזה יטלו יוזמה. קוברסקי אמר כי אינו מאמין שישראל תתנדב להצעות לפני שאנו בטוחים שיהיו שותפים. יש צורך בתכנית למוס. מחוות הומניות הן לגיטימיות אך יש לומר את האמת. המכה שספג אש"פ'י בלבנון לא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הוסברה דיה. אנו מוכנים למוס גם היום, וחבל מצרים אינה באה, כי אם יעבור זמן נוסף תהיה לכך השפעה לא טובה בחברה שלנו.

י. מאק ציין כי יש צורך בסימנים חיוביים לערבים. ההתנחלויות נראות גם לארה"ב כמכשול. יש לערבים חשש כי ישראל אינה רוצה באמת במוס, למרות ההצהרות נהשתמע כי אין זו רק דעתם. קורצר הוסיף שהערבים מבינים כי ישראל לא תוותר על בטחונה, אך התרומה של ישראל צריכה להיות גם חיובית, בקריאה למוס ובאזירה, וגם בהימנעות ממעשים כמו התנחלויות. קרצקו ציין כי המצרים שומעים מהאמריקאים של יי' שלום הקרי' אפקט שלילי. החי' הסתייג לחלוטין מדברי מאק על כך שאין מאמינים להצהרותינו על רצוננו במוס. מדוע יעדיף מישהו להאמין לכפל הלשון הערבי, כשרבים מהם מדברים בכל פורום אחרת. מצרים התחייבה לנהל מוס, הבה תבוא לכך. אם יבואו ירדן ותושבי יוש ועזה- מה טוב. ואולם, יי' המסחק' הוא מוס, ובלעדיו לא יהיה דבר. אם סבור חוסין או מישהו אחר כי בלי מומי ישיג דבר מה, טעות גמורה בידו, באשר להתנחלויות, לא היו כאלה לפני 1967 והערבים דחו כל מוס. ואשר ליי' שלום הקרי', צריך לדעת כי איכות השלום משפיעה על יחסם של ישראלים בלא הבדל דעה והשקפה. קוברסקי הוסיף כי סודאת בא למוס והשיג הישגים, ובלעדי מומי בלתי אפשרי הדבר.

יא. בשיחה אחי' כי שאלני קרצקו האם נכון לומר שנוסחתנו היא: אנו מוכנים למוס כל עת, בין אם תבוא מצרים לבדה ובין אם יצטרפו ירדן ותושבי האזורים. השבתי בחיוב.

הערה: בשיחת העבודה במשרד עם דמספלד מאוחר יותר לא התייחס כלל לתהליך השלום אלא ללבנון בלבד, אף כי אתמול בשיחה עם רה"מ ושה"ח-היתה התייחסות מסוימת לכך (נראה בדיווחים).
דובינסקיין =

תפ: שהח, ששהח, דהמ, שהבט, מנבל, ממנבל, ר/מרכו, רס, אמן,
דובינסקיין, קידר, מצרים, ממד, מצפא, שטחים, מתאמטטחים,
מינרבי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

**
**
**

אוסטריה

אל: ווט, קהיר, נר: חוום 251, מ: המשרד
 דח: ר, ש, סג: ש, תא: 040883, וח: 1400
 נד: אוטונומיה

שמו/רגיל

אוטונומיה

קורצר משגארהב סיפר בשיחת אקראי כי בדעת האמריקנים לשלוח
בקרום קבוצה בדרג עבודה לשיחות עמנו בקשר לתהליך השלום-
 אוטונומיה.
 בקבוצה יהיו בין השאר קירבי וגרינלי. לא התרשמתי כי הוא רואה
 סיכוי של ממש לקידום התהליך בתקופה הקרובה.

רובינשטיין.

תפ: שהח, סשה, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, קידר,
 מצרים, ממד, מצפא, רובינשטיין, משפט, שרהפנים, מנכלפנים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7957

נכנס

דף 1 ממך

עותק 2 מתוך 36 סודי ביותר

אוסטריה

מל: המשרד, נר: 701, מ: ווס
דח: מ, סג: מ, תא: 290683, וח: 1530
נד: תיקון מברק

סודי ביותר/מיידי

מנכ"ל, ממנכ"ל, בנצור

דע: שד הפנים, דייד בורג
העתק: מנכ"ל משרד הפנים, ח. קוברסקי
פניסת קוברסקי - סול לינוביץ

תיקון למברקנו מס' 668 מיום 23.6
נעמ' 2, קטע אחרון, שורה שניה צ"ל: מחפז מועמד להחליף את
פיינרוקס
כ ולא את חביב כפי שהודפס בטעות.

סיבל=

תפ: שהח, ששהח, שהח, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רובינסטיין,
רם, אמן, שרהפניס, מנכלפניס, מצפא, קידר, מצרים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7523
נכנס

דף 1 מתוך 36
עותק 1 סודי ביותר

אוסוניה

מל: המשרד, נר: 668, מ: ווש
דח: מ, סג: מ, תא: 280683, וח: 1530
נד: קוברסקי-לינוביץ

סודי ביותר/רגיל

מנכ"ל, ממנכ"ל, בנצור.

דע: שר הפנים, דייר בורג.
העתק: מנכ"ל משרד הפנים, ח. קוברסקי.
פגישת קוברסקי - סול לינוביץ

מנכ"ל משרד הפנים ח. קוברסקי נפגש עם סול לינוביץ במשרדו.
קוברסקי סיפר ללינוביץ על ביקורו בפולין, כולל בעיירות
שחיו בהן הוריו של לינוביץ. הוא הגיב בהתרגשות מרובה לתאור.
קוברסקי מסר לו צילום בית הכנסת בטיקשין וקברי אחים המוניים
באווריס הנ"ל.

בענין הסדר השלום סיפר לינוביץ כי נושא הקפאת הישובים ממשיך
להעסיק את הנשיא.
הנשיא לא יכול להרשות לעצמו כשלון מומאלי ביוזמתו המדינית,
היוזמה היחידה לה קשר את שמו אישית. על ישראל איפוא לשקול
אפשרות של חגיגה חיובית כלשהיא לנשיא בענין הישובים. אין ספק
שהנושא יעלה בעת ביקור רוה"ם כאן. העיר שהדבר יקל בשיחותיו
אם רוה"ם יסכים שהנושא יכלל בשיחות שיתנהלו בעתיד.
בתשובה להערת קוברסקי שענין ההתנחלויות אינו מופיע בק"ד,
השיב כי השאלה אינה משפטית אלא פוליטית וכדעת הנשיא - אבן
הנוגף העיקרי.

סיפר שיש שתי אסכולות להמשך שיחות האוטונומיה. אנשי מחמ"ד,
לדבות וליוזמים, חומכים בזה שקובים יס לסיים ההסדר בלבנון ורק
לאחר מכן להתפנות ליו"ש. לעומתם, בקרב הקונגרס יש באלה
המחייבים מאמצים מידיים בנושא כיוון שזו יוזמתו המדינית
העיקרית של הנשיא ובשנת בחירות לא יניחו לו בנושא.
סיפר שלפני מספר שבועות שמע מהמצרים שהם מוכנים לחדש שיחות

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 36
 עותק 1 מתוך 36
 סודי ביותר

האוטונומיה אם ישראל תנקוט בצעדים שיתנו למצרים הצדקה לכך.
 להערכת המצרים גם חוסיין יצטרף לשיחות כאשר יזוכה שיש
 התקדמות ממשיה.

לינוביץ תקף את צורת הגשת יוזמת הנשיא שנתנה לבים קיניים (?)
 וכות ומו.

מסר הערכתו שהנשיא לא ירוץ בבחירות 84.
 הביעו עניין להפגש עם רה"ם בעת ביקורו.
 לינוביץ בדעה שרצוי שישראל ביוזמתה תודיע, ותחזור על כך
 לעתים קרובות, שהיא מבקשת לחדש המו"ם על האוטונומיה.

בנושא יוזמת הנשיא, חיווה דעתו שרצוי שרה"ם יתייחס לנקודות
 החיוביות מבחינתנו כ שילת מדינה פלסטינאית וכו' ולא יחזור
 על עמדתו בדבר שלילה מוחלטת של הנשיא.
 בתשובה להערת קוברסקי, שהבסיס הוא ק.ד. בלבד, הסכים והתפלא
 לשמוע הערת סיבל שהממשל מהסס מלחזור פומבית על כך כי הבסיס
 לשיחות הוא ק.ד. לדבריו לא יהיה קושי להשיג הצהרה כזו.
 ציין שחשוב שרה"ם יופיע בטלביזיה בעת הביקור להסביר עמדת
 ישראל ולהדגיש נכונותו לשיחות ולהמשך התהליך.
 לינוביץ הוסיף כי בארה"ב יש חששות רבים לגבי כוונותיה של
 ישראל וחוסר אמון שעלול להשפיע בעתיד על התפתחות היחסים, אם
 ישראל לא תוכיח שאכן פניה לפתרון.

קוברסקי אמר שדוקא יוזמת הנשיא הכניסה הקצנה בעמדה הערבית.
 אם ארה"ב אכן רוצה לקדם הנושא עליה לאמר גלויות לערבים
 שהומן פועל לדעתם. יכולנו להיות בתקופת המו"ם על מצב הקבע
 ביו"ש ובעוה והמו"ם לא התקדם באשמת הערבים. הם היו יכולים
 להיות במצב שהממשל הצבאי והמנהל האזרחי הישראלי כבר לא יהיה
 שם ולנהל בעצמם את ענייניהם במסגרת האוטונומיה, גם אם היו
 להם הסתייגויות לגבי היקף הסמכויות שהוצעו להם.
 קוברסקי הוכיר שישראל מתקרבת למשך שהייה בשטחים הוזה למשך
 שהיית הירדנים ומספר היהודים יגיע בוודאי תוך זמן לא רב
 לכ-60,000 דהיינו קרוב לאותו מספר יהודים שהיו בא"י המערבית
 בזמן הצהרת בלפור. גם לעובדה זו חשיבות מדינית ובטחונית.

על פיירבנסק דיבר לינוביץ בווילנא וציין הערכתו שלא ישאר זמן
 רב בתפקידו. הממשל, לדבריו, מחפש מועמד להחליף את חביב.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

10.03

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מחוך 36

דף 3
עותק 1

נשקלה בזמנו מועמדותו של ברוך סקורפוט, אך כנראה המועמדות
 ירדה. קיסיןגר היה מוכן לקבל על עצמו התפקיד אך אין סיכוי
 שהממשל יציע לו זאת. יש מספר סגמורים אשר שמותיהם נשקלים, לא
 פירט. סיבל

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנבל, ממנבל, ר/מרכו, רובינסטיין,
 רס, אמן, שרהפנים, מנכלפנים, מצפא, קידר, מצרים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7055

בנס

מתוך

דף 1

סודי ביותר

מתוך 6

עותק 2

אסעי ר.

מל: המשרד, נר: 194, מ: גנבה
דח: ב, סג: מ, תא: 270683, יח: 2100
נד: אשפ'

סודי ביותר/בהול

שהח, מנכל' - לעיניהם בלבד

אשפ'.

התקשר רוברם וביקש שאעביר תוכן המסר הבא בדח'פות ואם אפשר לקבל תגובה על כך עוד הערב.

1. אחד מיועציו של יאסר ערפאת ואיש סודו נלא הסכים לגלות שמו בכדי לא לסכן אותו התקשר עמו היום וביקשו שיעביר לנו על דעת ערפאת את הדברים הבאים:

(א) ערפאת העביר הבוקר מסר לאמריקנים לפיו הוא מוכן להצהיר על יונית המאבק המזוין ולנהל מומ' על בסיס תוכנית ריגן עם חוסיין.
(ב) לחילופין יהיה מוכן ערפאת לדון עמנו ישירות כאשר כוונתו להתנתק מהפלגים הרדיקלים של אשפ' ולעמוד בראש הנהגה של פלסטינים מהשטחים שתנהל ישירות מומ' עמנו בשלב ראשון על HOME RULE.

2. בשני המקרים יונח ערפאת את הטרור ומתנתק מסוריה והפלגים הקיצוניים שבאשפ'. לדבר רוברם הצעות הועלו בשל המצב הקשה שבו נתון ערפאת.

3. האיש שפנה לרוברם נקרא יחד עם קבוצת יועצים של ערפאת שיתכנסו בתוניס מחר 28/6 על מנת לגבש דרכם בעתיד. האיש ביקש לקבל תגובה כלשהי מאתנו עוד הערב כנראה כדי להשפיע על מהלך הדיונים שם.

4. ציינתי בפני רוברם שאין להעלות על הדעת שיצפו מצידנו לתגובה ועוד במהירות שבה הוא דורש.

THE KING'S OFFICE

917-5146

= H2: DOWT, 1P: 401, 6: KICP
 = TP: 1, 041, 6: KICP: 20302, 7P: 0615
 = 1, 1P:

— 547 —

© 1999 by Blackwell Science Ltd

[illegible]

0-1 HPT G'INX'E M' "HOP" UOZNO T'H'M OTT' CKN GOC'D X'CN N WOI=+
WOLLE' CM (OEJ HINT) HQCMF UOI G'ID T'EQMI W'UOF' COI OF PUKW
=UGOND NA STCE'D GEN OI

[illegible]

```
-- 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 --
-- 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 --
-- 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 --
-- 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 --
```

==C 2071 6897 D 1110 0700H MA 6897I 1010G 0011 E 1000E
==6897D 0 6897E 1110 0700H 6897I 1010G 0011 E 1000E
==6897I 1010G 0011 E 1000E

[illegible]

004 X LRS COT FICED UNF TANGAR AC STAN W-201 02711

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מתוך 6

דף 2

עותק 2

5. רוברט חויר ומדגיש שאיש שיחו מקורב מאד לערפאת. רוברט
טוען שמיהר למסור לנו המידע בשל חשיבותו לנו וההשלכות מעצם
העברת ההצעה שבסעיף 1 א' לאמריקנים.

סופר

תפ: שהח, מנבל

1	TR	DATE		20
2	UIC 2	DATE		20
3		DATE		20
4				20
5				20
6				20
7				20
8				20
9				20
10				20
11				20
12				20
13				20
14				20
15				20
16				20
17				20
18				20
19				20
20				20
21				20
22				20
23				20
24				20
25				20
26				20
27				20
28				20
29				20
30				20
31				20
32				20
33				20
34				20
35				20
36				20
37				20
38				20
39				20
40				20
41				20
42				20
43				20
44				20
45				20
46				20
47				20
48				20
49				20
50				20
51				20
52				20
53				20
54				20
55				20
56				20
57				20
58				20
59				20
60				20
61				20
62				20
63				20
64				20
65				20
66				20
67				20
68				20
69				20
70				20
71				20
72				20
73				20
74				20
75				20
76				20
77				20
78				20
79				20
80				20
81				20
82				20
83				20
84				20
85				20
86				20
87				20
88				20
89				20
90				20
91				20
92				20
93				20
94				20
95				20
96				20
97				20
98				20
99				20
100				20

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 4956

** ** יוצא

** **

** **

**

**

**

**

** אולא נואיר

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

דף 1 מתוך 11

עוֹתָק 3 מתוך 10

סודי ביותר

**מל: ווש, נד: 816, מ: המשד

**דח: ב, סג: מ, תא: 240683, וח: 1530

**נד: התנחלויות

**סודי ביותר/ בהול מפל

**הסגיר.

**ההבטחה בקשר להתנחלויות בקמפי דיויד.

**בהמשך לשיחתנו מצב:

**א. דיווח הסגיר בווינגטון על דברי סאדאת בנושא זה נ מברק

**מה-22.9.78

**מנכ

**מניח שראית, אך בכל זאת רוצה להפנות תשומת לבך לקטעים דלקמן

**א. דברי סאדאת שנאמרו לעתונאים בארהב ב-19.9 ופורסמו על ידי

**סוכנות הידיעות המותית (MENA) ב-20 ספטמבר שאמר בין

**השאר (מברקכם חוום 97):

**' הסכמנו להקפיא הקמת יישובים לשלושה החודשים הקרובים ,

**בזמן הנחוץ להערכתנו לשם כריתת הסכס סלום ' .

**ב. בעתוני רשת הארסט, הרוכז אמריקן היוצא בבוסטון ב-21/9

**מופיע ראיון עם סאדאת שהוברק בוטמו בו נאמר בין השאר :

**HE (SADAT) SAID THAT ALTHOUGH THE FORMAL AGREEMENT ONLY

**PROVIDES FORFREEZING OF THE SETTLEMENTS --DURING THE NEXT

**THREE MONTH... THE AMERICAN POSITION IS IDENTICAL WITH OUR

**POSITION,ETC--.

**

**

**

**

**

DATE: 11/11/68
TIME: 11:11

9477 11/10/78 10:10 AM

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

דף 2 מתוך 11
עותק 3 מתוך 10

דיניץ.

ב. דווח השגרירות על דברי סאדאט בקפיטול נ מברק מה-20.9.78) מנכ

דע: דיניץ קדישאי

בארוחת צהרים שנערכה אתמול בקפיטול לכבוד סאדאט, בהשתתפות כחמישה עשר סנטורים ואורחים אמריקנים אחרים, אמר אבורוק לסאדאט - ישראל הבטיחה שלא להקים ישובים חדשים רק במסך שלושה חודשים, איך אתה יכול לומר שהשגת משהו ?

סאדאט השיב - ומה רע בהתחייבות ישראלית זו ? תוך שלושה חודשים או פחות יהיה שלום בינינו.

הערה: הארוחה נערכה על ידי ועל חשבון THEBERG מי שהיה שגריר ארהב בניקרגואה ועומד עתה בראש מוסד מחקר וייעוץ בוויינגטון רפ"ח

ג. שיחת שהח - לואיס מה 26.9.78

השגריר.

שיחת שהח עם השגריר לואיס מיום 26.9.78 בנוכחות : צ'חנובר, רוון, רונינסטיין (מצידנו) בלקויל (מצדם)

לואיס: היכן אנו עומדים בקשר להתנחלויות ? שהח: שוחחתי הבוקר עם רה"מ המכתב מנוסח אך לא סופית ורה"מ יעבירונו כך היום או מחר, כנראה לא יחכה עד לאחר הדיון בבנסת

FORMS
דו"ח נשד"ר
סל 336007
10.82

TO : DIRECTOR, FBI
FROM : SAC, NEW YORK
SUBJECT: [Illegible]

RE: [Illegible]

DATE: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

5. [Illegible]

6. [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 11
עותק 3 מתוך 10
סודי ביותר

באשר לתוכנו, לאחר בדיקת הפרטיכל עם פרופ' ברק, נחוש דהמ' בדעתו שמה שהבטיח היה רק לגבי שלושה החודשים וזה מה שנמצא במכתב הנשיא הציט את שהציע, אני הצעתי מה שהצעת' אך דהמ' בפגישה, לפי הפרטיכל של ברק, סיכם שרוצה לחשוב וישלח לנשיא את המכתב למחרת, וביום הבא אכן שלח המכתב לגבי שלושת החודשים, וזה מה שיהיה במכתב גם עתה, וזו עמדת דהמ' והוא שמח שזהו הפרטיכל של ברק, שבדק עמו ואינוני חושב שירחיק לבת יותר מכך.

לואיס: אני קבלתי רושם שהרישומים תואמים לשלנו פרט לענין של OVER TO ANSWER ל'ל' אך כשהמדובר במומ' - מדובר על מומ' לגדמט ולא לגבי סיני

שהח: איני יודע את הנוסח המדויק, אך אין ומן קבוע לדיונים בענין יו"ש. סאדאט כבר אמר שהוא חושב ששני המומ'ים צריכים להמשיך לא יותר מחודשיים, ובאשר למומ' לחווה שלום, הגם שהוא עם מצרים בלבד, הריהו דגם לגבי אורך הומן, אם זו הבעיה, בואו נעבור את 3 החודשים, מדוע לעסוק בכך עכשיו, אם יהיה מומ', ההחלק ההתחלתי אינו צריך להמשיך יותר מ-3 חודשים, לאחר מכן יש ענין 6 השנים, ועמדתו של דהמ' היא שאין לו התחייבות מה יקרה במומ' הוא ענין אחר, אך אין לו לבטח כל התחייבות, והוא יודיע על כך לנשיא.

נקודה שניה שנדחתה הצידה- מקור הסמכות, שאנו אמרנו שיעבור לאחר שנתיים נ הממשל הצבאי להסכמ', הנשיא אמר - שנה, אך אין זה נוכר בשום מקום. אולי יעלה הדבר במקום כלשהו במומ' אך זהו לא הוחלט, או מכיון שנשט או בדרך אחרת.

לואיס: הרושם שלי מדברי ואנס הוא שדבר זה הוצא כתוצאה ממומ' מסוים, אך לא ברור לי באיזה שלב ובין מי למי, וזה הושרא TACIT במקום EXPLICIT, שכן יערך מומ', ולכן לא נקבע הדבר במפורש. אתה נכחת בפגישות, ואני לא, ולכן אני יכול לומר רק עד כמה הנשיא שוכנע לגבי מה שהוסכם, וראיה לדבר- שלמחרת הלך לסאדאט ואמר שזהו הנוסח שעליו הוסכם. הוא חש שהנוסח שאנו מסרנו לכם במכתב וברישומים של הנשיא משקף זאת. איני יודע כיצד לפתור זאת ואני בטוח שהמכתב ייצור בעיות

שהח: למולנו ברק רשם, ואפילו נשיא ארהב לא יטיל ספק ביושרו.

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300

301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400

401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500

501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600

601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 4 מתוך 11

עונת 3 מתוך 10 סודי ביותר

**

** **

** **

** **

**

** בארץ כשפגשתי את שכלי להציץ ברישומיו. ומה שכתוב שם הוא

** מה שיצוטט במכתב, נ רוון קורא לבקשת שהח הציטוט מהפרטיכל של

** ברק: ש'רהמי את 'אחשוב ואודיע לך מחר' וגם אחי חור על

** כך שוב ביציאה).

** לואיס: אך למחרת בא ברק עם המכתב והנשיא אתר שאין זה המכתב

** שהוסכם, וכן מסר לברק כדי שימסור לרהמי את הנוסח שהוסכם.

** אחי לא קרה דבר.

**

** שהח: גם כשעמדו כבר לצאת אתר רהמי שיחשוב וישלח מכתבו,

** ולמחרת נ' יום א' שלח מכתב לנשיא והנשיא אתר שאין זה קביל

** עליו, וזה היה לאחר שהנשיא דבר עם סאדאת.

**

** לואיס: הנשיא היה תחת הרושם שהנוסח הוסכם, ופעל כך בבוקר.

** שהח: אין לי ספק שתשב כך, אך בשיחה לעיתים שלושתנו דיברנו

** יחד, ואולי נוצר אצלו הרושם שזה יתקבל. מה שקרה לאחר מכן היה

** לאחר שהנשיא הלך לסאדאת, הנקודה היא שבמכתב רהמי אין דברים

** על התקופה שלאחר 3 החודשים, והוא התחייב ל-3 חודשים בלבד.

** ואני מניח זה היה משך המומי ואם לאחר 3 חודשים יהיה צורך

** יידון הדבר שוב.

**

** לואיס: הנחתי, אולי כמו שכן, היא ש-3 חודשים צריכים להיות

** יותר ממספיקים לגבי סיני, אך 3 חודשים לגדמיע הם מועד קצר

** מדי, כאשר למומי עם ירון והפלסטינאים.

**

** שהח: תלוי על מה נדון עם מצרים, כי אם אחרים לא יבואו

** והמצרים יסכימו לדון בנושא הפלסטינאי נקבע ALITIES

** העניין ברור יותר לגבי סיני בין המומי לתקופה שלאחריו, שכן

** והוא חווה שלום שיש לחתום ולבצע. בעניין יו'ש ועוה אין זה חווה

** שלום, וניתן למחות את הקו במומי במקום שרוצים.

**

** לואיס: מה שהבינו הנשיא והמוכיר שהמכה מומי בלשון המוכיר

** היתה תקופת המומי המובילה להסכם על ALITIES להקמת הרשות

** בגדמיע. הקטע השני עסק בתקופה הבאה, לא נכנסו בתקופה הראשונה

** לפירוש הומן.

** שהח: אחד הדברים שאינם ברורים - הבחירות. הממשל יסוג לאחר

** הבחירות מי ינהל הבחירות ?

**

** לואיס: על כך יש לדון בשלב הראשון - אתם מצרים, ירון, אום

**

**

**

**

11 JUL 68

11 JUL 68

11 JUL 68

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68. THE INFORMATION IS
FOR THE USE OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68. THE INFORMATION IS
FOR THE USE OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68. THE INFORMATION IS
FOR THE USE OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68. THE INFORMATION IS
FOR THE USE OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68. THE INFORMATION IS
FOR THE USE OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68. THE INFORMATION IS
FOR THE USE OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68. THE INFORMATION IS
FOR THE USE OF THE DEPARTMENT OF THE ARMY
ON 11 JUL 68.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 5 מתוך 11
 עותק 3 מתוך 10
 סודי ביותר

שהח: יתכן ראשי ערים

לואיס: כן, וזו בעיה שאפשר לפתור תוך שבועות אחדים.

שהח: אם ראשי הערים ינהלו הבחירות אפשר להסכים מי הגוף שינהל את הבחירות וזה יתגלגל.

לואיס: לדעתי בקשר ל ALITIES להקמת הגוף, מעבר לבחירות עצמן ישנה שאלה של חלוקת תפקידים.

שהח: השאלה מי יהיו השותפים במומי, אם המצרים בלבד צריך המומי להיות קצר. אולי יהיו המצרים עם יועצים פלסטינאים, וזה משאיר הרבה מקום למומי נוסף.

לואיס: אתה מאמין שיש סיכוי שאפשר לקדם את שני הדברים תוך 3 חודשים?

שהח: אני בטוח שסאדאת מאוד אינו רוצה הסכם שלום עם ישראל בלי הסכם בעניין השני.

לואיס: ולכן ימהר בעניין השני תוך 3 החודשים.
 שהח: כן

לואיס: אולי אתה צודק

שהח: האינטרס של סאדאת הוא השגת הסכם מסוים בנושא השני לפני חתימת חוזה שלום עם ישראל, וזאת כדי להראות לעולם הערבי שהשיג תחילה הסכם בנושא הפלסטינאי. אין זה מהאינטרס שלו להשאיר את המומי עם הפלסטינאים פתוח.

לואיס: אם העניין עם חוסיין ימשך שבועות וחודשיים ירצה לחכות עוד, יאמר סאדאת אני יכול אמנם לחכות, אך לא לעולם.
 אנו סבורים - ואחרטון יאמר לך זאת, אך הרושם הראשון שלי הוא שעמדת חוסיין אינה שלילית באופן פרטי כמו בפומבי, והוא הדין לסעודים.

שהח: הם אינם צד

לואיס: אך יש להם השפעה.

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

[illegible]

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 6 מחוך 11
עותק 3 מחוך 10

סודי ביותר

** *
** **
** **

**
**
** שהח:האם ימשיכו הסעודים בסיוע כספי למצרים ?
** לואיס: אין לנו מידע הסותר זאת, ואנו חושבים שדוח שבא מדמשק
** בדבר קיצוץ הוא דוח כוזב.
**
** שהח: גם אם חוסיין יאמר שיבוא לאחר - חודשיים, לא הייתי בונה
** על כך. יתכן שלסאדאת יהיו פלסטינאים שיעבדו אתו, והוא יקח את
** המינימום ויאמר - מכאן תמשיכו אתם, כדי להמשיך בחווה השלום
** מצרים - ישראל.
** לואיס: מעביר המכתב נ בענין ההתנחלות ביו"ש כשאקבלנו ודאי
** לא יתקבל באושר בוויינגטון.
**
** שהח: בענין זה מצד אחד יש קושי, אך לגופו של דבר - אני
** אופטימי, ברגע שזה לא יהיה בכותרות. יש לזכות שרהמי עם כל
** קשייו מבפנים, אף אילו התחייב שתהא הקפאה- אין סיכוי שההסכם
** היה מאושר ע"י הכנסת.
**
** רובינסטיין: הואיל וסאדאת עצמו דיבר פעמים אחדות על 3 חודשים
** ואמר "מה רע ב-3 חודשים" מדוע עליכם לחחוץ בנקודה זו
** בשסאדאת עצמו אינו לוחץ. הדבר גורם קשיים גדולים לרהמי והוא
** מיותר.
** לואיס: אני מסכים. אך גם לנו ענין לא רק בנושאים אלא באנשים,
** והנשיא לא יחזור ממה שאמר.
**
** רובינסטיין: אולם בפרטיבל שנרשם ע"י ברק אין להטיל ספק
** לואיס: הבעיה היא שאיש מאנשינו לא שמע דברי רהמי ש"י יחשוב
** על כך "לא הנשיא ולא ואנס". וקשה לסגור את הפער שהיה
** דווקא: הנשיא ידע עמדת רהמי עם קבלת המכתב ממנו
** שהח: ברור שהנשיא לא הסכים לתשובת רהמי, אך כאשר כמה שאמר
** שהנשיא וואנס לא שמעו - כשיושבים 4 - 5 אנשים, כולם מדברים
** יחד.
** למשל, רהמי מעולם לא אמר שויתר על ההתנחלות האחת שרצה שתוקם
** ב-3 החודשים ואני אמרתי לו, אי אפשר לעשות ענין מהתנחלות
** אחת, אך הוא לא אמר מעולם שיוותר וכולנו אמרנו שלא ואולם
** למחרת לא אמר במכתבו EXCEPT FOR ONE MAYBE כלומר הוא לא
** אמר זאת במקום, אלא חשב והסכים למחרת. לכן הפרטיבל יש "אוכלי"
** אחת שם "ו" ואין זה אותו דבר במכתב.
** בקוליל: כשרהמי אמר ש"י יחשוב" האם אמר על שני הדברים נ גם
** 3 החודשים וגם ההמשכ?

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

11 7108 2 97

עוֹתָק 3 מִתּוֹק 10

סוד' בי' 7

****רוון: הנשיא קרא נוסחה ואמר מה שאמר, לכן המדובר בשני הדברים.**

****לא ברור לי אם הנושא אינו מובהר. סמדת דיבר על 3 חודשים
אילו היה מתכוון לומר יותר מדור לא היה אומר זאת.

****לואיס : איני יודע אני יודע מה שהצד שלי הבין.**
****לאחר מכן שאל לואיס על תבניתנו לגבי המשך המומ' וסיפר כי אמר**

לדעה' ולשהבט שהמצרים מוכנים לתקשורת יסירה ולהתחיל במומ'

****לאחר ההצבעה בכנסת ואלה סימנים מעודדים הם מבקשים שישלח**

****אנשי קשר. מובארכי יטפל בכך מטעם סאדאם בשלב הנוכחי הועלתה**

****גם השאלה של הסתתפות האמריקנים בשיחות, בו הוכרזו ואים די**

****אתרסון יגיע ביום ה' ובשבת יצא למצרים ור' המוריר סדור מסתמך****

****תועלת אם אתרמון ייפגש פרמית ובמקביל לביטוחי אש אחרים****

****מאנטי הגדמט שהקונכל האמריקני יירושלים פונט רבניוים וואס**

****בבא נובחות ישראלים או לואים וצמז לואים צמז בים בים**

התנגדות לך

****הוסיף כי עד כה היו מדי פעם פונים**

* * * מלחמה למורכב ואמריקני בפניו לא היה אף פעם

1877

...הוא היה בקבלה כפי שבו ה' שוחח וראוהו סט 1977

***קריאה בלילה 11:30, 11:35, 11:40, 11:45, 11:50, 11:55, 12:00, 12:05, 12:10, 12:15, 12:20, 12:25, 12:30, 12:35, 12:40, 12:45, 12:50, 12:55, 13:00, 13:05, 13:10, 13:15, 13:20, 13:25, 13:30, 13:35, 13:40, 13:45, 13:50, 13:55, 14:00, 14:05, 14:10, 14:15, 14:20, 14:25, 14:30, 14:35, 14:40, 14:45, 14:50, 14:55, 15:00, 15:05, 15:10, 15:15, 15:20, 15:25, 15:30, 15:35, 15:40, 15:45, 15:50, 15:55, 16:00, 16:05, 16:10, 16:15, 16:20, 16:25, 16:30, 16:35, 16:40, 16:45, 16:50, 16:55, 17:00, 17:05, 17:10, 17:15, 17:20, 17:25, 17:30, 17:35, 17:40, 17:45, 17:50, 17:55, 18:00, 18:05, 18:10, 18:15, 18:20, 18:25, 18:30, 18:35, 18:40, 18:45, 18:50, 18:55, 19:00, 19:05, 19:10, 19:15, 19:20, 19:25, 19:30, 19:35, 19:40, 19:45, 19:50, 19:55, 20:00, 20:05, 20:10, 20:15, 20:20, 20:25, 20:30, 20:35, 20:40, 20:45, 20:50, 20:55, 21:00, 21:05, 21:10, 21:15, 21:20, 21:25, 21:30, 21:35, 21:40, 21:45, 21:50, 21:55, 22:00, 22:05, 22:10, 22:15, 22:20, 22:25, 22:30, 22:35, 22:40, 22:45, 22:50, 22:55, 23:00, 23:05, 23:10, 23:15, 23:20, 23:25, 23:30, 23:35, 23:40, 23:45, 23:50, 23:55, 24:00, 24:05, 24:10, 24:15, 24:20, 24:25, 24:30, 24:35, 24:40, 24:45, 24:50, 24:55, 25:00, 25:05, 25:10, 25:15, 25:20, 25:25, 25:30, 25:35, 25:40, 25:45, 25:50, 25:55, 26:00, 26:05, 26:10, 26:15, 26:20, 26:25, 26:30, 26:35, 26:40, 26:45, 26:50, 26:55, 27:00, 27:05, 27:10, 27:15, 27:20, 27:25, 27:30, 27:35, 27:40, 27:45, 27:50, 27:55, 28:00, 28:05, 28:10, 28:15, 28:20, 28:25, 28:30, 28:35, 28:40, 28:45, 28:50, 28:55, 29:00, 29:05, 29:10, 29:15, 29:20, 29:25, 29:30, 29:35, 29:40, 29:45, 29:50, 29:55, 30:00, 30:05, 30:10, 30:15, 30:20, 30:25, 30:30, 30:35, 30:40, 30:45, 30:50, 30:55, 31:00, 31:05, 31:10, 31:15, 31:20, 31:25, 31:30, 31:35, 31:40, 31:45, 31:50, 31:55, 32:00, 32:05, 32:10, 32:15, 32:20, 32:25, 32:30, 32:35, 32:40, 32:45, 32:50, 32:55, 33:00, 33:05, 33:10, 33:15, 33:20, 33:25, 33:30, 33:35, 33:40, 33:45, 33:50, 33:55, 34:00, 34:05, 34:10, 34:15, 34:20, 34:25, 34:30, 34:35, 34:40, 34:45, 34:50, 34:55, 35:00, 35:05, 35:10, 35:15, 35:20, 35:25, 35:30, 35:35, 35:40, 35:45, 35:50, 35:55, 36:00, 36:05, 36:10, 36:15, 36:20, 36:25, 36:30, 36:35, 36:40, 36:45, 36:50, 36:55, 37:00, 37:05, 37:10, 37:15, 37:20, 37:25, 37:30, 37:35, 37:40, 37:45, 37:50, 37:55, 38:00, 38:05, 38:10, 38:15, 38:20, 38:25, 38:30, 38:35, 38:40, 38:45, 38:50, 38:55, 39:00, 39:05, 39:10, 39:15, 39:20, 39:25, 39:30, 39:35, 39:40, 39:45, 39:50, 39:55, 40:00, 40:05, 40:10, 40:15, 40:20, 40:25, 40:30, 40:35, 40:40, 40:45, 40:50, 40:55, 41:00, 41:05, 41:10, 41:15, 41:20, 41:25, 41:30, 41:35, 41:40, 41:45, 41:50, 41:55, 42:00, 42:05, 42:10, 42:15, 42:20, 42:25, 42:30, 42:35, 42:40, 42:45, 42:50, 42:55, 43:00, 43:05, 43:10, 43:15, 43:20, 43:25, 43:30, 43:35, 43:40, 43:45, 43:50, 43:55, 44:00, 44:05, 44:10, 44:15, 44:20, 44:25, 44:30, 44:35, 44:40, 44:45, 44:50, 44:55, 45:00, 45:05, 45:10, 45:15, 45:20, 45:25, 45:30, 45:35, 45:40, 45:45, 45:50, 45:55, 46:00, 46:05, 46:10, 46:15, 46:20, 46:25, 46:30, 46:35, 46:40, 46:45, 46:50, 46:55, 47:00, 47:05, 47:10, 47:15, 47:20, 47:25, 47:30, 47:35, 47:40, 47:45, 47:50, 47:55, 48:00, 48:05, 48:10, 48:15, 48:20, 48:25, 48:30, 48:35, 48:40, 48:45, 48:50, 48:55, 49:00, 49:05, 49:10, 49:15, 49:20, 49:25, 49:30, 49:35, 49:40, 49:45, 49:50, 49:55, 50:00, 50:05, 50:10, 50:15, 50:20, 50:25, 50:30, 50:35, 50:40, 50:45, 50:50, 50:55, 51:00, 51:05, 51:10, 51:15, 51:20, 51:25, 51:30, 51:35, 51:40, 51:45, 51:50, 51:55, 52:00, 52:05, 52:10, 52:15, 52:20, 52:25, 52:30, 52:35, 52:40, 52:45, 52:50, 52:55, 53:00, 53:05, 53:10, 53:15, 53:20, 53:25, 53:30, 53:35, 53:40, 53:45, 53:50, 53:55, 54:00, 54:05, 54:10, 54:15, 54:20, 54:25, 54:30, 54:35, 54:40, 54:45, 54:50, 54:55, 55:00, 55:05, 55:10, 55:15, 55:20, 55:25, 55:30, 55:35, 55:40, 55:45, 55:50, 55:55, 56:00, 56:05, 56:10, 56:15, 56:20, 56:25, 56:30, 56:35, 56:40, 56:45, 56:50, 56:55, 57:00, 57:05, 57:10, 57:15, 57:20, 57:25, 57:30, 57:35, 57:40, 57:45, 57:50, 57:55, 58:00, 58:05, 58:10, 58:15, 58:20, 58:25, 58:30, 58:35, 58:40, 58:45, 58:50, 58:55, 59:00, 59:05, 59:10, 59:15, 59:20, 59:25, 59:30, 59:35, 59:40, 59:45, 59:50, 59:55, 60:00, 60:05

*הפסוקים יו אים מאתם ויבטחו ביה

* * *

המחלקה הכלכלית והמסלול הכלכלי

* * * * *

* * * * *

הסודות - כל האו"ן לאחר ראש השנה מתאים לנו להתחלת המומי **

*** כגב' המקום - ארזי כטידוגין כאן ובקהיר, או אם ירצו בפרו פיל**

נחמן אפרון בן ארבע שנים, או בסיני, באום - חטיבה, כפי

* * * * * פורן יעביר לאמריקנים רשימה של מכנאים שישעו למצרים. * * *

במשלחתנו יהיו לפחות 2 שרים ואולי יותר

****לואיס ציין כי באשר ליורדי אולי לא יוכל וואנס להמציא במומ' כלל****

****הזמן והתרשון יהיה במקומו.**

**** שהח אמד שכל מי שימונה על ידיהם יהא מקובל עלינו. ****

*** 17 בינואר 1955, *

市 事

●

●

משרד החוץ-מחלקת הקשר

11 מתוך 8 דף
10 מתוך 3 עותק
סודי ביותר

ד. שדר רהמי לקרטר מה 27.9.78

לשגריר לעיניו בלבד

בהמשך לשיחתנו הטלפונית הנך מתבקש להעביר בדרך המתאים את
השדר הוא מדאש הממשלה לנשיא ארה"ב ב' - TOP SECRET

JERUSALEM SEPTEMBER 27 1978

DIAL MESSAGE FROM PRIME MINISTER BEGIN TO PRESIDENT CARTER

DEAR MR. PRESIDENT,

AS I PROMISED YOU, UPON MY RETURN TO JERUSALEM I CHECKED
WITH MY COLLEAGUES, THE FOREIGN MINISTER AND PROFESSOR
BARAK, THEIR RECOLLECTION AS TO THE CONTENTS OF OUR
DISCUSSIONS ON THE MATTER OF THE SETTLEMENTS AT OUR
EVENING MEETING OF SEPTEMBER 16, 1978. IN WHICH SECRETARY
VANCE ALSO PARTICIPATED.

ACCORDING TO THE MINUTES OF THIS MEETING, AS RECORDED BY
PROFESSOR BARAK, YOU SUGGESTED, IN SUMMING UP, THE
FOLLOWING TEXT AS A COMMITMENT TO BE UNDERTAKEN BY THE
GOVERNMENT OF ISRAEL

AFTER THE SIGNING OF THE FRAMEWORK AND DURING THE
NEGOTIATIONS NO NEW ISRAELI SETTLEMENTS WILL BE
ESTABLISHED IN THE AREA, UNLESS OTHERWISE AGREED. THE
ISSUE OF FURTHER ISRAELI SETTLEMENTS WILL BE DECIDED AND
AGREED BY THE NEGOTIATING PARTIES,,.

AS RECORDED IN THOSE SAME MINUTES BY PROFESSOR BARAK I
RESPONDED TO THIS PROPOSED TEXT BY SAYING : ,, I SHALL
THINK ABOUT IT AND I WILL WRITE TO YOU TOMORROW ,, BY ANY
STANDARD, SUCH A REACTION CANNOT BE CONSTRUED AS AN
ACCEPTANCE.

YOU WILL PERHAPS RECALL, MR. PRESIDENT, THAT THROUGHOUT OUR

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9 דף 11 מתוך 10

10 דף 10 מתוך 3

**

** **

** **

** **

**

**LENGTHY DISCUSSIONS AT CAMP DAVID I EMPLOYED A CONSISTENT
 **VOCABULARY, ALWAYS BRIEF, WHEN ACKNOWLEDGING ACCEPTANCE
 **OF A POINT OF AGREEMENT BETWEEN US. MY LANGUAGE OF ASSENT
 **WAS ALWAYS EXPRESSED WITH THE WORDS :-- AGREED,, OR
 **,ACCEPTED,, OR ,,ALL RIGHT,, THE LENGTHIEST PHRASE I WAS
 **WONT TO USE WAS,, WE ACCEPT YOUR PROPOSAL,,.

**

**IN THE COURSE OF THE MEETING IN QUESTION OUR FOREIGN
 **MINISTER REMARKED THAT IT WOULD BE PREFERABLE TO FORMULATE
 **THE ISSUE IN POSITIVE TERMS. HE GAVE HIS OPINION THAT
 **DURING THE NEGOTIATIONS ON THE ESTABLISHMENT OF THE
 **ADMINISTRATIVE COUNCIL, AND DURING THE FIVE YEAR
 **TRANSITIONAL PERIOD, WE WOULD DISCUSS WITH THE ARABS OUR
 **PROPOSAL FOR THE ADMISSION OF DISPLACED PERSONS WITHIN
 **THIS PERIOD AS WELL AS OUR PLANS FOR NEW SETTLEMENTS, ALSO
 **WITHIN THIS SAME PERIOD.

**

**YOU WILL REMEMBER MR. PRESIDENT THAT I DISCUSSED WITH YOU
 **OUR PLANS TO ESTABLISH A NUMBER OF NAHAL SETTLEMENTS IN
 **THE COURSE OF THE NEXT THREE MONTHS. ON THE GOLAN HEIGHTS
 **IN THE VICINITY OF BEER SHEVA AND PERHAPS IN THE JORDAN
 **VALLEY.

**AT THE CLOSE OF OUR MEETING WHILE WE WERE ALL STANDING
 **PREPARATORY TO OUR LEAVE TAKING I AGAIN REITERATED TO YOU
 **MY PREVIOUS STATEMENT WITH REGARD TO YOUR PROPOSED
 **FORMULATION PROMISING THAT I WOULD THINK ABOUT IT AND
 **CONVEY MY ANSWER IN WRITING THE NEXT DAY. THIS TOO IS
 **AFFIRMED BY PROFESSOR BARAK-S MINUTES.

**

**

**AND INDEED ON THE FOLLOWING DAY SUNDAY SEPTEMBER 17 1978 I
 **TRANSMITTED MY WRITTEN RESPONSE THROUGH PROFESSOR BARAK
 **WHO BROUGHT IT TO YOUR CABIN. THE TEXT READ ;
 **,DEAR MR. PRESIDENT

**

**I HAVE THE HONOUR TO INFORM YOU THAT DURING THE AGREED
 **PERIOD FOR NEGOTIATIONS FOR THE CONCLUSION OF THE PEACE
 **TREATY NO NEW SETTLEMENTS WILL BE ESTABLISHED BY THE

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10 דף
11 מתוך 10 עותק 3

סודי ביותר

**
** **
** **

**
**GOVERNMENT OF ISRAEL IN SINAI IN THE GAZA DISTRICT AND IN
**THE AREA OF JUDEA AND SAMARIA , , .
**
**WAS SHOWN BY THE RECORD TAKEN ON THE SPOT BY PROFESSOR
**BARAK THIS WAS THE ONLY COMMITMENT I ASSUMED AT CAMP DAVID
**ON BEHALF OF THE GOVERNMENT OF ISRAEL WITH REFERENCE TO
**THE SETTLEMENT ISSUE
**
**
** כהן נוסח מיומם ההתחייבות
**
**
**DEAR MR. PRESIDENT
**
**I HAVE THE HONOUR TO INFORM YOU THAT DURING THE AGREED
**PERIOD OF NEGOTIATIONS (THREE MONTHS) FOR THE CONCLUSION
**OF THE PEACE TREATY NO NEW SETTLEMENTS WILL BE ESTABLISHED
**IN THE AREA BY THE GOVERNMENT OF ISRAEL.
**
**SINCERELY YOURS
**
**MENACHEM BEGIN
**
**
** יהודה אבנר
**
**
** עד כאן
**
** שבת שלום רובינסקיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

[illegible]

טל. 036967 חולץ ושות' ז"ר FORM 5

Contra

1146 HALL, E.A.D. IN 490911

0.02

Questioning Begin's Credibility

ness of the negotiations during the 13-day period, the tirelessness with which they were conducted, and the physical strain and emotional stress under which the participants worked day after day, night after night, seeking to reach a basis for agreement. I was impressed by the fact that fatigued men working under intense pressure were undertaking to deal with so many diverse, complicated and emotional issues at one time. In such circumstances, it seemed to me, failure of communication, confusion and even misunderstanding would not be unlikely.

President Anwar Sadat of Egypt was not present at the Carter-Begin meeting at Camp David during which the settlements moratorium was discussed. However, a FBIS (Foreign Broadcast Information Service) document of the State Department issued on Sept. 29, 1978, reports that Sadat was asked about the settlements issue at a press conference on Sept. 19—a couple of days after Camp David, and this followed:

"Commenting on Begin's remarks on U.S. television concerning this matter, President Sadat said that Israeli Prime Minister Begin should have avoided discussing anything connected with the subject. We agreed to freeze the establishment of settlements for the next three months, which is the period during which the peace agreement is supposed to be concluded. We not only agreed on this, we also agreed on the need not to expand existing settlements on the West Bank." (Emphasis added.)

Whoever or whatever may have been the source of Sadat's understanding as to what had been agreed, the impression he reported to the press was essentially the same as Begin maintains he sought to convey.

There is little question that Carter sincerely believed that Begin had given him a long-term promise on the settlements. But there is also significant testimony supporting Begin's assertions as to what he intended to convey. It is not unreasonable to suggest that there was truly a misunderstanding on this issue.

Whatever one may think of Begin's policies, he prides himself on being a man of his word, speaking with honor and integrity to preserve his nation's best interests. In this connection it is worth remembering that pursuant to the Egypt-Israel Peace Treaty, he fully abided by his commitment to return the Sinai to Egypt on schedule—including the transfer of oil resources and strategic airfields and the abandonment of Israel's settlements—even though there was widespread skepticism that he would actually do so. We have a right to expect that he will adhere to future commitments undertaken on Israel's behalf with comparable fidelity. To doubt his credibility because of an apparent misunderstanding is neither fair to him nor helpful to the Middle East peace process.

The writer was President Carter's special Middle East ambassador.

Justice Barak (who served as a member of the Israeli Commission that issued the recent report concerning the Beirut massacre) tends to support Bein's reabsorption, as did the late Moshe Dayan when he and I discussed the matter.

Shortly after my appointment, Carter thoughtfully suggested that I read his personal notes of the Camp David negotiations. I was struck by the intensity and arduous-

אל: ווט, נר: 745, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 220383, וח: 1200
נד: חוסיין ותהליך השלום

מיירי/סודי

הציר

חוסיין ותהליך השלום

שיחה עם קרציקו

א. קרציקו נתלווה לחביב לפגישה עם חוסיין בלונדון. חוסיין היה לבדו. מצד האמריקנים נכח גם איש השגרירות בלונדון. הפגישה הייתה ביוזמת האמריקנים.

ב. לחוסיין היו ספקות חדשים שנוצרו לאחרונה בגלל אי הבנה יימודיעינית: אשייפי קלט רמז שגוי כאילו ארה"ב מוכנה לשוחח עמו ישירות, וסבר שאם כך הדבר איננו וקוק ליישידוביי עם ירדן. ארה"ב טרחה איפוא להבהיר באמצעות הירדנים והסעודים כי אין זה כך כל עיקר. מכל מקום, הדבר הדאיג את חוסיין ועיכב מבחינתו את התהליך, והיה על האמריקנים להרגיע אותו נבגל נוסא וה ועוד, שבהם בא בטרוניות על צורת טיפולם. הערה: דברים אלה בקשר לארה"ב מסבירים אולי את התבטאויות חוסיין בקשר לייאמינותי ארה"ב העוברת מבחן קשה נמברק ממייד 1406.

ג. חוסיין רוצה מאוד להצטרף, אך מה שיש בידו עתה מבחינת אשייפי והסעודים אינו די. מבחינה זו תיוודע חשיבות ראשונה במעלה למפגשי חוסיין עם ערפאת בעמאן בסוף החודש. חוסיין וקוק ילאור ירוק או לפחות צהובי מערפאת, ולערפאת הסמכות להחליט עתה לפי תוצאות אלג'יר נאם כי יודקק להתייעצויות בשלעצמו. ערפאת מצדו לכאורה, כמו חוסיין, מאוכזב במידה מסויימת מתוצאות הועידה.

ד. הסעודים - כידוע - אינם אמיצים, ולכן התמיכה שהם נותנים

אולי נראה י

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לחוס"יין אינה מספקת עדיין. האמריקנים טורחים מאוד לשכנעם לחוק את תמיכתם. מובאך ממש י"יוצא מן הכללי בעידוד לחוס"יין.
ה. קושי גדול יוצרים הסורים, המאיימים על ערפאת, דבר המקשה מצדו על גישתו שלו. חוס"יין עצמו כמובן אינו נותן אמון רב בערפאת, אך וקוק לתמיכה כלשהי מצדו כאמור.

ו. הערכת קרצ'קו - אם כי נאמרה בשפה רפה יותר מאשר לפני כן - היא כי חוס"יין יבוא, אך הדבר תלוי בגורמים הנוברים, ואולי עוד נסתם ולא פירש. הנוסחה שהאמריקנים מעדיכים תהיה שימת דגש מיוחד מצד חוס"יין על 242. כאמור, הטון ה האמריקני פחות בטוח בעצמו עתה.

ז. קרצ'קו תהה אם אנו רוצים בבואו של חוס"יין, באשר הובר ברוך יהיה במו"ימי מכא"ב, ואם אין בתוכנו הסבורים שעדיף שלא יבוא. חשבתי כי גם אם אולי ישנם בעלי קיצוניות, הרי רה"ימי דבק בקמפי-דייויד והוא ושה"יח חורו זה לא מכבר על ההומנה לחוס"יין, אנו מעוניינים בהרחבת מעגל השלום, וייתכנו תיאודטית גם פתרונות, לבשתבוא העת, שיהיו בנוסח קונפדרטיבי שעליו דיבר רה"ימי בהודמנויות בעבר.

ח. האמריקנים רואים ייסימן מעודדי בכך שאש"יפי נתן לפרופי ווליד ח"אלדי, שאינו חבר פורמלי בו, אישור להשתתף בנציג פלסטינאי במשלחת הליגה הערבית בלונדון.

רובינסטיין

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנככ, ממנככ, ר/מרכו, רס, אמנ,
ממד, מצפא, רובינסטיין

אנטיסמי

תשובת שר החוץ להצעה לסדר היום של חה"כ אמרי רון
"על הכנסת לקרוא לירדן להצטרף למו"מ"

9.3.83

מדיניות ישראל בנושא השלום והמו"מ לשלום היא ידועה, ברורה, ועקבית.

מאז שחתמה על הסכמי ק.ד. בספטמבר 1978, ממשלת ישראל דבקה בהם וחתרה ליישומם מתוך הכרה שהם המסגרת הריאלית המעשית היחידה לקידום השלום עם שכנותינו.

הסכמי ק.ד. התייחסו לא רק ליחסינו עם מצרים, כי אם גם לבעייתם של תושביהם הערביים של יו"שע ולשלום עם ירדן. כדי להגשים יעד זה, ניהלנו מו"מ ממושך עם מצרים, כאשר נשיאה הודיע שהוא מקבל על עצמו לייצג את השותפים האחרים למו"מ, כיוון שאלה נמנעו מכך. מצרים השעתה את המו"מ הזה מסיבות משלה. עוד לפני כן היו פניות לירדן במישרין ובעקיפין להיכנס עמנו למו"מ ללא תנאים מוקדמים, כפי שעשתה זאת מצרים. התשובה היתה ונשארה שלילית, וכך נשארה עד היום.

לאחר שנחתם חוזה השלום עם מצרים, ישראל הודיעה מספר פעמים שהיא תקדם בברכה את הצטרפותה של ירדן למו"מ על האוטונומיה ולהסכם של שלום. היו גורמים שניסו לייצור את הרושם שישאל היא המעכבת את המו"מ להסדר. בגלל השמועות השונות והחוזרות ונישנות שייחסו לירדן כוונות טובות, הצהרנו שוב שישאל מוכנה בכל עת ובכל מקום לנהל מו"מ עם ירדן על בסיס ק.ד. ללא תנאים מוקדמים. עמדת ישראל בנושא זה הוצגה מעל בימת הכנסת ובפני אמצעי תקשורת בארץ ובעולם.

היום נמסר מכינוס המדינות הבלתי מזדהות בדלהי שחוססין אמר שם ששיחותיו עם אש"ף "הגיעו לשלב מתקדם, חיובי ומרחיק לכת בדרך לכינון יחסים פדרליים הדוקים אשר יגשימו את התקווה המשותפת לירדנים ולפלשתינאים להצלת האדמה הפלשתינית ועמה".

הודעה זו איננה מעודדת ביותר ואיננה מקדמת אותנו ליעדים של הסדר ושל שלום. ישראל שואפת לשלום ולמו"מ שמטרתו השגת שלום. עלינו להיזהר ממלכודות שרוצים לפרוס לרגלינו שנועדו להרחיק אותנו משטחי מולדת ולא להשגת שלום. צברנו נסיון רב בעניין זה במשך השנים. אוזננו צריכה להיות כרוייה לקולות של שלום כדי לקבלם בברכה ולשתף עמם פעולה. באותה עת, עלינו לדעת להבחין בין נסיונות לנשל אותנו מנכסים לאומיים ובטחוניים במסווה של שלום לבין ביטויים של רצון אמיתי וכן לשלום ולדו-קיום. שהרי על כל פנים לפני שפונים אלינו ולפני שאנו בוחנים את הדברים מנקודת ראות האינטרס הלאומי שלנו, רצוי מאוד שנימנע מוויכוח פנימי עקר העלול לפלג את הכנסת ואת העם על לא דבר.

אדוני היו"ר,

אני מציע להעביר את ההצעה לדיון בוועדה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2864

15

מחור 1 דף 1
מחור 18 עותק 2
סודי ביותר

אל: ני, נר: 234, מ: המשרד
דח: ר, סג: מ, תא: 060283, וח: 1800
נד: ההתנחלויות

רגיל / סודי ביותר,

מילוא.

יומה ירדנית לפניה לחו"ד מיעצת להאג.

שלך 9-86 מ-2 דנא.

א. כידוע היו בעבר ייתראות יי אחדות נחלקן ממקורות חסויים
לאפשרות יומה ערבית לפניה לחו"ד מיעצת בנושאים הנוגעים
לנו.

אנו מעוניינים כמובן לסכל בכל האפשר מגמות מעין אלה.

ב. מוצע בשלב זה כי תשוחח עם היועץ האמריקני שהיה מקור
הידיעה,

כגיבול על בסיס אישי ובלתי פורמלי לחלוטין, ותאמר לו כלהלן:

1. מאו שיחתכם הרהרת במה שסיפר לך.

DATE: 18 JAN 81
TIME: 11:00
TO: JAGT

1985
11
11

FROM: JAGT
SUBJECT: JAGT
RE: JAGT

1. JAGT

2. JAGT

3. JAGT

4. JAGT

5. JAGT

6. JAGT

7. JAGT

8. JAGT

9. JAGT

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
 סודי ביותר 18 מתוך 2

2. הגם שיש לנו טיעונים מדיניים ומשפטיים טובים בקשר
 להתנחלויות

ולחוקיותן, אנו סבורים כי העברת הנושא להאג תהא בעלת אפקט
 שכיף

לחלוטין. ראשית, הנושא הוא ביסודו פוליטי ולא משפטי נכך
 אגב, טוענת

מחמייד במיוחד באחרונה . שנית, בכל הכבוד לביהייד בהאג, אין
 חנו

יכולים לצפות מהרכבו האויימי להתיחסות שיפוטית-אוביקטיבית
 כהלכה, מה גם ש-7 מתוך המדינות ש-15 שופטין באים מהן אינן

מקיימות
 עמנו יחסים דיפלומטיים. שלישית, אם מעוניינת ירדן להיכנס

למזויים
 לשלום, כפי שמדווחים לנו, הבה תעשה כן לא עיני ייווים פתיחת

פורום
 נוסף להתנגחות עמנו אלא עיני בניסה למזויים.

תוכל להוסיף כי לכן דעתך היא שרצוי - שהאמריקנים - ישתדלו
 להניא את הירדנים מיומה כואת, שתהא בהחלט קונטרפרודוקטיבית.

3. תוכל להזכיר כי סי' 296) למגילת האויים מדבר על חוות דעת
 ייעוניים משפטיים ובאן המדובר בנושא שמרכוז פוליטי.

הוא הדין לסעיף 66 לחוקת ביהייד.

1. לאחר שתמסור ואת נובל לשקול אם יש מקום להעלות את הדברים
 גם

עם האמריקנים באן.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 18
עו"ת 2 מתוך 18
סודי ביותר

בשלב זה איננו נוטים לעסוק בכך בווינטגטון.

אליצור - רובינסטיין.

מפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, אליצור, ארבל, רובינסטיין, משפט,
ר/מרכו, מצפא

DATE 10/10/54
PAGE 2 OF 2
CITY OF NEW YORK

TO THE HONORABLE CLERK OF THE SUPREME COURT

IN SENATE

THE SENATE HAS PASSED A RESOLUTION
RELATIVE TO THE CITY OF NEW YORK

טופש מבדק 1-192

דף _____ מתוך _____ דפים

מלידל : דחיפות :

תאריך וזיח: 3/01 -

מס. מברק : 1109-

לשימוש
מח
הקשר

ממִּישְׂרָאֵל וּשְׁיִנְגִטוֹן

קמפ-דיויד - "קיצור תקופת המעבר".

לשיחתך עם קירבי (נר 618) ס' 3 ובהמשך למברקי ממנכ"ל בשבועות החולפים.

א. המושג "חמש שנות המעבר" בועידת קמפ-דיויד היה פרי של מו"מ ממושך בחודשים שקדמו לועידה ובעידה עצמה.

ב. כזכור בתכנית ממשלת ישראל ל-self rule מדצמבר 1977 נקבע (סעיף 26) כי היא תהא נתונה ל-review לאחר חמש שנים (רוצה לומר, לשיטתנו היתה התכנית כשלעצמה ללא הגבלת זמן אך ניתן היה לערוך בה עיון מחדש כעבור חמש שנים).

ג. האמריקנים, שחששו מ"הנצחת" האוטונומיה, ביקשו להבטיח כי בתום תקופת המעבר יהיה מו"מ לסטטוס הסופי.

ד. הסכם קמפ-דיוויד משקף איפוא את ההתפתחות כמו"מ. נשארה תקופת חמש השנים (גם אם לא היתה אהובה מלכתחילה על המצרים, ישכל הזכור לי דיברו על תקופת מעבר קצרה מאוד) אך עם זאת התחייבנו כי ייערך מו"מ על הסטטוס הסופי כאמור בהסכם.

ה. האמור בסעיף 1(א) להסכם ("לתקופה שלא תעלה על חמש שנים") שהוא ניסוח שבדאי כוון להניח דעת המצרים והאמריקנים, מתפרש בבירור מירבי, מבחינתנו, ע"י סעיף 1(ג) האומר כי "תחל תקופת המעבר של חמש השנים", בלא כל סייגים, ובצדק הסביר קירבי לממונים עליו ברוח זו. למיטב זכרוני וידיעתי לא היה לאיש טפק כי הוסכם על חמש שנים, וסקירת פרוטוקולי קמפ-דיויד ודאי תראה זאת.

ו. בהחלט בידי ישראל איפוא לעמוד על כך, שתקופת המעבר תהיה של חמש שנים ולא פחות (וכן כי המו"מ על הסטטוס הסופי יחל בשנה השלישית ולא לפניה, ולשון סעיף 1(ג) בהקשר זה אינה מונעת מאתנו כל עיקר לעמוד על כך).

ז. צריך לזכור כי לקביעת התקופות הללו היה טעם הגיוני ומדיני, קרי, הנחתם של הצדדים שיש צורך בתקופה מתאימה של דו קיום ושל היכרות על מנת לגבש עמדות ותכנית למו"מ. על הסטטוס הסופי; ומבחינתנו היה זה, כפי שנתגבש בסופו של דבר ההסכם, בבחינת מינימום סביר. אין כל מקום לכרסם בתקופה זו.

רובינשטיין

אישור המנכ"ל:

אִישׁוּר מִנְהַל הַמַּחֲלָקָה:

השולח: א. רובינשטיין

30.1.83

תאריך:

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

יג' בשבט התשמ"ג

27 בינואר 1983

- סודי -

יוס' יואלי

אל : שר החוץ
המנכ"ל

הנדון: לקראת אפשרות שהמלך חוסיין יודיע על נכונות להצטרף למו"מ
על הסדר

ר"ב מצא נא הצעה בנדון שהוכנה על ידי מנהל המרכז על סמך דיונים שקיימנו
במשרד בראשות המנכ"ל ובהשתתפות מזכיר הממשלה.

כפי שתראה הגענו למסקנה שמכל הבחינות מומלץ שהדרג הממשלתי הבכיר הישראלי
יפרסם הודעה (בכל צורה שהיא) שתחזור על אותם הדברים שנאמרו כבר פעמים
רבות , דהיינו שישראל לא רק רוצה במו"מ עם חוסיין במסגרת קמפ דיוויד , אלא
שהיא מזמינה אותו פעם נוספת להפגש עם רה"מ בכל מקום שהוא , יהיה זה ירושלים,
עמאן, קהיר או כל מקום אחר.

הנייר הרצי"ב מנתח את הנחות העבודה וההערכות שעליהן הצעתנו זו מבוססת אך איננה
מזכירה את האלוץ הקיים בארה"ב ושלדעתנו נתן למתנו ע"י יוזמה ישראלית מעין זו.
כל השיחות שאנו קולטים מושינגטון , הן עם אנשי ממשל וקונגרס והן עם גורמים
יהודיים מביאים אותנו למסקנה שיוזמה שיכולה להתפרש כחיובית וכהבעת נכונות
ישראלית לקדם את תהליך השלום, עשויה להקל בהרבה על האוירה השוררת כיום בארה"ב
על אשר משתמע מכך.

ב ב ר כ ה,

חנן בר-און

העתק: מנהל המרכז
מר ש. דיבון
מזכיר הממשלה
מר מ. יגר

י"ב בשבט התשמ"ג
26 בינואר 1983

ש מ ו ר

א ל: המנכ"ל
ממנכ"ל
ר' ממ"ד
מר ש. דיבון, סמנכ"ל
מר מ. יגר, סמנכ"ל

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: האוטונומיה וירדן

1. בהמשך לדיון בנושא זה להלן - בעיקר בחינת תזכורת - בקודות אחדות שעניינן:

- א. תכנית האוטונומיה וקמפ-דיויד - התפקיד הירדני;
- ב. תכנית רייגן וירדן;
- ג. קונפדרציה.

2. תכנית האוטונומיה וקמפ-דיויד - התפקיד הירדני

תכנית ממשלת ישראל מדצמבר 1977

- א. כזכור נבנתה תכנית האוטונומיה של ממשלת ישראל מדצמבר 1977 - ולאחריה נכרת אף הסכם קמפ-דיויד - על יסוד ההנחה כי ירדן תשתתף במו"מ ויודע לה תפקיד מסוים בהסדרים, בהיות מרבית תושבי יהודה ושומרון אזרחי ירדן.
- ב. יוזכר, למשל, כי בתכנית ה-self rule הישראלית מדצמבר 1977 נקבע כי לתושבי יו"ש ועזה תהא אופציה לבחירת אזרחות ירדנית (סעיף 14); כי תושבי יו"ש ועזה אזרחי ירדן יבחרו לפרלמנט הירדני לפי חוקי ירדן (סעיף 17); וכן (סעיף 18) כי שאלות העולות מהצבעתם של תושבי יו"ש ועזה לפרלמנט הירדני יובהרו במו"מ בין ישראל לירדן. עוד נקבע (סעיף 19) כי תוקם ועדה של נציגי ישראל, ירדן והמועצה המינהלית לדון בחקיקה קיימת ביו"ש ועזה ולקבוע (פה אחד) איזו חקיקה יימשך תוקפה, איזו תבוטל וכן סמכויות המועצה המינהלית להתקנת תקנות. ועדה נוספת (סעיף 21) בהרכב דומה תקבע נורמות להגירה לאזורים ותטפל בענייני פליטים.
- ג. בצד כל אלה הוצע בתכניתנו כי נציג של המועצה המינהלית ייצגה לפני ממשלת ישראל ונציג אחר לפני ממשלת ירדן.
- ד. העולה מכאן הוא תפקיד ברור שלעדה התכנית לשיתוף פעולה עם ירדן.

הסכם קמפ-דיויד

- א. הסכם קמפ-דיויד מיעט במידה מסוימת את ההיבט הירדני הישיר מטעמים שונים הקשורים בגישווי השותפים לו, וכמובן בהיעדר ירדן ליד השולחן. אף-על-פי-כן כולל ההסכם "אחיזות" לירדן, שכזכור הוזמנה להשתתף במו"מ על האוטונומיה, הן בהסכם קמפ-דיויד עצמו (סעיף א'1) והן במכתב הנשיא סאדאת המנוח ויבל"א רה"מ בגין לנשיא קארטר מ-26.3.79 בו נאמר:

In accordance with the "Framework for peace in the Middle East", the Hashemite Kingdom of Jordan is invited to join the negotiations".

ב. בהסכם עצמו:

- (1) ירדן מוזמנת להשתתף במו"מ לכינון הרשות לשלטון עצמי (מועצה מינהלית) (סעיף א'1 (ב) להסכם). כמו כן תהא היא שותפת למו"מ הסטטוס הסופי (סעיף א'1 (ג)) וכמובן יידונו עמה חוזה השקום, לרבות הגבולות בינה לבין ישראל (שם).
 - (2) ירדן תהא חלק מן "הועדה המתמדת" שקובע הסכם קמפ-דיויד בקשר לקבלת עקורים מ-1967 חזרה ליו"ש ועזה ועניינים אחרים שיוסכמו.
 - (3) בטחון בנחות ישראל וירדן ישתפו פעולה בפטרולים משותפים ואיוש עמדות ~~ההבטחת~~ בטחון הגבולות (סעיף א'1 (ב)). ב"משטרה המקומית החזקה" שתוקם יוכלו להיכלל אזרחים ירדנים (שם).
- בכל אלה נודע תפקיד לירדן, אם תצטרף למו"מ לפי קמפ-דיויד.
- ג. לא למותר להזכיר, כי גם בהחלטות הסודיות של ממשלת ישראל, שאישרה עקרונות מוצעים להסדרי האוטונומיה בישיבתה מ-21.5.79, חוזרת הממשלה על אופצית האזרחות הירדנית (סעיף 6); ועדה שבה תשתתף ירדן תבדוק את החקיקה הקיימת ביו"ש ועזה (סעיף 7, בדומה לסעיף 19 של תכנית הממשלה מדצמבר 1977), כל זאת - בכפוף להשתתפות במו"מ.

3. "תכנית" רייגן מ-1.9.82

- א. כזכור "תכנית" זו יועדה למשיכת ירדן למו"מ, ועל כן נעשה בה מאמץ "ירדניסטי". ממשלת ישראל, מטעמים רבים, שללה מכל וכל את התכנית, כמפורט בהחלטתה מ-2.9.82, שבה, בין השאר, נשללת הקונצפציה של תמיכה אמריקנית ב"קשרים כלכליים, מסחריים, חברתיים ותרבותיים בין הגדמ"ע, עזה וירדן". הממשלה קבעה כי "בכל סעיפי הסכם קמפ-דיויד אין כל אזכור לקשרים אלה". למותר לציין כי אין לממשלת ישראל התנגדות כשלעצמה לקשרים כלכליים, מסחריים, חברתיים ותרבותיים של תושבי יו"ש ועזה עם ירדן - דבר שקיים במידה רבה גם כיום, בהסכמתנו. ואולם, הממשלה שללה, דומה, שני דברים העולים מן ה"תכנית" האמריקנית:
- (1) הקונוטציה של איתות לירדן באורח חד-כיווני, לקראת העתיד; מקשרים נורמליים במישורים האמורים ועד לאיתות כזה רחוקה הדרך;
 - (2) ~~הכל~~ מהלך המו"מ לאוטונומיה תמכה ארה"ב בגישה של "תנועה חופשית" בין ישראל ליו"ש ועזה ושל שיתוף פעולה ותיאום מסוגים שונים בין הרשות לשלטון עצמי לישראל; דבר זה אינו בזכר ב"תכנית", היוצרת חד צדדיות בלתי קבילה. נאמר אמנם כי ארה"ב תתנגד ל"בידוד" של יו"ש ועזה מישראל, אך זהו ניסוח "שלילי", בניגוד לניסוח ה"חיובי" לכיוון ירדן.
- ב. בענייני הסטטוס הסופי מדובר על העדפה אמריקנית ל-association של הגדמ"ע ועזה עם ירדן. עמדתנו שלנו היא כי הכל פתוח למו"מ ואנו נציג את עמדתנו ותביעתנו. החלטת הממשלה אמרה כי אין בעמדת ארה"ב, המדברת כביכול על שלילת מדינה פלסטינאית, כדי למנוע הזמנת ערפאת ע"י ירדן. בנוסף לכך דומה שמקצתה טקטית יש להצביע על כך ששלילת המדינה הפלסטינאית לא נוסחה בתכנית באותה קטיגוריות כשלילת השליטה הישראלית, אלא כ"העדפה", המשאירה פתח לשינויים בהתאם לאוירה הפוליטית. גם לירדן נוסחה זו, שאולי נוחה לה בטווח הקצר מול ערפול העמדות האש"פיות, אינה מבשרת טוב כל עיקר לעתיד - ומבחינה זו לפחות היא בסירה אחת עמנו.

- 3 -

4. קונפדרציה

רה"מ (כמיוחד) התיחס לנושא של קונפדרציה עם ישראל כאפשרות פתרון עתידית.
מוצע לחזור עליה שוב, באותה דרך (במכוון - נוסחה כללית בלי פירוט רב).

ב ב ר כ ה ,

א. רובינשטיין

העתק: ✓ מנהל לש' שה"ח

4

מבצב טפס

דף... מתוך... דפים

סדרג בטחוני. ש.ק.נ.ר.

.....דחיפות

תאריך רצ"ח 251610 בינואר 83

מס' מברק... 501

1997

בב-11, מצפ"א .

"קיצור תקופת האוטונומיה" (שלך 669)

העליתי הנושא שוב עם פיירבנקס ומנדלטון.

היו מוכנים שהדובר יחזור על מחויבותם לק.ד. אך גילו חוסר התלהבות ברורה

לבקשתי לחזור על כך בהקשר לקיצור תקופת האוטונומיה.

לבסוף, טוב שיעשו מאמץ ויודיעו לי תוך יום-יומיים.

ט ז ב ל

500/1 700/1 1000/1 1500/1 2000/1 2500/1 3000/1 3500/1 4000/1 4500/1 5000/1 5500/1 6000/1 6500/1 7000/1 7500/1 8000/1 8500/1 9000/1 9500/1 10000/1

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5603

יוצא

שמו

**

**

**

אל: ווט, נר: 660, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 190183, רח: 1530
נד: אוטונומיה

שמו/רגיל

סבל

קיצור תקופת האוטונומיה. שלך 323 ו-329.
לסעיף 3. דווקא העובדה שדובר מחמ"ד נמנע מלחזור בתשובה
לשאלה על דבקותה של ארה"ב בק.ד. וגם אם הדבר לא היה בהתאם
לתדריך של פיירבנקס, הרי מדגיש פעם נוספת את הצורך לפעול על
מנת להוציא מהדובר ואישים אחרים אישור פומבי מחדש של דבקות
ארה"ב בק.ד.
בר-101==

תפ: שהח, קשהח, מנכל, ממנכל, רהמ, סרהמ, שהבט, מצפא, ממד, דם,
אמן, דיבון, מצרים, רובי נשטיין, ר/מרכז, שרהפנים, מנכלפנים

א. רומינסקי

ד' בשבט התשמ"ג
18 בינואר 1983

א. רומינסקי

א ל: מנהל ממ"ד

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: חכנית רייגן וחוסטין - קיצור תקופת המעבר
למזכר מ-11.1.83

- א. קראתי בענין את המזכר. יתכן כי האפשרות שינסו האמריקנים "למכור" היא דיון כמעט משולב בתקופת המעבר ובהסדר הסופי.
- בתקופת המעבר יאלצו לדון כי ישראל תסרב לוותר על כך, והם מן הסתם מבינים זאת. כשלעצמם היו שמחים לוותר על כך, כי הנסיון במו"מ האוטונומיה במשך השנים הראה עד כמה מורכב וקשה דיון זה, אך אם אין מנוס יעסקו בכך, אלא שינסו להבטיח כי בהסתמכות על הקטע בהסכם קמפ-דיויד שציטטת, הפותח as soon as possible, יפתח מהר ככל האפשר מו"מ ההסכם הסופי.
- ב. כמובן חיאורטיות ישנה גם אפשרות ללחץ למו"מ מלכתחילה על ההסדר הסופי, שחוסטין יתבע כמי שנענה לפניה לבוא לשולחן הדיונים בלי קשר לקמפ-דיויד כביכול. אך פירושו של דבר תביעה מישראל לזכוה לחלוטין את קמפ-דיויד, דבר שיהיה קשה מאוד לאמריקנים, ולוא בגלל עמדת ישראל.

מ ב ר כ ה ,

א. רומינסקי

העמק: שה"ח

המנכ"ל

ממנכ"ל

מר ש. דיבון, טמנכ"ל

10/10/77

1982-1983

10/10/77

10/10/77

10/10/77

10/10/77

10/10/77

10/10/77

10/10/77

10/10/77

10/10/77

10/10/77

10/10/77

10/10/77

10/10/77

שגרירות ישראל - וושינגטון

אלו המשרד ירושלים

47

אוסטריה

ט ו ס ס

דף... מתוך... דפים

סוג בשחוני... מ"ס

דחיפות

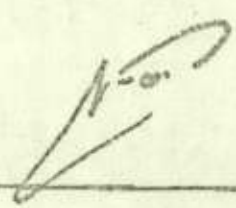
חאריך וז"ח 171600 בינואר 63

מס' חברה 399

בר-און, רובינשטיין, בנצור.

רצ"ב טקסט רשמי של נוסח הודעת דובר מחמ"ד בנושא קיצור תקופת האוטונומיה.

ס י ב ל

שרה ס/שג"ה רבג ס/הג שיהבט גנל ג/הנל גלפוי ח/הית
ג/הית רם ז/הן ציבין ג/הית ר/היתסין שי הפנים
גנל פנים

Q. Reports from Jordan said that some American official told King Hussein that the U.S. would be ready to act to shorten the transition period on the west bank. which as we know according to Camp David should be five years.

A. We're interested in beginning negotiations as soon as possible to establish a transitional regime which is called for in the Camp David Framework.

Once engaged, those negotiations should not take very long, given the previous three years of negotiations thereafter, the talks on final status and peace are to begin as soon as possible...in any event, no later than three years. The sooner the better, in our view.

The transition^{al} period is set at five years; in the camp david framework. However, if a final peace agreement were achieved before that period expired, the parties might decide to implement it sooner.

Q. Would you recommend -- or has the U.S.said to Jordan that it's going^{al} to act in order to accelerate or to shorten the transition period?

A. (A) in terms of what we have said or not said I'm not going to go into the substance of our discussions.

(B) in terms of what our positions would be, I really would have to leave you with the thought I just gave you, that the parties might decide to implement sooner, but I don't want to try and prescribe from this podium what our positions might be in that circumstance.

אל: המשרד ירוטלים

42

ד...!...מחור...דפיט

סווג בטחוני. ש. מ. ר.

.....דחיפות

תאריך וז"ת 171600 בינואר 83

323..... מברק מס' 1

קיצור תקופת האוטונומיה

11/11/11

1. פיירבנקס מסר לי (מציב) כייר ההנחיות לדובר בנושא קיצור תקופת האוטונומיה.
2. בנפרד מוּבָרַק נוסח הדובר כפי שנאמרו בפועל.
3. סכמתי אתו שבתשובה לשאלה בנושא הדובר היום יחזור על דביקות ארה"ב בק.ד.
4. בפועל, הדובר רק הפנה השואל (בליצר) לדבריו הקודמים.
5. פניתי שוב לפיירבנקס שהגיב שדברי הדובר היו בניגוד לתדפיסו-לדובר והבטיח לברר העניין.

ק ב ל

P.O.

שנה ספרה רחל סלמה לבית אברהם
 רחל ואלן זיבין יצאם רחוקים מן העיר

Q. What about the transition period? Did we tell Hussein it could be reduced to a minimum?

A. We are interested in beginning negotiations as soon as possible to establish a transitional regime which is called for in the Camp David framework. Once engaged, those negotiations should not take very long, given the previous three years of negotiations. Thereafter, talks on final status and peace are to begin as soon as possible--in ~~any~~ ^{no} event, later than three years. The sooner the better, in our view. The transitional period is set at five years by the Camp David framework. However, if a final peace agreement is achieved before that period expires, the parties might decide to implement it sooner.

Q. What about Palestinians on the Jordanian delegation?

A. This is provided for under Camp David.

Q. In his speech, the King rejects Camp David. How can you ask the Government of Israel to negotiate under any other formula?

A. The President is committed to the positions he outlined on September 1 which are wholly consistent with Camp David. We support the earliest possible direct negotiations between the Arabs and Israel.

Q. Did the President promise arms to Jordan?

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4276

יוצא

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

דף 1
עותק 3
מחוך 38
מחוך 1

אל: ווש, נר: 531, מ: המשרד
דח: ר, סג: מ, תא: 160183, זח: 1130
נד: הסכמי ק.ד.

סודי ביותר/רגיל

סיבל

לשיחתך עם פירבנקס. שלך נר 302.

דווקא לאור דברי פירבנקס אנו מייחסים חשיבות לנסות ולהשיג
בהקדם הצהרה על דבקותה של ארה"ב בהסכמי ק.ד.
לנו חייב להיות ענין לחייב את ארה"ב פומבית באי-סמיה מהסכמי
ק.ד. כאשר מובן מגמתנו חייבת להיות שיצהירו פומבית שהם
אכן דבקים בהחייבויותיהם במסגרת ק.ד.

בר-14=

תפ: שהח, סשה, סרה, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
רובינשטיין, דס, אמן, שרהפנים, מנכלפנים, דיבון, מצרים, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7950

נכנס

תוך 3

דף 1

סודי ביותר

מתוך 48

עומק 3

מאל: המשרד, נר: 302, מ: ווש

דח: ר, סג: מ, תא: 140183, וח: 1815

נד: אוטונומיה

סודי ביותר /רגיל

בר-און, רובינסטיין, מצפ"א

משיחה עם פיירבנקס

העלתי דברי הדובר על קיצור תקופת האוטונומיה

ד. לדבריו הנוסח שבידי השגרירות על קיצור תקופת האוטונומיה

לא היה מדויק. לדבריו המשפט: 'THE U.S. IS WILLING TO

'SHORTEN THE PERIOD' לא נאמר. במקום זה נאמר קטע שלא

הופיע בפרוטוקול שלנו:

'THE PARTIES MIGHT DECIDE TO IMPLEMENT IT SOONER, BUT I

DONT WANT TO PRESCRIBE FROM THIS PODIUM WHAT OUR

POSITION MIGHT BE'

2. הסביר כי הרקע נבע משיחות עם חוסיין בו הוא הביע בפני

המוביר חששו שהוא נכנס לתהליך של שנים שיתארך עד לא סוף

על כן ארה"ב רצתה REASURE מן חוסיין שאין זה כך

3. הגבתי שגם לפי הנוסח המתוקן: ראשית עדיין ארה"ב מעלה

אפשרות של תיקון ק.ד. וואת מבלי להתייץ אתנו. שנית,

ארה"ב מתייחסת לחמשת השנים כנושא של מעבר בין שני מו"ם בלבד

עמדת ישראל הינה כי דו"ע לו כי תקופת חמשת השנים מהווה חלק

אינטגרלי וחשוב של תהליך השנים ולא רק מעבר

4. הגיב שהוא עד לחשיבות העצמאית לו, אנו מייחסים לחמשת

השנים ואם יש צורך הם מוכנים לחזור על מחויבותם לכל סעיף

ב.ק.ד. אך לדעתו לאור דברי הדובר כפי שהם, אין צורך בהצהרה

כלשהי

5. סיפר כי ארה"ב אכן קיבלה רשימת שאלות מממשלת השבע וכפי

צורת השאלות ברור היה כי באו ממספר מדינות וחברו יחדיו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

תוך 3
ממך 48

דף 3
עותק 3

מפא

FORMS

דף זה נמצא בבעלות משרד החוץ

מס. 366007

10.02

אל: ווש, נר: 503, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 140183, רח: 1200

אנא חתום

סודי/מידי

השגריר.

משיחת מזכיר הממשלה והחמ' באע' עם חביב:
1. תהליך השלום

א. חוסין יבוא לדעתו למזמ', לא רק י' יצהיר שיבוא בתנאים י' יקבל אור ירוק מהסעודים, המרוקנים וכמובן המצרים. וכן מאסף. לאסף אין כל ברירה אחרת. בתוך אסף ילכו עם ערפאת חבש וחואתמה, לא גיבריל ניש בעצם פיצור בפועל באשפ). כרגע הכדור במגרש חוסין. לוח הימנים שחביב מדבר עליו הוא חודש- חודש וחצי. הדברים כרוכים גם בהתקדמות בלבנון.

ב. חביב התחמק מן השאלה אם יבוא חוסין תוך הצבת תנאים מוקדמים, וטען כי אם יינתן לונלחביב יוכל לנהל בקשת מומ' לגבי צורת הצטרפות חוסין.

ג. חוסין וערפאת עומדים לבקר בזה אחר זה בסעודיה לקבלת הסכמתה למה שיסכימו ביניהם.

ד. בקשר לנציגים ערבים פלסטינאים טען חביב כי חוסין יצרף אנשי יו'יש ועזה כמו קואסמה ומילחמנהגדירם לא כאנשי אסף אלא כתושבי יוש ועזה שאינם במקום, ורק באופן זמני י' יצאו לתיור'... לא שמח לשמוע שיש קושי לגביהם מבחינתנו בכך שהם גורשו.

ה. חדור בטחון בכוחו שלו למפל בעניינימניתכן גם כי האמריקאנים מעוניינים עתה להראות בנושא לבנון כי הם אלה המסוגלים י' לספק את הסחורה'...
ו. בירדן הנפשות הפועלות החזקות הן בראש וראשונה ייד בן שאכר

1. The first part of the document is a list of names and their corresponding dates of birth. The names are: John Doe, Jane Smith, and Robert Johnson. The dates of birth are: 1945, 1948, and 1950.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שהוא איש בעל יינזכותי ותיק והגון ומקובל על המלך, ואחריו
חסן אחי המלך.

1. הזכיר בקשר לסכר המקארן בנושא שמפל בו בשעתו מטעם הממשל
האמריקני והיה רוצה לשוב למפל בו. כי חוסיין רצה בשעתו
להיכנס למומ' עמנו על כך והסורים הטילו ומו.

2. לבנון - הזכיר הצורך בהחשט הנושא. מתח ביקורת סמויה על
משיכת המומ' שלושה שבועות ובעצם ארבעה חודשימנסיפר שב-4.9.82
בארוחה לפני עזבו את ביירות אמר לשהבט כי עד 15.11 ניתן
לסיים הפינוי. רצח בשיר שינה הכל.

3. קבל על התחזיות בעתונות ישראל כאילו יבוא בדברים קשים אל
רהם, והתבכח לאפשרות כזאת ולוא תיאורטית, תוך ציון ששיחתם
היהתה נעימה ביותר.

רובינשטיין =====

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן,
ממד, מצפא, רובינשטיין, דיבון, לבנון

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE ARMY
WASHINGTON, D. C. 20315

TO: THE SECRETARY OF THE ARMY
FROM: THE CHIEF OF STAFF
SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]
2. [Illegible]
3. [Illegible]
4. [Illegible]
5. [Illegible]
6. [Illegible]
7. [Illegible]
8. [Illegible]
9. [Illegible]
10. [Illegible]

Very truly yours,
[Illegible Signature]

THE SECRETARY OF THE ARMY
WASHINGTON, D. C. 20315

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3615

**

NZ1

סודי

**

**

**

אל: ווט, נר: 455, מ: המשרד
דח: מ, סג: ט, תא: 130183, זח: 2130
נד: אוטונומיה

סודי/מיידי

ארנס, נתניהו, סבל.

קצור תקופת האוטונומיה לשלנו מ-12.1.
בינתיים קבלנו את נוסח דברי הדובר בשלכם 247.
אם רשום זה אכן מדויק קשה להמלט מהרושם שהדובר לא ידע על מה
הוא שח במיוחד בכל אשר נאמר לגבי תקופת שלוש השנים. מציעים
שתשקלו אם לא רצוי לנסות ולהביא לשאלה של עיתונאי ע'יס דברי
הדובר מאתמול תוך מגמה להשיג תשובה מחייבת שארה'יב ממשיכה
לראות בהסכמי ק.ד. את אבן הפינה של מדיניותם. בהקשר זה יתכן
ותרצו לשקול באם ניתן שהעיתונאי ישלב בתוך השאלה גם אותה
פסקה מתוך ה- WORKING PAPER מה-30 לאוגוסט בו נאמר:
HUSSEIN UNDERSTANDS THAT CAMP DAVID IS THE ONLY BASIS
THAT WE (IE. THE U.S.) WILL ACCEPT FOR NEGOTIATIONS
בהקשר זה ניתן לשאול האם ארה'יב ממשיכה לעמוד על עקרון זה
ואם כן איך דברים אלה מתישבים עם קביעה הדובר ש:
IN REFERENCE TO THE TRANSITIONAL PERIOD THE U.S IS
" WILLING TO SHORTEN THE PERIOD
דבר הנוגד את ההסכם בכל פירוש שהוא.
כללית מגמתנו היא לנסות ולחזק את המחויבות הפומבית של קמפ
דיויד כלשוננו וברוחו.

בר-און.

תפ: שהח, סשהח, דהמ, סדהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכי,

משרד החוץ-מחלקת הקשר

רובינשטיין, רם, אמן, טרהפניס, מנכלפניס, דיבון, מצריס, ממד,
מצפא

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL. 60607

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל: רושנינגטון

דפים 2 מחוד 1 דף

סודי סיווג בטחוני:

דחיפות: מד מידי

131630

תאריך וזיח:

444

מס. מברק:

לשירות
מח'
הקשר

ארנס. נתניהו.

בגלוי העברנו כתבה מבליצר שהופיעה היום בידיעות אחרונות ובצורה זו או אחרת בכל אמצעי התקשורת. הכתבות מבוססות הן על תדרוך רקע והן על דברי דובר מחמ"ד על קצור תקופת המעבר של האוטונומיה. דברים אלה של דובר מחמ"ד מוזרים, אם להשתמש בלשון המעטה. למרות שטרם ראינו את הנוסח המלא של הדברים, שאני מניח נמצא בינתיים בידיכם, רצוי ביותר שגם ללא העלאת כל הטענות המשפטיות-מדיניות האפשריות, רצוי לבקש ממחמ"ד הסבר לדברי דוברם כזכור מדובר בהסכמי ק.ד. מפורשות על תקופת מעבר של 5 שנים, לא פחות ולא יותר.

כך נאמר כי קודם להקמת (When the SGACAC) in Judea, Samaria + the Gaza district is established and inaugurated, the transitional period of five years will begin).

נכון שבמשפט הבא נאמר בקשר לישוב הסופי של היחסים:-

As soon as possible, but not later then the third year after the beginning of the transitional period...etc.

אך אין משפט זה גורע במאומה מהגדרת תקופת המעבר לחמש שנים כפי שהדבר נקבע בסעיף A/1/a ו-A/1/c.

התבטאותו של דובר מחמ"ד, אם אכן צוטטה נכון בעיתונות, חורגת אם כך מהסכם ק.ד. שארה"ב היא עדה לו.

מציעים שתנסו לקבל הבהרה חד-משמעית לדברי דובר מחמ"ד ^{הנאמר} על דבקוה של ארה"ב בהסכם ק.ד. יתכן ותרצו לשקול באם לא רצוי בשלב ראשון לנהל השיחה עם פיירבנקס כממונה על מכלול האוטונומיה.

גם יתר הדברים שהתפרסמו היום בעקבות תדרוך רקע של מחמ"ד מפתיעים ותמוהים. ארה"ב יודעת יפה שישראל גילתה לאורך המו"מ הנוכחי עם לבנון גמישות מירבית תוך נסיון להביא להתחלה של הדיון הסובסטנטיבי במו"מ. לא רק זה, לעומת נכונותה של ישראל להכנס לדיונים מעשיים בכל הסוגיה הלבנונית הרי לא ראינו כל סימן שממשלת לבנון בסיועה של ארה"ב פועלת

אישור המנכ"ל:

אישור מנהל המחלקה:

השולח:

תאריך:

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפוני

אל:

דף 2 מחוד 2 דפים

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות:

תאריך וזיח: 131830
מס. מברק: 1111

לשימוש
מח'
הקשר

לתזוזה אף הקלה ביותר להוצאת הכוחות הסוריים והאש"פים מלבנון. ההיפך הוא נכון. אנו
עדים להקשחה של העמדות הסוריות וליצירת מצבים מסוכנים בזירה הסורית ע"י הצבת
טילי SAM 5 בסוריה.

בר-און

שהם נושגת והם סרה שיה אנה אנה חלחל
חוב'נש'ין רח אמן שרהפני' אנה פני' כ
ביבין אצחיים אנה אצחיים

תאריך: 13.1.83 השולח: לשכת בר-און אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל: ח"כ.

ט ו פ ט מ ב ר ק

שגרירות ישראל - וושינגטון

97... מתוך... 27 פנים

סוג בטהוני גלגל...

דחיסות... רגיל...

המשרד

אל:

תאריך נז"ח: 12.1.83 ינואר 83

מס' מברק... 217

STATE DEPARTMENT BRIEFING JANUARY 12, 1983

אל: ממנכ"ל, מצפ"א

ALAN ROMBERG - - IN RESPONSE TO QUESTIONS POSED

COMMENT IN REFERENCE TO REPORTS FROM JORDAN THAT KING HUSSEIN BRIEFED SEVERAL INDIVIDUALS ON THE EXTENT THE U.S. WILL GO TO BRING JORDAN INTO THE PEACE NEGOTIATIONS:

I cannot comment in detail on the substance of diplomatic exchanges and comments. I think you should take it as a given that the President told King Hussein that he will continue to pursue the positions set forth in his September 1 initiative, additionally he will support this initiative energetically.

In reference to the transitional period the U.S. is willing to shorten the period. We're interested in beginning the negotiations as soon as possible to establish a transitional regime which is called for in the Camp David Framework. Once engaged in those negotiations they should not take so long given the previous 3 years of negotiation. Thereafter the final status of the talks we wish to begin as soon as possible. In any event no later than 3 years. The transitional period in the Camp David Framework was set for five years, if final peace agreement was reached before this time expired the parties involved then would decide how to implement it sooner.

COMMENT IN REFERENCE TO A STATEMENT MADE BY SHARON REGARDING THE ISSUE OF PALESTINIAN REPRESENTATION:

I believe this issue was accorded for in the Framework of Camp David, I will not go beyond that.

BEGIN - VISIT POSSIBLE LINKAGE TO PROGRESS OF LEBANON TALKS:

There has been no visit scheduled. I will not go beyond what was outlined yesterday.

COMMENT IN REFERENCE TO PALESTINIAN REPRESENTATION IN THE PEACE NEGOTIATIONS:

When we talked about the PLO accepting the premises of UN resolutions 242 & 338 and Israel's right to exist this was addressed in the context of whether we would talk with the PLO. The peace initiative and negotiations were not included in this context.

SECRETARY SHULTZ'S MEETING WITH JEWISH COMMUNITY LEADERS

This meeting was called by the Secretary to continue the discussions

סגירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד ירושלים

ט ו פ ס ט ג ר ק

דף... מתוך... לפי

סוג בשחוני... י

דחיפות...

תאריך וז"ח... 121200 בינואר

מס' מברק... 214

סימני דפוס

אמאנון

רובינשטיין, מצפ"א .

קיצור תקופת האוטונומיה

ממקור עתונאי כי ארה"ב הבהירה לחוסיין שתקופת שלושת השנים המוזכרת בק.ד. לתחילת המו"מ על המעמד הסופי, הינו תקופת מינימום דהיינו ניתן להתחיל השיחות תוך פחות משלוש שנים ולהערכת ארה"ב ניתן אפילו להתחיל תוך שנה.

ס י ב ל

20

מה סטיה מה ס/מה אהא אנה
האיה מה ס/מה אהא אנה

י"ח בסבת התשמ"ג
4 בינואר 1983

החלטות

א

א ל: המנכ"ל

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: הצטרפות חוסיין למו"מ

א. המשנה למנכ"ל מדווח על שיחתו עם לואיס מאתמול (בר 58) לפיה עשוי חוסיין להודיע בקרוב על נכונותו להצטרפות.

ב. כבר שוחחנו בעבר על הצורך בהכנה למקרה שהדבר יאיר, לגבי עמדות ישראל. כדאי גם להביא את נתוח השיקולים לידיעת קובעי המדיניות לפני שתינתן תגובתנו.

ג. בין השאר יש לשקול נקודות אלה:

1. חוסיין יודיע על נכונותו להצטרף למו"מ אך בלי להזכיר את קמפ-דייויד אם כי תוך שימוש בלשון ק.ד. (שמענו כבר מקלווריוס דברים ברוח דומה לגבי מגעיהם עם חוסיין). תשובת ישראל לכן יצוי שתהיה בנוסח "כן, אבל".

2. מיתם הערבים הפלסטינאים שיצטרפו למשלחת ירדן (כבר שמענו על כך שארה"ב תנסה "לדחוף" את מלחם וקואסמה). האם יש לנו ידיעות מעבר לכך.

3. האם ניכנס לויכוח פרשני על 242. נדמה שהדרך הטובה ביותר תהיה לחזור על פירושנו (שקמפ-דייויד פירש את 242).

4. בעניין ההתנחלויות עמדת ישראל ברורה. יהיה צורך רק לשקול קו התסברה המדינית והתקשורתית בעניין זה (שבועאי יעורר עלינו התקפות שונות, שהממשל האמריקני ישתתף בהן ויעודדו ויבואו ממדינות אחרות).

ד. כדאי גם שנעבור על ניירות האוטונומיה שלנו ונראה מה טעון מחשבה נוספת אם תגיע ירדן לשולחן. בהקשר זה כדאי לחזור ולעין בתכנית הממשלה מדצמבר 1977. יש למצא גם חלקים בטחוניים חשובים שעל מערכת הבטחון לתת דעתה עליהם.

ה. כדאי לקיים דיון ולהכין ניירות עמדה, בשיתוף עם ממ"ד ואחרים. יפה שעה אחת קודם.

ב ב ר כ ה ,

א. ח'מנישטיין

העתק: שר החוץ
סגן ש"ח
ממנכ"ל
ר' ממ"ד

אל: ווט, נר: 1077, מ: המשרד
דח: ר, סג: ס, תא: 291282, זח: 1800
נד: מילחם וקוואסמה

אויסגאב

רגיל/1077

סיבל

מילחם וקוואסמה. שלך 441

א. מקובלת עלינו בהחלט תשובתך לגרינלי. מובן כי הפירוש שלנו
יהיה, כי האמור בסעיף ונב(להסכם קמף דיויד לפיו יוכלו משלחות
מצרים וירדן לכול פלסטינאים מן הגדה המערבית ועזה או
פלסטינאים אחדים שיוסכם עליהם. עניינו ערבים פלסטינאים תושבי
י"ש ועזה במועד הנתונות גם מבלי להיכנס לפירוש שהושמע
פעמים כאילו המלים MUTUALLY AGREED חלות על כל ייצוג
פלסטינאי, שבשלב זה אין מקום-דומה-לעסוק בו ולהיכנס לויכוח
לגביו

ב. מטבע הדברים שמרה לה ישראל את זכות אי האישור לגבי מי
שאינם תושבים במועד הנתון, שאם לא כן, במה חלקם של מילחם
וקוואסמה עדיף על אחרים שהיו אי פעם תושבי י"ש ועזה ועובו
בצורה זו או אחרת

ג. אנו עדים גם לשטענות שכנגד, אך אין לי ספק כי בהעדר החלטה
מדינית מיוחדת בעניין זה נדבק אנו בפירוש כאמור
רובינשטיין

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמנ,
רהמ, סרהמ, מצפא, רובינשטיין, דיבון, שטחים, ר/מרכו, ממד, רס,
אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9717

יוצא

סודי ביותר

דף 1 מתוך 32
עוה"ק 1 מתוך 32

מא: ווש, נר: 58, מ: המשרד

דח: מ, סג: מ, תא: 030183, וח: 1900

נד: משיחה עם לואיס

מייד/סודי ביותר.

אדנס.

בשיחה עם לואיס היום בצהריים הוא הביע דעתו שחוס"יין עשוי עוד
התודע או בתחילת פברואר להודיע על נכונותו להצטרף לתהליך
השכום.

לדברי לואיס ההנחה היא שחוס"יין יודיע על נכונותו להכנס
לשיחות על האוטונומיה מבלי שיוכר מפורשות את תהליך ק.ד. את
תוך דבקות בלשון ק.ד. לואיס הביע דעתו שחוס"יין ידגיש שמטרת
הירדנית יחד עם אישים פלשתינאים, לא חברי אשף, מוכנה להצטרף
לשיחות עם ישראל, מצרים וארה"ב לקביעת ההסדרים בתקופת המעבר
של 5 שנים.

יחד עם זאת מניח לואיס שחוס"יין ידגיש שירדן תהיה מוכנה להכנס
לדיונים לגבי עתיד השטחים אחרי תקופת המעבר עד כמה שאפשר
יותר מהר אך לא יאוחר משלוש שנים אחרי הקמת האוטונומיה.

לואיס מעריך שבהודעת חוס"יין הוא ידגיש את 242 ו-338 ויטען
שהצטרפותו לתהליך היא על בסיס שתי ההחלטות האו"ם.
נ לואיס אמר שהאמדיקנים חורו והדגישו באוני חוס"יין פעמים אין
ספור שהסכמי ק.ד. כוללים 242 ו-338 ושאלו להפריד ביניהם.
לואיס אמר גם שעד כמה והוא מבין יש להניח שחוס"יין יתנה
הצטרפותו לתהליך באי הקמתן של התנחלויות חדשות לתקופה
מסוימת (LIMITED TIME)

בתשובה לטענותי שזאת התניה מוקדמת ברורה אמר לואיס
שבנושנינגטון קיימת אכן הנחה שאם חוס"יין יפעל כך עשויה ישראל
לראות בכך התניה למרות שהדבר איננו כך לפי התפיסה האמריקנית.
לואיס טען שכל זה מבוסס על ההנחה שחוס"יין לא ירתע מהעובדה
שאין ביכולתו לקבל מנדט מאשף ושהוא יסתפק במצב העכשווי
דהיינו שאשף לא יפריע יתר על המידה למהלכיו הבאים.
לפי הערכות וושינגטוניות מנסה ערפאת לתמרן כך שהמועצה
הפלשתינאית לא תתכנס בזמן הנראה לעין וזה על מנת מחד לא

* * * * *

014510

[illegible]

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 06-11-2013 BY 60322 UCBAW/SJS/KSP/STP

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-19-2006 BY 60322 UCBAW/SJS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מתוך

דף 2

סודי ביותר

מתוך 32

עו"ת 1

*** להביך את חוסיין ומאידך לא להביא לפילוג גלוי בתוך אשף, קדע

*** שלא יהיה קל לגשר עליו.

*** בר-און. ==

*** תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן,

*** ארובינסטיין, מצפא

TO: [illegible]
FROM: [illegible]
SUBJECT: [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

101. 101.1
101. 101.1

101.1

101. 101.1

101. 101.1
101. 101.1
101. 101.1

101. 101.1
101. 101.1
101. 101.1
101. 101.1
101. 101.1

101. 101.1
101. 101.1

101. 101.1
101. 101.1
101. 101.1

101. 101.1
101. 101.1
101. 101.1

101. 101.1
101. 101.1
101. 101.1

101. 101.1

101. 101.1

101. 101.1
101. 101.1
101. 101.1
101. 101.1
101. 101.1

משרד החוץ-מחלקת הקשר שמו

אל: ווש, נר: 70, מ: המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 021282, וח: 1130
נד: אוטונומיה

מייד/שמו

הציד

אוטונומיה ותכנית רייגן. שלך 571

א. תודה על מברק ואיחולים להחלמה

ב. נודה על המשך מעקב מפורט של הצוות המדיני בשגרירות על כל התפתחות בנושאים אלה נקלווריוס עומד כפי שאנו מבינים לבוא לכאן, אך כמובן חוג המגעים שכלם רחב יותר, במחמד לאגפיה ובקונגרס הקולט תדרוכים). הנל גם בעקבות דיון של צוות העבודה הבין משרדי לאוטונומיה

ג. במברק מיום 604 מדובר על עמדה אמריקנית שתימסר לחוסין בתשובה לשאלותיו יישירדן צפויה לקבל 85-90 אחוז מהמריטוריות אם אכן תסכים להיות בשלום עם ישראל. דומה שכדאי לחזור ולהוכיר באווני האמריקנים בכל הודמנות, כי כל הבטחות מריטוריאליות בקשר לסטטוס הסופי מנוגדות אפילו לתכנית רייגן שאינה מקובלת עלינו, ולא רק לקמפ-דיויד שעניינה כרגע תקופת אוטונומיה, ולעקרון המוס בין הצדדים

רובינסטיין

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכו, רס, אמנ,
ממד, רובינסטיין, מטפט, דיבון, מצרים, מצפא

RE: JAMES EARL RAY
FUGITIVE; AKA; ALIASES; COUNCIL OF AMERICA
ET AL.

MEMORANDUM

TO: SAC, NEW YORK

FROM: SAC, NEW YORK (100-100000)

SUBJECT: JAMES EARL RAY; AKA; ALIASES; COUNCIL OF AMERICA

RE: NEW YORK TELETYPE TO BUREAU, APRIL 1, 1968, AND BUREAU TELETYPE TO NEW YORK, APRIL 1, 1968, RE: JAMES EARL RAY, FUGITIVE; AKA; ALIASES; COUNCIL OF AMERICA; ET AL. (100-100000). NEW YORK TELETYPE TO BUREAU, APRIL 1, 1968, AND BUREAU TELETYPE TO NEW YORK, APRIL 1, 1968, RE: JAMES EARL RAY, FUGITIVE; AKA; ALIASES; COUNCIL OF AMERICA; ET AL. (100-100000). NEW YORK TELETYPE TO BUREAU, APRIL 1, 1968, AND BUREAU TELETYPE TO NEW YORK, APRIL 1, 1968, RE: JAMES EARL RAY, FUGITIVE; AKA; ALIASES; COUNCIL OF AMERICA; ET AL. (100-100000).

RE: NEW YORK TELETYPE TO BUREAU, APRIL 1, 1968, AND BUREAU TELETYPE TO NEW YORK, APRIL 1, 1968, RE: JAMES EARL RAY, FUGITIVE; AKA; ALIASES; COUNCIL OF AMERICA; ET AL. (100-100000). NEW YORK TELETYPE TO BUREAU, APRIL 1, 1968, AND BUREAU TELETYPE TO NEW YORK, APRIL 1, 1968, RE: JAMES EARL RAY, FUGITIVE; AKA; ALIASES; COUNCIL OF AMERICA; ET AL. (100-100000). NEW YORK TELETYPE TO BUREAU, APRIL 1, 1968, AND BUREAU TELETYPE TO NEW YORK, APRIL 1, 1968, RE: JAMES EARL RAY, FUGITIVE; AKA; ALIASES; COUNCIL OF AMERICA; ET AL. (100-100000).

FILED

RE: NEW YORK TELETYPE TO BUREAU, APRIL 1, 1968, AND BUREAU TELETYPE TO NEW YORK, APRIL 1, 1968, RE: JAMES EARL RAY, FUGITIVE; AKA; ALIASES; COUNCIL OF AMERICA; ET AL. (100-100000). NEW YORK TELETYPE TO BUREAU, APRIL 1, 1968, AND BUREAU TELETYPE TO NEW YORK, APRIL 1, 1968, RE: JAMES EARL RAY, FUGITIVE; AKA; ALIASES; COUNCIL OF AMERICA; ET AL. (100-100000).

נס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מתוך

מתוך 32

דף 1

עותק 2

אל: המשרד, נר: 25, מ: נ
דח: מ, סג: מ, תא: 011082, וח: 1430
נד: שיחה עם פירבאנקס

סודי ביותר/מיידי

דע-השגריר/ווש'י

ממנכ"ל, מנהל מצפ"א

שיחה עם פירבאנקס

ריצ'רד פירבאנקס ביקר הבוקר אצלי במשרד, לפי יוזמתו, וביקש
להחליף דעות על המצב שנוצר ביחסי ישראל-ארה"ב על רקע נאום
הנשיא והחלטת הממשלה לדחות את נייר העמדה האמריקאי. אתמול
נתקלנו אחד בשני באו"ם, כאשר הוא בא לשמוע את נאום שהיה
ומוכיר המדינה, ואמר לי שהיה רוצה לנצל שהותו בעיר ולשוחח
עמי, בהמשך לשיחה עמו ועם מזכיר המדינה כשנפגשנו ב-12 בספט'
בארוחת ערב של המגבית. הבוקר הוא בא ושהה אצלי כשעה וחצי,
בנסותו להסביר שיוזמת הנשיא נעשתה לאחר בדיקת המצב בשטח
שהצביעה על סיכוי ממשי לצרף את ירדן לשיחות האוטונומיה.
כששמע את נימוקי נגד נייר העמדה, בשל התוכן שלו והצורה בה
התגבש והוגש לנו, הודה פירבאנקס בשגיאות טקטיות שנעשו כאשר
לא לקחו בחשבון את תגובתה הצפויה של ישראל, וביחוד תגובתו
האישית של רה"מ. תוך כדי השיחה הסכים עמי שהודעת פו מהווה
סטירת לחי ליוזמת הנשיא, אף כי ביקש להסתפק במונח 'אכזבה'
לנשיא. עם זאת טען שהוא אופטימי ומאמין שהסעודים ימשיכו
לעודד את חוסיין להצטרף לתהליך על בסיס נייר העמדה שהוגש
לנו. לדבריו יש לנשיא עמדה נחרצת לא לתת לתהליך לגווע וכי
הוא יעשה מאמץ בלתי פוסק לקידומו.

הנשיא לוחץ על שולץ לעשות משהו לשבירת הקפאון ולקדם
העניינים ושולץ לוחץ עלינו, עלי ועל אחרים, אמר לי האיש.
לשאלתי איך הוא מצפה לקדם את העניינים לאחר שהעמיד אותנו במצב
בלתי אפשרי ע"י הצגת העמדה האמריקאית תוך סטייה כה ברורה
מהסכם קמפ-דיויד, הוא ניסה למעון שהאמריקאים אינם רואים שום
סתירה ביוזמתם לקיד וכי הדרך היחידה להניע את גלגלי התהליך
מחדש היה בנקיטת יזמה כזו שתזכה בהבנת ובתמיכת גורמים ערביים

אוסטין ה

קונסטרוקטיביים. הוא הסכים לדעה ש'ימול גורמים

קונסטרוקטיביים' כאלה, כאשר רמז על סעודיה, ירדן, מצרים

ומרוקו, פעלה סוריה ביוזמת עצמה או בשליחות ברהמ', כדי לסכל

החלטה בפז שעשויה היתה להמריץ את התהליך עפ"י יוזמת הנשיא.

בסיכום השיחה, שהיתה ידידותית מאוד, התרשמתי שכוונתו

העיקרית היתה לאותת לנו על רצונו של המזכיר לקיים דו-שיח עם

שה'ח, עם דר' בורג ואנשי צוות המומ' של האוטונומיה. ואם

אפשר- גם עם רהמ'. הוא הביע צער על שהפגישה של המזכיר עם

שה'ח נקבעה רק במחצית החודש בשל אילוצי המזכיר שמקורם בעצרת

האומ' וכן לתהות על הסיכוי לדון על הסכם כלשהו עם ירדן

והערבים הפלשתינאים שיהיה בו פחות מחווה שלום, אך ישאיר פתח

פתוח לשלום כזה. מסקנה אחרונה זו הובררה לי במיוחד בסיום

הפגישה כשאמר לי: "ייתכן והוחמזה הזדמנות להגיע להסכם שלום"

עם ירדן במסגרת שיחות האוטונומיה, אך צריך להמשיך בכיוון זה

FALLBACK POSITION תוך הכנת

שתאפשר הסכם שהוא פחות מחווה שלום". בנקודה זו נפרדנו והוא

ביקש להשאיר אפשרות פתוחה לפגישה נוספת.

מועדים לשמחה

לביא==

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן,

מצפא, רובינשטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4816

כנס

סודי ביותר

מס' 32

דף 1

עומק 2

אל: המשרד, נד: S11, מ: ווס

דח: ב, סג: מ, תא: 230982, וח: 1700

נד: שיחה עם קרצ'קו

סודי ביותר/רגיל

רובינשטיין. מצפ"א.

משיחה קצרה עם קרצ'קו

1. סיפר כי הוא מחליף את קווק כסגן היוהמ"ש נ בפועל

לנושאי מו"ת וקווק מונה במסגרת ליוהמ"ש.

2. שאל אם קלמטי בומנו הרמז שנמן לגבי מוכן יוזמת הנשיא.

השבתי בחיוב והודיתי לו נ מברקי 224 מה-29.7.82 - סודי

3. העיר כי לא היתה להם כל כוונה לפדסס מוכן י"נייר השיחה.

ועל כן הכניסו בו אותם ביטויים אשר לדעתם היו חיוניים על מנת

לצרף את ירון, אף כי עלולים היו להביכנו באם ינמן להם פומבי.

4. לפני שיגור הנייר קיבלו הבטחה מחוסיין שהוא מוכן לשבת

איתנו במסגרת ק.ד. בתנאי שתהיה לו הסכמה מטעם מצרים, סעודיה

ו'פלסטינאים'.

5. סיפר כי לא השלימו עם דברי רובינשטיין כלואים כי בנושאים

מסויימים נקרקע, גבולות פתחים, ש"פ"א ארה"ב נקטה קו

קיצוני יותר מהמצרים. שלחו הנחיות כלואים עם ציפוסים מעמדות

מצרים ובקשה שיפגש שוב עם רובינשטיין בנושא.

6. סוכס שנפגש שוב להמשך ניתוח היוזמה.

110

תפ: שחה, סשה, דהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמנ.

48

96 _____ מתוך _____ דפים

אל :

סיווג בטחוני: _____ סודי

דחיפות: _____ רגל

98/7 -

תאריך וז"ח:

271

מס. מברק :

לשימוש
מח'
הקשר

22/1/61

אוטונומיה.

מצ"ב דו"ח מבכ"ל משרד הפנים על שיחתו עם קלווריוס ביום 2.9.82.

השיחה נשאה אופי בלתי פורמלי ומוצע להתייחס בהתאם.

משפט

שנה ס' שנה חמה ס' שנה חמה
אמן בימים רבים אמן

אישור המנכ"ל:

אישור מנהל המחלקה:

השולח: א. רובינשטיין

8.9.82

תאריך:

ירושלים, י"ז באלול תשמ"ב
5 בספטמבר 1982

לשכת הניהול הכללי

20
החלטות

אל: שר הפנים, ד"ר יוסף בורג
באמצעות השגרירות בוגוטה

מאת: חיים קוברסקי, מנכ"ל משרד הפנים

הנדון: עיקרי שיחה עם השגריר ווט קלווריוס
ביום ה' 2.9.82 - פרטום תכנית ריגן

1. השגריר ווט קלווריוס, העומד בראש קבוצת העבודה האמריקאית למו"מ על האוטונומיה, נכלל בפמליתו של שר ההגנה ויינברגר בעת ביקורו באזור בראשית ספטמבר. נפגשתי עמו לשיחה במלון הילטון בתל-אביב ביום ה' 2.9.82. השיחה נמשכה כשעתיים. נכח גם איש השגרירות האמריקאית בתל אביב דני קורצר.
2. קלווריוס הסביר לי כי ברגע האחרון (ביום א', 29.8.82) הוריעו לו כי עליו להצטרף למסעו של ויינברגר. סתם ולא פירש לאיזו חכלית אך בין השיטין ניתן להתרשם כי נועד ליפץ לו בשאלות שתוצגנה בנושאי המו"מ על האוטונומיה ולסייע לו בקליטת הלכי רוח באזור.
3. עיקרי הערותי בשיחה: ארה"ב מגדירה זו הפעם הראשונה עמדתה לגבי הסטטוס הסופי, אעפ"י שבעבר היה מוסכם עליהם ועלינו שיש להתרכז במו"מ בשלב זה בתקופת המעבר בלבד. בתכנית שפורטמה יש סטיות וחריגות מקמפ דייויד; יש תופעות של בריחה ממכלול עבודה משותפת שנעשתה בקבוצות העבודה למו"מ האוטונומיה; נקיטה עמדה בנושאים שבעבר נמנעה ארה"ב מלהעלות הצעות משלה והעזיפה לסייע לצדדים לקרב עמדותיהם; שינויי עמדה מהסכמות שגובשו או היו קרובות לגיבוש בקבוצות העבודה.
- הנושאים שהוזכרו במיוחד על ידי במהלך השיחה: זכות הבחירה לתושבי מזרח ירושלים; תמיכה ארה"ב בקטרים כלכליים, מסחריים, תרבותיים וחברתיים בין הגדמ"ע, עזה וירדן; העברת סמכות ממשלאל לתושבים הפלשתינאים והתעלמות מהצורך לנהל מו"מ ולהגדיר את סמכויות המועצה המינהלית; שימוש בתואר West Bank & Gaza Authority במקום SGA(AC); אחריות הפלשתינאים לבטחון הפנים; שליטה על קרקע ואוצרות טבע ועוד.
4. קלווריוס ניסה להטביר: א. "הפלישה" ללבנון חייבה את ארה"ב לגלות ברבים את עמדתה היא בנושאי המו"מ על האוטונומיה וכן להתייחס לסטטוס הסופי. עד כה ידועות ברבים עמדות ישראל ומצרים. בדיון שידעו את עמדת ארה"ב. לדבריו ישראל השמיעה לא אחת כוונותיה גם לגבי הסטטוס הסופי. מדוע אסור גם לארה"ב להשמיע עמדתה בעניין?
- ב. עיתוי הפרטום קשור בגמר המלחמה בלבנון, יציאת המחבלים מביירות וערב ההתכנסות במרוקו. ארה"ב רוצה למנוע מנהיג כקדפי בקהיר, בירדן או בסעודיה. פרטום תכניתו של הנשיא נועדה, לדבריו לעצור התפתחויות שליליות בעקבות מלחמת לבנון ולעודד מרינות ערביות נוספות להשתתף

בחהליך השלום. בהקשר זה הזכיר כי המלחמה בלבנון הביכה מאוד את מצרים ואת נשיאה.

ג. הוא הצביע על נקודות חיוביות לישראל שהודגשו בשדר הנשיא ובנאומו: המחויבות לקמפ-דייב; הודעה פומבית על התנגדות לפירוק יישובים קיימים; התנגדות לבידוד של הגדמ"ע ועזה מישראל; התנגדות למדינה פלסטינאית ועוד.

בהמשך ניסה להטביר, כי לא מדובר ב"תכנית אמריקאית" אלא בהסברת "העמדה האמריקאית" שהנקט במו"מ על האוטונומיה. עד עתה ידועות בצורה מפורטת עמדות מצרים וישראל. עתה תהיה ידועה גם עמדת אה"ב. אבל לא "תכנית" זו ולא "עמדה" זו יעמדו למו"מ. במו"מ יידון הסכם קמפ-דייב, שלגבי חלקים בו יש פרשנויות שונות ועמדות שונות.

הוא ניסה להגדיר את השדר כהצבת "שלט" חדש על "האהל" ולא כשינוי ההצגה.

5. בתגובה אמרתי, כי עיתוי הפרסום, גורם והפתעה והחפזון שבו, אי קיום מגע מוקדם או מגע כל שהוא עם ישראל בטרם פרסום לעומתו קיום המגעים המוקדמים עם גורמים עוינים לישראל ולתהליך קמפ-דייב - כל אלה מוכיחים שהאמריקאים אינם באים לשולחן ב"ידיים בקיורות". גם אם מגדירים את השדר כ"הצגת עמדה" אמריקאית במו"מ ולא כ"תכנית לדיון" - אין הדבר מוריד מחומרתו. גם הנקודות החיוביות המעטות שבמסמך אין בהן כדי לאזן את חומרת החריגות, העיוותים והטטיות מקמפ-דייב ומהעבודה המשותפת שנחתמה במו"מ על האוטונומיה. טענתי שהעמדה האמריקאית ופרסומה, תוך כדי זלזול בישראל והתנכרות לה, תביא להקשחה מצרית במו"מ.

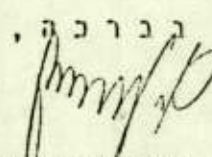
הצבעתי על משחקי ניסוח בעמדה האמריקאית כאשר הם מבטאים תמיכה נדיבה ומפורשת בצד הערבי ואילו במקום שנרמזת קירבה לישראל היא נעצרת ברמיזה רפה ובשמו לשון שאין בהם מן האיוון או מן הטימטריה. לדוגמא הבאתי כי בפרק הדן ב"צעדים לתקופת המעבר" מדובר במפורש על תמיכה ב"קשרים כלכליים, מסחריים, חברתיים ותרבותיים בין הגדה המערבית, עזה וירדן" (סעיף ב') ואילו לגבי ישראל נאמר בהמשך (סעיף ג') כי יתנגדו לבידוד של הגדה המערבית ועזה מישראל. לא נאמר כאן כי יתמכו בשיתוף ובתאום כלכלי עם ישראל, אף על פי שבקבוצות העבודה תמכו בכך ואף סייעו בקרוב עמדות בעניין. קלווריוס ניסה לטעון כי זו הכוונה, אולם לא היתה בפיו תשובה מדוע לגבי ירדן נאמרו הדברים מפורשות ובצורה חיובית ואילו לגבי ישראל נאמרו הדברים על דרך השלילה וברמז רפה בלבד.

אשר להערות כי יש פרשנות שונה לנושאים שונים בהסכם קמפ-דייב, אמרתי שמחלוקת על פרשנות גם היא מחייבת משא ומתן והסכמה ולא הודעה חד-צדדית. אבל השדר אינו מיועד על פרשנות שונה במקומות סתומים אלא יש בו גם התעלמות או סטיות גם מניסוחים ברורים ומפורשים.

קלווריוס חזר וטען כי אה"ב ראתה צורך להשמיע בצורה מקיפה את עמדתה - מה שעשו בעבר ישראל ומצרים - כדי לעשות מאמץ לחידוש התהליך ולצירוף גורמים חיוביים נוספים למו"מ. המו"מ עצמו יהיה על הסכם קמפ-דייב ובו ישמיע כל צד את עמדתו. שלוש שנים מתנהל מו"מ ללא תוצאות - אמר - ומועטים מאוד המאמינים בחהליך. אה"ב מנסה להציל את התהליך.

6. להלן שאלתי את קלווריוס אם יש לו תחזית על הצפוי בתקופה הקרובה בנושא המו"מ. העירותי שישראל הציעה להמשיך במו"מ ללא תנאים מוקדמים, ברציפות כפי שהתחייבו הצדדים. הוא השיב, כי יהיה כנראה צורך להמתין כמה שבועות כדי לסכם את התגובות לשדר הנשיא. אה"ב מקוה להצטרפותם של גורמים נוספים למו"מ.

7. שאלתיו אם יש יסוד לשמועות כי יתמנה שגריר מיוחד למו"מ האוטונומיה במעמד שונה מזה של פיירבנקס. הוא אמר כי שמועות כאלה מהלכות גם בושינגטון, אך בשלב זה אין החלטה ופיירבנקס מוסיף לרכז את הנושא. גם צוות המומחים בסטייט דיפרטמנט מוסיף להחקים. פרשו ממנו בד ווקר (התמנה עוזר אקסיקוטיבי לסגן שר החוץ) וקולונל פיאנקה.

בכרחה,

 חיים קוברקי

העתק: ראש הממשלה
 שר החוץ
 מ"מ שר הפנים

מדינת ישראל

משרד הפנים

ירושלים, י"ח באלול תשמ"ב
6 בספטמבר 1982

לשכת המנהל הכללי

סודי ביותר

אל: שר החוץ, מר מ. שמיר

א. מ. מ.

לתשומת לבך מצי"ב עיקרי שיחתי עם השגריר ווט קלווריוס,
יו"ר קבוצת העבודה האמריקאית למו"מ על האוטונומיה
שהתקיימה ביום 2.9.82 במלון "הילטון", תל-אביב.

ב ב ר כ ה ,

ח. קוברסקי

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N.Y.

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

ירושלים, י"ז באלול תשמ"ב
5 בספטמבר 1982

לשכת המנהל הכללי

אל: שר הפנים, די"ר יוסף בורג
באמצעות השגרירות בוגוטה

מאת: חיים קוברסקי, מנכ"ל משרד הפנים

הנדון: עיקרי שיחה עם השגריר ווט קלווריוס
ביום ה' 2.9.82 - פרסום תכנית ריגן

1. השגריר ווט קלווריוס, העומד בראש קבוצת העבודה האמריקאית למו"מ על האוטונומיה, נכלל בפמלייתו של שר ההגנה ויינברגר בעת ביקורו באזור בראשית ספטמבר. נפגשתי עמו לשיחה במלון הילטון בתל-אביב ביום ה' 2.9.82. השיחה נמשכה כשעתיים. נכח גם איש השגרירות האמריקאית בתל אביב דני קורצר.
2. קלווריוס הסביר לי כי ברגע האחרון (ביום א', 29.8.82) הודיעו לו כי עליו להצטרף למסעו של ויינברגר. סתם ולא פירש לאיזו תכלית אך בין השיטין ניתן להתרשם כי נועד ליעץ לו בשאלות שתוצגנה בנושאי המו"מ על האוטונומיה ולסייע לו בקליטת הלכי רוח באזור.
3. עיקרי הערותי בשיחה: ארה"ב מגדירה זו הפעם הראשונה עמדתה לגבי הסטטוס הסופי, אעפ"י שבעבר היה מוסכם עליהם ועלינו שיש להתרכז במו"מ בשלב זה בתקופת המעבר בלבד. בתכנית שפורסמה יש סטיות וחריגות מקמפ דייוויד; יש תופעות של בריחה ממכלול עבודה משותפת שנעשתה בקבוצות העבודה למו"מ האוטונומיה; נקיטת עמדה בנושאים שבעבר נמנעה ארה"ב מלהעלות הצעות משלה והעדיפה לסייע לצדדים לקרב עמדותיהם; שינויי עמדה מהסכמות שגובשו או היו קרובות לגיבוש בקבוצות העבודה.
- הנושאים שהוזכרו במיוחד על ידי במהלך השיחה: זכות הבחירה לתושבי מזרח ירושלים; תמיכת ארה"ב בקשרים כלכליים, מסחריים, תרבותיים וחברתיים בין הגדמ"ע, עזה וירדן; העברת סמכות ממשל ישראל לתושבים הפלשתינאים והתעלמות מהצורך לנהל מו"מ ולהגדיר את סמכויות המועצה המינהלית; שימוש בתואר West Bank & Gaza Authority במקום SGA(AC); אחריות הפלשתינאים לבטחון הפנים; שליטה על קרקע ואוצרות טבע ועוד.
4. קלווריוס ניסה להסביר:
א. "הפלישה" ללבנון חייבה את ארה"ב לגלות ברבים את עמדתה היא בנושאי המו"מ על האוטונומיה וכן להתייחס לסטטוס הסופי. עד כה ידועות ברבים עמדות ישראל ומצרים. בדיון שידעו את עמדת ארה"ב. לדבריו ישראל השמיעה לא אחת כוונותיה גם לגבי הסטטוס הסופי. מדוע אסור גם לארה"ב להשמיע עמדתה בעניין?
ב. עיתוי הפרסום קשור בגמר המלחמה בלבנון, יציאת המחבלים מביירות וערב ההתכנסות במוקו. ארה"ב רוצה למנוע מנהיג כקדפי בקהיר, בירדן או בסעודיה. פרסום תכניתו של הנשיא נועדה, לדבריו לעצור התפתחויות שליליות בעקבות מלחמת לבנון ולעודד מדינות ערביות נוספות להשתתף

בתהליך השלום. בהקשר זה הזכיר כי המלחמה בלבנון הביכה מאוד את מצרים ואת נשיאה.

ג. הוא הצביע על נקודות חיוביות לישראל שהודגשו בשדר הנשיא ובנאומו: המחויבות לקמפ-דייב; הודעה פומבית על התנגדות לפירוק יישובים קיימים; התנגדות לבידוד של הגדמ"ע ועזה מישראל; התנגדות למדינה פלשתינאית ועוד.

בהמשך ניסה להסביר, כי לא מדובר ב"תכנית אמריקאית" אלא בהסברת "העמדה האמריקאית" שתנקט במו"מ על האוטונומיה. עד עתה ידועות בצורה מפורטת עמדות מצרים וישראל. עתה תהיה ידועה גם עמדת אה"ב. אבל לא "תכנית" זו ולא "עמדה" זו יעמדו למו"מ. במו"מ יידון הסכם קמפ-דייב, שלגבי חלקים בו יש פרשנויות שונות ועמדות שונות.

הוא ניסה להגדיר את השדר כהצבת "שלט" חדש על "האהל" ולא כשינוי ההצגה.

5. בתגובה אמרתי, כי עיתוי הפרסום, גורם ההפתעה והחפזון שבו, אי קיום מגע מוקדם או מגע כל שהוא עם ישראל בטרם פרסום לעומתו קיום המגעים המוקדמים עם גורמים עוינים לישראל ולתהליך קמפ-דייב - כל אלה מוכיחים שהאמריקאים אינם באים לשולחן ב"ידיים נקיות". גם אם מגדירים את השדר כ"הצגת עמדה" אמריקאית במו"מ ולא כ"תכנית לדיון" - אין הדבר מוריד מחומרתו. גם הנקודות החיוביות המעטות שבמסמך אין בהן כדי לאזן את חומרת החריגות, העיוותים והסטיות מקמפ-דייב ומהעבודה המשותפת שנתפתחה במו"מ על האוטונומיה. **טענתי** שהעמדה האמריקאית ופרסומה, תוך כדי זלזול בישראל והתנכרות לה, תביא להקשחה מצרית במו"מ.

הצבעתי על משחקי ניסוח בעמדה האמריקאית כאשר הם מבטאים תמיכה נדיבה ומפורשת בצד הערבי ואילו במקום שנרמזת קירבה לישראל היא נעצרת ברמיזה רפה ובשמושי לשון שאין בהם מן האיזון או מן הסימטריה. לדוגמה הבאתי כי בפרק הדן ב"צעדים לתקופת המעבר" מדובר במפורש על תמיכה ב"קשרים כלכליים, מסחריים, חברתיים ותרבותיים בין הגדה המערבית, עזה וירדן" (סעיף ב') ואילו לגבי ישראל נאמר בהמשך (סעיף ג') כי יתנגדו לבידוד של הגדה המערבית ועזה מישראל. לא נאמר כאן כי יתמכו בשיתוף ובתאום כלכלי עם ישראל, אף על פי שבקבוצות העבודה חיכו בכך ואף סייעו בקרוב עמדות בעניין. קלווריוס ניסה לטעון כי זו הכוונה, אולם לא היתה בפיו תשובה מדוע לגבי ירדן נאמרו הדברים מפורשות ובצורה חיובית ואילו לגבי ישראל נאמרו הדברים על דרך השלילה וברמז רפה בלבד.

אשר להערות כי יש פרשנות שונה לנושאים שונים בהסכם קמפ-דייב, אמרתי שמחלוקת על פרשנות גם היא מחייבת משא ומתן והסכמה ולא הודעה חד-צדדית. אבל השדר אינו מיוסד על פרשנות שונה במקומות סתומים אלא יש בו גם התעלמות או סטיות גם מניסוחים ברורים ומפורשים.

קלווריוס חזר וטען כי אה"ב ראתה צורך להשמיע בצורה מקיפה את עמדתה - מה שעשו בעבר ישראל ומצרים - כדי לעשות מאמץ לחידוש התהליך ולצירוף גורמים חיוביים נוספים למו"מ. המו"מ עצמו יהיה על הסכם קמפ-דייב ובו ישמיע כל צד את עמדתו. שלוש שנים מתנהל מו"מ ללא תוצאות - אמר - ומועטים מאוד המאמינים בתהליך. אה"ב מנסה להציל את התהליך.

6. להלן שאלתי את קלווריוס אם יש לו תחזית על הצפוי בתקופה הקרובה בנושא המו"מ. העירותי שישראל הציעה להמשיך במו"מ ללא תנאים מוקדמים, ברציפות כפי שהתחייבו הצדדים. הוא השיב, כי יהיה כנראה צורך להמתין כמה שבועות כדי לסכם את התגובות לשדר הנשיא. אה"ב מקוה להצטרפותם של גורמים נוספים למו"מ.

7. שאלתיו אם יש יסוד לשמועות כי יתמנה שגריר מיוחד למו"מ האוטונומיה במעמד שונה מזה של פיירבנקס. הוא אמר כי שמועות כאלה מהלכות גם בושינגטון, אך בשלב זה אין החלטה ופיירבנקס מוסיף לרכז את הנושא. גם צוות המומחים בטסייט דיפרטמנט מוסיף להחקים. פרשו ממנו נד ווקר (התמנה עוזר אקסיקוטיבי לסגן שר החוץ) וקולונל פיאנקה.

ב ב ר כ ה ,

חיים קוברסקי

העתק: ראש הממשלה
שר החוץ
מ"מ שר הפנים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ירושלים י"ב באלול התשמ"ב
31 באוגוסט 1982

סודי

אל : היועץ המשפטי

הנדון : האוטונומיה - שיחת שולץ - שהביט "מדינה פלסטינאית מפורזת"

למוכר מה-30 לאוגוסט

תודה על מזכר . נכון שמדיווח שבידנו יתכן ויכול להשתמע
שאכן מזכיר המדינה התכוון לקבוע שהוא מצדד במדינה פלסטינאית מפורזת.
אך נראה לי שדבריו לא נותנים יסוד להגיע למסקנה כזאת.

מכל מקום רצוי לשים לב לדברי דובר מחמ"ד בתדרוך היומי מה-30 דנא
בו אומר : " IN CONTRAST TO RECENT REPORTS AMERICA HAS MADE NO
SUCH PROPOSAL BEFORE IN GENERAL AND IN PARTICULAR DURING SHARON'S
MOST RECENT VISIT "

בברכה ,

חנן כר-און

העתק : המנכ"ל
✓ מנהל לשכת שה"ח
מנהל מצפ"א

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ירושלים, י"א באייר התשמ"ב
30 באוגוסט 1982

[Handwritten signature]

סודי

אל : היועץ המשפטי

הנדון: המשך תהליך האוטונומיה - בחירות מוקדמות בי"ש ועזה
למזכר מה-26 לאוגוסט

למרות שהרעיון שהועלה ע"י רובי סייבל הוא מושר לשעצמו, הרי לדאבוני
אני חייב להצטרף לספקות הכבדים שהבעת לגביו.

בעיני שוקל השקול שהעלית בטעיף 3 יותר מכמעט כל שקול אחר, דהיינו
שצעד כזה עשוי להתפרש כחריגה מהסכם קמפ דוד. אם בעבר יתכן והיה מקום לבדוק
באם מצרים וארה"ב יסכימו (בשתיקה) לצעד מעין זה הרי אני סבור שהיום המצב
הוא שונה.

בתנאים ומדינניים החדשים שנוצרו הן במצרים והן בארה"ב, חוששני שאין לנו
ברירה אלא לתבוע מילוי הסכמי קמפ דוד כפי שהם (ויהיו הפרשנויות אשר יהיו)
ולא להסתכן בטסיה ממנו.

בברכה,

[Handwritten signature]
חנן גר-און

העתק: השגריר, וושינגטון
הציר, וושינגטון
המנכ"ל
מנהל המרכז
מנהל לשכת השר ✓
מנהל מצפ"א
מר ר. סבל, וושינגטון

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: יא' באלול תשמ"ב
30 באוגוסט 1982

מספר:

ט"ז

אל: המנכ"ל
המשנה למנכ"ל

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: האוטונומיה - שיחת שולץ-שהב"ט: "מדינה פלסטינאית מפורזת"
בהמשך לדיווחים בנושא זה בתקשורת בעקבות ישיבת הממשלה

א. בשיחה שבנדון (נר 601 מו"ש') אמר שהב"ט לשולץ כי "לעולם לא נסכים למדינה פלסטינאית שניה ביו"ש ועזה", שולץ השיב (מאוחר קצת יותר) "Insolent as the establishment of a Palestinian state of the West Bank that should have the military power to threaten Israel, you have no argument with me....".
(אח"כ דובר על ירדן).

ב. מדברי שולץ משתמע כי המדינה הפלסטינאית שבה לא יתמוך הוא זה "שלמה" לה הכוח הצבאי לאיים על ישראל". שמע מינה, מדינה פלסטינאית שאין לה יכולת צבאית זו אינה פסולה.

ג. בדברים אלה ישנו יסוד שאינו מתישב עם קמפ-דיויד, בכך שישנה בהם קביעת עמדה אמריקנית משתמעת לגבי הסטטוס הסופי של האיזורים, בעוד שלפי קמפ-דיויד סטטוס זה אינו אמור להיקבע אלא במו"ט שיחל לאחר שלוש שנות אוטונומיה ולקראת תום תקופת חמש השנים. למותר לציין כי הדבר מנוגד כליל לתפיסתנו הידועה היטב לארה"ב, והוא מחזק את הצורך בהחזרת "חורת תהליך השלום" וקמפ-דיויד למזכיר המדינה החדש.

ב ב ר כ ה ,

א. רובינשטיין

העמק: מנהל לש' שה"ח

** 5433

** ** כנס

** **

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מחוך 38

דף 1

עומק 2

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

אל: המשרד, נד: 918, מ: ני

דח: מ, סג: מ, תא: 270882, וח: 1800

נד: מחליף לפיירבאנקס

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר/מידי

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

אל: ממנכל.מצפא.

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

דע: ווט

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

מאת: קונבל ניו יורק

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

מפי ידיד מהימן שנפגש אתמול לשיחה ארוכה עם אירווינג שפירא

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

נודע לי על בולנת מוכיר המדינה למנות מחליף לפיירבאנקס

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

המטפל בענין האוטונומיה.

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

אל: המשרד, נר: 404, מ: קהיר
 דח: ב, סג: ס, תא: 270882, וח: 1546
 נד: אוטונומיה

אויג'י

אל: אלי רובינשטיין.

מאת: השגריר.

סודי/בהול

אוטונומיה-על חידוש המום.

1. לאור חשיבות הנושא מבריקים אליכם בנפרד נוסח מלא מדברי במאל חסן עלי כפי שהופיעו היום בשני היומונים.
2. ניצלתי ההודמנות שהמיופה הכוח האמריקני טילפן אלי היום מנבעניין אספקת מים בסיני) כדי לשאול אותו שתי שאלות:
 א) האם הוא שמע מהמצרים משהו רשמי בנושא וה, ענה בשלילה.
 ב) כיצד הוא קורא את דברי עלי לאמור האם יש כאן תנאים מוקדמים נ (PRECONDITIONS) לחידוש השיחות. ענה שקראו לו תמצית באנגלית מהדברים והדבר לא ברור לו.

=====

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, וזמרכו,
 רובינשטיין, רם, אמן, שרהפנים, מנכלפנים, דיבון, מצרים, ממת,
 מצפה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8939

**

צא

10 ד

**

**

**

אל: קהיר, נר: 459, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 270882, רח: 1800
נד: אוטונומיה

סודי/מיד

לשגריר.

אוטונומיה. שלך נר 404.

1. אין גם לנו אינדיקציות מפורטות ומעודכנות כיצד קודמת

ארהב את העמדה המצפית וכן לא לגבי חיאות עמדות.

2. להלן הנחיות בנושא שהועברו לשגריר בוויינגטון:

תהליך השלום קמפ-דיוויד, האוטונומיה.

א. מוכיר המדינה שולץ ומוכיר ההגנה ויינברגר התכסאו באמצעי

התקשורת על דעיונות בקשר לחידוש תהליך השלום ומומ'

האוטונומיה. דעיונות הממשל, גם אם טרם גובשו, עלולים לכלול בכל

הנראה ביטויים לעמדות אמריקניות ישירות במומ', שלא כמנהג

שנהגה ארהב עד כה שלא לבטא באורח מפורש עמדות, אלא לנסות

למצוא דרכים שיפשרו בין עמדות הצדדים. יתרה מזו, העיסוק

התקשורת בנושא, בצורה שבה נעשה, לרבות האבחנה המשתמעת בין

תהליך קמפ-דיוויד ל-242, יוצרים דינמיקה משלהם שאנו רואים

אותה בדאגה, גם אם אין עדיין דברים קונקרטיים, כפי שמוסרים

איגלברגר ואחרים.

ב. מוצע על דעת שהח בפגישה קרובה עם מוכיר המדינה נשתיוחד

בעיקרה לנושא זה, ואולי גם בפגישה עם פירבנקס, תתיחס לנושא

ברוח הדברים שלהלן:

1. באשר לחידוש המומ' לפי קמפ-דיוויד-אנו נברך על חידוש

בכל עת. לא אנו השענוהו. אנו מעוניינים בקידום המומ' ובכינון

האוטונומיה לפי קמפ-דיוויד בהקדם בכל האפשר, וחקוותנו היא כי

עם הוצאת אשף ממאחזו הלבנוני יפתחו אפשרויות חדשות לכך, גם

בהידברות עם ירדן והתושבים הערבים של יו"ש ועזה.

2. מוברים באמצעי התקשורת, מפי גורמים בכירים בממשל, נוצר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הרושם של פרשנות הקטורה ליחס שבין קמפ-דיוויד והחלטת 242, ושל מגמות בקשר לנושאים הקשורים במומ' של הסטטוס הסופי, כמו גבולות ואזכורי נסיגה, שאינם על הפרק כעת בהתאם לקמפ-דיוויד נעשה עוסקים רק בחמש שנות המעבר.

3 מוסכם על ארהב, מצרים וישראל כי הסכם קמפ-דיוויד הוא הבסיס בר-ההגשמה היחיד להסדר ולהמשך תהליך השלום נעגריח ארהב באום אמה ב-23.4.82 בעצרת כי

WE CERTAINLY DO NOT UNDERESTIMATE THE OBSTACLES TO A PEACE SETTLEMENT IN THE WEST BANK AND GAZA. YET WE BELIEVE THAT CAMP DAVID OFFERS THE ONLY VIABLE BASIS FOR A SETTLEMENT THAT WILL DETERMINE THE FINAL STATUS OF THESE TERRITORIES. CAMP DAVID ACTUALLY GOES BEYOND RESOLUTIONS 242 AND 338, WHICH CALL FOR AN AGREEMENT AMONG STATES, BY AFFORDING THE INDIGENOUS POPULATION OF THE WEST BANK AND GAZA THE OPPORTUNITY TO PARTICIPATE IN THE NEGOTIATIONS TOWARD A SETTLEMENT).

4 קמפ-דיוויד הוא הערוץ היחיד למומ' וביטוי מוסכם של הפירוש ל-242 ו-338. אין ערוץ נוסף שהוא מומ' לפי 242 בנפרד מקמפ-דיוויד.

5 בקמפ-דיוויד מדובר על מומ' לחמש שנות מעבר. כל דיבור על 'נסיגה' או נכפי עדוזה בתקשורת על שינויים בגבולות כמשתמעים מקמפ-דיוויד אין עניינו עתה ואין כל טעם שארהב תעלה דעיונות או מחשבות מסוג זה שמקומן במומ' על הסטטוס הסופי, שיחל כחום שלוש שנים ולקראת סוף תקופת חמש השנים העלאתם עתה אינה מתיישבת עם קמפ-דיוויד. זאת ועוד: בקמפ-דיוויד מדובר על כך, שלאחר הסכם כינון האוטונומיה

A WITHDRAWAL OF ISRAELI ARMED FORCES WILL TAKE PLACE AND THERE WILL BE A REDEPLOYMENT OF THE REMAINING ISRAELI FORCES INTO SPECIFIED SECURITY LOCATIONS.

ברוך שח- A WITHDRAWAL בו מדובר אין

משמעותו שינוי בגבולות הימצאו של צה"ל, שיישאר על קו הירדן, אלא פריסה מחדש של כוחותיו בצורה שישראל תקבע ותמצא לנכון לצרכי בטחונה. לפי קמפ-דיוויד, הגבולות ייקבעו במומ' על חוזה השלום עם ירדן, בסוף התקופה, שיכלול בין היתר, לפי ההסכם, 'THE LOCATION OF THE BOUNDARIES'

6. אנו רואים כבלתי מתישבות לחלוטין עם קמפ-דיוויד עמדות מצדיות שהושמעו המהברות על 'הגדרה עצמית', מונח שהמוכיר עצמו היה עד לכך שמקובל לקשרו עם מדינה פלסטינאית. כבר ישנה הגדרה עצמית לערבים הפלסטינאים, בירדן, שהיא מדינה שרוב בניינה ומניינה וכן שטחה הם פלסטינאים, כפי שציינת באורני איגלברגר. מעבר לכך ישנה בעיית הערבים הפלסטינאים חושבי יוסי ועוה, שהיא הטענה פתרון לפי קמפ-דיוויד.

7. התיחסות מוכיר ההגנה ויינברגר למדינה פלסטינאית הדאיגה אותנו. זהו דובר בכיר של הממשל, ודבריו מקבלים רושם ומהודת של מדיניות בנושא זה שאינה מתישבת עם כל הידוע לנו.

8. המוכיר התיחס בדבריו לתוך ציטוט הנשיא) להתנחלויות כבלתי קונסטרוקטיביות. יוזכר כי בעת מסע הבחירות שלו ב-1980 אמר הנשיא רייגן בניו יורק:

I BELIEVE IN THE RIGHT OF SETTLEMENTS IN THE WEST BANK (NEAR EAST REPORT, MARCH 26, 1980)

אין בקמפ-דיוויד כל איסור ומניעה על התנחלויות.

9. כבר ביקשנו כי לא יועלו הצעות או דעיונות שלא על דעתנו או בתיאום עמנו. זהו חלק מן ההבנות בין שתי המדינות מזה שנים. הנושא הוא מורכב ומסובך. אי זהירות עלולה ליצור בעיות שקל יותר למנען מראש מאשר למפל בהן לכשיוצאו לחלל העולם. לתקשורת ולדיבורים בה דינמיקה משלהם. מוצע איפוא כי לא תהיה תזוזה מקמפ-דיוויד המבוסס על 242 ו-338 ואשר יעדינו הנוכחי של המומ' בו הוא כינון האוטונומיה המלאה, לא פחות אך גם לא יותר. עד כאן.

בר-און-רובינשטיין

עד כאן

רובינשטיין

תפ: שח, סטהח, מנכל, ממנכל, דיבון, מצדים, רובינשטיין

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך: ז' באלול תשמ"ב
26 באוגוסט 1982

מספר:

סודי

אל: המשנה למנכ"ל

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: המשך תהליך האוטונומיה - בחירות מוקדמות ביו"ש ועזה
למזכר ר. סיבל מ-16.8.82

א. קראתי בענין את מזכרו של מר סיבל שבסמך.

ב. לדאבוני יש לי ספקות קשים לגבי הרעיון המועלה בו, ואנסה לעמוד עליהם בקצרה להלן:

1. בסיסית ודאי שותפים כולנו לגישה כי היזמה במידת האפשר צריך שתהא שלנו, ודבר זה עדיף על תגובה ליזמותיהם של אחרים; ולעתים יזמה מדינית יכול שתשא אופי של עיסוק ציבורי-תקשורתי בנושא מסוים, גם אם אין בה חידושים מהותיים, ועיקרה באוירה הנוצרת בה, המאפשרת תמרון ורווח זמן. במה דברים אמורים, ביזמה שאין בה סיכון או שנזקה הצפוי מועט ותועלתה מרובה. אך יזמה מעין זו המוצעת כאן - הודעה על בחירות לפני מו"מ על סמכויות - יש בה בעיני סיכון, ונדמה לי שחסרונותיה (שאת רובם מונה גם סיבל) עולים על יתרונותיה ושכרה עלול לצאת בהפסד. לפיכך יש לשקול בזהירות רבה אם אכן יש בכך עניין.

2. האלמנטים העיקריים הנראים לנו כמצביעים לכיוון שלילת התכנית הם החריגה מקמפ-דיויד וסיכון אבדן הבקרה על התפתחות העניינים לאחר בחירות.

3. באשר לחריגה מקמפ-דיויד: הממשל האמריקני עצמו מרגיש כבול למדי בהסכם קמפ-דיויד, ואולי היה שמח לחרוג הימנו: אנו בעלי האינטרס העיקרי (אולי) בשמירה על מסגרת ההסכם. הצעה מצדנו שיהא בה משום חריגה מקמפ-דיויד עלולה להיות פתח ותקדים הצופן סיכונים. בכל הכבוד איני שותף לאבחנה הניסוחית שבין לשון קמפ-דיויד לגבי מו"מ הסמכויות המדברת על "מו"מ להסכם", ובין הלשון בענין בחירות האומרת "יסכימו על". במשך כל שנות המו"מ היה פרושנו כי בשני הנושאים יש צורך בהסכם, וגם הצדדים האחרים לא חלקו על כך. נדמה בעיני שאין מקום "לשנות כיוון" מצדנו.

4. אובדן הבקרה: בעוד שבסיטואציה שצופה ההסכם יהיה הגוף שייבחר (המועצה המינהלית) כבול לסמכויות שעל יסודם נבחר, הרי במצב של בחירות מוקדמות לא יהיה הגוף כבול לשום מערכת של סמכויות. אמנם כללית ייבחר על יסוד הסכם קמפ-דיויד, אך בלי מסגרת מוצקה יותר. גם אם נכריז עם עריכת הבחירות שאין לגוף כל סמכות פעולה עד שלא ינוהל ויסתיים המו"מ על סמכויותיו, הרי עצם קיומם של הנבחרים והלגיטימיות שתינתן להם מכוח הבחירות תתפוך את כוח-הלחץ שלהם גדול לאין שיעור. לא הרי מי שנבחר על יסוד הסכם אוטונומיה, שאם הוא מאפר אותו יש סנקציות נגדו, כהרי מי שנבחר בלי שיש מסגרת מחייבת. כמובן גם מועצה מינהלית שתיבחר על יסוד הסכם סמכויות תוכל להתחכם ולנסות להכריז על מדינה, אך יהיה קל הרבה יותר להתמודד עם מצב כזה כשהפרה הסכם, מאשר במקרה שנבחרה בלי הגבלות. הפעלת כוח צבאי תמיד אפשרית אך מגבלותיה ידועות.

2/..

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

- 2 -

5. היעדר ירדן במו"מ (שהוא קושי כשלעצמו) הוא גורם נוסף לשלילת הרעיון, לוא באה ירדן למו"מ או לוא נתנה אור ירוק היו פוחתות סכנות מסויימות הטמונות במצב המו"מ הקיים, ושדומה כי יגברו אם ייבחרו נציגים בלי שבדינו השליטה.
6. ספק אם בחירות מוקדמות ביו"ש ועזה יהיו עידוד להקמת גוף של אלטרנטיבה לאש"פ; על כך יש לשמוע חוות דעת אמ"י תיאום הפעולה והממשל הצבאי, אך מי לידנו יתקע שכבר הגיעה העת לבטוח באלטרנטיבות קיימות לאש"פ, ושלא נהא במצב של ניצול — ההזדמנות ע"י תומכי אש"פ כפי שעשו ב-1976.
7. אינני סבור שאנו לבדנו נקבע את אזורי הבחירה בלי שלפחות האמריקנים יתערבו, וגם אם כן — יהיה קושי לגבי מזרח ירושלים, שהאמריקנים ילחצו בעניינה (כזכור בתשובות סונדרס לחוסיין ב-1978 אמרו שהם תומכים בהצבעת ערביי מזרח ירושלים). כמובן, אולי לא נתאבל אם יחרימו התושבים את הבחירות בגלל אי מתן זכות בחירה לתושבי מזרח ירושלים, אך לכדור שלג שיווצר גם דינמיקה משלו.
8. הערה אחרונה — איני שותף במלואה להערכה של מר סיבל כי אין סיכוי סביר להגיע להסכם עם מצרים בקשר לסמכויות. בכל זאת היתה התקדמות במו"מ, ורכים בתוכנו העריכו שלפחות ל"הסכם הבנות ועקרונות" ניתן להגיע.
9. סיכומי של דבר — לעניות דעתי רצוי שלא להקדים את המאוחר. כשלעצמי היתה לי הזדמנות להעיר בנושא זה ^{אצל}עוד ב-1979, ואני סבור שהזמן לא שינה עניין זה. עם זאת הבה נחפש דרכים לשמירת היזמה בידנו במו"מ העתיד להתחדש, וזאת במסגרת קמפ-דיויד.

בכ"ה,
א. רובינשטיין

העתק: השגריר, וושינגטון
הציר, וושינגטון
המנכ"ל
מנהל המרכז
מנהל לשכת השר
מנהל מצפ"א
מר ר. סבל, וושינגטון

ר' באלול התשמ"ב
24 באוגוסט 1982

גורן

אל : מר מ. יגר, סמנכ"ל

מר י. בן-אחרון, מנהל לשכת השר

מר מ. אומן, נסח המשור

מר אהוד לדור, הסברה/תכנים

מאת : מנהל הסברה

רצ"ב עבודה שהוזמנה ביוזמתנו ממכון ירושלים
ללימודים פדרליים.

אודה על הערות/הארות לקראת דיון על ההצעה למצוא
אכסניה לפרסום, לתפוצה (לא בשמנו).

ב ב ר כ ה,

אשר נעים

DEPT. OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

MINISTER OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

1. LANDS OF THE CROWN
2. LANDS OF THE CROWN

1. LANDS OF THE CROWN

2. LANDS OF THE CROWN

3. LANDS OF THE CROWN

4. LANDS OF THE CROWN

5. LANDS OF THE CROWN

6. LANDS OF THE CROWN

7. LANDS OF THE CROWN

8. LANDS OF THE CROWN

9. LANDS OF THE CROWN

JERUSALEM INSTITUTE

FOR FEDERAL STUDIES

מכון ירושלים

ללמודים פדרליים

רח' משה הס 12 ירושלים, טל. 02-225874

ISRAEL'S AUTONOMY PROPOSAL IN LIGHT

OF OTHER CONTEMPORARY EXPERIENCES

Marcel Korn

July 1982

נשיא : פרופ' דניאל אלקור סגן : ד"ר חילן גריילסאמר מזכיר : פרופ' יעקב לנדאו מנכ"ל : מר דוד קלייטן
President : DANIEL J. ELAZAR Secretary : ILAN GREILSAMMER Treasurer : YAACOV LANDAU Excl. Director : DAVID CLAYMAN

I. Introduction

The visit of late President Sadat to Jerusalem on November 17, 1977, at Prime Minister Begin's invitation, led to the arduous negotiations which resulted in the two Camp David Accords: The Framework for Peace in the Middle East and the Framework for the Conclusion of a Peace Treaty between Israel and Egypt. The latter was superseded by the Treaty of Peace between Egypt and Israel executed in March 1979. The Framework for Peace in the Middle East is the principal document establishing the infrastructure of peace between Israel and its other Arab neighbors and future arrangements for the West Bank and Gaza.

The Framework for Peace in the Middle East called for comprehensive negotiations on the future political status of those territories. These talks were to take into consideration the strategic needs of the sovereign nations in the region and implementation of the right of self-determination for the inhabitants of the West Bank and the Gaza Strip. The Framework for Peace provides for transitional arrangements for the West Bank and the Gaza Strip which allows time for the development of a final political status. The operative part of the Framework of Peace is deliberately broad: The transitional arrangement is to include a withdrawal of the military government and its civilian administration. "Full autonomy" is to be granted to the inhabitants of the territories administered by Israel. This autonomy is to be implemented by a freely elected self-governing authority. The nature of this body, its authorities and its relationship with the "withdrawn" military government and/or with Jordan, assuming that the latter is to play a role in the future application of the autonomy arrangements, were not elaborated in the Framework for Peace. The joint letter of President Sadat and Prime Minister Begin to President Carter describing the immediate objectives of the negotiations did not elucidate the essence of the status of the self-governing entity to be established or spell out practical means for carrying out the planned arrangements. "The purpose of the negotiation shall be to agree, prior to the elections, on the modalities for establishing the elected self-governing authority (administrative council), define its powers and responsibilities, and agree upon other related issues." The remainder was left for the negotiators.

It has been noted that the spareness of the definitions permitted the parties to reach an agreement and, at the same time, hold on to their respective original positions. "[T]he document relating to the West Bank and Gaza is deliberately equivocal. Both Begin and Sadat portray it as consistent with their previous positions."¹

II. The Nature of the Autonomy Negotiations: A Question of Time

One can understand the impatience of those who believe that the implementation of the Framework for Peace in the Middle East will play a key role in the peace process. The lack of clarity which characterized the Camp David Process and its subsequent agreements may have had some influence on the nonproductive and rather laborious negotiations which followed the execution of the Peace treaty between Egypt and Israel. A natural tendency to distrust prevails in situations within which the shared rule arrangement formalizes an existing chain of common interests. This tendency is obviously emphasized in cases where the negotiated political framework represents the unique bridge over identified and long-lasting contentions.

The Framework for Peace in the Middle East calls for the application of a shared rule governmental system. The successful molding of such a political construction will never result from hastily conducted negotiations.

A review of some related experiences reveals that the ultimate goal is usually achieved only after a comprehensive long-term process of political dialogue. The airing of well established prejudices which stand in the way of rapid progress is indispensable to the implementation of a political partnership. A history of mutual mistrust and conflicts complicates such a negotiating process. For example, the quadripartite Agreement which granted formal autonomy to the Berliners was executed only in 1981. The evolution of the political status of Micronesia provides an additional valuable precedent. During one of its first sessions in 1966, the Congress of Micronesia petitioned the United States Government to create a commission which would evaluate the available alternatives for a future political status of what is now known as the Trust Territory of the Pacific Islands. Thirteen years of subsequent hard

negotiations resulted in the sketching out of several frameworks which reflected the divergent perceptions of the future political relationship between the United States and Micronesia.

However promising was the last round of United States-Micronesia negotiations, there is still much to be travelled on the route leading to the termination of the American Trust in the Pacific. Notwithstanding the duration of the negotiating process, one author has remarked, "The issues in Micronesia are relatively straightforward."²

The least apt description of the antagonisms which have been tearing apart the Middle East for the last few decades is "straightforward." Time should be given an opportunity to play its role in the ongoing negotiation process regarding future political status of the West Bank and Gaza.

The example of another relationship between the United States and its territories emphasizes the need for thoroughly conducted negotiations as a prerequisite to shared rule solutions. The relationship between the United States and Puerto Rico enjoys the benefit of age: It began in 1898. The non-defined components of this relationship have persisted through the years and have contributed to long-lasting contentions.

III. The Political Setting of Governmental Autonomy

The lack of clarity in the Framework for Peace in the Middle East is anchored in the very concept which it engenders: governmental autonomy. "On no subject of international law has there been so much loose writing and nebulous speculation as on autonomy."³ It seems that this lack of clarity is an indispensable attribute and even a trademark of political arrangements involving shared rule.

Students of federalism have often noted the close relationship between some form of federalism and unclear political arrangements. Describing Puerto Rican Commonwealth status, the 1966 report by the Commission of the Status of Puerto Rico noted:

"In short, a Federal relationship--whether it be Commonwealth or Statehood--is never completely clear. Rather there is a necessary and desirable obscure fringe area which permits many legal, political and practical adjustments to take place. It is true that Commonwealth has many areas of uncertainty because it is novel. But it is also true that Commonwealth like Statehood has many areas of uncertainty because of the nature of a Federal relationship."

As in any comparable framework, the validity of the lack of clarity as a "component" of shared rule political solutions is to be determined on an individual basis. In the case of Puerto Rico a vague framework permitted the Americans and the Puerto Ricans to avoid conflictual comparisons of their respective perceptions of the negotiated political status. Indeed, what was conceived of in Spanish as the free associated State of Puerto Rico on the Island was neutrally termed in English the Commonwealth of Puerto Rico on the Mainland. The utilization of two languages was convenient but the fermentation of political expectations based upon the Puerto Rican interpretation of this political status led to a disruption of this asymmetrical harmony.

Nonetheless, one cannot deny the value of deliberate ambiguity in a shared-rule political framework. These political arrangements are designed to provide ad hoc answers to difficult problems specific to the polities concerned. The lack of rigid precedents and the use of elastic definitions permit the development of practical and original solutions which would not have arisen otherwise. A legal metaphor illustrates the foregoing and suggests that an analogy can be made between shared rule political arrangements in general and governmental autonomy in particular on one hand and common law as opposed to civil law on the other. Federalism can be likened to a system of jurisprudence rather than to a given code. The examples of lasting shared rule models including obvious inner contradictions are innumerable. While the Cook Islands are a free and independent state associated with New Zealand, the Cook Islanders retain New Zealand citizenship. While the Puerto Ricans residing in Puerto Rico are American citizens subject to being drafted into the United States Army, they are not enfranchised with respect to the Presidential elections in the United States. The evolution of the concept of self-determination within the United Nations shows that the international

community will validate any political status for a former non-self-governing territory provided that this status reflects the free and expressed will of the local population.

Thus the study of the precedential value of governmental autonomy will not be productive if limited to a theoretical basis. Scrutiny of the specific components of the Middle East setting is necessary in order to comprehend the expressed positions of the parties involved. Only this background will enable the negotiators to develop the necessary tools for an eventual breakthrough in the ongoing process.

Autonomy is generally regarded as a degree of self-government attributed to a group of people concentrated in a delimited territory, this territory being an integral part of the larger sovereignty granting the autonomy. This self-government is granted to people comprising a distinct cultural and/or ethnic group which differentiates this human constellation from the remainder of the sovereign state's population. It is generally the distinctness of the group which provides the motivation for the autonomous arrangement.

Autonomy also allows for a compromise between two conflicting concepts which developed in the international community in the course of the twentieth century: the inalienable right of people to self-determination as opposed to the invalidity of claims of secession expressed by minority groups in nation-states.

The Commission of Jurists in the Aaland dispute in 1920 stressed that:

. . . Positive International Law does not recognize the right of national groups, as such, to separate themselves from the State of which they form part by the simple expression of a wish, any more than it recognizes the right of the States to claim such a separation.⁴

This definition which guarantees the survival of recognized national frameworks is the accepted rule in international practice.

The United Nations committee which examined the proposal to introduce the right of self-determination in the United Nations Charter stressed that this principle could be endorsed by the United Nations only insofar as "it implied the right of self-government of peoples and not the right of secession."⁵

IV. The Question of Sovereignty and its Implications:
Territorial or Personal Autonomy?

Autonomy is a flexible concept perceived differently in diverse situations, yet the existing models of governmental autonomy do share a common basis. While some form of self-government is attributed to the local authorities, the territory is retained by the principal state or other external body. Political or governmental autonomy, as opposed to cultural or religious autonomy,⁶ is a function of internal self-government enjoyed by the autonomous polity while foreign policy and defense are normally retained by the central government. In the existing models of political autonomy, self-governing prerogatives are conferred on the peoples of autonomous provinces, not on the territory per se. Given the foregoing, the future political status of the West Bank and the Gaza Strip as reflected in the Framework of Peace and in the subsequent arrangements will probably not conform to most established patterns. At least during the interim period, the mutually exclusive claims of Israel and the Palestinian people regarding sovereignty over the West Bank and the Gaza Strip must be put aside.

The autonomy arrangement is bound to be replaced in due time by a permanent political status. The temporary nature of the planned autonomy settlement thus permits the tabling of the sovereignty question.

As a rule a minority enjoying governmental and/or cultural autonomy in a given territory, the sovereignty over which is vested in the principal state, enjoys many of the same rights as do the other citizens of the state. In addition to these established and constitutionally protected rights, the minority is granted some authority in specific matters which would otherwise be handled by the central government. The interim governmental autonomy which will be in force in the territories administered by Israel does not fit this category. Israeli sovereignty over the West Bank and Gaza is not an integral part of the constitutional basis of the planned autonomy; therefore, one cannot claim that extension of Israeli citizenship to the inhabitants of the territories is a sine qua non condition of its implementation.

Full administrative autonomy will not alter the present political status of the administered territories. Israel will remain an occupying power.

The administrative autonomy will be built on the basis of Israel as occupying power and will be considered an addendum to the existing rights and duties of the local population.

Notwithstanding its peculiar interim status, the planned autonomy in the West Bank and Gaza will not escape the general rule with respect to the definition of its scope. The omission of the question of sovereignty from the components of this future political arrangement emphasizes the fact that governmental autonomy is an autonomy granted to people as opposed to territories. An autonomy which would be granted to a territory would be characterized by a clear definition of the physical borders between the two polities: the principal state and the autonomous territory. Such a division would imply the emergence of a new and independent political entity on the international scene. The relationship between two such polities goes far beyond the limited scope of governmental autonomy. Autonomy granted to people as opposed to autonomy granted to territories must be examined in a realistic context: A drift towards territorial autonomy would mean anything but governmental autonomy. It would imply that the question of sovereignty was dealt with after all. No interpretation of the Framework for Peace corroborates such a conclusion.

The wide variety of political situations and the diversity of autonomous arrangements which they have spawned make the task of consolidating all the existing components of governmental autonomy into binding and persuasive precedents nearly impossible.

The essential characteristic of governmental autonomy in its shared rule setting is flexibility. Objectivity can often be superseded by subjective considerations when the free and expressed will of the local population is found at the basis of the specific arrangement. Political shared rule settlements meant to be limited in time call for their own set of criteria. One cannot expect a sovereign state to countenance the development of dynamics which emphasize the gap between the autonomous entity and the state while the autonomy is temporary. Such an unlimited drain on Israeli authority with respect to the West Bank and the Gaza Strip would undermine any future negotiations.

The interim character of the planned autonomy is not unprecedented. The 15-year administration of the Saar in 1920-1935, the proposed provisional government for Trieste which was to operate until the permanent statute came into effect and the British Palestine proposals under the Morrison and Bevin Plans are all cases of largely autonomous authorities on a predetermined temporary basis. Undoubtedly, the degree of authority to be vested in the autonomous entity is a function of its projected longevity. Mention should be made of the shared rule arrangements which were meant to be permanent and that collapsed due to internal dynamics that some considered inevitable. Referring to the steady progress of the West Indies associated states towards independence and to the value of this precedent it was said: "The experience with the West Indies States like with Surinam and Puerto Rico suggests that a status short of independence is unlikely to be permanent. . . one must have doubts about how long the Micronesian arrangements will last."⁷

V. The Principal Components of Full Autonomy

A summary of the foregoing might be useful in order to evaluate the precedential value of the existing autonomous arrangements with respect to the future political status of the West Bank and the Gaza Strip. By entering the framework of autonomy negotiations, Israel agreed to rather an unusual challenge. While governmental autonomy is ordinarily granted to people residing in territories whose political status is already well defined, this full autonomy is to take place in a setting of political ambiguity. As far as the West Bank and the Gaza Strip are concerned, the implementation of the autonomy per se will add a new dimension to the existing claims upon the ultimate political future of these areas. One complication inherent in the implementation of a governmental autonomous infrastructure in the administered territories is the implicit and quite concrete threat to Israel's security.

In order to assure an objective examination of the different positions involved when the time comes to initiate the negotiations on the permanent political future of the West Bank and Gaza, it will be imperative to draft the planned autonomy model with a certain degree of parsimony. Autonomous arrangements accorded to people whose political affiliation to the central government is well established may include a broad delegation of authorities otherwise retained by the ruling power. The power vested in the local

authorities do not threaten the essence of the political status of the region. The drafters of the autonomy plan for the territories administered by Israel will have to reconcile the reality with the two basic precepts of the Framework for Peace in the Middle East:

- (1) A political autonomy with a basis broad enough to ease the tensions engendered by the control exercised by the military government since 1967.
- (2) An arrangement which will not jeopardize the aims of the future negotiations regarding the political status of the West Bank and the Gaza Strip.

In this perspective some of the components of governmental autonomy should be scrutinized.

A. The Source of Authority

The position of the State of Israel as the source of authority during the planned autonomy is unequivocal. The military government which shall withdraw should remain the source of all legislative acts to be applied to the autonomous territory. The concept of governmental autonomy which has been presented here does not alter the ultimate political status of the subject areas. Many existing autonomous systems rely heavily on the constitutional actions of the central governments concerned. The particular status of the Island of Puerto Rico was established by means of a public law approved by the legislative body of the United States. The Covenant which defines the authorities of the Commonwealth of the Northern Marianas was also executed by the United States Congress. The Home Rule Act regarding the Island of Greenland was passed by the legislature of Denmark. The autonomy recently granted to the Catalans and Basques was made statutory in the new constitution of Spain. The common denominator of these and many other examples is found in the inability of the autonomous entities to alter their political status without a constitutional action of the central government.

As long as the final political status of the Israeli territories is not determined the existing status is to prevail. Therefore, the military government is to maintain the constitutional role it has played for the past 15 years until it is replaced by the executive of the new political entity resulting from the negotiations.

Even though Israel might not be universally recognized as the central government in the Middle East autonomous setting, one cannot deny that the Framework for Peace in the Middle East has not provided for the eventuality of independent action on the part of the local population during the interim autonomy and prior to the political status negotiations. One cannot reasonably expect an autonomous framework relying on a source of autonomy vested in the people of the subject territory to be acceptable to the principal polity.

International practice does not provide many precedents for autonomous arrangements based upon a source of authority identified with the local population per se. The 1947 constitution of the Saar codified by the French describes the Saar as "an autonomous, democratic and social territory" economically attached to France and states that supreme power emanates from the Saar people. The Saar Basin which had merely been placed within the French zone of occupation by the Potsdam Agreement could not officially be annexed by France by virtue of the declaration of the allied countries to refrain from territorial expansionism after the War. In order to make up for the lack of sovereignty exercised by France over the Saar, an active role had to be played by the local population in the building of the political asymmetrical relationship. This artificial construction did not survive the pressures of reality and the Saar was returned to Germany.

Different shared rule systems provide for a unilateral right of termination of the relationship between the superior and subordinate polities. Such an arrangement implies that the source of autonomy does not lie within the exclusive control of the principal government. Shared rule systems, such as the one existing between New Zealand and the Cook Islands, belong to a different category of political associations: free association. Such a relationship which assumes the existence of two distinct and independent polities, cannot be adapted to autonomy arrangements. Whether free association would be suitable for the Middle East setting in the long run is beyond the scope of this paper.

An overview of the question of the source of authority would not be complete without mentioning a different approach which has been adopted in situations where the very concept of the source of authority vested solely in the principal authority created serious difficulties.

The compact defining the relationship between the United States and Micronesia is considered in and of itself to be the source of authority for the relationship it engendered. Such a solution known as "the four corners of the document" could be a useful compromise between the two foregoing options. While not depending upon the central authority, the autonomous entity is also not allowed to alter the clauses of the autonomy agreement. However, in the case of the West Bank and Gaza, the need to constantly modify an autonomous framework which would be experimental at its inception would be critical. In this respect, the document per se might not be stable enough to be its own source of authority. Neither the local population nor the document being fully qualified to play that role, it seems that at least during the interim period the military government should be permitted to continue its responsibilities.

B. Foreign Affairs and Defense

While some shared rule systems do permit a limited role on the international scene for quasi-independent political units associated with sovereign states, there is no question that foreign affairs and defense are not responsibilities delegated to autonomous entities. The residual power of the principal authority in this respect is virtually absolute. In classical federal constitutional systems, the decentralization of powers is accepted as a basic component of the overall framework, thus the autonomous prerogatives accorded to the Commonwealth of Puerto Rico are technically in the same category as the authorities exercised by the 50 states of the American Union. The concept of governmental autonomy calls for the decentralization of powers to the benefit of a defined legal entity sufficiently structured and capable of assuming certain functions which would otherwise be assumed by the central power. The proposed cut in federation programs by the United Commission for Eritrea which established a federation between the Eritreans and the Ethiopians included foreign affairs and defense within the exclusive authority of the federal Ethiopian Government.

Additional examples which illustrate this principle are numerous. The case of the Finland Islands is particularly interesting since Finland does not claim sovereignty over the islands but nonetheless retains full authority for the defence of the Finland Islands and for the exercise of their foreign affairs.

Foreign affairs and defense authorities cannot be exercised separately by more than one center in a given political unit without creating a state within a state. Serious departures from this principle should not be considered for the planned autonomy in the West Bank and Gaza. The planned autonomy should guarantee an unwritten status quo for the political future of those territories. The turmoil which would be generated by the conduct of foreign policy at the local level by a leadership which would obviously express its differences with Israel cannot be overestimated. Few other provisions would undermine the equilibrium of the local autonomous infrastructure as effectively.

C. Legislative Powers

One of the basic principles of governmental autonomy is the noninterference of the principal government in issues of purely local interest. This division of authority is an integral part of most political systems based on decentralization and allows the principal government to concentrate its energy on issues of national interest. Such a distribution of powers must be concretized on the executive and legislative levels.

The precedents regarding governmental autonomy are also subject to this rule with some adjustments. A review of some autonomy infrastructures prevailing today reveals that in many cases the legislative powers of the autonomous territory are subject to the veto of the principal government. The cases of Greenland, the Finland Islands, Guam and Puerto Rico are only a few of the existing precedents. The precedent is so well established that it is unlikely that such a territory would ever be vested with legislative powers over areas such as defense and foreign affairs.

Residual legislative power may be exercised by the principal government in which case the interference of the principal entity is restricted to specific and defined fields of action. The autonomy granted to the Basque country, to Catalonia and to Greenland all fall into this category. Residual legislative power can also be delegated to the autonomous entity whose authority is then limited to specific enumerated subjects. This was the case with respect to the autonomy granted to Eritrea and to the free city of Danzig. A limited number of precedents corroborate the existence of

autonomous entities with no legislative powers at all; the transitional administration of the Saar by the League of Nations between 1920-1935 functioned without a local legislature. The Belgian linguistic communities are deprived of a distinct legislative body; "cultural councils" consisting of elected parliamentary members from the respective linguistic regions play a limited local legislative role.

We noted earlier that the basic political status of the autonomous entities is generally defined by the principal government by the means of a constitutional act passed by the latter. However comprehensive the legislative powers of an autonomous territory may be, they do not include the authority to amend the basic political structure of the subject territory. Apparent exceptions to that rule, such as the Cook Islands, are not in reality autonomous arrangements. A legislative infrastructure in place in the West Bank and Gaza may help alleviate some of the difficulties which the negotiators experience with respect to this issue. The municipal authorities in these territories are vested with active legislative powers subject to the veto of the principal government's representative, the military government. This veto is seldom exercised over legislative actions of local concern.

One can submit that this arrangement should serve as a precedent for the exercise of some local legislative authority. Areas of concern should be divided between those to be left to the full control of the local authorities and those to be retained by the principal government. Israel has suggested a third possibility. Some subjects should be treated jointly by the local and central authorities. Such a collaboration could prove useful for the practical implementation of an agreed upon framework by two peoples for whom the idea of collaboration has been anathema for more than three decades. In any event, it seems that the legislative authorities granted to the autonomous entities should follow the pattern of the executive powers this polity will enjoy while comprehensive veto power is still retained by Israel.

D. The Executive

Little remains to be said in this chapter about the executive. Israel recognizes the principle of a locally elected executive and thus shows a universal pattern with respect to governmental autonomy. Beyond the logistical

question of the number of assembly members to be elected by the local population, the range of authorities which will be exercised by this local executive is still to be decided upon.

An overall administrative authority, excluding defense and foreign affairs and matters ordinarily left to principal governments in federal structures in view of their national scope and the limited means available to the autonomous territory, is proposed by Israel. Such a position conforms to the general rule of governmental autonomy. The addition of a category of issues subject to joint responsibility may contribute to the successful implementation of interim governmental autonomy.

E. The Judiciary

A local judiciary is generally part of the structure of governmental autonomy. The interactions between the local courts and the courts of the principal government differ from one case to another. Members of the highest local courts are appointed by the central authorities in the Basque country and in the Belgian linguistic communities. The jurisdiction of the local courts is generally extended to all civil, social and administrative matters excluding constitutional issues subject to the national courts' jurisdiction. The 1979 Basque Autonomy Statute follows that pattern. Some autonomous arrangements provide the principal government's courts with appellate jurisdiction over judgments rendered on local matters. The Basque precedent offers a limited illustration of this. The creation of a special administrative tribunal empowered to monitor the executive actions of both the principal and local authorities is in effect in South Tyrol.

The local court system in the territories administered by Israel was not dismantled in 1967. Its jurisdiction today is limited by the jurisdiction of the military courts which extend to criminal cases involving security. The widely used opportunity available to the local population to appeal to the highest administrative court in Israel is today quasi-statutory. Given the foregoing, there seems to be no need for many adjustments to the judiciary system when full autonomy is implemented in the territories.

F. Land and Natural Resources

The 1979 Spanish constitution assigns the central government responsibility for the regulation of water resources and the authorization of electrical installations where more than one autonomous province is concerned. This example illustrates the essence of the problem of control over national resources: while control over water, woodlands and forestry projects may normally be considered purely local matters, the Spanish constitution recognized that when this control affects more than one autonomous entity, the interests involved justify the intervention of the central government. The dependency of Israel on water resources found in the territories it administers justifies ultimate control by the Israeli government over these resources.

The question of land and national resources may be considered from a different perspective. On the Island of Guam, the major water resources are under the control of the United States. This control is exercised by virtue of the American strategic needs which dictate United States control over a large percentage of the land of Guam. The strategic needs of Israel in the West Bank and in Gaza cannot be met without some control over land and natural resources. This control can be exercised in a very unobtrusive way. In this respect the Covenant regulating the relationship between the United States and the Commonwealth of the Northern Marianas may be a valuable precedent. The Commonwealth is obliged to meet, as far as possible, the strategic needs of the United States. The power of eminent domain is, however, fully retained by the American authorities who may veto the use of any public or private property deemed indispensable for strategic purposes. Israel must retain the same power in order to prevent the building of facilities which would block access to its military forces and strategic positions.

VI. Conclusion

Israel cannot and will not agree to a model of autonomy for the West Bank and Gaza which would pave the way for the creation of an independent State in those territories (assuming that such a state can indeed be viable in the long run). To be acceptable, the autonomy plan will have to include some components of classical governmental autonomy. A fully independent polity

vested with full powers to conduct a foreign policy of its own does not fall into this category. We have noted the particular elements which dictate caution in the Middle East setting. Beyond the traditional threats to the existence of the State of Israel, the establishment of an interim administrative autonomy in a territory whose sovereignty will be decided ulteriorly would involve great risks. How can Israel grant autonomy to a people half its size, with any equanimity? This particular setting and the wide range of existing autonomous models will perhaps shed some light on the Israeli initiative regarding the future of the West Bank and of Gaza; an initiative which does contain the potential of reducing the ever-growing abcess of contention, passion and hatred in this part of the world.

Notes

1. F. Gan, "Camp David--The Unfinished Business," For. Aff. 57, 1978-79, 343-350.
2. On the legal aspects of the termination of the Mandate on Palestine, see Marston, "Termination of Trusteeship," 18 Int'l. & Comp. L.Q., 1969, 32.
3. Hannum & Lillich, "The Concept of Autonomy in International Law," 74 Am. J. Int'l. L. 1980, 858, quoting J. Gray, The Nature and Sources of the Law, 1909, 122.
4. League of Nations, Special Supplement, No. 3, 1920, p. 5.
5. UNCIO Docs. vol. 6, p. 296.
6. Such arrangements were made in the cases of the Aaland Islands, the Belgian linguistic communities, Eritrea and the Millet system under the Ottoman Empire.
7. Clark, "Self-Determination and Free Association--Should the United States Terminate the Pacific Islands Trust." 21 Harv. Int. Law J. 351, 1980, 64.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 1 מתוך 2
עותק 48
סודי ביותר

7428

צא

אל: ווש, קהיר, נר: חוים 1260, מ: המשרד
דח: מ, סג: מ, תא: 240882, וח: 1530
נד: תהליך השלום

סודי ביותר/מיידי

השגריר.

תהליך השלום.

א. דניאל קורצר משגארהב כאן ניהודי המוכר לנו משנות שרותו
בשגרירותם
במצרים עד לאחרונה) בא לשיחה היום עם ראשית תפקידו בישראל
ניהיה ממונה
בשגרירות כאן על נושא שיחות האוטונומיה, דיווח על יחסי
ישראל-מצרים
כולל טאבה, ענייני עזה וכן מפלגות דתיות בישראל, הוא עצמו
יהודי שומר

מצוות.

אוסוניה

UNITED STATES DEPARTMENT OF THE ARMY
OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
WASHINGTON, D. C. 20315

MEMORANDUM FOR THE CHIEF OF STAFF
SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

5. [Illegible]

6. [Illegible]

7. [Illegible]

8. [Illegible]

9. [Illegible]

10. [Illegible]

11. [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 48 סודי ביותר
עותק 2 מתוך 48

ב. עיקר שיחתנו נסבה על נושא האוטונומיה. הצבעתי על הדאגה שמסבות לנו

הצהרות המושמעות בווינגטון בפי מזכיר המדינה שולץ ומזכיר ההגנה

ווינגטון בנימה של 'מעבר לקמפי' דיוויד' או בהתייחסות ל-242 כערוב

נפרד בביכול לקמפי' דיוויד. אמרתי כי קד' הוא התהליך המוסכם היחיד

והביטוי לפרוש המוסכם של ביצוע 242 ע"י ארהב, ישראל ומצרים, ואין מקום

ליוזם הימנו כמלוא נימה. הזכרתי ההודעה שמסרה הממשלה ביום א' האחרון.

ג. אמר כי אין לשגרירות לפי שעה ידיעות מעבר לחקשורת על הכוונות בנושא

זה, אך משהותו בווינגטון לאחרונה לפני בואו לכאן למד, כי הגישה היא

שאין אפשר עוד להמשיך בצורה שבה נוהל המומ' עד כה. היינו, ישראל ומצרים

ממוסרות על עמדותיהן וארהב רושמת עמדות אלה. דבר זה תאם שלב מסוים,

אך עתה יהיה עליה להביע את עמדותיה. אמרתי כי דבר זה אינו שינוי

פרוצדורלי אלא מהותי ביותר ומוטב שיוועצו עמנו מראש. גישה כזאת

עלולה לסבך מאד ולהקשות על המומ' שארהב אמורה בו למלא תפקיד של

'מתווך הוגני'.

ד. אמר כדעה אישית כי קמפי' דיוויד אמנם ביטוי ל-242 בחלקים ניכרים,

אך ב-242 יש נושאים נוספים, כגון הגולן ונסיגה. אמרתי כי אין לנו עוסקים

THE UNITED STATES OF AMERICA

DEPARTMENT OF THE INTERIOR

BUREAU OF LAND MANAGEMENT

WASHINGTON, D. C. 20250

OFFICE OF THE ASSISTANT SECRETARY

FOR LAND MANAGEMENT

ALBUQUERQUE, NEW MEXICO

MEMORANDUM FOR THE RECORD

SUBJECT: [Illegible]

DATE: [Illegible]

BY: [Illegible]

FOR: [Illegible]

RE: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

5. [Illegible]

6. [Illegible]

7. [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מתוך 48

דף 3
עותק 2

מתוך

כרגע בגולן, ובאשר לנסיגה, עתה מדובר על מומי לאוטונומיה בת 5 שנים

שאין בה כל שינוי בגבולות ואינה עוסקת בגבולות ובהחוייתם וממילא

דיבורים על נסיגה היום נכמובן אין כוונה להוראות קד' בקשר להערכות

כוחות צהל ביושי ועזה לאחר ההסכם אינם עולים בקנה אחד עם ההסכם

ויש להימנע מהם. הוספתי כדעה אישית כי עמדות אמריקניות שיהיו בלתי

מתיישבות עם ההסכם עלולות להזמין תגובה ישראלית מתאימה.

האמרתי אישית כי התגובה שיוחסה למזכיר המדינה של יימי שבדכי' למאמרו

של מובארך בושינגטון-פוסט הקורא ל'הגדרה עצמית' וכד' ודאי אינה

מקובלת עלינו או משמחת.

1. בקשר להמשך המומי אמר, בתשובה לשאלתי, כי ארהב מעוניינת בהכנסת ירדן

למומי ראשית כיוון שבענייני בטחון אין גוף אחר שניתן לדבר עמו ושנית,

כיוון שיש גבול ליכולת מצרים. ואולם, ירדן נהוסיף:אולי כמו (ללבנון)

חוששת ומוכנה אולי להיות יימספר 3' לבריתת שלום עם ישראל אך לא

מספר 2. אמרתי כי גם אנו מעוניינים בהכנסת ירדן ותקוותנו היא שלבנון

מכל מקום תוכל להיות מספר 2. הזכיר כי מפגישות אמריקניות עם חוסיין

וכן עם ייד בן שאקר בזמן האחרון עלו החששות (שכבר שמענו) בקשר לכוונות

ישראל לדחוף את אשפי לירדן, ולגרום לכך שיוריד את חוסיין וישתלט,

TO THE DIRECTOR, BUREAU OF PLANT INDUSTRY
FROM THE CHIEF, BUREAU OF PLANT INDUSTRY
SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]
2. [Illegible]
3. [Illegible]

4. [Illegible]
5. [Illegible]
6. [Illegible]

7. [Illegible]
8. [Illegible]
9. [Illegible]

10. [Illegible]
11. [Illegible]
12. [Illegible]

13. [Illegible]
14. [Illegible]
15. [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

דף 4 מתוך 48
עותק 2 מתוך 48

ואז תאמר ישראל: ישנה מדינה פלסטינאית, ואם רצונה בשלום מה טוב, ואם לאו - מלחמה. השבתי נלפי תשובת שהח בווינגטון).

ז. באשר לחושבי יושי ועזה, ממגעים עמם עולה שהם עייפים מן 'הכיבוש', ובעניין האוטונומיה חששם הוא שמא זו תונצח, ועל כן מצפים הם לעמדות ארהב מתאימות שיתנו להם יסוד לאופטימיות. היהרתי משינוי בקו לכיוון עמדות בנושא זה שאינן תואמות את קדי. אמר כי המצרים שגו בעניין דרישת 'אמצעים לבניית אמוני' בנושא להסכם אתנו, אך אמר כי עלי סבר באוקטובר 1981 שהשינויים בממשל בינשי ועזה יהיו לכיוון זה בצורה חד צדדית עיי ישראל, ולא כך היה. אמרתי שהדחת ראשי העיריות הקיצוניים הביאה לרגיעה מסויימת.

ח. צפה כי יוחל בחידוש הדיונים עמנו על האוטונומיה בזמן קרוב, במקביל ל'י' שלב ב' בנושא לבנון. הזכיר כי יש לנו אינטרסים משותפים בתחומים רבים נציין - הוצאת אשפי, אך בכז' לארהב גם אינטרסים רחבים יותר שאינם תמיד זהים. אמרתי כי אנו בעלת הברית האמינה באזור, ולגופו של עניין יתכן שנוצרה עתה הזדמנות לקדם את תהליך השלום המשותף, עם הקלת לחץ אשפי ואיומו.

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

WATER RESOURCES DIVISION
SALT LAKE CITY, UTAH
FEBRUARY 1964

TO THE DIRECTOR, BUREAU OF LAND MANAGEMENT
FROM THE CHIEF, WATER RESOURCES DIVISION
SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]
2. [Illegible]
3. [Illegible]
4. [Illegible]
5. [Illegible]
6. [Illegible]
7. [Illegible]
8. [Illegible]
9. [Illegible]
10. [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 5 מתוך 2 עותק 48 מתוך סודי ביותר

**
**
**

מ. ציין כי במחמד עוסק בנושא הצוות הקודם: פירבנקס שעשה רושם טוב על שולץ בדיון בקד' לפני שבועות אחדים בו נטל חלק פעיל, ולכן הושאר על כנו, ואם לא ימונה שליח בכיר מאד מתחת לשולץ, יקבל אולי הוא - פירבנקס - את התואר שגריר מיוחד נכיום חוארו עוזר מיוחד ויטפל בעניינים. אם ימונה שליח מיוחד בכיר יותר יוכל פירבנקס להיות סגנו. עמו יושם קלוורדיוס, בוביס וקרצ'קו. שולץ נועץ גם באישים מבחוץ כמו קיסיןג'ר וסיסקו. הוא עצמו אינו בקיא גדול במזהה. חביב כנראה לא ימשיך (נעייף).

י. ציין כי לעיסוק בענייני המזהה יש גם לחץ מהבית הלבן, מטעמים פוליטיים פנימיים. הזכיר את 'יהרוג'י' הטיפשי של עוזרי הנשיא על שהתחלנו במבצע שלג' בדיוק בעת ביקור ריגן באירופה ו'גנבנו את ההצגה' רחמנא ליצלן.

יא. בסוף שאל על טאבה ותארת כי כללית המצב בנושא זה.

יב. מוצע שלא להתייחס ישירות למקור שהוא ידידותי, ודיבר בגלוי לב באורח בלתי פורמלי.

דף 6 מתוך 2 עותק 48 מתוך סודי ביותר

**
**
**

רובינשטיין

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רובינשטיין, רס, אמן, שרהפניס, מנכלפניס, דיבון, מצרים, ממת, מצפא

THE FIRST PART OF THE
DOCUMENT IS A
STATEMENT OF THE
FACTS OF THE CASE
AS THEY APPEAR
FROM THE EVIDENCE
PRESENTED TO THE
COURT. THE SECOND
PART IS A
DISCUSSION OF THE
LEGAL PRINCIPLES
APPLICABLE TO THE
CASE. THE THIRD
PART IS A
CONCLUSION OF THE
COURT.

THE COURT HAS
CONSIDERED THE
EVIDENCE PRESENTED
TO IT AND HAS
REACHED THE
FOLLOWING
CONCLUSIONS:
1. THE
DEFENDANT IS
GUILTY OF THE
CRIME CHARGED.
2. THE
PROSECUTION HAS
PROVEN BEYOND
A REASONABLE
DOUBT THAT THE
DEFENDANT IS
GUILTY OF THE
CRIME CHARGED.
3. THE
DEFENDANT IS
ENTITLED TO A
SENTENCE OF
PRISON FOR A
TERM OF YEARS.
4. THE
DEFENDANT IS
ENTITLED TO A
SENTENCE OF
PRISON FOR A
TERM OF YEARS.

THE COURT HAS
CONSIDERED THE
EVIDENCE PRESENTED
TO IT AND HAS
REACHED THE
FOLLOWING
CONCLUSIONS:
1. THE
DEFENDANT IS
GUILTY OF THE
CRIME CHARGED.
2. THE
PROSECUTION HAS
PROVEN BEYOND
A REASONABLE
DOUBT THAT THE
DEFENDANT IS
GUILTY OF THE
CRIME CHARGED.
3. THE
DEFENDANT IS
ENTITLED TO A
SENTENCE OF
PRISON FOR A
TERM OF YEARS.
4. THE
DEFENDANT IS
ENTITLED TO A
SENTENCE OF
PRISON FOR A
TERM OF YEARS.

לי באב התשמ"ב
19 באוגוסט 1982

ש מ ר

אל : מר י. יטיב - מנהל לשכת המנכ"ל

מאת : מנהל מחלקת מצרים

הנדרן : התייחסויות מצרינות לחדוש שיחות האוטונומיה

לפנייתך להלן סכום ההתייחסויות בנדרן :

1. היומון "אלאח' באר" (17.8) מוסר בשם מקור אחראי במשה"ח המצרי (כאשר סוכנות רויטר (16.8) מייחסת הדברים לכמאל חסן עלי), כי אין לחשוב על חידוש שיחות האוטונומיה לפני נסיגת הצבא הישראלי מלבנון ויציאת אחרון החילים הישראליים מלבנון.
2. העמדה המצרית המוגדרת, ע"פ מקבר זה, היא ששיחות האוטונומיה בהתאם לק.ד. הוקפאו בשל הפלישה הישראלית הבוטה לשטחים לבנוניים ובשל מעשי התוקפנות הנמשכים של ישראל נגד העמים, הפלסטיני והלבנוני. לא ניתן לחדש השיחות אלא לאחר שהמצב יגיע לקיצו. במידה והשיחות תתחדשנה לאחר מכן, הן תערכנה על בסיס של תוכן חדש, שכן המובן הישראלי רוקן את השיחות מתוכןן וממהותן.
3. הידיעה באל א'חבאר ממשיכה ומנסרת ששה"ח עלי מסר למיופה הכח האמריקאי כי המו"מ על האוטונומיה לא ימשך, אם יחודש, ע"פ הדגם בו התנהל בשלב הקודם, שכן פרושה של ישראל רוקננו בעייה זו ממהותה. עלי הדגיש, כי יש להגדיר המושגים של תקופת המעבר לפלסטינים והסידורים הסופיים הקשורים בכך.
4. השגריר ששון נפגש עם הממונה האמריקאי לאחר שיחת האחרון עם עלי במטרה לבדוק עמו אם אמנם קבלו הודעה רשמית כלשהי מהמצרים בקשר לעתיד שיחות האוטונומיה. הממונה אמר שהם (האמריקאים) לא קבלו הודעה רשמית פורמלית מפורטת בנושא. אלא שבמסגרת שיחתו עם כמאל חסן עלי, שנקבעה ביוזמת הממונה לדיון בנושאים אחרים, אמר עלי, כאילו כבדרך אגב, אולם בצורה בהירה ונחרצת, שאין בדעתם לחדש את שיחות האוטונומיה על בסיס העבר וכי יש לחפש גישה חדשה.
5. הממונה נמנע מלהציג בפני עלי שאלות הבהרה (לדבריו, בכוונה תחילה) על איזה בסיס או איזה גישה חושבים המצרים, משום שלא רצה שהדברים יחודדו.
6. התרשמותו האישית של הממונה היא שהמצרים עצמם טרם גיבשו לעצמם מהי "הגישה החדשה" עליה חושבים. המסר הכללי הוא, להערכתו, שאין המצרים חושבים שניתן להתכנס שוב ולהמשיך בדיוק מהנקודה שבה נפסקו הדברים.

בכ"ה
צבי קידרהיועץ המשפטי
מנהל לשכת השרהעתקים : מר א. רובינשטיין
מר י. כן-אהרן

אל: המשרד, נר: 261, מ: קהיר
 דח: מ, סג: ש, תא: 180882, וח: 1530
 נר: אוטונומיה

אוטונומיה

אל: אלי רובינשטיין.

העתק: שר החוץ, המנכ"ל, דיבון, קינדר.
 מאת: השגריר.

1. הלכתי הבוקר למיופה הכוח האמרקנינאטרסון בחופשה במטרה לבדוק אצלו אם אמנם קיבלו הודעה רשמית כלשהי מהמצרים בקשר לעתיד שיחות האוטונומיה נואת בעקבות הפרסומים בעתונות-ראה מברקיננו מספר 248 מיום 17 דנא
2. מיופה הכוח סיפר שהם לא א לא קיבלו הודעה רשמית פורמלית מפורטת מה שהיה כך היה: במסגרת שיחה שלו עם כמאל חסן עלי שנקבעה לפי יוזמתו הוא בנושאים אחרים אמר כמאל חסן עלי כאילו כבדרך אגב, אולם בצורה בהירה ונחרצת, שאין בדעתם לחפש את שיחות האוטונומיה על אותו בסיס שהיה בעבר וכי יש לחפש גישה חדשה עד כאן.
3. בכוונה תחילה לא רצה מיופה הכוח-כך לדבריו- להציג שאלות הבהרה נ על איוה בסיס או על איוו גישה הם חושבים, לכמאל חסן עלי משום שלא רצה לקבל ממנו חידוד של הדברים יתר על כן התרשמותו האישית היא שהמצרים עצמם טרם גיבשו לעצמם מה 'הגישה החדשה' שהם חושבים עליה. המסר הכללי הוא שאין המצרים חושבים שניתן להתכנס שוב ולהמשיך בדיוק מהנקודה שבה נפסקו הדברים.

====

תפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהכס, מנכ"ל, ממנכ"ל, ר/מרכו,
 רובינשטיין, רם, אמן, שרהפניס, מנכ"לפניס, דיבון, מצרים, ממט,
 מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1616

נכנס

שומר

0

אל: המשרד, נר: 248, מ: קהיר
דח: ר, סג: ש, תא: 170882, וח: 1500
נד: אוטונומיה-טתונות

אשכנזי

שומר/רגיל

אל מח: מצרים, משפטית, קוברסקי-פנים
דע מרכז

מאת טתונות

אוטונומיה

1. אלאחיבאר (8.17) מקור אתראי במשהח' המצרי מסר כי אין
לחשוב
על חידוש שיחות האוטונומיה לפני נסיגת הצבא הישראלי מלבנון
ויציאת אחרון החיילים הישראליים מלבנון

2. המקור ציין כי העמדה המצרית המוגדרת היא, ששיחות
האוטונומיה, בהתאם לקמפ דויד, הוקפאו בשל הפלישה הישראלית
הבוטה לשטחים לבנוניים, ובשל מעשי התוקפנות הנמשכים של ישראל
נגד העמים הפלסטינאים והלבנוני. לא ניתן לחדש השיחות אלא
לאחר שהמצב יגיע לקיצו, במידה והשיחות תתחדשנה לאחר מכן, הן
תערכנה על בסיס של מובן חדש, שכן המובן הישראלי דוקן את
השיחות מתוכנן וממהותן.

3. שהח' עזי מסר למיופה הכוח האמריקאני, כי המומי על
האוטונומיה לא ימשך, באם יחודש, עיף הדגם בו התנהל בשלב
הקודם, שכן פירושה של ישראל רוקנו בעיה זו ממהותה הוא
הדגיש, כי יש להגדיר המובנים של תקופת המעבר לפלסטינאים
והסיוורים הסופיים הקשורים בכך. =

תפ: שהח, טשהח, דהח, סרהח, שהבט, מנכל, ממנכל, סטנכל, ממת, רם,

אליאס
EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

כז' באב תשמ"ב
16 באוגוסט 1982

ס ו ד י

אל : מר ח. בר-און, ממנכ"ל
מאת: רובי סיבל, וושינגטון

הנדון: המשך תהליך האוטונומיה

1. כידוע, הממשל האמריקאי מתחיל לחפש דרכים להתגבר על המבוי הסתום, אשר לדעתם חוסם המשך שיחות האוטונומיה.
2. אחד הרעיונות אשר הם שוקלים, כנראה, הינו אפשרות הקדמת הבחירות ביו"ש ועזה. זה אינו רעיון חדש וכפי שזכור לך הם העלו זאת בשיחות אתנו לפני כשנה וחצי והגבנו בקרירות. הם שוקלים כמובן אפשרויות אחרות, לרבות חיזוק תפקידי ראשי העיר.
3. בשלב הנוכחי, המצרים אינם מוכנים, או מסוגלים, כנראה להסכים על הסדר כלשהו.
4. אחד מרזי הצלחתנו ככלל בתהליך השלום עד כה, היה לדעתי, העובדה שפעלנו על פי יוזמתנו ולא נגררנו אחרי תוכניות אמריקאיות.
5. לאור האמור בני"ל, ועל אף תגובותינו השליליות בעבר, נראה לי כי יש תועלת בבחינה מחדש של רעיון הקדמת הבחירות.
6. אני מצרף איפוא נייר קצר בנושא.
7. הנייר על דעתי בלבד ולא תואם עם השגריר או הצוות כאן.

בברכה,
רובי סיבל

העתק: השגריר

הצייר

המנכ"ל

מר א. רובינשטיין, סמנכ"ל

מר פ. אליאב, מנהל המרכז

מר י. בן-אהרן, מנהל לשכת השר

מר א. בנצור, מנהל מצפ"א

ס ו ד י

אוטונומיה לתושבי יו"ש ועזה - "הקדמת הבחירות"

ה נ ח ו ת

1. נייר זה מתבסס על ההערכה כי אין סיכוי סביר להגיע להסכם עם מצרים לגבי "סמכויות והתחייבויות" של הרשות למנהל עצמי (מועצה מנהלית) "המועצה", מאחר ומצרים אינה מוכנה למעשה להסכים לכל פשרה בנושא.
2. לגבי הבחירות לרשות, לא נראית אפשרות לויתור מצרי על דרישתם להשתתפות תושבי מזרח ירושלים בבחירות. יש לציין שארה"ב תומכת במצרים בנקודה זו.
3. לישראל ענין בהמשך תהליך האוטונומיה, בין היתר מהסיבות הבאות :
 - (א) שמירת המסגרת הכללית של ק.ד.
 - (ב) מניעת קידום תכנית אלטרנטיבית לק.ד.
 - (ג) מניעת דרישה ליישום החלטה 242 אשר כוללת לפי פירוש ארה"ב נסיגה משטחים, גם לגבי יו"ש ועזה (תשובות סונדרס לחוסיין).
 - (ד) עידוד הקמת גוף אשר יהווה אלטרנטיבה לאש"ף כמייצג הערבים הפלשתינאים ביו"ש ועזה.
 - (ה) שמירת היוזמה בידי ישראל.

הצעה לפעולה

4. מוצע איפוא שישראל תכריז כי בדעתה לקיים ביו"ש ועזה בחירות לכינון מועצה וכי סמכויות המועצה תקבענה במו"מ עם המועצה לאחר שתכונן. למו"מ על הסמכויות יוזמנו מצרים וירדן.

5. ישראל בהתיעצות עם נכבדים מקומיים תקבע את אזורי הבחירות ושיטת הבחירות.

6. יוזמנו משקיפים בינ"ל להשקיף על ניהול הבחירות.

יתרונות וחטרונות ההצעה

7. יתרונות

(א) ישראל תקבע את אזורי הבחירה כך שניתן להבטיח ייצוג הולם לתושבים הכפריים ולמנוע ייצוג מועדף לתושבי הערים .

(ב) ניתן לעקוף הדרישה המצרית למתן זכות בחירה לתושבי מזרח ירושלים.

(ג) ניתן לקבוע מספר אזורי הבחירה בהתאם לגודל המועצה (כ-15-13) .

(ד) ניתן לעודד מנהיגים כפריים להציג מועמדותם. אם מועמדים אחרים יחרימו הבחירות, תבחר מועצה נוחה לישראל. גם אם מועמדים אחרים יציגו מועמדותם, יש סיכוי לייצוג מאוזן.

(ה) ניהול מו"מ למסירת סמכויות לחברי המועצה יעניק לחברי המועצה אינטרס ממשי ואישי לקבל לידם סמכויות, על כן ייוצר סיכוי להגיע להסכם. מצב זה שונה מהמו"מ הנוכחי עם מצרים, שם אין למצרים כל מניע לסיים המו"מ .

(ו) היוזמה בנושא יו"ש ועזה תהיה בידי ישראל.

(ז) קידום הבחירות יענה לדרישתו החוזרת של מזכיר המדינה (בשיחות עם שה"ח ועם השגריר) לייצוג "לגיטימי" לערביי יו"ש ועזה.

(ח) קידום האוטונומיה עשוי לדרבן ירדן להצטרף לתהליך בחשש פן "יאחרו העגלה".

(ט) חברי המועצה כאשר יבחרו ישמשו כנציגי ערביי יו"ש ויהיו אלטרנטיבה לאש"ף כמיצגם.

(י) עריכת בחירות בחסות ישראל ולא בחסות מצרים וארה"ב יתן ייצוג לערביי יו"ש ועזה אך בד בבד יחזק זיקת ישראל לאזור.

8. חסרונות

- (א) יתכן והבחירות יוחרמו ולא יהיו מועמדים או בוחרים.
(ב) יתכן ואשי"ף ינסה להשתלט על הבחירות ולהציג מועמדיו.
(ג) יתכן והמועצה כאשר תקום תדרוש סמכויות של מדינה ולא תסתפק בהגבלות ק.ד.

הערה : שלוש סכנות אלו היו קיימות כמובן גם אם היינו מסכמים עם המצרים והאמריקאים על שיטת בחירות וסמכויות המועצה. מאידך, מאחר והמועצה לא תזכה לקבל סמכות כלשהיא עד שהיא תגיע להסכם עם ישראל, מחויבותה להגבלות אשר יסוכמו תהיה גדולה יותר מאשר אילו הדבר היה מסוכם עם מצרים לפני כינון המועצה.

(ד) מדובר בחריגה מק.ד.

במידה מסויימת טענה זו נכונה. ניתן עם זאת להצביע על כך שבק.ד.
לגבי סמכויות כתוב :

The parties will negotiate an agreement which will define the
the powers and resfonsibilities. (הדגש הוסף)

לגבי בחירות כתוב רק :

Egypt, Israel and Jordan will agree on the modalities for
establishing the S.G.A. (הדגש הוסף)

דהיינו, דרושה הסכמה אך לא הסכם .

מאידך, אם ישראל לא תפעל במסגרת ק.ד., אף כי בשינוי מה, הסיכון גדול כי ארה"ב תחתור לחריגה הרבה יותר גדולה ומזיקה.

ס ו ד י

4

(ה) אילו ארה"ב היתה מציעה הצעה כזו, ישראל יכולה היתה "להעתר"
ולזכות בשבחי ארה"ב. אם ישראל תציע זאת ביוזמתה, אין לארה"ב
כל מחויבות להצעה או לישראל.

הערה: גם לטעון זה יש משקל, אך יתכן והיתרון שבפעולה ביוזמת
ישראל יגבר על חסרונן זה.

סיכום: להצעה חסרונות ברורים, אך מאחר וצפויה יוזמה אמריקאית אשר
קרוב לוודאי תהיה פחות נוחה, מוצע לבדוק אפשרות יוזמה ישראלית בכיוון
זה.

ר. סיגל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

240

יוצא

סודי

אל: קהיר, ווש, נר: חור, 502, מ: המשרד
דח: ר, סג: ט, תא: 060882, וח: 1600
נר: אוטונומיה

אוטונומיה

סודי/דגיל

השגריר, הציר, סבל.

האוטונומיה - שיחות בווינגטון

1. ביום 3.8 קיימנו גנאי מנכ"ל משפטים, סבל והחמי שיחות
נפרדות בווינגטון עם פירבנקס השליח האמריקני לאוטונומיה
ובנפרד עם קלווד, וס סגן עוזר המזכיר במח"ד המספל בנושא זה.
להלן עיקרי דברים מן השיחות:

2. השיחה עם פירבנקס כשנכח גם בשיחות שהיה עם שולצ - נכח גם
קרצקו:

- א. פירבנקס אמר כי לפי שעה אין לארה"ב דעיונות חדשים בנושא
האוטונומיה ותהליך השלום בכלל, הואיל והכל מצפים לסיום פרשת
ביירות.
- ב. עם זאת לדעת הממשל יש לנסות לפעול להרחבת מעגל השיחות עי'
צירוף ירדן ונציגי תושבי יושי ועזה בהתאם לקמפ-דיויד, והוא
תולה תקווה בכך להאמור תואם רוח דבריו של מזכיר המדינה
לשה"ח.
- ג. מבחינה אופרטיבית עדיין יימונחים על השולחניי מבחינתם
דעיונות הגישור.
מדות ישראל למצרים במום, שהועלו על ידיהם בשעתו.
ד. צוות האוטונומיה אמנם קיים אך מצומצם ופועל גם בנושאים
אחרים. הוא כולל כיום את קלוודיוס, בוביס וקרצקו, אך חלקם
הועסקו באחרונה בנושא לבנון בקטעים שונים של הטיפול בו.
ווקר עבר לתפקיד מנהל המח' האזרחית באגף מז"ח.

ה. כשלעצמנו הדגשנו כי שחרור הלחץ והאיום של אשפי על ירדן
והתושבים ביושי ועזה, לאור המכות שספג אשפי עשוי להיות פתח

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לאפשרויות מעודדות מאד לשיתוף צדדים נוספים בתהליך. פירבנקס אמר, כי כך יסבירו לאנשי יו"ש ועזה, דהיינו כי עליהם לנצל את ההזדמנות כינון שהובח בי אין דרך אחרת אלא מומי עם ישראל ניצויין כי קלווריוס, שהוא ערביסט מחמידי אופייני שלא בפירבנקס, לא מיהר בשיחה הנפרדת עמו להסכים למסקנתנו - ראה להלן).

ו. פירבנקס סיפר כי כשביקר לאחרונה שהיה הירדני קאסם בארה"ב היה רמז כי אולי רצוי שפירבנקס יפנה אליו לפגישה, פירבנקס הודיע כי אם יורמן ישמח להיפגש, אך לא עלה דבר. מכל מקום וליוסטיס נפגש עמו ושמע על עמדות הירדנים. כרגע הם מודאגים מתכניות איראן ומן החומייניזם.

ז. היו מחשבות שאולי ניתן יהיה להשיג במומי האוטונומיה אור ירוק לערבים תושבי יו"ש ועזה להיות ילידי השיחות נליד המשלחת המצרית. אך כרגע כל העניין אינו על הפרק כל עוד פרשת ביירות לא נסתיימה.

ח. הירדנים היו רוצים לדעת ילמה יביא התהליכי, היינו מה יהיה הסמטוס הסופי, ותשובת האמריקנים היא כי המפתח הוא קיום מומי, שכן אין מדובר על יישלום כפויי.

ט. יש לירדנים בעיה באשר לעצם השם ייקמפ-דיוידי או ייתהליך קמפ-דיוידי שאינו מקובל עליהם נדבר שכבר שמענו בעבר. לעומת זאת דעיון תקופת המעבר אינו נדחה על ידיהם, וניתן לכך ביטוי למשל בדברים של נסיר הכתר חסן.

י. חזר גם הוא על מה ששמע שהיה מפי ויינברגר בפירבנקס לא נבח באותה שיחה בדבר חששות הירדנים ממה שהם קוראים ייתכנית שרונ' הסברנו בהתאם להסברי שהיה לויינברגר. ממבדק מרום על השיחה עם גרוסמן במחמיד/ירדן למדנו אחי כי המקור ליידיאגה יירדנית הוא ביקור גיד בן שאכר הירדני.

יא. מצדנו הדגשנו את ההזדמנויות שטעויות להפתח לתהליך השלום עם הוצאת אשפי מביירות ולבנון והקלת איומו.
3. השיחה עם קלווריוס.

א. גם קלווריוס חזר על כך שיהיה צורך בהרחבת מעגל שיחות האוטונומיה. מן השיחה עמו עלה, כי במחמיד טרם יודעים מה כוונותיו ומחשבותיו של מוכיר המדינה החדש, גם לא אם כוונותו למנות שליח בכיר חדש למטעמים מובנים לא שאלנו זאת את פירבנקס, אך קלווריוס אמר כי כבר עייף מלתדרך יישליחים מיוחדים חדשימי). הכל ממתינים למוצא פי המוכיר נאגב, גם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

במינויים במחמ"ד.

ב. בניגוד לפירבוקס הביע קלווריוס ספק אם היחלשות אשפי תועיל לתהליך השלום, אך מכיל מקום אמר כי להרחבת התהליך יש מקום בשילוב ראשי העיריות, ומכאן ההתמדרגות על הדחת ראשי העיריות על ידינו נכרכור העלה נושא זה מוכיר המדינה עם שהיח. הסברנו כי בנוסף להיותם אנשי אשפי קיצוניים נודחית קמפ-דיויד, פשוט לא מילאו כהלכה את תפקידם כראשי עיריות ועסקו בהסתה פוליטית תוך אי שיתוף פעולה עם המינהל האזרחי שהוא חלק מן הממשל הצבאי. אמר כי הסבר זה, גם אם יוכל להתווכח עמו, קביל עליהם יותר מאשר התנערות מצדנו מתקפות של בחירות 1976, שבשעתו הצגנו כהישג דמוקרטי נגימת ההתנערות טען ששמעו מחוגים בישראל. אמרנו כי איננו מתנערים מהן, והזכרנו את נייר האוטונומיה שלנו מינואר 1982 בו ניכרות בחירות אלה. ג. הגם שלא גובשו חידושים בעמדותיהם בקשר לאוטונומיה, אין יעולם במנהגיו בקשר למצב החדש. ד. גם הוא חרר על החשש הירדני מייכתנית שרוניי ושמע שוב את הסברינו. חוסיין מעוניין גם לדבריו לדעת מה יהיה לאחר תקופת המעבר. ה. אמר שאנשי שיחם בתחום תהליך השלום עם הירדנים והמצרים הם בשתי הבירות, עמאן וקהיר ולא בוושינגטון. בידדן המדובר במלך, נסיך הכתר חסן וייד בן שאבר. הנסיך חסן בקיא יותר מן המלך בכל הפרטים. לדבריו בקהיר אין כל עיסוק אינטנסיבי בעניין תהליך השלום כרגע.

הערכה בנפרד.

רובינשטיין.==

תפ: שהח, טשהח, רהח, סרהח, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכר, רובינשטיין, דס, אמנ, שרהפניס, מנכלפניס, דיבון, מצריס, ממת, מצפא, מנכלטשפטיס, רמיר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5133

נכנס

סודי ביותר

דף 1 מתוך 48
עוק 1 מתוך 48

Handwritten note in red ink:
גילוי

מל: המשרד, נר: 24, מ: ווט
דח: ר, סג: מ, תא: 290782, וח: 1800
נד: אוטונומיה

סודי ביותר/רגיל.

רובינשטיין, בנצור.

אוטונומיה.

משיחה עם קרצקו, יוהמשי צוות האוטונומיה.
הצוות קבל התראה שמייד לאחר סיום פרשת כיירות הכוונה לפתוח
בתנופה. טרם סוכם כיוון התנופה, אך קווי המחשבה מתבססים על כך
ש: -

נא) אין כל סיכוי לכך שמצרים תתחייב להסכם כלשהו.

(ב) חיוני לצרף את חוסיין. חוסיין באגרתו לנשיא ציין שנושא
האוטונומיה פסול מבחינתו מאחר ואין התייחסות לאשפי. להגדרה
עצמית או ליעד הסופי של השלב השני.

נממקור אחר שמעתי שאגרת חוסיין לנשיא התייחסה לעובדה שהמשטר
האמריקאי מנוהל ע"י ייצוגים וצוות הבית הכן החליט כלל
לא להעביר האגרת לנשיא אלא להתייחס אליה כאל התכתבות שוטפת
שאינה מחייבת תשומת לבו האישית.

מחמדי הגיעה למסקנה שאינם יכולים להושיע בשתי הנקודות
הראשונות של חוסיין, אך לגבי הנקודה השלישית, יכולים להדגיש
הנאמר בק.ד. לגבי כך שהמומ' על המעמד הסופי יתבסס בין היתר
על 242. אי לכך, מתכווננים להשתמש בנוסחה זו כדי לנסות למשוך
חוסיין למומ'. הם ערים לכך שהדגשת 242 בהקשר זה לא תהיה
לדוחנו, אך מאחר ומדובר בצטוט לק.ד. לדעתם נשלים עם זה.
אין בכוונת ארה"ב לתת פירוט משלו לדרך יישום 242 לגבי יו"ש
ועוה אלא לתת לצדדים להגדיר עמדתם.

הגבתי שלדעתי הדרך הבדוקה להויק לאוטונומיה הינה דווקא לאלץ

משרד החוץ
ירושלים

2/2

תאריך: ז' באב תשמ"ב
27 ביולי 1982

מספר:

אל: המשנה למנכ"ל

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: אוטונומיה

כללי:

א. התבקשתי - לקראת נסיעת שה"ח לווישינגטון - להציג את "תצלום המצב" של המו"מ על האוטונומיה. ארשה לעצמי לשלב זאת בהתייחסות לדברים הנראים כמתבקשים מן הנסיבות הנוכחיות, שנוצרו לאחר מבצע שלום הגליל, בקשר למה שקרוי הבעיה הפלסטינאית.

רקע ותמונת מצב

ב. כזכור, נפסקו שיחות האוטונומיה במארס 1982, תוך שנקבע לו"ז להמשך לאחר סיום פינוי סיני ב-25.4. ההנחה היתה אז, כי לפני הפינוי לא יהיה סיכוי רב להתקדמות, זאת, לאחר שמצרים הבהירה, כי אין בדעתה להגיע ל"הסכם הבנות ועקרונות" לפני 25.4 מטעמים משלה. הנימוק שנתנה מצרים היה, כי לא תרצה להיראות בעיני העולם הערבי כמי שבגלל קבלת סיני "מכרה בזול" את עניינם של הערבים הפלסטינאים, והיא גם התנתה, אף אם לא כפה מלא, את השגת ההסכם בהסכמת הערבים הפלסטינאים (אש"פ?). בפועל היה ברור, כי מצרים אינה מאמינה שניתן ללחוץ על ישראל באותו שלב מעבר למה שהושג בשיחות, ולכן אין כדאי לה מאמץ ויתורי משלה, היא סברה כי לאחר פינוי סיני ייקל עליה ללחוץ והאמריקנים ילכו עמה.

ג. כדאי לזכור כי עד אז היתה התקדמות מסוימת, אולם לא פריצת דרך, במו"מ האוטונומיה שהתחדש בספטמבר 1981 והתנהל בקצב סביר. עם זאת, הפערים בין עמדות הצדדים לגבי הסטטוס הסופי השפיעו במידה רבה על ההתקדמות בשיחות בקשר לחמש שנות (אוטונומיה). אנו ניסינו לכוון את הדברים לערוץ חמש השנים, אך העניין לא עלה יפה די צורכו מבחינת עמדת מצרים.

ד. הנושאים העיקריים שהיו שנויים במחלוקת במהלך המו"מ היו גודל המועצה המינהלית (אנו דיברנו על גוף אחד בעל אופי אכסקוטיבי ואילו המצרים ביקשו לקרבו למודל של פרלמנט), סמכויותיה (בעיקר שאלת הקשר, שיתוף הפעולה והתיאום עם ישראל שתבענו בתחומים מסוימים), סמכות החקיקה או התקנת תקנות (שכמובן מעוררות שאלות עקרוניות קשות של אי רצוננו לאפשר סממני ריבונות); בשאלות אלה היתה התקדמות מסוימת. שאלות אחרות שלא נדונו באורח ממצה היו הקרקעות ומעמד הישובים היהודים (שבהן מכיידה עלינו גם עמדת ארה"ב), בטחון (שנדרש חלקית, ודומה שהוא ניתן לפתרון) וירושלים.

ה. כזכור, ביקר באיזור מזכיר המדינה לשעבר הייג פעמיים בינואר (לפני שהוכרר כי לא יהיה הסכם לפני 25.4) וניסה לקדם את המו"מ. לאחר מכן מינה גם שליח מיוחד (השגריר פירכנקס) כנציגו במו"מ. במהלך ביקורי הייג בינואר הוגש נייר ישראלי המסכם את עמדותינו בחלק ניכר מנושאי האוטונומיה ושזכה לקבלת פנים פוזטיבית עם מסירתו.

ו. לא למותר להזכיר, כי ערב פינוי סיני, ב-20.4, כתב הנשיא ריגן לרה"מ (במהלך המו"מ עם סטסל) וחזר על מחויבות ארה"ב להסכם קמפ-דיויד כ"תכנית המוסכמת היחידה" לפתרון הבעיה הפלסטינאית, ולהמשך המו"מ לאוטונומיה הנשיא מובארכ חזר אף הוא על מחויבותו זו.

2/...

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך:

מספר:

- 2 -

ז. לאחר פינוי סיני (25.4) עמדו השיחות לכאורה להתחדש, אך הקושי היה שאלת מיקומן; והיא זו שנדונה במגעים שהיו במאי עד תחילת שלום הגליל. יש לזכור כקבמארס נקבע לו"ז להמשך השיחות לאחר אפריל, שלא קוים בגלל מחלוקת המיקום.

ח. מחלוקת זו נתעוררה לאחר שעוד לפני אפריל הודענו למצרים, כי מכאן ואילך על השיחות להתנהל גם בירושלים (כזכור לפני כן קוימו שיחות האוטונומיה המשולשות מחוץ לירושלים ובמקביל גם מחוץ לקהיר - בגיזה; המצרים קיימו עמנו שיחות בנושאי אוטונומיה בירושלים בביקורים בילטרליים, כמו של עלי באוקטובר 1981). החלטתנו להפסיק את האנומליה בנושא זה (לאחר שכזכור, בנושאים הבילטרליים נוהלו המו"מים בירושלים מאז 1981, כשהמצרים לנים אמנם בת"א) באה בין השאר על רקע ביטול ביקורו המתוכנן של הנשיא מובארק ע"י מצרים לפני אפריל בגלל סירובו לבוא לירושלים. ישראל הודיעה איפוא כי לא תוכל להסכים להחרמתה של ירושלים ע"י מצרים, ועגלת האוטונומיה עלתה על שרטון.

ט. האמריקנים עשו במאי מאמץ "להזיז" את העגלה התקועה והשגריר פירכנס בארצה וניסה לטפל במיקום, תוך חיפוש מוצא מתאים. עמדתה של ישראל היתה ברורה, דהיינו אי קבלת החרמתה של ירושלים. האמריקנים השתעשעו ברעיונות פשרה של מפגש בווינגטון, שהמצרים היו נכונים לו, אך אנו היינו מוכנים לכך רק אם בסדר המפגשים העתיד תיכלל ירושלים. העניינים לא מוצו לפני שהחל מבצע שלום הגליל.

י. במקביל ניסו האמריקנים "להחזיק בחיים" את המו"מ ע"י קיום שיחות בילטרליות עם הצדדים בדרג מומחים, לנסיון להגיע ל"דו"ח מסכם" של צוותי המומחים על פעולתם במשך חודשי המו"מ. אנו לא הסכמנו עקרונית כי שיחות האוטונומיה יימשכו בדרך זו, אך הסכמנו לקבל את הצוות האמריקני. בפועל עמד להתחיל מפגש כיום שבו פרץ מבצע שלום הגליל, אך הצוות האמריקני הנוחר לווינגטון.

יא. מצרים כשלעצמה העלתה באוזני האמריקנים במאי (עלי לפירכנס בביקורו) רעיונות פרוצדורליים כגון "מפגש ממושך" למו"מ אוטונומיה בנוסח מו"מ מלון מדיסון (חוזה השלום בווינגטון ב-1978); כן דיברה על האפשרות להרחבת מעגל השיחות בצורה כלשהי עם צירוף ערבים פלסטינאים וירדנים כמשקיפים (גאלי לפירכנס אז). מכל מקום, היא הצהירה במאי על דבקותה בהמשך המו"מ ל"הסכם הבנות ועקרונות" שכונה בפיה "הצהרת עקרונות"; אך חזרה, נוכח אירועי אפריל ביו"ש ועזה, על פזמונה בדבר "אמצעים לבניית אמון" (confidence - building measures) ביו"ש ועזה.

יב. כמהלך מבצע שלום הגליל חזרו המצרים על רעיון ישן שלהם בענין "ממשלה גולה" פלסטינאית אש"פית בקהיר. הובאה לידיעתם עמדתנו, כי דבר זה מנוגד בעינינו הן להסכם קמפ-דיויד הקובע הסדר לחמש השנים ומשאיר את כל האופציות פתוחות לאחריו, וגם קובע כי נציגות פלסטינאית מחוץ ליו"ש ועזה תהא בהסכמתנו, והן לחוזה השלום עם מצרים.

יג. נושא האוטונומיה תוכנן ע"י האמריקנים להיות במרכז דיוני רה"מ עם הנשיא ריגן בווינגטון, אך נסיבות מבצע שלום הגליל הסבו את השיחות לנושא זה בלבד.

לקראת השלב הבא

יד. נדמה שאין ספק, כי מה שקרוי הבעיה הפלסטינאית תהיה הנושא המרכזי שבו ינסה ממשל ארה"ב לטפל עמנו לאחר סיום הקרבות, ולאחר שיפונה אש"פ מבירות, אם באמצעים מדיניים ואם באמצעים צבאיים (וזאת בנוסף כמוכן לשאלות לבנון).

3/...

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך:

- 3 -

מספר:

טו. מזכיר המדינה היוצא הייג התייחס לנושא זה, בנאום שנשא^{קא} ימים אחדים לפני פרוץ מבצע שלום הגליל; והמזכיר החדש שולץ עסק בכך אף הוא במיוחד בעדותו לקראת אישור ג'נ' קסנט. בתשובות בכתב שהעביר לסנטור בושביץ לאחרונה, שהגיעו לידיעתנו חזר על המחויבות לקמפ-דיויד, בניסוח דומה למכתב הנשיא ריגן מ-20.4. עם זאת ברור ממכלול גישתו (שעליה רמז עוד בשעה שחלק על ריגן במהלך מסע הבחירות).^{קא} בנושא המז'תי) ומרקעו בשנים האחרונות, כי ישאף לטפל בבעיה זו. גורמי הממשל משמיעים באוזנינו, לפי דיווחי השגרירות, כי הבעיה הפלסטינאית, שלא הוצבה מלכתחילה ע"י הייג כבעיה המרכזית בין הבעיות קמז"ת, מקבלת מעמד זה עתה. לא ידועה לנו עתה מידת התשומה (Input) של קיסינג'ר ורעיונותיו (הגם שנפגש יותר מפעם עם שולץ). כידוע קיסינג'ר שולל אש"פ ומדינה פלסטינאית ודבק בפתרון ירדני, שאליו הוא מנסה "לשדר" את תכנית האוטונומיה, וגם פירסם מאמר ברוח זו בינוני לאחר ראשית מבצע של"ג.

טז. משימתנו היא, כך נדמה, לשמור על קמפ-דיויד כתהליך המוסכם היחיד, ולשם כך צריך שיתחדש מו"מ האוטונומיה ורצויה בהחלט תשומה מדינית ומדינאית מצדנו בעניין זה.

יז. במצב שנוצר ישנם אלמנטים שיש ליתן עליהם את הדעת, והכורכים את נושא לבנון בתהליך השלום. ראשית, אש"פ הוכה מכה צבאית, אך לא חוסל ועדיין לא ברור באיזה מצב פוליטי יימצא; סוריה נפגעה צבאית ויוקרתית אך לא הוכתה; נפגעה יוקרת הנשק הסובייטי; ומלבד זאת פרצה מחדש מלחמת איראן-עיראק והוסיפה כאב ראש לארה"ב, בכל אלה יש סיכוי, אם נדע לנצלם והנסיבות יאפשרו, לפתיחת אופקים חדשים. אך נוצרו גם סיכונים - כורח המו"מ העקיף של האמריקנים בביירות עם אש"פ יצר לחצים אש"פיים למו"מ ישיר, ולא חסרים מתווכים-מכוח-עצמם מסוג מקלוסקי, וגם לא יחסרו בעתיד, שינסו לקרב את אש"פ לנוסחה הגואלת שתאפשר מו"מ ישיר עם ארה"ב, אש"פ עצמו מעוניין במו"מ כזה בלי "לספק את הסחורה" באופן ממשי. עלינו להיערך בעניין זה ולהביע עמדה ברורה. ומכל מקום נושא לבנון - הבעיה הפלסטינאית הולידה ביסודה את המשבר בה, בנוסף לשסעים הפנימיים הטבועים ברקמתה - איננו מנותק, משום כך, מתהליך השלום. גם אילו הוכה אש"פ כליל, עדיין נותרים הפלסטינאים בכלל כסטרן בגופה של לבנון, וזאת בנוסף לכל יתר תחלואיה.

יח. לנו כשלעצמנו יש גם עניין לשמור על השלום השביר עם מצרים, שעמד במבחן מבצע של"ג אך בהחלט לא יצא בלי מתום.

יט. נדמה שהפועל היוצא מכל אלה הוא שעלינו לשאוף כי מבחינתנו באשר לתהליך השלום תיווצר שעת רצון, שאולי תקדם את התהליך, ומכל מקום תבטיח שאנו לא נינזק. כדי לקדם פני הסיכונים ולעודד את הסיכויים לכך, רצוי לחשוב על יזמה מצידנו. אנו חיים בעולם של תקשורת, של נוסחאות, ושלעיתים קרובות יזמה מוצלחת והמוצגת כהלכה, גם אם אינה משנה עמדות, עשויה ליצור רצון טוב, ובוודאי לתת רווח זמן. הנייר שהגשנו בקשר לאוטונומיה בינואר, שלא כלל חידושים רבים, היה מוקד להתעסקות דיפלומטית עם הד חיובי במשך תקופה מסוימת לאחריו. הואיל ואינני סבור שיש מקום להציע שינויים בעמדותינו המהותיות בתחום האוטונומיה, יש לחשוב על הצעות שיעלו בקנה אחד עם עמדותינו, אך יהוו בקורת אחיזה כלשהי לאמריקנים, העוסקים ללא ספק במחשבות על חידוש השיחות, וימנעו הטלת אשמה בנו, אלא להיפך - יאפשרו לנו נשימה חיובית בתחום זה.

4/...

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

- 4 -

מספר:

יט. יתכן כי רצוי ששה"ח בשיחותיו ייזום העלאת הנושא גם בהופעותיו התקשורתיות, לפי הצורך ובאורח סלקטיבי, וידגיש כלהלן:

1. אנו רוצים לחדש את שיחות האוטונומיה (שהופסקו שלא בטובתנו), ומתוך הכרתנו שלנו כי יש צורך לקדם את פתרון בעייתם של הערבים הפלסטינאים תושבי יו"ש ועזה. אנו מבקשים לחדש את השיחות (בעוד שהמצרים דיברו על כך ש"לאחר המלחמה" יעסקו בכך).
2. אנו סבורים כי עתה שעת רצון - לאחר שהובהר אופיו האמיתי של אש"פ - לחזור ולהזמין את ירדן ונציגי התושבים ביו"ש ועזה שאולי השתחררו במידת מה מטרור - אש"פ, לחטוף בצורה זו או אחרת למעגל השיחות (ויחד עם זאת להדגיש התנגדותנו לאש"פ, ולהזהיר מפני הילכדות בתרמיותיו - (הדבר יועיל לדעתנו גם לאינטרס האמריקני).
3. היתה התקדמות עד כה במו"מ האוטונומיה ויש סיכוי להגיע להסכם עקרונות - ובמיוחד יצטרפו האמורים לעיל, *יידן ומג'ור' 6/5/74*.
4. על האמריקנים להזכיר למצרים כי יוזמות אש"פיות, לכיוון "ממשלה גולה" הן מנוגדות לקמפ-דיוויד ולתהליך.
5. אנו נכונים לשקול כל הצעה בקשר למיקום השיחות, אך צריך להיות ברור שירושלים לא תוחרם.
6. האוטונומיה שאנו מציעים לנהל עליה מו"מ היא אוטונומיה מלאה לפי קמפ-דיוויד *מ/נ/94* (זאת כדי לקדם טיעונים שאיננו מבטיחים אוטונומיה מלאה), ועמדותינו בנייר שלנו, שניתן לחזור עליהן, הן ראייה לכך (למשל, רשימת הסמכויות שבנייר היא מרשימה למדי וניתן לחזור עליה).
- כ. אחד הנושאים הפרובלמטיים מבחינת האמריקנים בעניין האוטונומיה הוא הקרקעות וההתנחלויות. יתכן מאד כי שה"ח יישאל בנושא זה הן ע"י המזכיר והן בפגישות בקונגרס. נזרקו לחלל מספרים מוגזמים של שליטתנו בקרקעות וכו', הדבר יובלט אולי על רקע צירוף "התחיה" לממשלה. יש לחזור ולהצביע על נוסחתנו בעניין הקרקעות לחמש השנים, היינו, שקרקעות פרטיות לא נפגעו ולא ייפגעו, שקרקעות מוקצות לבטחון וליושבים יהיו בשליטתנו (דגש על בטחון) והיתר - יהיו בפיקוח משותף עם המועצה המינהלית ויוכלו לשמש לצורכי ציבור של האוכלוסיה. צריך לדחות ההגזמות בנושא זה, לומר כי האדמות שאנו מיישבים עליהן אדמת טרשים שלא עובדה מעולם הן, — ההתנחלויות נחוצות לבטחוננו.
- כא. הדגש העיקרי המוצע: ניסוחים פוזיטיביים, נכונות למו"מ, נכונות לפתרונות, נכונות לשיתוף פעולה, הכל לפי קמפ-דיוויד. בצד זאת אפשריים דיבורים על יזמה חיובית בעניין ישוב פליטי לבנון (ראה בנפרד).

ב ב כ ה ,
א. רובינשטיין

העתק: המנכ"ל
ראש המרכז
מר ש. דיבון, ס/מנכ"ל
מנהל לשכת שה"ח

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

סודי ביותר

תאריך: כה' בתמוז תשמ"ב
16 ביולי 1982
מספר:

אל: מנכ"ל
ממנכ"ל
מנהל לשי"ש
מנא: היועץ המשפטי

הנדון: בחירות לאוטונומיה לפי הסכמ?

1. סבל מסרוח מושינגטון (בר 291 מפי גייל מהבית הלבן) כי לאחר סיום פרשת בירות יכוון מאמץ ארה"ב לניהול מיידי של בחירות ביו"ש ועזה עוד בטרם יסוכמו שיחות האוטונומיה; זאת - כל אינ סיכוי להתקדמות במו"מ, ולכן ימשך המו"מ רק לאחר הבחירות עם המועצה שתיבחר.
2. לדעתי יש לראות בחומרה ועיון זה שחששנו לו עוד לפני שנים אחדות, בתקופה מוקדמת של המו"מ.
3. הסכנה שבכך, בקיצור נמרץ, היא כי הנבחרים לא יהיו כבולים בשום מחויבות שהיא ולא יהיו כפופים למגבלות כלשהן. עמדתכם במו"מ תהיה איפוא קשות וקיצונית מלכתחילה, כיוון שיראו עצמם כ"מדינה בדרך" ללא שהגבלות קמפ-דייויד חלו עליהם. לדבר מעין זה עשוי אש"פ לחת ידו ולתרוש לנאמניו ביו"ש ועזה להצטרף לבחירות, והתוצאה עלולה להיות בכיה לדורות (ראה ראשי הערים בעבר).
4. למותר לציין, כמוכן, כי הדבר נוגד לחלוטין את הסכם קמפ דייויד המחייב הסכם על סמכויות האוטונומיה ודרכי הבחירות.
5. כל צעד כזה טעון הסכמתנו.
6. כדי לקדם דעה זו מוצע כבר בשלב זה לבחון הצהרה מצדנו להזמנה לחידוש שיחות האוטונומיה. יזמה תקשורתית-מדינית מתאימה מעין זו אולי תרחיק ממגרשנו את הכדור.

בכ"ה,
א. ונב"שטיין

העתק: מר ש. דיבור, ס/מנכ"ל
ר' ממ"ד
מנהל מצפ"א

SECRET ONLY
SECRET

SECRET

SECRET ONLY
SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

1. The first part of the document is a summary of the main points of the meeting. It is a brief overview of the discussion and the conclusions reached. It is intended to provide a quick reference for those who were not present at the meeting.

2. The second part of the document is a detailed account of the discussion. It describes the points raised by each participant and the arguments presented. It is intended to provide a more complete picture of the meeting than the summary.

3. The third part of the document is a list of the action items that were discussed. It includes the names of the individuals responsible for each item and the deadline for completion. It is intended to ensure that all of the points discussed at the meeting are followed up on.

4. The fourth part of the document is a list of the questions that were asked during the meeting. It includes the names of the individuals who asked the questions and the answers that were given. It is intended to provide a record of the questions and answers for future reference.

5. The fifth part of the document is a list of the names of the participants in the meeting. It is intended to provide a record of who was present at the meeting.

6. The sixth part of the document is a list of the topics that were discussed during the meeting. It is intended to provide a record of the subjects that were covered.

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: טז' בתמוז תשמ"ב
7 ביולי 1982

מספר:

אל: המנכ"ל

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: נושא הערכים הפלסטינאים - אוטונומיה

- א. אני יוצא מהנחה שגם בימים אלה, כשהדעת נתונה לנעשה בביירות, אין להתעלם מהחזית המדינית הרחבה יותר - היינו זו הכוללת את תהליך השלום במובנו הרחב (לרבות מו"מ האוטונומיה).
- ב. אם הדבר נכון, ומתוך ידיעה שהממשל האמריקני, תוך שהוא שוקד על כיבוי שריפות בלבנון, אינו מתעלם מנושא זה ומן הסתם עובדים פקידים במחמ"ד על ניירות חדשים לגבי האוטונומיה, וזכורים דברי ריגן לרה"מ - נכתבות שורות אלה.
- ג. חשוב שגם אנו ניתן את הדעת לנושא זה, מה גם שאם יוצא אש"פ הצבאי מביירות לפי התסריט הנוכחי, אין להוציא מכלל אפשרות את הפסיכולוגיה האמריקנית של "עפשו שהוכו יש לעשות משהו בשבילם", וחידוש הלחצים למו"מ עם אש"פ לאחר נוסחאות "הכרה" מצדו. דבר זה לא יהיה נוגד בשום פנים כמובן מחשבות ותיקות המתרוצצות בין הערכיסטים של מחמ"ד (ר' הערות ר' ממ"ד מ-2.7).
- ד. כדי להקדים תרופה למכה וגם לקדם את התהליך אני מרשה לעצמי לחזור (בהמשך למזכר קודם מ-22.6) לענין ירדן. ג'ו קראפט במאמרו ב"ווישינגטון-פוסט" ב-29.6 הזכיר את ירדן כמדינה שאליה מתכוון ריגן כמועמדת לתהליך השלום. הנסיך חסן ב-20.6 הזהיר מהנסיונות להפוך את אש"פ לגוף מדיני (נייר ד. שביט מממ"ד מ-1.7); והמלך חוסיין עוד לפני כחודשיים (אל-אהראם, 6.5.82) אמר "אנו והפלסטינאים עם אחד בעבר ובהווה..." ודיבר במושגים ששילבו (אז) את מס השפתיים לאש"פ עם אינטרסים של ירדן. כנ"ל אולי על אחת כמה וכמה, משהוכה לכאורה אש"פ מכה צבאית ויש לקוות שיטולק מלבנון. יתכן איפוא שירדן, שהיתה כבר מתואמת למדי עם אש"פ בשנים האחרונות, תמצא לנכון "לשנות קו" בוכח החלשתו ולהיאחז בהזדמנות זו לקדם אינטרסים שלה.
- ה. הצעתי היא לשקול מסר ישראלי כי אנו חוזרים על ההזמנה לירדן להשתתף בתהליך השלום, בשעת הכושר שנוצרה, ושניתן ללוות! בדוגמאות לנכונותנו לגבי שיתופה האמיתי בקשר לאוטונומיה, הן מתכנית 26 הנקודות של רה"מ והן מקמפ-דיויד (ניתן לפרט). מסר כזה יכול שיימסר דיפלומטית ע"י ארה"ב, או ישירות, וניתן להביא לאימוצו ע"י מצרים. הייתי מרתיק לכת ומכניס גם אלמנט של התניה - כלומר כל בקשה לשקול מצדנו עמדות וכו' מותנית בשיתוף ירדן (ולעניות דעתי יש גם הגיון מדיני עמוק בכך, כי אוטונומיה בשיתוף ירדן תצמנע זרעים של סכנה לעתיד שיהיו באוטונומיה בלעדית).
- ו. יתכן שהאמור לעיל יכול להשתלב עם מגעים עם גורמים מסויימים בין ערביי יו"ש ועזה שירגישו משוחררים במקצת מאימת אש"פ.
- ז. חזית לבנון, כאמור, אינה מנותקת ממכלול; הבה נתייחס גם למכלול, ויפה שעה אחת קודם, לפני שיקדמונו רעיונות של ממשל ארה"ב. אני מציע שתיזום דיון בענין זה, נזדקק גם להנחיות לדיונים עם צוות האוטונומיה בראשות משרד הפנים.

העתק: ממנכ"ל

ר' ממ"ד

ס/מנכ"ל דיבון

מנהל לשכת שה"ח

ב ב ר כ ה ,

(א) רובינשטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6064

101

101

חל: ווט, נר: 38, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 010782, יח: 1730
נד: אוטונומיה

אוטונומיה

טיידי/סודי

השגריר

אוטונומיה

ניתן להניח, נוכח דברי הנשיא דייגן בפתיחת פגישתו עם רה"מ,
ובן מאינדיקציות אחדות, כי במו"מ המדיני שיערך בקרוב תעמיד
ארה"ב במקום מרכזי את קידום מו"מ האוטונומיה. אנו רואים
חשיבות בקבלת מידע על מחשבות המתרוצצות בממשל בנושא זה,
בחינה מהותית ופונדולולית כאחת.

נורה אם השגרירות תבדוק ותדווח על כך, אם כי במובן השיחות
צריך שתהיינה אגביות ולא כמי שמגלים להיטות למידע בנושא זה
ואת גם על דעת מנכ"ל פנים.

בר-און-רובינשטיין

תפ: שהח, סשהח, דהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכי,
רובינשטיין, רם, אמן, שרהפניס, מנבלפניס, דיבון, מצרים, ממת,
מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6679

מס' 151

1071

מ.א. יו"ר

אל: ווט, קהיר, נד: חו"ס 890, מ: המשרד
דח: ר, סג: ס, תא: 080682, וח: 1300
נד: אוטונומיה

דניל/סודי

אוטונומיה.

מציב דיווח מקובלסקי על שיחתו עם קלוודיוס ניויד קבוצת
העבודה בענייני האוטונומיה (מ-6.6
השיחה נועדה להיות מבוטא למפגש כאן, אך השכם בבוזר לאחר
(7.6) נקראו האמריקנים לשוב לווינגטון להצטרף לצוות בוחאייד
העוסק במשבר לבנון, למעט קלוודיוס עצמו שנקרא לצוותו של
המוביר הייג באירופה.

להלן הדיווח:

א. קיימתי אמש שיחה עם השגריר ווט קלוודיוס, יו"ר קבוצת
העבודה האמריקאית לשיחות האוטונומיה.

להלן עיקרי השיחה:

1. קלוודיוס מסר לי התרשמויותיו משיחותיהם עם קבוצת העבודה
המצרית בקיר שהתקיימו ביום 5.6.82. לדבריו הכינו הפעם
המצרים יישעורי ביתי ושהי הקבוצות קיימו במשך שעות רבות
דיונים על מיומנה - PROGRESS REPORT OF THE WORKING TEAM TO
THE MINISTERIAL LEVEL

שהגישה הקבוצה האמריקאית לקבוצות העבודה של ישראל ומצרים
כמו כן קבלו חלופותיהם של המצרים על ה- BRIDGING IDEAS
COORDINATION AND הנספח בעניין

COOPERATION

OPTIONS FOR RESOLVING THE NATURE, SIZE, STRUCTURE OF -1
THE S.G.A. JACC'

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לדבריו הטובה שבקבוצה המצרית היו חילופין רבים גדלה לבן
שענינים וניסוחים שהיו נחשבים כמוסכמים בעבר, הושמעו לגביהם
הערות והשגות והאמריקאים היו צריכים לעמוד קשה כדי לדעוך
וכרונם של המצרים ולעשות מאמץ להשאיר את הדברים על כנם.
שתי הקבוצות הספיקו לעבוד בסוף השבוע שטבר על כל החומר ויש
עמדה בידי הקבוצה האמריקאית כל ההערות המצריות לניירות הנ"ל
סיכמתי עם קלווריוס שבמפגש הקבוצה האמריקאית עם הקבוצה
הישראלית היום נקבל סקירה מפורטת על הדיונים שהתקיימו עם
הקבוצה המצרית.

קלווריוס בדעה, שהקבוצה המצרית רואה במיומנת הדוח' הנ"ל חסין
"מסמך הבנה", שהצדדים לאט לאט ואחרון עשויים לעצב אותו בצעד
ראשון לקראת הסכם מפורט ואשום כך הם מדקדקים עמדה לא הק
בסוגיות הענייניות, אלא גם בבעיות ניסוח וסגנון.

כלית, הוא בדעה כי הדיון היה טוב ורציני. הוא בדעה שראש
הקבוצה המצרית החוש, שפי עבדל חמיד, מתפקד ברצינות ובאחריות
הדרושה וציין במיוחד את תרומתו הקונסטרוקטיבית של חלים
בדאורי.

2. העירות לקלווריוס שבמיומנת השניה של הדוח' הוחלטו במה
מנקודות ההסכמה שהיינו קרובים להן ובאו לידי ביטוי בניירות
אמריקאים קודמים נכגון COORDINATION AND COOPERATION
וע"י כך התערערה הסימטריה של ההנחות של מצרים ושלנו במה
נושאים. כמו כן העירות שיש לדאוג בדוח' העין "PACKAGE"
"ואם מערערים את ההבנה בענין אחד - בנושא שישראל חגלה
כלפיו רגישות, יהיה צורך לבחון מחדש ניסוחים בנושאים אחדים
קלווריוס הגיב שהאמריקאים רשמו לפנייהם את ההערות המצריות,
ירשמו לפנייהם את ההערות של הקבוצה הישראלית ורק לאחר מכן
יגישו טיוטא מאוונת חדשה. כמו כן הצביע על כך שהמצרים הלבנו
לקראתנו בנושא של ONE BODY במקביל להאמצינו
לחפש פתרון מעשי לענין שינויים בחקיקה בתחומי הסמכויות של
המועצה המינהלית.

בהקשר זה חסר לי קלווריוס שהקבוצה המצרית טורדת מחדש שאלת
סמכויות החקיקה של המועצה באורח סקרני ולא הסתפקו בפתרון
מעשי. הקבוצה האמריקאית הסתייעה בזיכוחה עם הקבוצה המצרית
בתרומות שהיו לה מסיחות עם שר החוץ עלי, שבהן הסכים עלי
לגישה האמריקאית, שלא לעסוק בצד העקרוני של הבעיה אלא להתדיף
פתרון מעשי שיפתור את הבעיה.

אשר לנושא COOPERATION AND COORDINATION סיפר לי
קלווריוס על הוויכוח שהתנהל בין הקבוצה המצרית והאמריקאית
בסוגיה זו. המצרים חזרו ומענו שאין לכפות בהסכם שיתוף פעולה
ומיאום האמריקאים הסבירו למצרים שאם להם לצפות לאפשרות של

נמוק גמור בין ישראל והאוטונומיה בתקופת המנדט. הם הדגישו כי בקמף דיוויד לא הוחלט על נמוק כזה וכי בנושאים מסויימים יצטרך להתקיים שילוב בין ישראל והאוטונומיה נשילוב ולא בנושאי בטחון, שילוב ניכר בתחום הכלכלי ושילוב ותיאום משתנים לפי הענין גם בכמה נושאים אחרים).

3. האמריקאים התרשמו בשיחותיהם עם המצרים, שהם חושדים בישראל כי טורדה את התביעה לקיים את השיחות בירושלים, כתבסיס שנועד להכניס את שיחות האוטונומיה למבוי סתום ולאפשר לישראל להתמיד במצב הקיים בשטחים.

האמריקאים הסבירו למצרים, שלדעתם לא היתה צדקה במישור היחסים הביטחוניים עם ישראל לאי ביקורו של הנשיא אובארק בירושלים אילו התקיים ביקור זה לא היתה בעיית היקום השיחות. התעוררה בחריפות בוו. קלווריוס משער שנושא היקום שיחות האוטונומיה יטלה בדיון בין הנשיא רייגן ובין רוג'ה' בגין. לדבריו ינסו האמריקאים להשפיע על הנשיא אובארק לקיים ביקור בירושלים ולהתמיד בביקורים בירושלים במישור היחסים הביטחוניים. מאידך ינסו להשפיע על ישראל שלא להתנות חידוש שיחות האוטונומיה בקיומן בירושלים. לדבריו במצאת מצרים באצו קשה בענין זה בגלל רגישותו של העולם המוסלמי לענין ירושלים במוח' על האוטונומיה. העובדה שבטבר התקיימו שיחות האוטונומיה מחוץ לבירות אינה מסייעת להסברת תביעתה של ישראל ובעולם לא יונן שבגלל ענין זה י'מאמית את קמף דיוויד'. הוא הטלה גם אפשרות שהנשיא רייגן יציע לקיים מפגש טרילטרי בוויינגטון ובמפגש זה לדון על היקום השיחות.

4. קלווריוס התרשם במצרים, שמצידם יש נכונות לעשות מאמץ לקדם שיחות האוטונומיה ולהמשיך בתהליך קמף דיוויד. לדבריו מתכוונת מצרים לקיים את כל ההתחייבויותיה כלפי ישראל בתהליך קמפידיוויד. מצבה של מצרים בעולם הערבי הוא עתה טוב. קיום הנסיגה מסיני עורר מנוחה באדינות הערביות, שלא האמינו כי ישראל תעמוד בהתחייבויותיה. אדינות ערב מחזרת עתה אחד מצרים ומצרים יכולה להשתלב מחדש בעולם הערבי בלא לשלם מחיר כלשהו, בוודאי לא עי'יח' ישראל. לדבריו כמה אדינות ערביות מתחילות להתלבט אם דרך הסדוב שלהן נכונה. בעוד שבטבר לא גילו אמון בתהליך קמפ' דיוויד, הרי עתה בפעם בפעם מתקשרים דיפלומטים ערביים איתו ומבקשים להפגש ולשחות על הנעשה ועל ההתחדש במישור זה.

הוא הדגיש שאילו הן תופעות התחליתות בלבד והאמריקאים מצפים לכך שהן תתרחבנה בעתיד. גם לגבי האירופאים הנו התפתחויות מרגיעות בעקבות התפתחותם של היחסים בין ישראל למצרים במסגרת הסכם קמף דיוויד. הוא מעריך שמחצית השנה הקרובה תהיה עדיין תחת רישומה של הנסיגה מסיני שהגבירה את האמון בתהליך קמף דיוויד ואם יחודשו שיחות האוטונומיה הן תוכלנה להתנהל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

באווירה של אטון החוץ וציפיה חיובית.

5. לקלווריוס תובננה יציאה לירדן ביום ד', 9.6.82, לקיום
מגעים עם אישים עפ"י המלצותיה של שגרירות אדרייב לירדן.
המטרה: למסור אינפורמציה על מצב שיתות האוטונומיה.
6. קלווריוס הכחיש את הידיעות שהופיעו בעמנויות, באילו
השגריר לואיס מסיים את תפקידו בחודש אוגוסט ויהאנה במקומו של
ווליוטיס בסטייטספרטמנט. לדבריו לואיס דחה כל הצעה לתפקיד
בוושינגטון. הוא רוצה להמשיך בתפקידו בישראל ואם הממשל
יחליט לסיים שירותו כאן הוא יפרוש מן השירות הממשלתי.
עד כאן קוברסקי.

דובינסטיין.

88/88

מפ: שהח, סשהח, דהח, סרהח, שהבט, חנבל, חנבל, ד/חרכו,
דובינסטיין, רס, חחן, שרהפניס, חנבלפניס, דיבון, חצריס, חחח,
חצפא

מדינת ישראל
משרד הפנים

אסמ"כ

ירושלים, ט"ז בסיוון תשמ"ב
7 ביוני 1982

המנהל הכללי

- סודי -

אל: שר הפנים, ד"ר י. בורג, יו"ר צוות השרים למו"מ על האוטונומיה

הנדון: דו"ח שיחה עם יו"ר קבוצת העבודה האמריקאית, השגריר ווט קלווריוס

א. קיימתי אמש שיחה עם השגריר ווט קלווריוס, יו"ר קבוצת העבודה האמריקאית לשיחות האוטונומיה.

להלן עיקרי השיחה:

1. קלווריוס מסר לי התרשמויותיו משיחותיהם עם קבוצת העבודה המצרית בקהיר שהתקיימו בימים 2-5.6.82. לדבריו הכינו הפעם המצרים "שעורי בית" ושתי הקבוצות קיימו במשך שעות רבות דיונים על טיוטת ה-Progress report of the Working Team to the ministerial level, שהגישה הקבוצה האמריקאית לקבוצת העבודה של ישראל ומצרים; כמו כן קבלו תגובותיהם של המצרים על ה-Bridging Ideas, הנספח בעניין "Options for resolving. - Coordination and Cooperation".
The nature size structure of the S.G.A. (AC)".

לדבריו העובדה שבקבוצה המצרית היו חילופין רבים גרמה לכך שעניינים וניסוחים שהיו נחשבים כמוסכמים בעבר, הושמעו לגביהם הערות והשגות והאמריקאים היו צריכים לעמול קשה כדי לרענן זכרונם של המצרים ולעשות מאמץ להשאיר את הדברים על כנם.

שתי הקבוצות הספיקו לעבור בסוף השבוע שעבר על כל החומר ויש עתה בידי הקבוצה האמריקאית כל ההערות המצריות לניירות הנ"ל. סיכמתי עם קלווריוס שבמפגש הקבוצה האמריקאית עם הקבוצה הישראלית היום נקבל סקירה מפורטת על הדיונים שהתקיימו עם הקבוצה המצרית.

קלווריוס בדעה, שהקבוצה המצרית רואה בטיטת הדו"ח הנ"ל מעין "מסמך הבנה", שהצדדים למשא ומתן עשויים לעצב אותו כצעד ראשון לקראת הסכם מפורט ומשום כך הם מדקדקים עתה לא רק בסוגיות הענייניות, אלא גם בבעיות ניסוח וסגנון.

כללית, הוא בדעה כי הדיון היה טוב ורציני. הוא בדעה שראש הקבוצה המצרית החדש, שפי עבדל חמיד, מתפקד ברצינות ובאחריות הדרושה וציין במיוחד את תרומתו הקונסטרוקטיבית של חלים בדאוי.

2. העירות לקלווריוס שבטיטת השניה של הדו"ח הוחלשו כמה מנקודות ההסכמה שהיינו קרובים להן ובאו לידי ביטוי בניירות אמריקאים קודמים (כגון Cooperation and Coordnation) וע"י כך התערערה הסימטריה של ההגשות של מצרים ושלנו בכמה נושאים. כמו כן העירות שיש לראות בדו"ח מעין "Package" ואם מערערים את ההבנה בעניין אחד - בנושא שישראל מגלה כלפיו רגישות, יהיה צורך לבחון מחדש ניסוחים בנושאים אחרים.

קלווריוס הגיב שהאמריקאים רשמו לפניהם את ההערות המצריות, ירשמו לפניהם את ההערות של הקבוצה הישראלית ורק לאחר מכן יגישו טיוטא מאוזנת חדשה. כמו כן הצביע על כך שהמצרים הלכו לקראתנו בנושא של One Body במקביל למאמצינו לחפש פתרון מעשי לעניין שינויים בחקיקה בתחומי הסמכויות של המועצה המינהלית.

בהקשר זה מסר לי קלווריוס שהקבוצה המצרית עוררה מחדש שאלת סמכויות החקיקה של המועצה באורח עקרוני ולא הסתפקו בפתרון מעשי. הקבוצה האמריקאית הסתייעה בויכוחה עם הקבוצה המצרית בתרשומות שהיו לה משיחות עם שר החוץ עלי, שבהן הסכים עלי לגישה האמריקאית, שלא לעסוק בצד העקרוני של הבעיה אלא להעדיף פתרון מעשי שיפתור את הבעיה.

אשר לנושא Cooperation And Coordination סיפר לי קלווריוס על הויכוח שהתנהל בין הקבוצה המצרית והאמריקאית בסוגיה זו. המצרים חזרו וטענו שאין לכפות בהסכם שיתוף פעולה ותיאום. האמריקאים הסבירו למצרים שאל להם לצפות לאפשרות של נתוק גמור בין ישראל והאוטונומיה בתקופת המעבר. הם הדגישו כי בקמפ דייוויד לא הוחלט על נתוק כזה וכי בנושאים מסוימים יצטרך להתקיים שילוב בין ישראל והאוטונומיה (שילוב מלא בנושאי בטחון, שילוב ניכר בתחום הכלכלי ושילוב ותיאום משתנים לפי העניין גם בכמה נושאים אחרים).

3. האמריקאים התרשמו בשיחותיהם עם המצרים, שהם חושדים בישראל כי עוררה את התביעה לקיים את השיחות בירושלים, כתכסיס שנועד להכניס את שיחות האוטונומיה למבוי סתום ולאפשר לישראל להתמיד במצב הקיים בשטחים.

האמריקאים הסבירו למצרים, שלדעתם לא היתה הצדקה במישור היחסים הביטורליים עם ישראל לאי ביקורו של הנשיא מובראק בירושלים. אילו התקיים בקור זה לא היתה בעית מיקום השיחות מתעוררת בחריפות כזו. קלווריוס משער שנושא מיקום שיחות האוטונומיה יעלה בדיון בין הנשיא רייגן ובין רוח"מ בגין. לדבריו ינסו האמריקאים להשפיע על הנשיא מובראק לקיים ביקור בירושלים ולהתמיד בביקורים בירושלים במישור היחסים הביטורליים. מאידך, ינסו להשפיע על ישראל שלא להתנות חידוש שיחות האוטונומיה בקיומן בירושלים. לדבריו נמצאת מצרים במצב קשה כעניין זה בגלל רגישותו של העולם המוסלמי לעניין ירושלים במו"מ על האוטונומיה. העובדה שבעבר התקיימו שיחות האוטונומיה מחוץ לבירות אינה מסייעת להסברת תביעתה של ישראל ובעולם לא יובן שבגלל עניין זה "ממיתים את קמפ דייוויד". הוא העלה גם אפשרות שהנשיא רייגן יציע לקיים מפגש טרילטרלי בווינגטון ובמפגש זה לדון על מיקום השיחות.

4. קלווריוס התרשם כמצרים, שמצידם יש נכונות לעשות מאמץ לקדום שיחות האוטונומיה ולהמשיך בתהליך קמפ דייוויד. לדבריו מתכוונת מצרים לקיים את כל התחייבויותיה כלפי ישראל בתהליך קמפ דייוויד. מצבה של מצרים בעולם הערבי הוא עתה טוב. קיום הנסיגה מסיני עורר מבוכה במדינות הערביות, שלא האמינו כי ישראל תעמוד בהתחייבויותיה. מדינות ערב מחזרות עתה אחר מצרים ומצרים יכולה להשתלב מחדש בעולם הערבי בלא לשלם מחיר כלשהו, בוודאי לא ע"ח ישראל. לדבריו כמה מדינות ערביות מתחילות להתלבט אם דרך הסרוב שלהן נכונה. בעוד שבעבר לא גילו אמון בתהליך קמפ דייוויד, הרי עתה כפעם מתקשרים דיפלומטים ערביים איתו ומבקשים להפגש ולשמוע על הנעשה ועל המתחדש במישור זה.

הוא הדגיש שאילו הן תופעות התחלתיות בלבד והאמריקאים מצפים לכך שהן תתרחבנה בעתיד. גם לגבי האירופאים היו התפתחויות מרגיעות בעקבות התפתחותם של היחסים בין ישראל למצרים במסגרת הסכמי קמפ דייוויד. הוא מעריך שמחצית השנה הקרובה תהיה עדיין תחת רישומה של הנסיגה מסיני שהגבירה את האמון בתהליך קמפ דייוויד ואם יחודשו שיחות האוטונומיה, הן תוכלנה להתנהל באווירה של אמון מחוזק וציפיה חיובית.

5. לקלווריוס תוכננה יציאה לירדן ביום ד', 9.6.82, לקיום מגעים שם עם אישים עפ"י המלצותיה של שגרירות ארה"ב בירדן. המטרה: למסור אינפורמציה על מצב שיחות האוטונומיה.

6. קלווריוס הכחיש את הידיעות שהופיעו בעתונות, כאילו השגריר לואיס מסיים את תפקידו בחודש אוגוסט ויתמנה במקומו של ווליוטיס בסטייטסדפרטמנט. לדבריו לואיס דחה כל הצעה לתפקיד בווישינגטון. הוא רוצה להמשיך בתפקידו בישראל ואם הממשל יחליט לסיים שרותו כאן הוא יפרוש מן השרות הממשלתי.

7. סיכמתי עם קלווריוס לוח פגישות בין הקבוצה האמריקאית והקבוצה הישראלית בימים 7-8.6.82. הבקר בשעה 07.30 טלפן אלי דיוויד גרינלי משגרירות ארה"ב והודיע לי כי הקבוצה האמריקאית נצטוותה לשוב מיד לווישינגטון ולהצטרף לקבוצת העבודה שהוקמה בסטייט דפרטמנט לטפול בנושא לבנון והם עזבו את ירושלים בשעה 05.30 לפנות בקר. ראש הקבוצה ווט קלווריוס נצטווה לצאת ללונדון כדי להתלוות למזכיר המדינה מר הייג השוהה שם.

ב ב ר כ ה ,

ח. קוברסקי

העתק: ראש הממשלה, מר מ. בגין
שר החוץ, מר י. שמיר

שבירות ישראל - רושינגטון

ט פ ס מ ב ר ק

דפ...!...מתוך...!...דפים
ס ו ד י
סורג בטחוני
דחיפות

אל: המשרד ירושלים

82 041730 ביוני

120

תאריך רז"ח: מס' מברק

אולפני

רובינשטיין, בנצור, אירופה 1, 2 .

ביקור פיירבנקס באירופה

1. לבקשתי, קירבי תדוך אותי בנושא הביקור .

2. לוח-זמנים: פגישה עם טינדרמס בניו-יורק ב-7.6; בקופנהאגן 8-9/6 ; פאריס 10.6 ; לונדון 11.6 .

3. הדגיש כי הרקע היחידי לביקור הוא רצון לתת לאירופאים הרגשה של שותפות (זרמז רצונו האישי של פיירבנקס לגלות פעילות).

הקריא לי מתוך מברק התדריך שנשלח לבירות הנ"ל לפיו פיירבנקס בא ע"מ:

To consult with European allies, brief them on the progress of the
Autonomy talks and enlist their support in encouraging moderate Arab
States to join the process.

(לא לייחוס)

4. הדגיש שאין לתק כל מידע על תכנית אירופאית כלשהי. להיפך, הרגשם שהאירופאים מעוניינים דוקא בחפקיד פאסיבי עזה.

5. הגבתי שיש סכנה שהאירופאים עלולים לפרש הביקור כנכונות אמריקאית להאזין לתכניות אלטרנטיביות.

הבטיח להדגיש בהודעות הפומביות אלמנט תדריך האירופאים על הנעשה באוטונומיה.

ס ב ל

מה שכתבתי לך ביום שבת האחרון הוא אולי לא ברור
הוא לא אמר שיש סכנה שהאירופאים עלולים לפרש הביקור כנכונות אמריקאית להאזין לתכניות אלטרנטיביות

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1084

**

יוצא

שמו

**

**

**

אל: ווס, קהיר, נד: חווס 178, מ: המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 270582, וח: 1600
נד: אומונומיה

א.א.א.א.א.א.

מי י/שמו

הסגריר.

צוות העבודה של האומונומיה לשלי 50/ח.

קוברסקי ימסור היום לשגרירות ארה"ב כאן כי עקרונית לצוננו
כנהל מומי בצורה טרילטרלית ולא בדרך של מגעים ביטורליים של
האמריקנים עם כל צד. ואולם, בהנחה כי אין המדובר במומי אלא
ב- FOLLOW - UP לביקור פירבנקס, ובהנחה כי
הדבר לא יהווה תקדים ובעתיד לא יהיו יוזמות לדיונים בדרך זו
- אנו מסכימים, ובמובן נקבל את המשלחת בסבר פנים יפות.
רובינסטיין.

10/08

הפ: שהח, סשהח, דהח, סרהח, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו,
רובינסטיין, רס, אמן, שרהפנים, מנכלפנים, דיבון, מצרים, מחת,
מצפא

סגירות ישראל - סינגטון

אל: המשרד ירושלים

ס פ ס מ ב ר ק

דף.....מחור.....דפים

ש מ ו ר

טווג בטחוני

מ י ו י

דחיפות

261645 גמאי 82

תאריך וז"ח

מס' מברק

558

רובינסטיין. מצפ"א.

שלך ח/50.

א ו ט ו נ ו מ י ח

1. שוחחתי עם קלווריוס אשר מסר כי מתכוונים לצאת כבר ביום ב' 31.5.

בכוונתן להדגיש לנו כי אין מדובר במסע דילוגים כתהליף למו"מ אלא

בתהליך ביניים עד שנושא המיקום יוסדר, כדבריו, בעת ביקור רוה"מ.

2. בשיחה נפרדת עם קירובי העיר כי בעת הביקור היו רוצים לשמוע תגובתנו

לרעיונות שהעלו לצורה החיחסות לסמכויות שאיריות בדו"ח קבוצת

העבודה לשרים.

אברהם/טחיה
ד"ר אברהם/טחיה
ד"ר אברהם/טחיה
ד"ר אברהם/טחיה
ד"ר אברהם/טחיה
ד"ר אברהם/טחיה
ד"ר אברהם/טחיה
ד"ר אברהם/טחיה
ד"ר אברהם/טחיה
ד"ר אברהם/טחיה

ספס מברק צפון

מחלקת הקשר - ניו - יורק

אל: ווס, קהיר, פרטוריה, נר: חווס 50, מ: המשרד
 דח: מ, סג: ש, תא: 250582, וח: 2000
 נר: אוטונומיה

מייד/שמו

השגריר, נפרטוריה - נא מסרו למנכ"ל משרד הפנים קוברסקי.
 1. התקשר אלי נבהעד קוברסקי גרינלי משגרירות ארה"ב ומסר
 כי צוות העבודה האמריקני בראשות קלווריוס נועמו בויס,
 קרצקו, פמרייה ופוקויאמה ובן מוכירה) מעוניינים לבוא בדאשית
 יוני, תחילה למצרים ואחר כך אלינו לייחתייעצויות
 בלטרליות. את השיחות בארץ רצונם להתחיל ב-6.6 ולהמשיך
 יומיים. מסר כי רצונם להמשיך לעבוד על סיומת דו"ח המומחים
 וכן לשמור תגובות על ייעויות ההגישורי האמריקניים שהועלו
 בשיחות בטבר בנושאים אחרים.

2. אמרתי כי כמובן אעביר לגורמים הנוגעים בדבר, אך ממבט
 ראשון ובאורח אישי נראה לי, כי יש קושי מבחינתנו. אנו כמובן
 תמיו שמחים לשיחות פעולה, אך אינני סבור שרצוננו לנהל שיחות
 מהותיות בלטרליות עם האמריקנים, ובמקביל ינהלו עם המצרים,
 חוץ מעין יימסט דילוגימ"י. שיחות מהותיות בין שתי מדינות שיש
 ביניהן יחסים חקיינים יש לנהל באורח ישיר, לא הרי השיחות
 בביקור פירבנקס שהתקדו ברובן במיקום כהרי שיחות שייחדו
 למהות.

3. הגיב כי בטעם מטרת השיחות המוצעת היא FOLLOW UP לביקור
 פירבנקס, והוא נגרינלי) שפירש תוכן כדלעיל. הוכיח כי טוב
 לקיימן לפני ביקור דהמי בארה"ב, ומדובר הרי רק בדרגי
 העבודה.

4. אמרתי שאעביר לנוגעים בדבר. ביקש תשובה עד יום ה' אם הדבר
 ניתן. הוכרתי כי שר הפנים וקוברסקי בחולי.

רובינסטיין.

HN/OS

חפ: שהח, טשהח, דהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו,
 רובינסטיין, רס, אמן, שרהפנים, מנכלפנים, דיבון, מצרים, ממת,
 מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7873

יוצא

סודי ביותר

מחור 6
מחור 30

דף 1
עותק 3

אל: ווש, קהיר, נר: חוום 611, מ: המשרד
דח: ב, סג: מ, תא: 190582, וח: 1730
נד: שיחות פירבנקס

סודי ביותר/מייד

השגריר.

לואיס בא היום לדווח על שיחות פירבנקס בקהיר. מצדנו המנכ"ל, המשנה למנכ"ל והחמ".

לפני הדיווח ציין לואיס כי פירבנקס דווח למוזכיר המדינה באמונה וכן לנשיא בשומו לארהב, אך התייעצויות מפורטות יחלו בוויינגטון אצל המוזכיר היום (כאו מחר).

1. פגישה פירבנקס-מובארך.

1. הפגישה נמשכה שעה וחצי. מהצד המצרי השתתפו גם עלי ואחבאן. פירבנקס מסר למובארך את המסר שהעביר רהמ" בשיחתם בירושלים, והדגיש את עמדתנו בענין מיקום השיחת. מצדו הוסיף פירבנקס, כי תהא השפעה גדולה ביותר למצב שבו לא יתקדמו השיחות באורח מהיר. הוא חזר באורני מובארך על דברים שאמר לרהמ" בקשר לאפשרויות הקיימות כרגע, וכן תיאר באריכות את מצב הרוח בארץ. מפגישתו עם רהמ" העביר למובארך את התחושה כי רהמ" מבין את מצבו של מובארך, אך על מובארך להבין גם את עמדתו של רהמ". פירבנקס הסביר בפירוט את עמדות ישראל בדבר ירושלים הביררה, ומסר למובארך כי רהס אינו מאושר מהצהרותיו של מובארך. שאי אפשר לדון בנושא האוטונומיה בירושלים כי כביכול ירושלים היא נושא לשיחות, והוסיף את הנמקות רהמ" השוללות זאת.

2. מובארך השיב מחור נייר בניגוד למהגור, ואמר שהמטרה צריכה להיות כיום הצהרת עקרונות. הושגו הסכמות מסוימות במומ" ויש - וגם ניתן - להתקדם הלאה. מובארך הדגיש, כי אם לא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 6
עו"ת 3 מתוך 30
סודי ביותר

תושב הצהרת העקרונות יאשימו הערבים את ארזה.

3. בנושא מיקום השיחות האשים מובארך את ישראל כי עשתה מכך
PUBLIC ISSUE. סאדאט בא רק פעם אחת לירושלים, ולמענה מובארך
הסכימו רה"י יב"א וסאדאט באסמאעיליה על גיוה והרצליה.
מובארך חזר והדגיש כי ישראל הפכה ואת לינושא פומבי, וציטט
פקידנו לא נקב בשמו) בלשכת רה"י שתדוך והבליט נושא זה. כוונת
מובארך מבחחילה היתה לבקר בישראל, כולל מערב ירושלים, ביקור
שקט - אך כשהפך הנושא עי ישראל לפומבי לא יכול היה לקיימו.
מובארך הוכיח את חליפת המכתבים בין רה"י לסאדאט בקיץ 1980
לאחר חוק יסוד ירושלים, ובמיוחד מכתב סאדאט מ-2.8.80 שהגדיר
את עמדתה הרשמית של מצרים.

4. פירבנקס אמר, כי בישראל האמינו שתהיה אפשרות לגמישות
מצרית בנושא זה לאחר 25.4. מובארך אמר, הכל טוב ויפה, אך
לאחר שישראל הפכה ואת לנושא פומבי אי אפשר.

5. פירבנקס עצמו אמר כי האמריקנים ינסו להמשיך לפעול עם שני
הצדדים בלסדרית להשיג הסכמה בקשר למקום השיחות. לכן לא
הביע מובארך התנגדות.
6. פגישת פירבנקס עם עלי וגאלינווכחות נוספים משני הצדדים).

1. עלי התרשם מאוד מהערכת פירבנקס בשיחה עם מובארך כי ניתן
להגיע להתקדמות, ואמר כי לדעתו יש לעשות מאמץ לידחיפה
מרוכזת. הוא העלה דעיון של שיחות בדרג שרים ביוזמתנו
בנושא המזוי על חווה השלום ביבליר האוסי ומלון מדיסון
באוקטובר-נובמבר 1978. שיחות כאלה יימשכו ככל שיהא צורך, כפי
שאז ב-1978- נמשכו 42 יום. הגם שמדווחי הגמישות של הצדדים
אינם ברורים, יש צורך במאמץ נמשך (STOP AND GO) כדי להשיג
הסכם. פירבנקס טאל אם המדובר במאמץ מרוכז להסכם הבנות
ועקרונות, ועלי השיב בחיוב נעלי כינה ההסכם בשם 'הצהרת
עקרונות'. כמו כן דיבר עלי על הצורך לשכנע את ירדן וכן
נציגים מן התושבים הערבים הפלסטינים להשתתפות. עלי הוסיף כי
בשיחות הגענו עד כה למשהו, אך גבולות הויתורים נ THE LIMITS
OF CONCESSIONS של כל צד אינם ברורים עדיין, כולל של
המצרים עצמם.

2. לקראת האפשרות של שיחות מרוכזות כאמור על הרעיון מצד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** *
** *
** *
** *
** *

סודי ביותר

דף 3 מתוך 6
עותק 3 מתוך 30

** *
** *
** *
** *
** *

המצרים שפירבנקס יערון ממסע דילוגים במסך חודש, על מנת להגיע
לכך שהשיחות המרוכזות יהיו פרודוקטיביות. פירבנקס השיב, כי
לאמריקנים כבר יש מושג על עמדות הצדדים, ומה שחסרה היא
התחושה היכן ישנה אפשרות להסכמה אפשרית על רעיונות של אהבה.
כשעצמו הציע שיחות טרילטרליות, ולא היה מעודד לגבי מה שיכול
ימסע דילוגי' להשיג. הוא מסר לעלי, כי הוא מקווה עדיין לקבל
מהמצרים ומישראל תגובות לרעיונות בנושאים מהותיים שונים
שהשמיעו המוכיר והוא עצמו במסעותיהם נהגה: הכוונה הן הסתם
לרעיונות בענין גודל האוטונומיה, סמכויות שיוריות ועוד, אך
עניין המיקום מקשה על השיחות. הוכיח כי אהבה הציעה פנישה
מיניסטריאלית בווינגטון והדבר לא נתאפשר. עלי אמר כי את
המאמץ לקבל הן הצדדים תגובות ניתן לעשות בימסע דילוגי' או
במפגש בווינגטון. פירבנקס שאל אם יהיו השרים המצרים מוכנים
להקדיש את כל הזמן הנחוץ לשיחות בווינגטון כמוצע על ידיהם,
ועלי השיב בחיוב. פירבנקס ציין כי ההצעה נראית לו
קונסטרוקטיבית אך לא התחייבנעליו להיוועץ בווינגטון, וציין
כי יש צורך לקבל את תגובת ישראל, אם כי, לדעתו, אם ניתן
להשיג שיגור נציגות לשיחות אכססנסטיביות בווינגטון או במקום
אחר, יש סיכוי להגיע להסכם. פירבנקס כשעצמו מאמין כי אין
דבר שכא ניתן להגיע אליו בשיחות טרילטרליות. המועד שעליו דבר
עלי על השיחות המרוכזות היה ספטמבר ולאחר שלפני כן ישנו
חודש הרמזאן, וכן יש צורך לדבריו בחודש הכנות באמור עי
דילוגי פירבנקס).

3. בחלק מן הפגישה שתתקיים בפורום מצומצם נמצד מצרים עלי
וגאלי) אמר עלי שחשוב שמובארך יסע לנו יורק ביוני כדי לפגוש
את הנשיא ריגן ורהמי בגין. גאלי גילה סקפטיות בענין זה,
מתוך חשש שפגישה עלולה להיות בלתי פרודוקטיבית ולהזיק
למובארך. עלי דבק, עם זאת, בהצעתו, וסבר שפגישה כזאת חיובית,
ואחרת לא תתקיים בגלל בעית המיקום. שאל לדעת אהבה ופירבנקס
אמר כי חשבו על פגישה אך יש למצוא דרך נכונה, ולא נתן תגובה
מחייבת, כי אם הבטיח להשיב לאחר התייעצויות. נלא לציטוט - אחד
מחברי משלחת אהבה שחיכה בחוץ שעה איש משהח המצרי שדיבר עם
שתונאי מצרי על האפשרות שמובארך יסע לאהבה ביוני, וציין כי
הדבר שומן בחובו סיכון, ושעון איפוא הכנה כדי שלא יזיק).

4. גאלי שאל מה יודעת אהבה על מצב העמדות בקרב הפלסטינים,
ודיבר על הצורך בדיאלוג קונסטרוקטיבי עם מנהיגים אחדים
מתושבי יו"ש וענה במקומה הקדומה לדבריה. הומנתם לווינגטון.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 4 מתוך 6

עומק 3

מתוך 30

סודי ביותר

נלואיס סיפר כאן בדרך אגב כי כנראה היום מברק מעמאן, שמלחם וקואסמה נמצאים בדרבם, לארהב, הוזמנו כנראה עי חבר קונגרס - אולי המילטון שהוזמן את קדומי.

פירבנקס הגיב בנושא זה כי הדבר מעניין, אך יש לישראל עמדות בנושא זה, וזה עלול להיות בעייתי. המצרים שאלו עד כמה ארהב משוחחת עם הירדנים, וביקשו כי תעשה זאת. המצרים אמרו, כי הם חשים שהירדנים יבקשו כי פירבנקס יבוא לעמאן באחד ממסעותיו הקרובים. לואיס השתמע אולי כי המצרים מדברים על פי יסוד כלשהו, אך אין לאמריקנים ידיעה על כך, מה גם שהם שלעצמם אינם חשים כך בעמאן.

5. כשדובר על אפשרות למומי אינטנסיבי בוויינגטון אמר גאלי כי יש לעשות משהו חדש לשם מתן רושם פוזיטיבי שהטיפול רציני, ולכן הציע שלמומי לבטיהיה יוזמנו פלסטינים וירדנים, לא בהכרח כמשתתפים ישירים אך לפחות כמשקיפים. נהערנו כי ערבים פלסטינים - תושבי יוש ועזה - צריכים להיות חלק ממשיחת מצרים או ירדן. פירבנקס אמר למצרים כי זהו רעיון קריאטיבי, אך מכל מקום מעון עבודת הכנה רבה. לא ברור לאמריקנים אם זהו רעיון שנזרק או יותר מזה.

הערה: בפגישה בארבע עיניים בין פירבנקס לאוסאמה אל באו נראה להלן) התבטא אל באו בספקנות בכשר לצורת הקשר עם פלסטינים שהוצעה עי בוטרוס, ואמר כי יש צורך בהגברתם של קשרים אלה, אך באורח פרטי עם אישים אידיבידואלים שונים ולא בנוף נלא חוזר לא ליצומי: אלבאו אמר כי בוטרוס חושב כעת נאי לשעבר.

6. המנכל העיר באו כי כיום במצרים, בניגוד לימי סאדאת, יש מצרים 'הוורקים רעיונות' לפני שנדקו עם הנשיא.

7. פירבנקס שאל את המצרים מה עושים הם כדי 'לחנכ' את הפלסטינים והירדנים לתוך התהליך. המצרים השיבו שהם רוצים לשמוע את עמדת ארהב, שכן מאמצי מצרים יהיו חסרי תועלת בלי מארהב תהא מאחוריהם. הדגישו כי על ארהב לנהל מומי עם ראשי הערים.

8. עלי וגאלי חזרו על ענין 'האמצעים לבניית אמון' נ

(CONFIDENCE BUILDING MEASURES)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 5 מתוך 6
עמך 3 מתוך 30
סודי ביותר

9. פירבנקס שאל את עלי לגבי הגמישות המצרית שישראל ציפתה לה לאחר 25.4. עלי אמר, כי הם - המצרים - דורשים כל הומן, מאז החילת מומ' האוטונומיה, יתר גמישות מצד ישראל.
1. פגישה פירבנקס - אל באו.

1. הפגישה נמשכה 45 דקות בארבע עיניים. אל באו דיבר על שיפור הדיאלוג עם הפלסטינים, כשגישתו היא כי הדבר צריך להיעשות בשקט בעוד שגאלי הדבר במושגים פומביים יותר.

2. בענין שיחות בירושלים אמר אל באו כי יש 'לרדת' מכל נטורינה פומבית נענין זה ולחפש פתרון לאחר ש'הלחמת המליה' משכן נלא לציטוט - פירבנקס הוסיף באירוניה במברקו, כי עמדה זו הייתה מנוגדת לניסוחים שראה בו בומן בעתונות המצרית).
פירבנקס ביקש מאלבאו לנסות להפגין גמישות בקשר לעמדות בומי, לאחר שישראל גילתה גמישות בנושאים מסויימים בחודשי המומ'.
פירבנקס ציין, כי לדעתו אין מנהלי המומ' המצרים ערים לכך, ויש צורך בתשומת לב. אל באו אמר כי יקדיש לכך תשומת לב אישית וימסור התיחסותו דרך אתרנון.

ה. לואיס אמר, כי צד פוויטיבי היה בכך שמובארך ועלי דיברו בשיחות עם האמריקנים באשר לתהליך כולו כפי שהיה רצוי שאכן ידברו. כן הוסיף לואיס, כי מובארך דיבר באורח כללי והשאיר דברים רבים בידי האחרים. הוא עצמו דיבר רק על המשך השיחות ונושא המיקום. המנכל, המסנה למנכל והחמי העירו כי הרעיונות אינם נראים מגובשים, וכן כי באשר ליחסע דילוגימי גישתנו היא כי בין שתי מדינות המקיימות יחסים דיפלומטיים אין מקום ליחסע דילוגימי אלא לשיחות ישירות. לואיס דיבר על אפשרות של נוסחאות פשרה, כמו מפגשים בודג מומחים שלא ייקראו מומ' אלא 'התיעצויות מוקדמות' וכדומה. בתשובה לשאלה אמר לואיס, כי מה שארהב שומעת מעמאן אינו מגלה 'תנועה' אצל הירדנים, אך אולי מדברים המצרים והירדנים ביניהם יותר.

לוינסטיין===

יציא

7710

**
**
**

אל: קהיד, נר: 351, מ: המשד
דח: ר, סג: ס, תא: 180582, וח: 2000
נד: אוטונומיה

✓

אלי יציא

רגיל/107

השגריר, אוטונומיה

לשכך נר 281-שיחתך עם שאפעי עבד אל-חמיד
להערות עבד אל-חמיד

אזאשר לדמוקרטיה בארצות ערב-הנוסח הערבי שעליו סיכמנו בקהיר
היה בנקודה זו ובדי למנוע, פגיעה אפילו מדובך מזה שהיה
במקור האנגלי שהכנו בארץ נאודה אם תשגרו לנו בדיפי מספר
עומקים מהנוסח המופצז וכפי שאמרת-האמת תודה ודכה

ב) אינני יודע על הסכם ייג'נטלמניי שאליז מתייחס בן שיחך
בקשר לעמדות מהותיות בנושא האוטונומיה. מדי פעם הוסכם שלא
לפרסם הן המומי עצמו, אך לא מעבר לכך.

רובינשטיין

פ: שהח, סשהח, רהח, סרהח, שהבס, מנכל, ממנכל, ר/מרכו,
רובינשטיין, רס, אמן, שרהפניס, מנכלפניס, דיבון, מצריס, מחמת,
מצפא

1114

**

נכנס

סודי

**

**

**

מא/נני

אל: המשרד, נד: 281, מ: קהיר
דח: ר, ס: 170582, תא: 1630
נד: אוטונומיה

סודי/רגיל

אל: אבי פרנר, מעתי

דע: המנכ"ל, משנה למנכ"ל, דיבון, יועץ משפטי, מח מצרים
מאת, השגריר

האוטונומיה ומדיניות הפרסום שלנו נמשיכה עם שאפיטי עבדול
חמיד.

א. עלף מחיקו הנניר על עמדתנו בנושא האוטונומיה נשפורסם
בזמנו באנגליה, ט"י משהח בירושלים - מסמך מס 135/2/7/82
ושהופץ על ידינו כאן גם בתרגום ערבי נשלח נסוחו עברנו יחד עם
דובינשטיין ונפיו היו הערות הבאות:

1. הוא מבקש שיהא כל חומר הסברתי שיופץ כאן יהיה על נייר
השגרירות.

2. בנייר שהפצנו יש פגישה בארצות ערב באשר במשפט מסוים
מופיעה הטרה ובה בקורת על כך שבמדינות ערביות אין דמוקרטיה
אל נא נפרסם כאן חומר ובו בקורת על מדינות ערב.

3. היה וקיים הסכם גנאלטני ששני הצדדים אינם מפרסמים עמדות
מהותיות בנושא האוטונומיה וזאת כדי לא להכביר על המומ. אל
לנו לחרוג מהסכם הגנאלטני זה.

ב. עניתי שאני מקבל את הערתו הראשונה ומכאן ואילך כל נייר
שנוציא כאן ישא כותרת וכתובת השגרירות. באשר לדמוקרטיה אמרנו
אמת. ובאשר להסכם הגנאלטני - לא שמעתי על כך דבר. אולם אם הוא
מזכיר פרסומים הרי עלי להפנות תשומת לבו לכך שראינו בחומרה
ההודעה המשותפת המצרית עומאנית נאחרי ביקוד קאבוס) בה
מופיעות המלים 'הגדרה עצמית'. התיחסות כזו בהודעה רשמית יש
בה חריגה מדינית מהדרך המוסכמת בינינו והיא מעלה אצלנו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הרהורים מצידו אמר שאמנם היה קיים הסכם גנטלמני ועם חדוש
שיחות האוטונומיה יעלה שם הנושא.

ג. דיברנו ארוכות על מדיניות הפרסום. בישרתי לו שבקרוב יקבל
מסמך של השגרירות ובו אנו מבימים השמעות על נתונים מצריים
מסוימים בדבר יחסינו לבדווים מאז 66 ועד לפינאי.
ד. הפניתי תשומת לבו לארסיות ולהשמעות להן אנו נזכרים בימים
אלה בקשר למה שקרה בימים. אמרתי שאני מצפה מהם לפעולה לריסון
תופעה חמורה זו. הגיב שטבין שמתבקשת פעולה של ריסון. הוא
ידווח על דברי אלה לכמאל חסן עלי עוד היום אך חשוב שנדע
שהציבור נרעש ממראה העיניים של ההרס והשפעת הדברים קשה מאוד.
אמרתי לו שכמוני הוא יודע יפה מה היתה כוונתנו הטקדית אולם
הנסיבות המיוחדות גרמו לכך שהדברים יתפתחו אחרת והרי אין
הובחה טובה יותר מאשר הצורה בה הטברנו להם את דרום סיני על
מתקניה. חיר ואמר שהנושא קשה אך ינסה לעשות משהו.

נפ: שהח, סשהח, דהח, סרהח, שהבח, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמנ,
דיבון, מצרים, מצפא, רובינשטיין, יגר, מעח, שרהפניס, מנכלפניס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1104

**

נכנס

1071

[Handwritten mark]

אל: המשרד, נר: 276, מ: קהיר
ד: ד, סג: ס, תא: 170582, יח: 1515
נר: אוטונומיה

אוטונומיה

סודי/דחוף

המנכ"ל המטונה למנכ"ל

מהשגריר

שיחות האוטונומיה וירושלים נמשיחה עם שאפיעי עבדול חמיד.
א. שאלתיו במה יצא מכאן פיירכנקס. ענה שהם הציגו לפניו עמדתם
בדלקטן:

1. הם מקבלים את הרעיון של מפגש שרים בוואשינגטון.
2. מוכנים לכך בכל מועד.

3. מוכנים להשאר בוואשינגטון ככל שיידרש על מנת להשיג
התקדמות.

4. ההסכמה המקורית בזמנו היתה שמקומות המפגש יהיו בגירה
ובהרצליה.

5. הם הבחינו בזמנו וממשיכים להבחין בין המגעים הבילטרליים
נולגביהם
אין הסתייגות ממפגשים בירושלים) לבין מגעים טרילטרליים.

6. המומי העוסק בתקופת הכיניים של האוטונומיה לא יכול
להתקיים בירושלים לעוברת הצלחת המום הזה.
7. לדעתם יש לחדש המומי מיד.

8. הם גם מבקשים חידוש העבודה של צוותות המומחים.
ב. שאלתיו אם הם מודעים לכך שבעמדתם זו הם נוסלים על עצמם
אחריות של חסימת האפשרות לחדש המומי והוספתי שמפליא הובר
שבעוד שבאשר נגד העניין לנושאים בילטרליים הם מוכנים לקיים
המפגשים בכל מקום ולא סייג בעוד שעתה משמדובר בנושא הנוגע
לתושבים של 'וש' ועוה הם גתלים בסיבות שונות ומערימים קשיים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אמר שבנושאים הנוגעים להם וז' אחריותם אך בנושאים שנוגעים לתושבים אינם יכולים לעשות זיתור בשטח נדחיתי, כמוכן, מיטון מורר זה והתנהל ויכוח פטוואכ).

ג. להאשמה שהטחתי בפניו שהם הם האחראים למצב שנוצר ביקש להעביר הכדור אלינו. אמר שהעמדה שלנו נובעת מ- CY PRODUCT של נושא הנמצא בתחום יחסינו הביטורלייטנ דחית ביקור מובארך בגלל ירושלים) לנושא הנמצא בתחום המרילטראלי. יעצתי לו להמנע מלכנות תיאוריות ולעשות הבחנות בין בילטראלי לטורילטראלי. הוא עצמו מודה שעמדתנו נובעת מתוצאה של מהלך שלהם שהחל עם דחית הביקור של הנשיא מובארך.

ד. חור לרעיון שהעלה בפני כפגישתנו לפני בואו של פיירבנקס לאמור הבה נחליט כולנו על מפגש בוויינגטון ושם תעלו כל נושא שתוצו. שאלתי אם מוכנים הם להתחייב מעתה שאחרי וויינגטון נווטו בירושלים ואחכ' בקאהיר. חור ואמר אל תורשו מאתנו להתחייב מראש לפני המפגש. ניפגש שם ונדון. לא השארתי אצלו ספק שלא נלך לשום מפגש אם ירושלים מוצאת מכלל חשבון. נפרדנו כשהוא בשלו ואני בשלי.

=====

הפ: שהח, סשהח, רהמ, טרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רובינשטיין, רס, אמן, שרהפניס, מנכלפניס, דיבון, מצריס, מממ, מצפא

אוליניא

טגירות ישראל - וושינגטון

אלו המשרד

א

ס ו פ ס
דף... מתוך... דפים
סוג בטחוני...
דחיות...
תאריך וז"י 1900-19-מאי 82
מס' מברק... 271

ממכ"ל. מצפ"א. מע"ת

פקיד בכיר - על המזה"ת.

OVERSEAS CORRESPONDENT

בעתוני הבוקר והצהריים המצאו ידיעות מפי "פקיד בכיר" -
על המזה"ת. הפקיד הוא צירלי היל, שמילא את מקומו של מורי דרייפר
בחדרון כתבים במסגרת OVERSEAS CORRESPONDENT.

העניין העיקרי המעורר בעקבות הדבר
היל עורר ענין בעיקר בציינו כי אין כל דחיות במו"מ על האוטונומיה
וכי הוא צופה חידושו בחודש ספטמבר, לערך.

27

העניין העיקרי המעורר בעקבות הדבר
היל עורר ענין בעיקר בציינו כי אין כל דחיות במו"מ על האוטונומיה
וכי הוא צופה חידושו בחודש ספטמבר, לערך.

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: כ' באייר תשמ"ב
13 במאי 1982

שמו

מספר:

אל : מנכ"ל
ממנכ"ל
מנהל לש' שה"ח

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: התנחלות - תקופת האוטונומיה

1. בסוף שיחות צוות העבודה עם האמריקנים ב-11.5 שאלני ביציאה קרצקו, היועץ המשפטי לצוות האוטונומיה האמריקני, אם אוכל לאשר לו כי בקרקעות שיהיו באזורי הבטחון המוגדרים בתקופת האוטונומיה לא יוקמו התנחלויות במשך חמש השנים. אמרתי כי לא אוכל לאשר דבר זה.

2. כזכור עלה הנושא בשיחות עם מזכיר המדינה כאן בינואר 1982.

ב בר כ ה,

א. רובינשטיין

העתק: השגריר, וושינגטון

השגריר, קהיר

מנכ"ל משרד הפנים

מנכ"ל משרד המשפטים

אלוף א. טמיר

מר ש. דיבון, סמנכ"ל

מר נדב ענר, לש' רה"מ

סא"ל י. זינגר, רע"ב הדין הבינ"ל, מפצ"ר

טל' 235111 (02)

הקריה, רוממה ירושלים 91 950

מדף 1046/2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5622

אצו

10 די

אל: בון , בריטל , האג , לונדון , פריס , רומא , אתונה ,
וינה , קופנהגן , שטוקהולם , טוקיו , אוסבה , נר: חווס 279
מ: המשור
דח: ר, סג: ט, תא: 130582, וח: 2030
נר: בכור פיירננקס

10 די/רגיל

השגריר

ביקור פיירננקס, השליח האמריקני לאוטונומיה.
בביקורו בארץ (10-11 מאי) נפגש פיירננקס עם דוהמי, שהח, שר
הפנים ושהבט וכן עם צוות העבודה הישראלי. להלן ריזוח כללי על
הביקור וכן התיחסות לדיונים בדרך קבוצות העבודה.

1. מטרת הביקור היתה, כראש וראשונה, לנסות לקדם פתרון לשאלת
מקום השיחות. לאחר שהלכו קפאו מאז ראשית מארס בעקבות סרוב
מצרים לקיימן גם בירושלים הבירה. מלבד זאת סימל הביקור ראשית
נסיון ארתב לחזור ולחדש את המאמץ בתחום האוטונומיה. בוכור
הורו רייגן ומובאדך במכתביהם לדוהמי מ- 20.4 על החחויבות
לקמפי דיוויד - ולאחר פינני סיני היו הצהרות אמריקניות בהקשר
היצון למאמץ בעניין זה. גם פיירננקס פתח שיחותיו בהצהרות
ברורות בעניין זה, אם גם הצביע על הצורך בהתקדמות לשמירת
אמינות ההחליך. את החלק 'הסובסטנטיבי' של המומ', מלבד
הדיון במיקומן של השיחות, סימן טיסוק בצוותי העבודה בשיוטת
לוח לשדים על ההתקדמות בשיחות מאז ספטמבר 1981 (ראה להלן).

2. מבהינתנו נעשה מאמץ להעניק לפירננקס תחושה של מי ששיחותיו
רצויה ומוענק כה אשראי נשכן בפועל כוכור הספיק למלא תפקירו
ומן קצר ולבד לפני שקפאו השיחות. שהח סיכם את הפגישה עמו
במלים 'הצלחון תהא הצלחתנו'.
3. א. לגוף הדברים, הנושא העיקרי היה כאמור מקום השיחות.
לאמריקנים בשלעצמם אין כחובן סיבה שלא לקיים את השיחות
בירושלים, אך הם מנסים לחפש מוצא שיאפשר לקבל תביעת ישראל,

10 די/רגיל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

פעליה לא חלקו בשלעצמה, חוץ י'מוצא כבודי' למצדים מעמדתה
הנוכחית. עמדתו שלנו הוסברה בדברי רוהמי, שהם, שר הפנים
ושהבט.

1. רוהמי בשיחתו עם פירבנקס הדגיש כי לא נובל לקבל בשום פנים
את התרמא ירושלים. הוא תיאר פגישתו עם מובארך בערב הכוונת
כאדאת כאשר שני המנהיגים הבטיחו ספונטנית זה לזה
FOREVER ומובארך לא הגיב בשלילה להזמנתו של רוהמי לביקור
ירושלים. רק בעבור זמן הוויע עלי לשגריר בקהיר כי מובארך לא
יבקר בירושלים. הזמנת רוהמי שנמסרה לסאדאת בפגישתם האחרונה
באלכסנדריה כוונה לירושלים, ורוהמי אינו מעלה על דעתו שסאדאת
היה מסרב. רוהמי שלל את הסבר המצרים כי לא יוכלו לבקר
ירושלים ביוון שהיא נושא כמו' כביכול, באוטונומיה, והזכיר
כי ירושלים אינה כלולה בכל בהסכם קמפי' דיוויד למעט המכתבים
סבהם הביע כל צד את עמדתו. אין זה מתקבל על הדעת לבקר
ווינגטון ובקהיר וסאדאת את ירושלים - ועל כך קיבלה הממשלה
החלטה פה אחד. רוהמי הוסיף וביקש למסור למובארך כי הוא סומך
על מלתו לגבי מה שיהא לאחר ה- 25.4, אך המשלחות חייבות לבוא
לירושלים, אנו הדגשנו כי אנו מציעים חידוש השיחות באופן
מידי. הפצב לעומת מה ששר קודם השתנה עקב העובדה של החרמת
ירושלים על ידי המצרים, על ידי.

- הכרזת מובארך שאינו מתכוון לבוא לירושלים.
- ההכרזה שירושלים היא נושא כמו', ולכן לא ניתן לבקר בה.
- במסן השיחה עלו מספר דוגמאות לשיחות מדיניות רלבנטיות שנערכו
לירושלים:
- תהליך השלום החל בהכרזת סאדאת על נכונותו לבוא לירושלים
נואכך ביקר.
- שיחות הועדה המדינית בינואר 1978, שלצערנו הופסקו על ידי
סאדאת.
- שיחות עלי - בורג בנושא האוטונומיה באוקטובר 1981.
- ג. בשיחה עם שר החוץ האייחס שהם לתביעות המצריות החוזרות
ונשנות לריתורים ישראליים, והוסיף כי במקום להתעסק במהות
הנושאים ולהתקדם כמו' אנו תקועים בעניינים נזהליים.
- הימנעותו של מובארך מלבקר בירושלים מוסיקה, כי רק על ידי מע
שישי אפשר להתקדם. אותו דין חל על הסירוב להפגש בירושלים
נמטנה שהעיר נושא כמו', כאשר אין קשר בין ענין ירושלים
לבין ביוון האוטונומיה נפרט לתביעה המצרית לזכות בחירה
לעושים הערבים. השר הפציר בפירבנקס לתבוע מהמצרים גישה
עניינית וסבירה, כדי שנוכל למפל בפתרון הבעיות התלויות
וטומדות. ישראל ממתינה בצפיה למימוש התחזיות המצריות בדבר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הפנה לסוכה סימול לאחר ה- 25.4, ולדעתנו הצעד הראשון בכוון זה צריך להיות ביקור הוכחך בירושלים.
ד. נשיחה עם שר הפנים אמר דר בורג כי הטענה המצרית שירושלים הינה נושא במשא ומתן אינה הגיונית, כי הרי כל אזור המזרח המזרחי הוא נושא במשא ומתן, ולפי אותו הגיון לא ניתן לקיים מפגשים באזור. דר בורג הוכיח שהשר גאלי אמר בפגישה שהתקיימה בלשכת שר הפנים ביום 16.3.82 שלאחר ה- 25.4.82 יהיה ניתן לקיים מפגשים בירושלים בין יתר המקומות. לידיעתו הרעיונות האמריקניים ליימוצא בכוון פוליטי ביסודם שיחות בירושלים, כיון שברור להם כי הממשלה כמו הציבור בארץ לא יוכלו לקבל פתרון שלא יכלול את ירושלים. פירבנקס יצא לקהיר עם מסר דוהמי והשרים שהוא ברור מאוד.

4.א. בפגישות צוותי העבודה נמסרו בעיקר הערות ישראל לסיוטה ליום קבוצת העבודה שהגישו האמריקנים בראשית מארס ושלא נדונה מאו. המדובר בנסיון אמריקני לסכם, בצורת דוח לשרים מנהלי המומי, את הנקודות שבהן הושגה התקדמות בחודשים שחלפו מאז ספטמבר, ולהציג את הנושאים המעורבים הכרעה בדרג שרים. האמריקנים סבורים כי יידרשו עוד מושב או שניים של קבוצת העבודה לאחר שיחודשו השיחות, כדי לסיים את דיוניהם ולהגיש את הדוח לשרים. מיומת הדוח בולכת התיחסות לנושאים השונים העומדים על הפרק במומי כגודל המועצה המינהלית, סמכויותיה, מחומי שיפוט, בחירות ופוד.

ב. לאמריקנים יש עניין שאותו ביטא פירבנקס בשיחותיו - להציג כי הייתה התקדמות במהלך המומי ובי הרימוי של דריכה במקום הוא מוטעה. מבאן גם העניין האמריקני לדוח המומחים, זו גם גישתנו שכלנו ביסודה. פירבנקס הוכיח, עם זאת, כי טרם מוצא הדיון בנושאי במחון להמציג לא הציגו עדיין חגובתם להצגת הנושא על ידינו. קרקעות ומים. בעניין הבטחון הדגשנו כי אין זה נושא לדיון, ובפי שציין קרטר בקטפי דיוור - ישראל תחליט בדבר במחונת והיא שתאמר מה שהיא וקוקה לו במחוס זה. פירבנקס אמר כי הכל מכירים בכך שישראל תקבע ההס אזורי הבטחון שהיא וקוקה להס והכוונות, אך השאלה העומדת היא של היחס בין המשטרה המקומית ויו"ש ועוד לתפקידי במחון הפנים.

ג. בשיחות צוות העבודה נתעוררה גם שאלת התפיסה האמריקנית לגבי המושן המומי, ומהו יעדו המיידי, והובהר כי נ לפחות בשלב זה) לא הציעו האמריקנים לשנות את הקו שנקבע בספטמבר 1981 במפגש השדים בג'וה, היינו, שהיעד הוא כי לאחר הגשת דוח קבוצת העבודה לשרים ייעשה מאמץ בדרג מיניסטריאלי להגיע לייסכס הבנות ועקרונות, הסכם זה יהווה שלב בנסיון למשוך צדדים נוספים למעגל המומי, ומכל מקום יציג התקדמות ויהווה בסיס להסכם מפורט שיכונן את האוטונומיה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. פירבנקס יצא לקהיר כשמתרמו העיקרית י' לשבור את הקרתי
בקשר למיקום השיחות, ובשבורה לו עמדתו כי הפתרון חייב
לכבוש את ירושלים שלא נובל לשאת החלמה. בן עמר לדון גם עם
המצרים בייסיון דוח צוותי העבודה.

ה. דאמר פניט מסר היום כי לאחר הביקור בקהיר יוצא פירבנקס
לדוח איפית למוביר המדינה השוהה באתונה, ומסר יצא לארהב.
דוספ סגרי דותס כאן הוא כי לא הושגה לפי שעה י' פרוצת דרכי
בענין המיקום.
דובינשטיין==

נש/מפ/==

תפ: שנה, טשה, מנכל, ממנכל, סמנכל, אירא, אירב, מאסוק, מצפא.
ממח

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5473

*** יוצא ***

שומר

**
**

A

אל: ווס, קהיר, נד: חוום 242, ה: המשרד
וח: מ, סג: ש, תא: 130582, וח: 1530
נד: אוטונומיה-פירבנקס

אזכור לעניין

מידי / שומר

הסגיר.

אוטונומיה - פירבנקס.

1. התקשר גדינלי משגירות ארה"ב ומסר, כי מזכיר המדינה, השוהה
עתה באחונה, ביקש מפירבנקס לבוא מקהיר לאחונה כדי לדווח לו
ישיבות על שיחותיו בירושלים ובקהיר. פירבנקס יעשה כן ומשם
ייצא לארה"ב.

2. מדיין אין לשגירות ארה"ב כאן דיווח מלא על שיחות פירבנקס
בקהיר, אך הרושם של השגירות כאן הוא, כי לא היתה בהן
"עדיצת דרך", ולפיכך אין סיבה שתצדיק שיבת פירבנקס לכאן
מקהיר.
וובינסטיין ==

הפ: שרה, ססטה, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, מאונכל, ר/מרכו,
וובינסטיין, רם, אמן, שרהפנים, מאנכלפנים, דיבון, מצרים, מהת,
מצא, שרהמשפטים, מנכלמשפטים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

74

נכנס

שטור

מחשבים

אל: המשרד, נר: 194, מ: קהיר
דח: מ, סג: מ, תא: 130582, וח: 1100
נר: פיירבנקס

שטור/מיד

מחלקת מצרים

דט: המרכז

מסגרידות-קהיר

שיחות פיירבנקס, ומהחלונות.

1. כל העתונות מדגישים דבריו של הנשיא מבואר לשליח האמריקאי בדבר החשיבות שהפסקת 'מעשי האלימות' בגדעע ובטריה לאחת והצורך שישראל חנקת צעדים לבניית האימון כדי שהעם הפלסטינאי ישתתף בתהליך השלום.

הצד המצרי הבהיר בשיחות כי יש לנקוט צעדים אלה בדחיפות וכי על אלהב שוטלת אחריות חשובה בשלב זה שלאחר השלמת הנסיגה מסיני.

הצד המצרי הבהיר גם הסיבות לסרובו לקיים השיחות בימי השבוע הממאטוס של הפלסטינאים בימי המורחית הוא עדיין נושא למות'נמובלט בחלק מהבנות.

2. פיירבנקס העביר למצרים עמדה ישראלית לגבי מספר נקודות ומבואר הבהיר עמדה מצרים כלפי דעיונות אלה.

3. מקור מצרי אחראי הודיע, כי השליח האמריקאי לא א לא נגע בנושאים העלולים להוביל להכשלת המו', אלא התרכז בנקודות החיוביות, שיביאו להתקדמות בשיחות לשונות כל הצדדים.

4. דר' בונטרס טאלי תאר את השיחות בהמשך השיחות הבינלאומיות לכל הפחות בשלב זה, עד לסלוק חילוקי הדעות לגבי מקום כנוס המו' המשותף. ציין כי השליח האמריקאי ייצא לזושינגטון ב-19/5 עד אשר יוחלט על אופן חדוש המו' ומקום קיומו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5. לאחראים-נודע כי המוס' נסב על הנושאים הקשורים בהקמת
הרשות הפלסטינאית שתפקח על הגדמט ועזה בשלב המעבר. לאחראים
נודע כי הצד המצרי העלה את ענין אי השקט שגורמת ישראל
לאורך גבול הלבנון ואת פגיעה במטרות בשטח לבנון.

6. אלגמיה-אומר בברור כי נושא מקום כנוס השיחות נותר
עדיין ללא פתרון וכי המשך המוס' יהיה בישראל ע"י מסע
דילוגים שיערוך פייבנקס באזור. ==

חפ: שהח, טשהח, רהמ, טרהמ, שהבט, מנבל, ממנבל, טמנבל, טמת, רס,
אמן, טמח, הטברה, פורת, וחוב, טצפא, טרהפניס, מנכלפניס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5014

מס' 1051

1071

A

מס'

מס'

מס'

ארכיון

אל: ווט, קהיר, נר: חוום 170, מ: המשרד
וח: מ, סג: ס, תא: 120582, וח: 1600
נד: פגישת פיירבנקס-בורג

טווי/מידדי

פגישת פיירבנקס - שר הפנים ב-10.5.82 בלשכת שר הפנים.
נוכחים: שר הפנים, מנכ"ל פנים, מר גלעד שטרן.
רציארו פיירבנקס, סמיואל לואיס, דוד גרינלי,
סגרירות ארה"ב.

ושגרירו פיירבנקס פתח בהוכירו את הסדרים ממוכיר המדינה ומנשיא
ארה"ב וציין שהממשל בארה"ב החרשם מהשלמת ביצוע הסכמי השלום
והנסיגה בסיני.
וממשל חורע לבעיות המסובכות שעמדו בפני ממשלת ישראל. הוא
ציין את החובה להמשיך בתהליך קמפי דיויד.

וממשל הצידו מוכן לקיים מפגשים בכל מקום ובכל עת לשם דיון
ואוטונומיה, כפי שיקבע על ידי ישראל ומצרים.
הממשל בטוח שהישראליים והמצרים יוכלו ללבוש ביניהם את העניין.
מר פיירבנקס ביקש לשמוע את הצעותיו ודעותיו של דר' בורג.
ור' בורג השיב שלא ניתן להטביר את הכדור לצד הישראלי. הרי
המצרים העלו את נושא ירושלים בהצהרותיהם ובחרם של הנשיא
מוכארק על העיר. הטענה המצרית שירושלים הינה נושא במשא ומתן
אינה הגיונית, כי הרי כל אזור המזרח התיכון הוא נושא במומ'
ולפי אותו הגיון לא ניתן לקיים מפגשים באזור.

יכול להיות שנושא הצבעת ערביי ירושלים יועלה אבל לא העיר
ירושלים עצמה.

ור' בורג הוכיר שהשר גאלי אמר בפגישה שהתקיימה בלשכת שר
הפנים ביום 16.3.82 שלאחר ה-25.4.82 יהיה ניתן לקיים מפגשים
בירושלים בין יתר המקומות. הדברים נרשמו בפרוטוקול מאותו
יום.

מר קונרסקי אמר שהשר עלי הסביר בעבר שלא ניתן להסכים על מפגש
בירושלים לפני ה-26.4.82, כי עשוי להווצר רושם שהמצרים

משל החוץ-מחלקת הקשר

מוותרים על מנת להבטיח את הנסיגה והדבר יתפרש על ידי מדינות
ערב כוויתור מצרי.
ור' בורג הסביר שישראל לא תוכל להסכים לחרם על ירושלים.
ישראל מוכנה לקיים מפגשים בנושא האוטונומיה בכל מקום שיוסכם
עליו בתנאי שגם ירושלים תיכלל ברשימה.

הסגריר פיירבנקס השיב שאינו מצפה שהמצרים יסכימו לכך.
ור' בורג הגיב ואמר שבמקרה זה האחריות להפסקת השיחות תהיה על
המצרים.

הסגריר פיירבנקס השיב שחבל לנסות להחליט מי יהיה אחראי
להפסקת השיחות. חשוב להמשיך את התהליך. האמריקאים מציעים
לקיים מפגש מיניסטריאלי בווינגטון.

אם יפסק התהליך יועלו תוכניות כמו תוכנית פהד ותוכנית מדינות
ושוק האירופי המשותף שאינן קבילות. רק ישראל ומצרים יכולות
לפתור את הבעיה.
הסגריר פיירבנקס הפציר בדרי' בורג לנצל את היחסים הבינלאומיים
וין ישראל ומצרים על מנת לפתור הבעיה ולשקול מה האלטרנטיבות
אם הבעיה לא תבוא על פתונה.

מר קוברסקי הוהיר מפני קיום פגישה בווינגטון אם תוצאותיה
אינן מובטחות מראש.

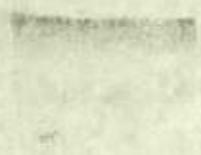
ור' בורג הוסיף שכל עוד אין הסכמה בנוגע להכללת ירושלים בלוח
המפגשים אין טעם במפגש בווינגטון.

הסגריר פיירבנקס אמר שסוחח בנושא זה עם הנשיא ומוכיר המדינה.

ארהב אינה חוששת מלנסות לפתור בעיות. בנוגע לאיי פוקלנד
ארה"ב נסתה ונכשלה אבל יכולה לאמר בפומבי שנסתה.

ור' בורג ביקש להעביר את דעותיה של ישראל למצרים.
להלן נסבה השיחה על לוח הומנים בביקור ראש הממשלה בווינגטון
ועל האפשרות לקיום מפגש מיניסטריאלי בנושא האוטונומיה או
פניי או בצירוף למפגש ראש הממשלה ונשיא ארה"ב.

הסגריר כואיס שאל את הסגריר בורג על כוונות העבודה.
ור' בורג השיב שישראל עומדת על מציאת פתרון לבעיית החרם על
ירושלים.
עד כאן.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

רובינסטיין . =

נפ: ריבון, מצרים, ממת, מצפא, שהח, סשהח, דהח, סרהח, שהבט, מנכל,
ימנכל, ר/מרכו, רובינסטיין, רס, אמן, שרהפניס, מנכלפניס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4895

** יצא

ד"ר

**

**

**

אל: קהיר, ווש, נר: חוום 138, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 120582, וח: 1200
נד: ביקור פירבנקס

מידי / סודי

הסגריר.

ביקור פירבנקס.

נביקורו בארץ (10-11 מאי) נפגש פירבנקס עם רוהמי, שהח, שר
הפנים ושהביט וכן עם צוות המומחים הישראלי. פגישות השדים
נדיווח נפרד. להלן דיווח כללי על הביקור, וכן התיחסות
לדיונים בדרג קבוצות העבודה:

1. מטרת הביקור היתה, בראש וראשונה, לנסות לקדם פתרון לשאלת
מקום השיחות, לאחר שהלכו קפאו מאז ראשית מארס בעקבות סרוב
מצרים לקיימן גם בירושלים הבירה. מלבד זאת סימל הביקור ראשית
נסיון ארה"ב לחזור ולחדש את המאמץ בתחום האוטונומיה שלא היה
נראש טולם העדיפויות בשלושת החודשים האחרונים, משהוברר כי לא
יהיה הסכם כלשהוא לפני 25.4. כוכר חזרו רייגן ומובארכי
במכתביהם לרוהמי מ-20.4 על המחויבות לקמפי דיויד - ולאחר
פינוי סיני היו הצהרות אמריקניות בהקשר הרצון למאמץ בענין
זה. גט פירבנקס פתח שיחותיו בהצהרות חדות בענין זה, אם כי
הצביע על הצורך בהתקדמות לשמירת אמינות התהליך. את החלק
ה"אכסטנטיבי" של המומי, מלבד הדיון במיקומן של השיחות,
סימן עיסוק בצוות המומחים בטיוטת דוח לשרים על ההתקדמות
בשיחות מאז ספטמבר 1981 נראה להלן C.

2. מבחינתנו נעשה מאמץ להעניק לפירבנקס תחושה של מי ששליחותו
וצויה ומוענק לה אשראי. זאת מתוך הנחה כי היה מתוסכל במידת
מה לאחר שמיד לאחר מינויו וביקורו הראשון באזור נפסק המומי
ולא ניתן לו לפעול בשטח נאגב, ניתן היה לעמוד בשיחות על

משרד החוץ-מחלקת הקשר

רגישותו לראיונות שנתן לינוביץ באחרונה, ובהם לא בירך
בהתלהבות על מינוי פירבנקס. לשם תחושתו הטובה, מלבד פגישות
עם כל הצמרת המדינית אירח אותו שר הפנים יו"ר צוות השרים
לא"צ' וגם נאמרו דברי עידוד והחשבה לשליחותו. שהם סיכם את
הפגישה עימו במלים "הצלחתך תהא הצלחתנו".

3. לגוף הדברים, הנושא העיקרי היה כאמור מקום השיחות.
לאמריקנים כשלעצמם אין סיבה שלא לקיים את השיחות בירושלים,
אך הם חנסיים לחפש מוצא שיאפשר לקבל תביעת ישראל, שעליה לא
חלקו כשלעצמה, תוך "מוצא כבוד" למצרים מעמדתם הנוכחית.
עמותנו שכלנו הוסברה בדברי רוהמי, שהם, שר הפנים ושהבט,
וכאמור מרווחת בנפרד ואין צורך לחזור עליה. הרעיונות
האמריקנים ל"מוצא כבוד" בוללים ביסודם שיחות בירושלים,
ניזון שברור להם כי הממשלה כמו הציבור בארץ לא יוכלו לקבל
פתרון שלא יכלול את ירושלים. פירבנקס יצא אמש לקהיר עם מסר
רוהמי והשרים, שהוא ברור מאד.

4. א. בפגישה צוות קבוצת העבודה ב-10.5 נמצדנו קוברסקי
ניויר, המנכ"ל, גבאי, רובינשטיין, ליף ענר, ומצידם פירבנקס,
כואיס, קירבי, בוגיס, קרצקו, גרינליץ. לא נדון בהרחבה נושא
מקום השיחות בשנדון בדרג שרים אלא בעיקר נמסרו הערות ישראל
לשירות דו"ח קבוצת העבודה שהגישו האמריקנים בראשית מארס ושלא
נדונה מאו. המדובר בנסיון אמריקני לסכם, בצורת דו"ח מקבוצת
העבודה נשקיימה מושבים אחדים לאחר ספטמבר 1981 לשרים
למנהלי המומי, את הנקודות שבהן הושגה התקדמות, ולהציג את
הנושאים הטעונים הכרעה בדרג שרים. האמריקנים סבורים כי
ייורשו עוד מושב או שניים של קבוצת העבודה, לאחר שיחודשו
השיחות, כדי לסיים את דיוניהן ולהגיש את הדו"ח לשרים
כהאמריקנים רצו גם לשמוע הערות מצידנו לרעיונות הגישור שלהם
שנמסרו בשעתו, וסדווחו על ידינו בראשית מארס, בדבר
"הסמכויות השיוריות", ובין מעוניינים היו לשוחח בענייני
קרענות אך הדבר לא נעשה, בנימוק מצידנו של הצורך לסכם פנימית
את מחשבותינו.

ב. לפירבנקס יש עניין - שאותו ביטא גם בשיחות בדרג שרים וגם
בדרג העבודה - להציג כי הייתה התקדמות במהלך המומי, וכי
הדימוי של דריכה במקום הוא מוטעה, מכאן גם העניין האמריקני
בדו"ח המומחים. פירבנקס הזכיר, עם זאת, כי שרם סוכם הדיון
בנושאי בטחון והמצרים לא הציגו עדיין תגובתם להצגת הנושא על
ידינו, קרקעות ומים. בעניין הבטחון הדגיש קוברסקי כי אין זה
נושא לדיון וכפי שציין קרטר בקמפי דייויד - ישראל תחליט בדבר
בשחונה ומה שהיא וקוקה לו בתחום זה. פירבנקס אמר כי הכל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מכירים בכך שישראל תקבע מהם אזורי הבטחון שהיא זקוקה להם והכוחות, אך השאלה העומדת היא של היחס בין המשטרה המקומית לבטחון פנים.

ג. גבאי בהשתתפות הח'מ' הציג את הערותינו לטיוטת הדו"ח ליועברו בדיפ"א בב

הקשר זה נתעוררה גם שאלת התפיסה האמריקנית לגבי המשך המומ', ומהו יעדו המיידי, והובהר כי לפחות בשלב זה לא שינו את הקו שנקבע בספטמבר 1981 במפגש השרים בג'זה, היינו, שהיעד הוא כי לאחר הגשת דוח קבוצות העבודה לשרים ייעשה מאמץ בדרג מיניסטריאלי להגיע ל'הסכם הבנות לעקרונות', שיהיה שלב נוסף למשך צודדים נוספים למעגל המומ', ומכל מקום יציג התקדמות ויהיה בסיס להסכם שיכונן את האוטונומיה.

ד. השיחות בדרג עבודה נמשכו גם ביום 11.5 בקבוצה קטנה יותר. בשיחות אלה, טעה שהדברים נסבו על 'הועדה המתמדת', הסברנו עמדתנו כי חייבת להיות הסכמת כל הצדדים לא רק לגבי החלטות הועדה אלא גם לגבי העלאת נושאים על סדר יומה. בהמשך התעורר דיון קצר על שאלת יישוב סכסוכים ביישום הסכם האוטונומיה. האמריקנים חושבים כנראה על מספר קטגוריות לגבי יישוב סכסוכים, כאשר בעניין בטחון ההחלטה בבעיות בעניינים אלה תהא געיקר בידי ישראל, אך תוך שיובהר כי היא ניתנת מצידנו בדרג מדיני כרוצה לומר, בשיקול דעת בכיר, בענייני קרקעות-במקרה של סכסוך על קרקע תהיה הכרעה במומ' בוועדה המתמדת, ועד אליה יסאר המצב הקיים להשימוש בקרקע ביום בו נחתם הסכם האוטונומיה, ואילו בעניינים אחרים של סמכויות האוטונומיה תהא, לאחר שלב של מומ', הפניה לבוררות. הכוונה לדבריהם היא שבנושאים החיוניים לישראל כמו בטחון יהא הפתרון בדרך שתהא נוחה לה יחסית, בנושאי סמכויות תהיה גישה של בוררות, ובקטגוריה ג'נייט של קרקעות - מומ' ולא בוררות. ו'יצילום מצב' של סטטוס קוו. לא מסרנו לפי טעה את מלוא הערותינו להדיון היה אקראי, אך הערנו שבוררות אינה חביבה עלינו בדרך כלל.

ה. כאמור יצא פירבנקס לקהיר במטרתו העיקרית ליישבור את הקרח' בקשר למקום השיחות, וברורה לו עמדתנו כי הפתרון חייב לכלול את ירושלים, שלא נובל לשאת את החרמיה. כן ידון גם עם המצרים ב'טיוטת דו"ח המומ'.

רובינסטיין ==

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, אמח, דם,
אמן, מצפא, ומיר, מטפט, טרהמטפט, מנכלמטפט

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4700

יוצא

סודי ביותר

סודי ביותר

מחור 36

דף 1

עומק 1

מל: ווש, קהיר, נר: חווס 116, מ: המשרד
 נוח: ב, סג: מ, תא: 110582, וח: 2030
 נד: פיירבנקס-רהמ ושהח

סודי-ביותר/מיידי

ארנס. שטון.

נהלן סיכומי שיחות פיירבנקס עם רהימי ושהיח:

10.5.82

סיכום שיחת רוהימי - פיירבנקס.
 ושיחה המקיימה בבנין הכנסת בהשתתפות:
 מן הצד הישראלי: רוהימי, שמואלביץ, קוברסקי, פורת,
 מרדור, רונינסטיין, ענר.

מן הצד האמריקני: פיירבנקס, לואיס, הייר, בוביס, קירבי,
 גרינלי.

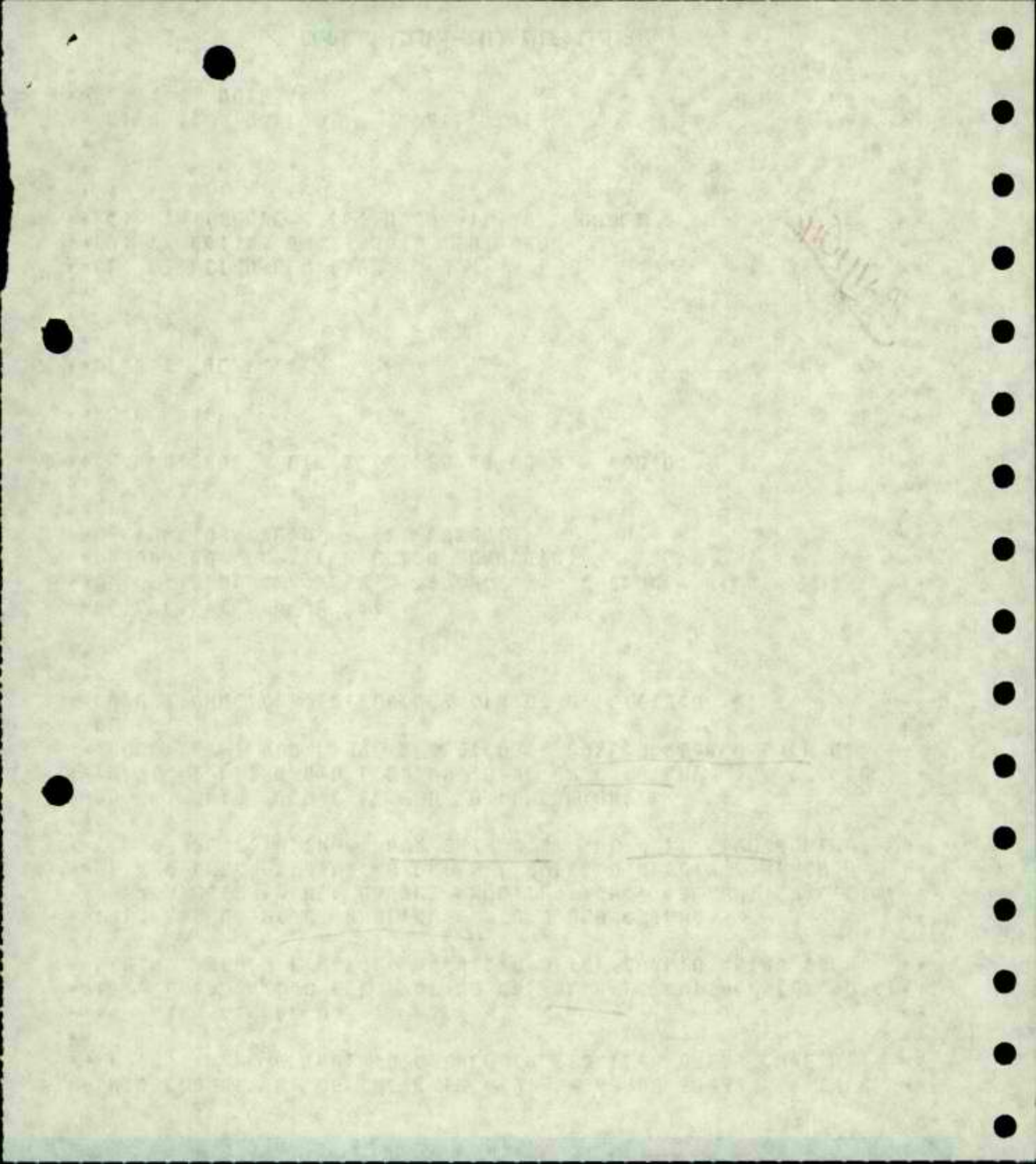
לאחר דברי נימוסין אמר פיירבנקס כי המצרים מביעים דאגה הן
נפומבי והן באמצעים דיפלומטיים מן המצב באיראן, ועל רקע זה
 תהליך השלום נתפס כדרך היחידה להרגעת האוויר.

וזהים אמר כי מובארק IS A FINE MAN אך אינו דומה לסאדאת.
 מובארק מקבל עצות משנים מעוזיו שמוכרים לרוהימי, אל-באו
 נשאמנט התבטאויותיו השתפרו לאחרונה וגאלי נשרוהמי מעריכו
 מאוז, שניהם חניכי האסכולה הישנה ביחסם לישראל.

וזהימי הוסיף כי לצערם תלמידים חונכו במצרים לשנאת ישראל
 וזוויין יש שרידים לכך. שניהם עשו שרות דב למובארק בהציעם לו
 שלא לבוא לירושלים.

וזהימי תיאר פגישתו עם מובארק בערב הלוויית סאדאת כאשר שני
 רמניהיגים הבטיחו פונטנית זה לזה PEACE FOREVER ומובארק

צונונית

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מתוך 36

דף 2
עמק 1

לא הגיב בשליחה להומנתו של רוה"מ לביקור בירושלים.
אוק בעבור ואן קרא עלי לשגרירנו בקהיר והודיעו כי מובארק לא
יבקר בירושלים.

נעת ביקור שה"ח שמיר בקהיר תירץ מובארק אי ביקורו בירושלים
נכל מיני תירוצים כשאחד מהם היה בעיותיו עם האופוזיציה,
להטרת שה"ח כי בגלל סיבה כזאת יכול מובארק לזנוח גם תהליך
השלום הגיב מובארק בשליחה.

רוה"מ טען כי ההומנה שנמסרה לסאדאת בפגישתם האחרונה
באלכסנדריה כוונה לירושלים ורוה"מ אינו מעלה על הדעת
שסאדאת היה מסרב.

ההסבר האחרון שניתן על ידי המצרים - שאינם יכולים לבקר
בירושלים בגלל היותה נושא למחל - הדעים את רוה"מ כי הסבר
זה סותר את העובדות, כאן עבר רוה"מ לתאר את תהליך
הדיונים על נושא ירושלים

נוטיות קמפי דיויד שהסתיימו במשלות מכתבים על ידי שלושה
הצורדים בהם מובעות עמדות הצורדים - אנו עומדים על מכתבנו בו
כלול המשפט

JERUSALEM IS ONE CITY INDIVISIBLE', THE CAPITAL OF
"THE STATE OF ISRAEL"

לכן מבסודי לומר שבגלל קמפי-דיויד ניתנת ירושלים לרוה"מ, לא
השתמשנו בביטוי NON NEGOTIABLE אך ניתן לדחוק זאת
לאנסוודים.

נעת המומי נאמר את דעתנו.

אין זה מתקבל על הדעת לבקר בוויינגטון ובקהיר ולהחרים את
ירושלים - על כך קיבלה הממשלה החלטה פה אחד.

רוה"מ ביקש מפיירבנקס למסור למובארק את כרכותיו, ואחוליו
להצלחתו במשימתו הקשה לרוה"מ התייחס למאבק מובארק באלמנטים
חתרניים רדיקליים) רוה"מ הוסיף וביקש למסור למובארק כי הוא
טומך על מילתו לגבי מה שלאחר ה-25.4 יי אנו ידידים, אמר
רוה"מ, אך אין מובארק יכול לתאר לעצמו שאנו נסכים להחרמת
ביתנו. המשלוח חייבות לבוא לירושלים, אנו הדגשנו כי אנו
מציפים חידוש השיחות באופן מיידי יי רוה"מ שלל גם המשך
המו"מ במקום נייטרלי כג'נבה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מתוך 36

דף 3
עותק 1

פיירבנקס הבטיח כי ימסור הדברים למובארק. המשיך ואמר כי ענין
זה אינו מהווה בעיה לארה"ב ומכיוון שקיימים יחסים בילטרליים
בין ישראל ומצרים מציע לנו לדבר ישירות עם המצרים ולנסות
לשכנעם.

יחד עם זאת מחפשים האמריקאים דרך לסיים החרם על ירושלים
ומנסים לתת למצרים קצה חבל בו יוכלו להתפס, לכן מציעים:
- כינוס פגישה ראשונה של צוותי המו"מ' בווינגטון תוך הבנה
שהפגישה שלאחר מכן תתקיים בירושלים.

- כינוס פגישה ראשונה בדרג שרים בירושלים והמשך המו"מ בדרג
העבודה במתכונת הישנה נתל אביב - ג'וה).

רוה"מ' הגיב כי הדברים נמשכו כפי שנמשכו אך המצב השתנה עקב
העובדה של החרמת ירושלים ע"י המצרים ע"י:
הכרות מובארק שאינו מוכן לבוא לירושלים.

- ההכרה שירושלים נתונה למו"מ ולכן לא ניתן לבקר בה.
רוה"מ' המשיך ושאל "מדוע בא אל-באו לירושלים לדבר עמי על
נושא ירושלים אך לא בא לדבר עם בורג בנושא האוטונומיה, מדוע
בא עלי לירושלים לדבר עמי בנושא טאבא, המוגדרת ע"י מצרים
כ"אדמה קדושה", אך אינו מוכן לדבר על האוטונומיה בירושלים
הקדושה לנו מדורי דורות?"

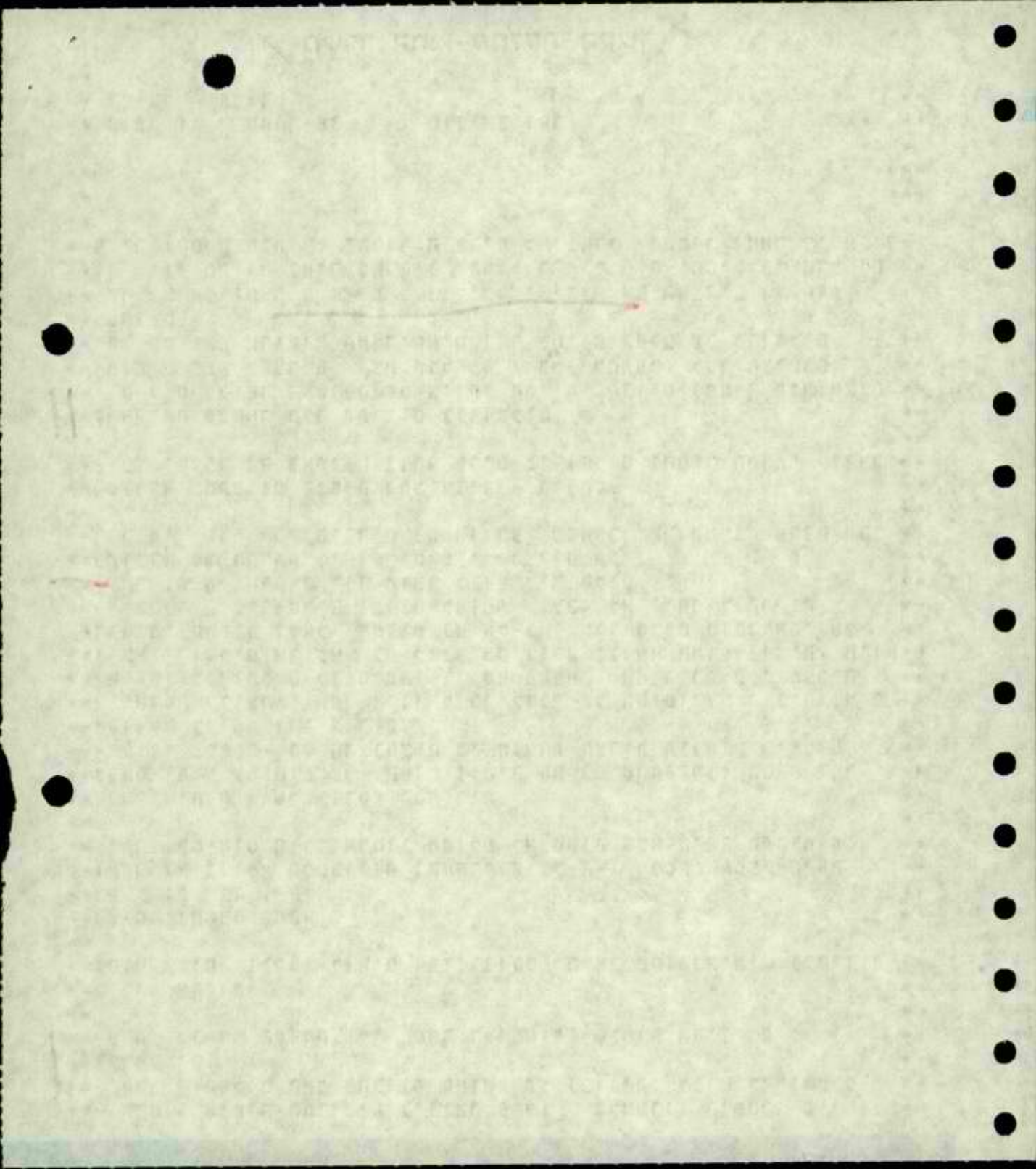
רוה"מ' סיים השיחה בהצעה כי משלחת מצרית תבוא לירושלים
לכמה ימים לשיחות על האוטונומיה מה גם שהתקדמנו כבר דרך
טובה בשיחות למשל בנושא הבחירות.

פיירבנקס הוסיף כי ארה"ב מעולם לא טענה שלא היתה התקדמות
ואכן גם בנושא הסמכויות והאחריות של ה- SGA (ACC) היתה
התקדמות רבה.
ושיחה נמשכה כשעה.

נסוף השיחה ביקשו לואיס ופיירבנקס להשאר עם רוה"מ' ביחידות
לדקות אחדות.

הערה: במשך השיחה עלו מספר דוגמאות לשיחות מדיניות
בירושלים:

- תהליך השלום החל בהכרות סאדאת על נכונותו לבוא לירושלים.
- שיחות הועדה המדינית בינואר 1978 שלצעדנו הופסקו ע"י

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מחור 4
מחור 36
עו"ת 1

כאמדת.

שיחת עלי - בורג בנושא האוטונומיה באוקטובר 1981.
רשם: נדב ענר.

10.5.82

סיכום שיחת שר החוץ עם פיירבנקס.

נכחו השגריר לואיס, קירבי והייר, ומצדנו המנכ"ל, אליאב, ורובינסטיין והח"מ.

פיירבנקס: חזר והדגיש מחוייבות הממשל האמריקאי והמוכיר הייג לתהליך קמפי' דויד שהובח טוב כהתהליך היחיד הבא בחשבון וזכה לגוריקת אימון נוספת עם בצוע הפנוי מסיני.

נהתייחסו לחידוש מומי האוטונומיה ומיקומו העלה מספר מחשבות: לקיים המומי במקום ניטרלי. פיירבנקס עצמו הודה שזו איננה אופציה מושכת.

לקיים מפגש ראשון בוויינגטון תוך הבנה בין כל הצדדים שלאחר-מכן יתכנסו בירושלים.

לפצל את המומי כך שהדרג המיניסטריאלי יתכנס בירושלים ויבקהיר ואילו המומחים ימשיכו כפי שהיה נהוג בעבר. להסכים עתה על הודעה פומבית, על דעת ישראל ומצרים, שבה ייאמר שיימשכו הדיונים הבינלאומיים לקביעת מקום המפגש הבא. פיירבנקס הסביר שמגמת ההצעה הזו למנוע חילופי דברים בין הצדדים בעניין זה באמצעי התקשורת.

אשר לתוכן המומי פיירבנקס הכין טיוטת דו"ח המסכם מצבו של מומי האוטונומיה על מנת שיוגש לדרג המיניסטריאלי לאחר שיאושר בדרג המומחים. לאחר-מכן בדעתו להציג לשרים שייתכנסו הצעות שנועדו לגשר על פני הפערים בעמדות הצדדים שבחלקם הועלו כבר בפנינו ע"י המוכיר הייג בנקורו האחרון באזור.

שר החוץ: התייחס למביעות המצירות החוורות וניסנות לויתורים ישראליים ולגישתם הדוגמטית של בוטרוס גאלי ואל-באו. במקום להחטק במהות הנושאים ולהתקדם במומ' אנו תקועים בעניינים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

 **
 **
 **
 **
 **
 **

סודי ביותר

מחור 5
 מחור 36
 עותק 1

 **
 **
 **
 **
 **
 **

נוהליים בעלי חשיבות משנית. הימנעותו של מובארק מלבקר
 נירוסלים מויקה כי רק על ידי מגע אישי אפשר להתקדם. אותו דין
 וול על הסירוב להפגש בירוסלים בטענה שהעיר נושא למו'מי כאשר
 אין קשר בין עניין ירושלים לבין כנון האוטונומיה פרט לובות
 והצבעה של התושבים הערביים. השר הפציר בפיירבנקס לחבוע
 מהמצרים גישה עניינית וסבירה כדי שנוכל לטפל בפתרון הבעיות
 התלויות ועומדות. ישראל ממתינה בצפיה למימוש התחזיות המצריות
 נדבר מפנה לטובה שיחול לאחר ה-25.4 ולדעתנו הצעד הראשון
 נכוון וה צריך להיות ביקור מובארק בירוסלים.

 **
 **
 **
 **
 **
 **
 **
 **
 **

כנ-אהרון.

 **
 **
 **
 **
 **
 **

אפ: שהח, סשהח, רהמ, סרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמח,
 מצפא, דיבון, מצרים, רובינסטיין

פגישה בין השגריר המיוחד רציארד פיירבנקס ושר הפנים דר' יוסף בורג

השגריר רציארד פיירבנקס
השגריר סמיואל לואיס
מר דוד גרין, שגרירות ארה"ב

נוכחים: דר' יוסף בורג, שר הפנים
מר חיים קוברסקי, מנכ"ל פנים
מר גלעד שטרן, לשכת שר הפנים

השגריר פיירבנקס פתח בהזכירו את השדרים ממזכיר המדינה ומנשיא ארה"ב וציין שהממשל בארה"ב התרשם מהשלמת ביצוע הסכמי השלום והנסיגה בסיני. הממשל מודע לבעיות המסובכות שעמדו בפני ממשלת ישראל. הוא ציין את החובה להמשיך בתהליך קמפ דייויד. הממשל מצדו מוכן לקיים מפגשים בכל מקום ובכל עת לשם דיון באוטונומיה, כפי שיקבע על ידי ישראל ומצרים. הממשל בטוח שהישראלים והמצרים יוכלו ללבן ביניהם את העניין. מר פיירבנקס ביקש לשמוע את הצעותיו ודעותיו של דר' בורג.

דר' בורג השיב שלא ניתן להעביר את הכדור לצד הישראלי. הרי המצרים העלו את נושא ירושלים בהצהרותיהם ובחרם של הנשיא מובארק על העיר. הטענה המצרית שירושלים הינה נושא במושא ומתן אינה הגיונית, כי הרי כל אזור המזרח התיכון הוא נושא במו"מ ולפי אותו הגיון לא ניתן לקיים מפגשים באזור. יכול להיות שנושא הצבעת ערביי ירושלים יועלה אבל לא העיר ירושלים עצמה. דר' בורג הזכיר שהשר ראלי אמר בפגישה שהתקיימה בלשכת שר הפנים ביום 16.3.82 שלאחר ה-25.4.82 יהיה ניתן לקיים מפגשים בירושלים בין יתר המקומות. הדברים נרשמו בפרוטוקול מאותו יום.

מר קוברסקי אמר שהשר עלי הסביר שלא ניתן להסכים על מפגש בירושלים לפני ה-26.4.82 כי עשוי להווצר רושם שהמצרים מוותרים על מנת להבטיח את הנסיגה והדבר יתפרש על ידי מדינות ערב כויתור מצרי.

בורג הסביר שישראל לא תוכל להסכים לחרם על ירושלים. ישראל מוכנה לקיים מפגשים בנושא האוטונומיה בכל מקום שיוסכם עליו בתנאי שגם ירושלים תיכלל ברשימה.

השגריר פיירבנקס השיב שאינו מצפה שהמצרים יסכימו לכך.

דר' בורג הגיב ואמר שבמקרה זה האחריות להפסקת השיחות תהיה על המצרים.

- 2 -

השגריר פיירבנקס השיב שחבל לנסות להחליט מי יהיה אחראי להפסקת השיחות. חשוב להמשיך את התהליך. האמריקאים מציעים לקיים מפגש מיניסטריאלי בווינגטון. אם יפסק התהליך יועלו תוכניות כמו תוכנית פהד ותוכנית מדינות השוק הארופי המשותף שאינן קבילות. רק ישראל ומצרים יכולות לפתור את הבעיה. השגריר פיירבנקס הפציר בדרי' בורג לנצל את היחסים הבילטרליים בין ישראל ומצרים על מנת לפתור הבעיה ולשלקול מה האלטרנטיבות אם הבעיה לא תבוא על פתרונה.

מר קוברסקי הזהיר מפני קיום פגישה בווינגטון אם תוצאותיה אינן מובטחות מראש.

דרי' בורג הוסיף שכל עוד אין הסכמה בנוגע להכללת ירושלים בלוח המפגשים אין טעם במפגש בווינגטון.

השגריר פיירבנקס אמר ששוחח בנושא זה עם הנשיא ומזכיר המדינה, וארה"ב אינה חוששת מלנסות לפתור בעיות. בנוגע לאיי פוקלנד ארה"ב נסתה ונכשלה אבל יכולה לאמר בפומבי שנסתה.

דרי' בורג ביקש להעביר את דעותיה של ישראל למצרים.

להלן נסבה השיחה על לוח הזמנים בביקור ראש הממשלה בווינגטון ועל האפשרות לקיום מפגש מיניסטריאלי בנושא האוטונומיה או לפני או בצירוף למפגש ראש הממשלה ונשיא ארה"ב.

השגריר לואיס שאל אם ניתן להתקדם בדרג של קבוצות העבודה.

דרי' בורג השיב שישראל עומדת על מציאת פתרון לבעיית החרם על ירושלים.

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: ט"ז באייר תשמ"ב
9 במאי 1982

מספר:

שמור-דחוף

אל: מנהל לשכת שר החוץ

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: אוטונומיה: לשיחה עם פירבנקס

לקראת שיחת שה"ח עם פירבנקס, השליח האמריקני לאוטונומיה, מחר - להלן הערות
לרקע ביקורו ולקווים אפשריים בשיחה:

א. רקע

1. פירבנקס מונה כזכור לאחר ביקוריו של מזכיר המדינה כאן בראשית 1982, כנציג המזכיר לשיחות האוטונומיה (היינו, שלא כקודמיו שטראוס ולינוביץ שהיו במעמד נציג הנשיא). להוותו לא הספיק אלא לקיים סיבוב שיחות אחד - בילטרלי בקהיר ובירושלים ואז קפאו בראשית מארס השיחות על רקע עמידתו על קיום הסיבוב הישראלי בירושלים (בפועל נסתיים מפגש המומים האחרון בגיזה בראשית מארס בהסכמה על לו"ז למפגשים לחודשים אחדים, אולם אלה לא קוימו בגלל שאלת השיחות בירושלים). בחודשים האחרונים עסק פירבנקס כנראה בלימוד החומר, ובהכנת ניירות (אגב מן השגרירות בווינגטון - למדנו כי אף ניסה לגרום להתנזרות אספקת נשק לירדן בהצטרפות לשיחות, אך דעתו לא נתקבלה), אך מטבע הדברים הוא חש ודאי תסכול מסוים על שמשימתו אינה מתבצעת ואף אין שיחות מתקיימות כלל, וזאת הגם שאין זה מסיבות תלויות בו.

2. מטרת ביקורו הנוכחי היא מן הסתם כפולה: ראשית, להפגין את חידוש מאמצי הממשל בקשר לאוטונומיה לאחר שפינוי סיני נסתיים והדעת יכולה להינתן לאוטונומיה; שנית, וזו עיקר כרגע, לנסות לפתור את בעיית מקום השיחות.

3. באשר למקום, כזכור הציעו האמריקנים לקיים מפגש בווינגטון וישראל דחתה זאת. עמדתנו כפי שבוטאה היתה שאין להחרים את ירושלים ויש לקיים בה שיחות כבשאר הבירות.

4. באשר לעצם המו"מ, ישנן שאלות פרוצדורה ושאלות מהות. באשר לפרוצדורה, השאלה היא האם להמשיך במו"מ על "הסכם הבנות ועקרונות" כפי שנוהל מאז ספטמבר 1981, או לדבר מייד על "הסכם סופי" שבעקבותיו יהיו בחירות. "הסכם סופי" מבחינתנו יכול להיות רק אם כל התנאים ו"שסתומי הבטחון" הנחוצים לנו ימולאו, וספק אם הוא ניתן בשלב הקרוב בהיעדר ירדן ונציגי התושבים. "הסכם עקרונות" עשוי להציג התקדמות, וגם אולי להוות בסיס להרחבת מעגל השיחות.

5. באשר למהות, הבעיות העיקריות ידועות היטב (גודל המועצה, סמכויותיה, הסמכויות השירותיות, בטחון, רקע, מים, מעמד הישובים וכו'). ופירבנקס אולי יגע בהן (כרוח דברים שאמר לשגריר ארנס בשיחתם בווינגטון בשבוע החולף), אך עיקר מאמציו יהיה להניע את עגלת השיחות ולחדשן (שאלת המיקום).

ב. לשיחת שה"ח עמו

לקראת השיחה, מוצע איפוא לשקול כלהלן:
1. כלל סביר במו"מ הוא שלתחושת הנוחות של המתווך והאמון של הצדדים יש השפעה

מסמך מס' 1000

תאריך: 10.10.2021

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000
10.10.2021

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך :

: 798

- 2 -

על גישותיו; יהיו מחשבותינו למהות המו"מ כאשר יהיו, אין סיבה שלא לתת לפירבנסק תחושה טובה של מי שמחשיבים את עבודתו ואת מאמציו, נותנים לו מעמד ומעניקים לו אשראי. בצד זאת, דומה שיש לממשלת ישראל - שוב, בלי להתיחס כרגע לעמדות לגופן - עניין כי השיחות יחודשו ויקוים מו"מ • נוכח אלה, אני ממליץ כי שה"ח יודה לפירבנסק על מאמציו לקראת חידוש השיחות, ויצביע על רצונו הרב לחדשן ולקדם את מו"מ האוטונומיה. שה"ח יוכל לומר כי אנו הצטערנו על שבשיחות חלה הפסקה, וכי היינו בכל עת נכונים לקיימן ולחדשן. כן יוכל להצביע על כך שמחויבותנו לקמפ דייויד ולכל מסמך שחתמנו איתנה (והוכחה בעליל בקיום כל תגי חוזה השלום ופינוי סיני); שמחנו לקבל את מכתבי ריגן ומובארכ שחזרו על מחויבותם להסכמים. אנו רוצים איפוא לנהל את המו"מ, ומקוים כי פירבנסק יצליח להביא לחידושו. כשלעצמנו אנו מעניקים לו את כל האשראי.

2. כאשר למקום השיחות, שה"ח יוכל להסביר את עמדתנו בענין אי החרמת ירושלים בירתנו ולהזכיר כי כבר היו שיחות טרילטרליות בירושלים בינואר 1978 (כינוס הועדה המדינית שדנה בהצהרת עקרונות בתחום הקרוי הפלסטינאי); המצרים אמנם החזירו משלחתם כעבור יומיים אך קיום השיחות היה עובדה. כמו כן ניתן להזכיר כי הטיעון שאין הם מקיימים שיחות באשר לאוטונומיה בירושלים אינו נכון, שהרי עלי בביקוריו בירושלים (למשל באוקטובר 1981) דן עם רה"מ, שה"ח ושר הפנים בירושלים בנושאים הקשורים באוטונומיה (אף כי לא היו אלה מפגשים טרילטרליים), אין קיום שיחות בירושלים פוגע בעמדה כלשהי שיש למצרים בנושא העיר.

3. באשר לפרוצדורה: אם יגע פירבנקס בשאלה אם להמשיך ב"הסכם הבנות ועקרונות" או לצעוד להסכם סופי, דומה שלא כדאי להתחייב בשלב זה בשאלה (פורמלית, עמדתנו לא שונתה - הסכם עקרונות - אך אינני בטוח אם עמדת רה"מ מגובשת). ניתן לכאורה לומר כי העניין מחייב דיון, ומבחינתנו העיקר הוא כי עמדותינו יבוא על סיפוקן, אך באשר להסכם "סופי", ישנה השאלה המעשית אם הוא ניתן בכלל להשגה בשלב זה או שמא רצוי להישאר ב"יעד ביניים" של התקדמות, *היינו יעד סופי*

4. בשאר לעמדות המהותיות, אם ידון בהן פירכנקס אין חידוש בעמדותינו והן בעינן.

5. - לשקול אם להתייחס לשאלת האפשרויות לצגרוף ירדן למעגל המו"מ, וכיצד ניתן לעשות דבר זה (אולי אפשר לכרוך עם התייחסות שלילית לאספקת נשק ^{חדוש} לירדן בעודה עומדת בסירובה להצטרף לתהליך).

ב ב ר כ ה ,

א. רובינשטיין

העתק: המבכ"ל

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך: ל"ד באייר תשמ"ב
7 במאי 1982

סודי

מספר:

אל: שה"ח
המנכ"ל
ממנכ"ל

מאת: היועץ המשפטי

הבדון: האוטונומיה

בשולי שיחת השגריר ארנס עם פירבנקס (נר 84):

1. באשר לשאלה אם לנהל בשלב הקרוב מו"מ על נייר עקרונות או בייר סופי - ההסכם בגיזה ב-24.9.81 קבע, כי לאחר השגת הסכם על נייר עקרונות ינוהל מו"מ על ההסכם המפורט. בשלב זה אין לנו לכאורה סיבה לסטות מקו זה, מה גם שההסכם המפורט (שאחריו יהיו בחירות) קשה להשגה בהיעדר צעדים אחרים, ואילו נייר עקרונות הוא אפשרי, וגם יציג התקדמות משמעותית במו"מ. ישנה גם השאלה הקבועה של אי רצונם, או אי יכולתם, לכאורה, של המצרים להיכנס לפרטים במו"מ, בהיעדר צדדים אחרים. נייר "סופי" (היינו, שאחריו יהיו בחירות) יכול לבוא בחשבון - כמובן - רק אם ייכללו בו כל אותם תנאים ו"חסימים" שיבטיחו מבחינתנו את הטעון הבטחה, ולפי שעה לא עלתה הצעה של ממש מעין זו.
2. באשר למו"מ להצהרת העקרונות של ימי קארטר (ינואר-מארס 1978) - באותו שלב היו אולי מי שחשבו, בבירות הרלבנטיות השונות, כי בכך יסתפקו המצרים כליל בקשר לשאלה הקרויה פלסטינאית ("קוסמטיקה"). לעומת זאת ההחלטה על פרוצדורה זו בגיזה בספטמבר 1981-בספטמבר 1981 נבעה מהקושי, בעיקר של המצרים, לנהל מו"מ מפורט בהיעדר צדדים אחרים וזאת בנוסף לתקוה להגיע להסכם כלשהו עד אפריל 1982).
3. באשר למקום השיחות (הסיפא של השיחה) - יוזכר כי בינואר 1978 נתכנסה הועדה המדינית בירושלים כפורום טרילטרלי בדרג שרי חוץ (היתה אמנם קצרת ימים כיוון שהמצרים החזירו את משלחתם כעבור יומיים, עצם קיומה הוא עובדה).

ב ב ר כ ה,

א. רובינשטיין

העזק: מר ח. קוברסקי, מנכ"ל משרד הפנים
מר מ. גבאי, מנכ"ל משרד המשפטים
אלוף א. טמיר
מר ש. דיבון, סמנכ"ל
מר נ. ענר, לש' רה"מ

י"ב באייר תשמ"ב
5 במאי 1982

צנח ו 9
איש

על
המנכ"ל

אל : המנכ"ל
המנכ"ל
מנהל לשכת שה"ח

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: פירבנקס - אוטובוסי

1. הציר נחושטן דירוח (נר 29 מ-13.4) על שיחה עם פירבנקס.

2. סקיף ג' במבוקס אומר כי המצרים סיפרו לאמריקנים שאין להם החבגדות למו"מ בלטרלי בירושלים אך הם מחבגדים למו"מ טרילטרלי, וכביכול החבגקה אינה ברורה. כידוע אין זו עמדה חדשה, והחבגקה המצרית היא כי באוטובוסייה עוסקים כביכול גם בירושלים ולכן אין לבחל בה שיחות. יפה מצדו של פירבנקס שאין לו מניעה לקיים השיחות בירושלים.

3. בדמה לי שכדאי להנחות להסביר לפירבנקס ביתר פירוט את עמדתנו. כשלעצמי הייתי מוסיף הנחיה פרטית שבהחלט אין סיבה שלא יבקר בירדן. הוא טרם עשה זאת. מאידך גיסא, יתכן שהירדנים עצמם יסרבו לקבלו כדי שלא יראו כמי שמנהלים מו"מ בנושא זה, מבחינתנו, מכל מקום, היה כדאי שיטע.

4. לאמור בסיפא בקשר לאש"פ - הדבר עלה כזכור בשעתו בשיחות שונות, כולל של שה"ח עם עלי, והמצרים לכאורה "ירדו מן העץ" של התנחית הטבח באור ירוק מטש"פ; באוזנינו סענו כי לא זו הנוסחה. בכך יש לדעתי להמשיך להלום.

5. אני חוזר ומפציר כי נגרום לכך שהשגריר ארנס ייפגש עם פירבנקס, כפי שהונחה על ידינו. אין לנו סיבה לגרום לפירבנקס - האמור לשוחח כאן עם שרים - תסכול והרגשה של הורדת דרג המגע איתו, וזאת בלי כל כוונת פגיעה חלילה בנחושטן. רצוי שהשגריר ישוחח עם פירבנקס גם להעברת עמדותינו וגם לתת לו תחושה טובה שלא תנכר אותו. כל עוד הוא הנושא ונותן, לא עלינו המלאכה להסכלו.

אני מבקש כי ננחה באמור את וושינגטון, ואודה על אישור. א.א.א. דיוק. א.א.א. סג.

ב ב ר כ ה,

א. רובינשטיין

העתיק: מר ש. דיבון, סמנכ"ל
מנהל מצפ"א

KIA 7.2

THE CHIEF OF POLICE
C. 1000 1000

NO. 1000
1000
1000 1000 1000
1000 1000 1000

1000

1000 1000 1000

1. The first of the three main points of the report is that the police have been informed of a number of cases of theft of motor vehicles in the last few months. The second point is that the police have been informed of a number of cases of theft of motor vehicles in the last few months. The third point is that the police have been informed of a number of cases of theft of motor vehicles in the last few months.
2. The second of the three main points of the report is that the police have been informed of a number of cases of theft of motor vehicles in the last few months. The third point is that the police have been informed of a number of cases of theft of motor vehicles in the last few months.
3. The third of the three main points of the report is that the police have been informed of a number of cases of theft of motor vehicles in the last few months. The fourth point is that the police have been informed of a number of cases of theft of motor vehicles in the last few months.
4. The fourth of the three main points of the report is that the police have been informed of a number of cases of theft of motor vehicles in the last few months. The fifth point is that the police have been informed of a number of cases of theft of motor vehicles in the last few months.

1000 1000
1000 1000

1000 1000 1000
1000 1000

עגירות ישראל • דוסינגטון

אל: המשרד ירושלים

ק 7 2 ט ט 5 1 ט

דף...!...מתוך...!...דפים

סווג בטחוני. ~~מסומן~~ שמר

דחיפות.....מ'ד'

תאריך וז"ח, 051500 במאי 82

מס' מברק..... 76

ממנכ"ל, רובינשטיין, מצפ"א.

א ו ט ו ב ו מ י ה

בשיחת השגריר עם פיירבנקס סיפר הלה כי הוא יוצא ארצה בשבת, יהיה בארץ

ביום א' ישהה יום-יומיים אז יסע לקהיר ואם יהיה צורך, יחזור ארצה באם

לא, ימשיך מקהיר לווינגטון.

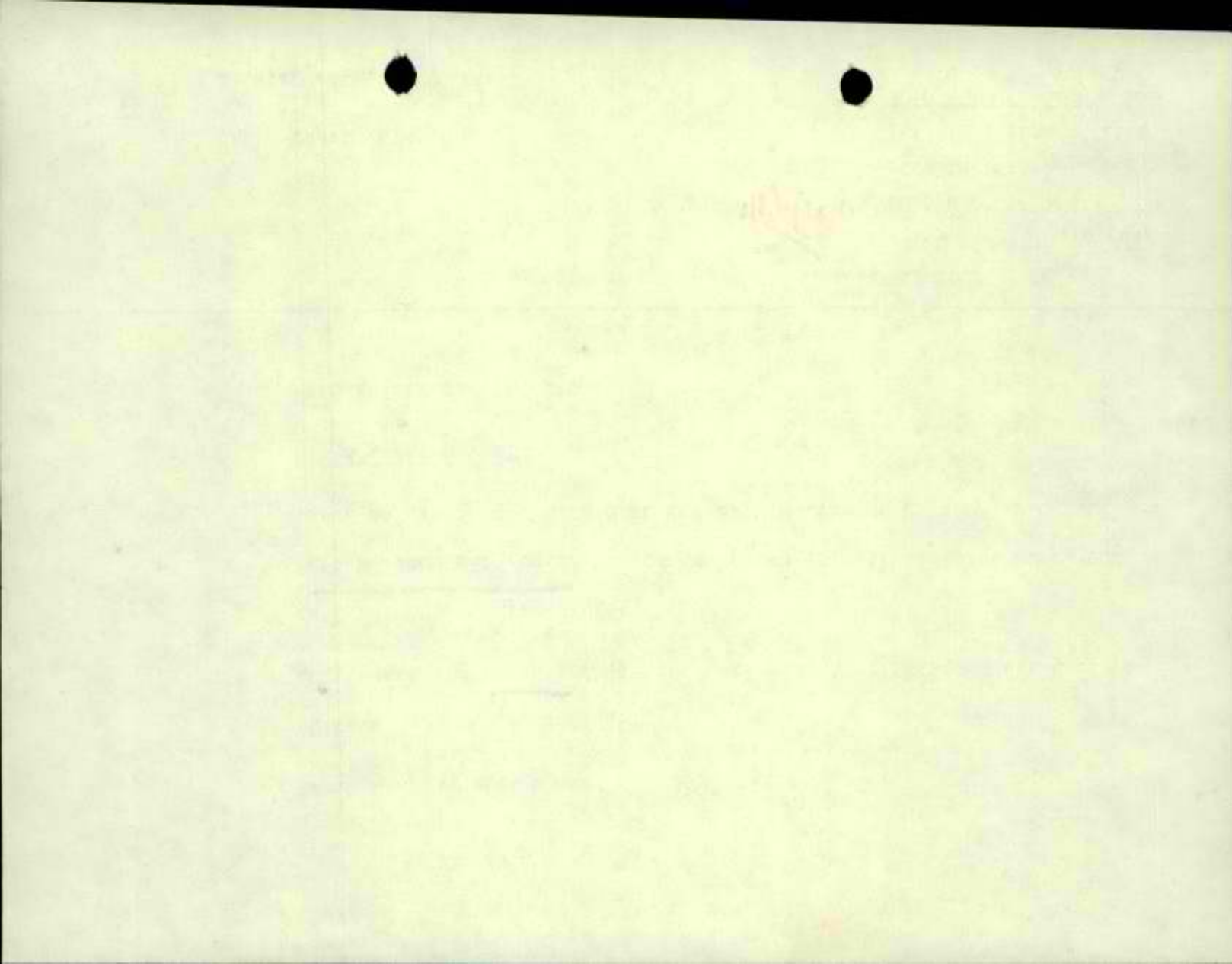
יחללו אליו ווע קלווריוס, בד ווקר, אלן קרציקו, דן חנדל, צירלס פטריזיו

ומזכירה.

בנפרד דו"ח על מהלך השיחה.

ל ב ס

שהם סלמה יחד סוהב שיהי גורג גלגול גלגול וכו' וכו'
ואזרח דלת רח ואלן זיכרון גלגול שר הפוסט גורג פוסט

40
שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד ירושלים

ט ד פ ס

ד פ ס

ד פ ס

ד פ ס

ד פ ס

תאריך וז"ח: 051500 במאי 82

מס' מברק: 84

מס' מברק

ממנכ"ל, רובינשטיין, מצפ"א .

פגישה עם פיירבנקס .

ביום 5.5.82 נפגש השגריר עם ריצ'רד פיירבנקס. נכחו פטריזיו והח"מ.

בתשובה לשאלות השגיר, הגיב פיירבנקס שלדעתו המצרים אמנם מעוניינים להגיע להסכם פועלים אצלם שני אילוצים הפוכים. מצד אחד רצונם להוכיח תקיפות ועמדה נוקשה, אך מאידך רצונם להוכיח שצדקו בבחירתם במהלך ק.ד. וכי ק.ד. לא היה הסכם שלום נפרד. כן הם ערים לחשיבות שמירת יחסים טובים עם ארה"ב.

לדעת פיירבנקס חשש ירדני-סעודי מהחפשות מהפיכת חומייני פועלת להגביר רצונם להחזרת מצרים לעולם הערבי וכן מגבירה רצונם לצנו את השאלה הפלשתינית.

עט ואוו, לא קיים כל מגע עם הירדנים מלבד פגישה עם שר ההסברה הירדני אשר חזר כלליה על רצונם בשלום. ציין שהירדנים נמנעים בזמן האחרון להזכיר נושא אש"ף או מדינה פלשתינאית.

השגריר ציין שההחלטה להחיל האוטונומיה דרשה מישראל ויתורים מירביים וויתורים אלה כבר משחקפים בנייר שהגשנו. פיירבנקס הגיב שארה"ב אינה חולקת למעשה על הכלול בנייר הישראלי ואף למצרים אין השגות רבות. הבעיות מתרכזות רק במה שלא כלול במסמך.

לדעתו של פיירבנקס בעיית גודל המועצה אינה בעיית קרדינלית. באשר לבטחון ציין שהמצרים לא הספיקו להגיב להצגת נושא הבטחון אך לדעתו עיקר הבעיה מתרכז בשאלת שייפ בין צה"ל והמשטרה המקומית.

בעייה קשה שנייה לדעתו הינה המים.

Reserved, Residual and
הבעיה השלישית העיקרית הינה הנוכחות של
Shared or Cooperative Powers

בתחום אחרון זה החשש המצרי הוא שבדרישתנו לשייפ בדעתנו לרוקן מחוכן את הסמכויות המוענקות לרשות.

באשר לסמכויות חקיקה, לדעת פירבנקס מצאו נוסחה. בנושא קרקע המצרים "הבינו" את העמדה הישראלית.

גם בנושאים בהם יש הסכמה, ברור לפירבנקס שיש להשלים הפרטים.

בדעתו של פירבנקס להמנע מלדון בפומבי באופי חילוקי הדעות בין הצדדים. לדעתו גישה מצרים הינה להעלות שאלות של עקרון ותיאוריה ושיטה זו מכבידה על התקדמות.

כאשר ניגשים לבעיות בצורה פרגמטית ולא עקרונית קל יותר לפתור אותן. הביא כדוגמא כי ניתן לאפשר שימוש בבולים ומטבע ישראלי וירדני בד בבד ולהתעלם על-ידי כך מהשאלה מי ייצג את השטחים בארגון הדואר הבינ"ל או ארגונים כספיים בינלאומיים. לדבריו בחקופת האוטונומיה אף אחד לא ייצגם שם.

לענין המניע להשגית נייר עקרונות השיב כי שמע מלינוביץ בזמנו שאם יסוכם הנייר יוגש לחושבי השטחים. לשאלת הבהרתו של השגריר העיר (לאחר קיסוס קל) כי הכוונה ששלושת הצדדים יגישו הנייר. המשך וציין שהמבחן האמיתי לקבילותו של הסכם האוטונומיה יהיה במידת ההשתתפות בבחירות.

ס ו פ ס
דף... מחור... דפים
סוג כטחוניסוד?
חטיפות... סוד?
חאריך וזייהסוד?
מס' מברק... 29

אל: המשרד

ממנכ"ל. הנהל מצפ"א.

משיחה עם ריצ'רד פירבנקס היום :

- א. פירבנקס מתכוון להגיע לישראל ביום ב' או ג' בשבוע הבא (10/5).
 - ב. בביקורו זה משימתו העקרית תהיה להסדיר את בעית מקום שיחות האוטונומיה. הסברתי לו ששבוב-השיחות הבא חייב להערך בירושלים ולאחר מכן לפי החור בארה"ב ובמצרים.
 - ג. המצרים סיפרו לאמריקאים (כפי הנראה הידיעה הגיע מארטורטון בקהיר) כי אין להם התנגדות לבקר בירושלים ולנהל מו"מ בעניינים בילטרליים ישראל - מצרים ואילו בעניינים טרילטרליים - שאני. לא ברורה לו ההנמקה המצרית לגישה זו.
 - ד. חזר והדגיש כי לו עצמו אין כל מניעה או הסתייגות לקיים השיחות בירושלים.
 - ה. אמר שהעלה הצעות לבקר בירדן ולקיים מגעים עם המלך חוסיין, אך וליאוטיס התנגד לכך באמרו כי לירדן צריך לנסוע רק לאחר שאפשר יהיה להראות התקדמות בשיחות.
 - ו. הוא ממחין לידיעה משגרירות ארה"ב בישראל ובמצרים כדי לסכם סופית את חכנית בקורו אצלנו ובמצרים.
- פירבנקס מודע היטב לכך אחד הקשיים בשיחות האוטונומיה נעוץ במגע ההדוק שמצרים מקימת עם אשף ומדווחת לו על השיחות. כמו כן יש סברה במחמ"ד כי מצרים לא תסכים לשום הסדר - אוטונומיה שאינו קביל על אשף. לא ברור לפירבנקס באיזו מידה אפשר לראות בכך הענקת זכות ווטו לאשף. הוא מוטרד מתופעה זו ורואה בה מכשול רציני להתקדמות. הסכים עמי שכל עוד יש לאשף מה לאמר בענין זה הסכוי להתקדמות קטן מאד.

נחששתן

יהיה סליחה והג סליחה שהכס לנסא ג'ולס וליבוסטין ג'ולס ביכון ג'ולס
ליבוסטין ג'ולס רב זולן שי הפנים ג'ולס סליח